

محمد مهدي صالح سه عید

ناشتی کوردستان

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوهنی ئیمتیاز: شهوکت شیخ یه زدین

سه رنووسه ر: به دران شه همد هه بیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، گه ره کی خانزاد، هه ولتیر

س. پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

محەمەد سەڵح سەعید

ئاشتی کوردستان

رۆمان

ناوی کتیب: ئاشتی کوردستان- رۆمان

نووسینی: محەمەد سەڵح سەعید

بلاوکراوەی ئاراس- ژمارە: ۲۸۳

دەرھیتانی ھونەری: بەدران ئەحمەد حەبیب

دەرھیتانی بەرگ: ئاراس ئەکرەم

پیت لێدان: تریسکە ئەحمەد حەمید

ھەلەگری: ھەندرتین شێرزاد

ھەلەگری سەر کۆمپیوتەر: عەزیز عەبدولخالیق

سەرپەرشتیی چاپ: ئاوپەرھمانی حاجی مەحموود

چاپی دووھم، ھەولێر- ۲۰۰۴

لە کتیبخانەی بەرپۆشراوەی گشتیی رۆشنبیری و ھونەر لە ھەولێر ژمارە (۲۱۰) ی سالی

۲۰۰۴ ی دراوەتی

ئەمجارەش:

لە ئاکاری بەدیھاتنی ئاشتی و ئارامی سەردەمدا...

ئەم پۆمانەم،

پیشکەشە بە:

مندالە چاوەشەکانی

شەھیدانی ڕیگای ڕزگاریی کوردستان...

محەمەد سەلح سەعید

٢٠٠٣

سەرھانا

ههشت ساڵ له مههوپيش به ناوی «ئارامی دل» وه چیرۆکیکم نووسییه وه...
له و کاته دا دهرفه تی چاپکردنیم نه بوو... من و چیرۆک له یهک دوور کهوتینه وه... دواپی بوو به خۆراکی دلی شالای ناگر و شه...
هیندهی نه مابو و له باشیلی په شتیوی ده ربه ده ریبی و په ره وانه ییدا بیر بچیته وه... دواپی پینج ساڵ، گه راپینه وه بۆ جیبی یا دورووداو... خورۆشی ههستی سۆز کانگای دهروونی گیانی ده رزیناژن کرده وه... کهوته وه ناو تاسه ی سه ودا ی گیانی ژبانی باری روودا وه... بوو به پراکیشی سۆمای دیده ی باوه... سه رله نوێ دهستم به نووسیینه وه ی کرده وه... نووسیینه وه ی ئارامی دلی به کوڵ بۆ هاتنی روژی ناشتی ناواتی نه ته وه ی کورد... جه ژنی راسته قینه ی برابه تی کورد و عه ره ب...

به لێ گه لی عیراق، ئه و ساته فرمیسک و خوینی رشت... گیان و ژبانی له پیناوی مافی گه ل و ئاسایشی کوردستان و سه ره به ستی نیشتمانی و دیموکراتیدا، بۆ عیراکی خۆشه و یست به خت ده کرد... ئه م چیرۆکه ش، ئارامی دل بوو، بۆ ده مه ی دواپی پی هینانی چه و سانه وه ی جووتیاران له کوردستاندا... بۆ رماندنی ده سه لاتنی چینی چه و سینه ری داگیرکه ر و داموده زگای کوپله یه تی... بۆ ده رخستنی پاساوی به رگری و نه به زینی کیشی جوولانه وه ی ئاراسته کراوی ره نجبه ر و وه رزیر و جووتیاران، به شپوه ی و پینه ی به مه به ستی وشه ی پیروزی به هره ی ماف و دادپهروه ری... دواپی شه ری براکوژی له جه رگه ی لیشاودا چیرۆکه کی قووتدا و خزایه توپی په ره ی ناوه روکی ته شه نه ی دلی شوپشه وه...

چیرۆکه که له گه ل بوو... به شتییه ی ئارامه وه هاوبه شی په وی کاروانی خه باتی کرد و کۆتاییه که ی خوی به دواپی هاتنی ته نگه چه له مه ی دژواری نه ته وه ی کورده وه به ست... بۆ ئه مه ش پیوست بوو له سیله ی چاوه پروانیدا به هۆشیاری بۆ هه لی سه رکه وتن چاو بکاته وه...

به م جوژه ئارامی دل، له توپی کالای بالای والای به هاری نه ورۆزی سه رکه وتندا، وه ک گۆیه کی پرشنگداری جه رگه ی خۆری ئاسمانی کوردستان له گلینه ی تریفه دا، له گه ل بانگی ناشتی و برابه تی و دیموکراتیدا هه له هات و ده رکه وت، هۆشیاران ه که وته چریسکانه وه ی بریسکانه وه و بوو به چاوگی دیاری خه لاتنی «ناشتی کوردستان».

محهمه د صالح سه عید- نه ورۆزی ۱۹۷۰

وشه یه کی کورت

چاپکردنه وه ی رۆمانی «ناشتی کوردستان»، له سه ر داوا و هانه ی چه ندین ده نگی سۆزدار و ریتزدار شیدا ی په یقی پیروزی کوردی...
وه رگرتنی خه لاتنی دووه میی له سالی ده رچوونیدا، له پیشانگای کتیبی کوردیدا، نووسینی نامه ی ماجستیر، له سه ر ئه م رۆمانه و چه ند رۆمانیکی تری کوردی وه ک (پیشمه رگه) ی د. ره حیمی قازی، (ناشتی کوردستان)، (ژانی گه ل) ی مامۆستا ئیبراهیم ئه حمه د و (شار) ی مامۆستا حوسین عارف و دواپی پیداچوونه وه یه ک به مشووری خۆم، بۆ دۆزینه وه ی په یقه و نبوه کان... هانیان دام هه ول بده م، جارێکی تریش به له دایکبوونه وه ی ئاسوده بیه وه...

محهمه د صالح سه عید

کورە جا تۆ بەم ھەموو قوولییە بچیتە ناخیانەو شپرزە دەبیت، ھەر واز بێنیت چاکترە. ئەو مینە چی لێ دەکەیت؟! ئەو، جارێ چەند توندوتیژ بوو، ئیستە بەتەواوی کەلکی پێو نەماو، کەللە، وەک ھەوانی چمووش، پەتی رەشمە پچراندوو. جووتەو شینییکی پیسی لێ دەرچوو. دەبیت بەتەواوی خۆمانی لێ بیارتیزین... من تەواو بێزار بووبوم، چاک بوو ئەوا ئەوانیش ھاتن... «فەرموون، فەرموون... ماوەیەکی باشە بەتەماتانم... خەریک بوو پرۆمەو. ھێمن گیان چوویتەو مالمەو؟! چاوەروانت بوون. ئەو تۆ خەسەرە کارەکەت تەواو؟!»

- مەریوان، خەمت نەبیت، چۆنت بوویت ھەر وا دەبیت... بەم جۆرە لیتی دانیشتن. سەری راویژی دلسۆزانەیان نا بەیەکەو... سێکوچکە کۆریان لێ گەرم کرد...

«تۆ سەیرکە چەند پیاویکی سەیرە مام زۆرابی باوکی پیرۆزە چاوقیچ...، بستیک بالایی لە زەوی بەرز نەبوو تەو... خەر و کورت، کەچی بەلای ئەستووریدا دەچیت...، دەلێی چەپەرە شرە دیت و دەروات...»

دوای ئەو خەسەرە ئەمە گوت، تریقە بەکی گالتە پیکردنی کرد، رووی کردە مەریوان:

«پەنجەکانی دەستی زۆر سەیرترن لە خۆی...، کورت و ئەستوور ئەستوور... ھەمووی وەک ئاوسا بن، بەراستی کە چاوم پیتی دەکەوێت زۆرم سەیر لێ دیت...، چونکە لە ھی مرۆ ناچن... ئەلێی رموزنە، جانەوەرێکە بۆ خۆی...»

مەریوان ھەلیدایە: «برام، بەخودا ئەو ھەمووی ئەنجامی ئەشکەنجە دەردی ھەزارییە... دەبا دوو پارچە زەوی خۆی و ھەندیک ئازەل و سامانی ببوایە بتزانیا یە چۆن دەگۆررا... ئەو ھەر بێ دەستیە ئاوا بەو جۆرە گۆریویەتی... رۆژی رووناکێ لێ کردوو بەشەوی تال و تار...».

خەسەرە بەتاسێکەو بەرپەرچی دایەو: «بێ بەلا بیت، ئەو ھەر خۆی سوورفل، موو سەببەکانی وەک بۆزە بەسەر گۆشتەکیدایە بوو بەکەمیل...، بەچەشنی پەلاسی لێھاتوو... جگە لەو چاوە پرووشاویبەکانی بچووک و شبن، برژانگی پێو نەماو... پیتلوو سوتەمەرۆکانی بەسەر یە کدانووساون، دەروات و ھەر پتەپتی دیت...، کورە ئەمانەش

لەو کاتەو بەرپەر بەری ناحیە و ھەتیو سەخوڕە کە بەر دەستی کە وەک سەنگە لێو، بەدوایەو جرتو فرتیتی، ھاتنە دێبە کەمان، ئیتر خوم شێوا، ئاسوودەیی ناو ئاوی تیکچوو. من من و تۆ تۆبیبە کی خراب کەوتە ناووە. وایلیتھات دوو بەرەبی پەیدا بوو... خوتە خوت و خونە خون، وەک چقلێک کەوتبیتە نێوانەو. جارێ بوونی سێ کەلە پیاوی وەک باوکی ھێمن، خەسەرە و مەریوان، ئاسوودەیی، ھێوری و خۆشییەکی بێ ھاوتایان خستبوو ناووە، ئەوانە پیاوی پیاوانە بوون. لە شاییدا ھەموو دانیشتوانی گوند شادمان، بەبێ گریگۆل، ھەلە پەرین. ئەو لە تە نانیکی ھەبوا، ھەر لە بەرچاییەو ھەتا رازاندنەو سینی و خوان، یەک مالمەکی، دەستدار و بێ دەست، پێکەو، لە خۆشی و ناخۆشیدا ھاو بە شیبان دەکرد. لە شینیشدا بەبێ جیاوازی، پرسە ھی ھەمووان بوو. بەلام ئیستە...، نە، باشە قەیناکات، ئەوا کوێخا (وہیسە) لابرەو و رۆستەمە سووری خۆھەلئاس بەداموودە زگای بۆگەنی میریەو ھاتۆتە جیگە...، ئی دەبا داڕکیتەو... ئەوا بەمرازی خۆیان گەبشتن، ئیتر ئەم شەر فرۆشتنە بۆ جیبی؟!...

بەخودا من سەیرم، بەم جۆرە ئاوا ساویلکانە بێر دەکەمەو. گواہ ئەوان ئەو ھەموو ھەول و دەولانەیان بۆچی داو؟!... چۆن نابیت بزەم چاوچووی داگیرکارانەیان لەمەو داو دەست پێ دەکات. جارێ دەبیت بەرتیل و دیاری و دیانە تیان پر بکەنەو. ئەم کوێخایە تیەو ئەوان کەمی تینە چوو... پتویستە تا ماوەیەکی باش ھەول بەدەن بێنەو مایە.

ئەو رۆستەم؟!...

وەک من بۆی دەچم، ئەو دەبیت ھەست بەکەمیکردنی خۆی، بەرامبەر خەنیمەکانی، پر بکاتەو. ئەوان کەسانیی شینەبی بەبیر. لەگەڵ ھاومالاندا پیاوچاک و ھاوکار. ئاستیکی کۆمەلایەتی بەرز و سۆزدار. ئەمیش ھەلپە کەریکی ھەلەشە و پرپووج. ترن و توپە و ترۆ. ھەمیشە دەیکاتە گالە و ھاشەو ھوشە. ئەو تە ھەر زوو، بەبێگاری ھەمەجۆر، بێزاری کردوون. باشە من نەمدیو، گەلە یەک میوانی حکومەتی بێنیتە مالمە کەت، کەچی بەمامر، قەل و قوبوولی و بەرخی ئەم و ئەو، بەرپیان بکەیت. ئەمە لاتان فرۆشتنە یان زۆرە ملییی؟!...

هیچ، ئەی ئەو بۆچی وا دەروا...؟!... بەلە کورتهکانی فش دەکاتەو دەلێتی تەیری پەر و بال شکاوه... قاچه پەیزەنەکانی که بەبلاوی، تەپ تەپ، دەیدات بەزەویدا، دەلێتی زنجیری تیخراوه... گەلاوگەل و هەنگاوی لایە لا هەلەنیت...».

مەریوان لەم کاتەدا مات بوو، وەک پەشوکاییت، بەپەژارەو پەرووی کردەو خەسەرەو:

– کاکێ برا، که یەکیک لە بنەرەتەو هەژار بوو، هەرچی خراپە هەبە لە رێبەدا...، لە بیرمە باوکم بۆی گێرامەو «خۆ خۆشمان ئەمانە هەر دەزانین...» رۆژانی لەمەو بەر، جارێک وەک ئێستە نەبوو... کاروان دەکەوتە رێ... زۆر جار بەکۆمەڵ قەتارەیان دەبەست، بۆ یاری دەی یەکتەری و بە فریاکەوتن بەبەکەو بۆ کاروان دەپۆشێت... بەلام جاری واش هەبوو، بەتەنها یەکیکیان دەکەوتە رێ... دوو، یان سێ ئێستە دەدایە پێش خۆی... ئەوان وەکو ئێمە نەبوون... بەخۆیاندا رادەپەرموون، چونکە ژیان فێری کردبوون... پێدەکەوت هەندێ لەوانە، لە رێگە بەتەنها، تووشی نەهاتی دەبوون... لێیان دەقەوما... سا بەهەر جۆریک ببوایە، لە سەرمادا... لە تۆفان، لە با و لە بۆراندا یا بەگەرماي هاوین...، بەشەوی ئەنگۆستەچاوی شەو زەنگ... ئەوان بەناچاری بەئێستە و بارگەر بارەکانیان دەگۆزایەو... وەکو ئێستە رێگاویان چاک نەکرابوو... بەماشین هاتوچۆ نەدەکرا تا بارەکانیان پێ بگۆزێنەو... مام زۆر ایش، زستانێک لە کاروانێکدا، لە رێگا، باری ئێستەریکی بەلادا دەکەوت... هەرچەندە چاوەروانی دەکات، کەسێک تێناپەریت تاکو فریای بکەوت... خۆشی بەتەنها دەبێت... گەلێک دادەمێنیت...، دوایی ناچار دەبێت تابهکی بارەکی دەخاتە سەر ئێستە، لەسەر کۆپانەکه راگێری دەکات، گوریسی لێ شەتەک دەدات... دوایی باوەش بەتاکەي تردا دەکات و دەبێتە لاتەنیشتی کۆپانەکه... ئێتر وەک دەگێرێنەو، هەر ئەو کاتە هەست بەتازار دەکات... بەر مووسلانی دێتە ئێش و تازار... دوا بەدوای ئەو هەش هێندە کاری گران دەکات هەتا لە دوایییدا بەتەوای قۆز دەبێت...

کاکە ئەوسا، خۆ تیمارخانە و بیمارستان نەبوو تاکو وەک پێویست چارەسەری خۆی بکردایە.

مەریوان نەختی لە دواندن وەستا، ئەمجا بەپەستییهو گوتی: کورە خۆ هەتاکو ئێستەش یەکیک کارەساتی وەهای بەسەردا بێت، ئەگەر پارە و سامانی نەبێت که بچیتە شار و لای پزیشکی تابهتی، تاکو چاکێ بکەنەو چارەسەری ناگریت...، برالە گیان... ئا لەبەر ئەمە باف وایە ئەمانە جێی بەزەیی هەمووان بن...

خەسەرەو بەپێکەنین و لاقرتیوه گوتی:

– مەریوان، من ئەمانە بەگوتیمدا ناچیت... ئەو کارابرایە خۆی هەر وا هەلکەوتوو...، ئەی تۆ سەیری سەرگوتیلاکی بۆ ناکەیت... پشتملی تۆو که قزێکی درێژی پێادا هاتۆتە خوار...، پەنا گوتیکانی و تەوقی سەری، که لە کالۆه شەڕکەیهو دیارە، هی کۆنە کهچەلێی نەبێت، جا ئێتر چیتەر بێت گوايه...؟!... خۆ کورە کۆترە که لەچاوهکەشی دەلێت نەبەکامە... هەر لە خۆی دەچیت...

مەریوان لەم کاتەدا نەختیک شەژا...

– خەسەرەو بێ دەنگ بە، ئەو خۆیەتی...، وا پەرووی کردە لای ئێمە...، وا دیارە بۆ ئێتر دیت، گوناھە با گوتی لە وتەکانمان نەبێت...

– مەریوان، بەخودا من هیچ ئارەزوو ناکەم شتی وەها ببینم...، بەدەست خۆم نییە، چارەیانم ناوێت... لەم کاتەدا مام زۆراب بەخەشەخش دەهات و پەرووی کردە ئەو بەر بەرۆچکەیهی که مەریوان و خەسەرەو لێ دانیشتبوون، رانک و چۆغەیهکی دراوی پێنەپیناوی لەبەردابوو... جووتی کلاشی چهکی تیگیارو، لووتی پێی لێی هاتبوو دەرەو، بەدوای خۆیدا کیشی دەکرد... پشتمنی لە پشتا نەبوو... نیوێی بەندە خۆتەکهی بەسەر رانکەکهیدا شۆر بوو بوو... بەکەزەلەیی لێیان نزیک بوو... «بەیانیتان باش و خۆش، کورەکانم، چاوهکانم...» خەسەرەو بەساردیبییهو، لە ژێر لێتووهو، وەلامی دایهوه، بەلام مەریوان بەگەرمايی لەگەلیدا دووا:

– مام زۆراب... فەرموو لە لامان دابنیشە...، چۆنی چاکیت؟!!

مام زۆراب بەبێ ئەوێ دابنیشیت، بەچیچکانەو لەبەر دەمیاندا هەلتروشکا...، بەپەژارەیی دەکۆر و زایهوه:

– من خاکی ژێری پێلاوه کانتانم...، وەک لە من قەوماوه، لە کەس وا نەقەومیت...، هەر دۆزمنتان بەجەستەم بێت... کەس وا سەر لێ شێواو و چارەڕەش نەبێت...

خەسەرەو بەفیزیکهوه گوتی:

– بۆچی چیتە مام زۆراب...؟!...

مام زۆراب دەستی بەرز کردەو بۆ ئاسمان، دەستی کرد بەنزاکردن لە رۆستەمه سوور و گوتی:

- دھک ھەزاري وەك ئەم نالەبارە بەقوچى سەگى بەر مالىھەكى ئىيوە بىت... نازانم پۇژگار بۆچى ئەوئەندە چەپكەردە... پىياوئىكى وەكو باوكى ھىمن و باوكى تۆ ئەباتەوہ بۆ خۆى، گەورەبى و كوئىخايەتیبى خىزانى ئىيوە بۆ شتى وەھا چەپەل بەجى دەمىنەت... بەزۆر و بەپىلان ئاوەھا خۆيان سەپاند...، تا ئا بەم جۆرە بوون بەبەلاى ناگەھان بەسەرمانەوہ...؟!... مەربوان گوتى: چى پرویداوہ، چى بووہ، مام زۆراب...؟!...

مام زۆراب دەمى كەفى دەچەند...، دلئى پى بووبو... ھەناسەى سوار:

- پارەى سووى دوو سالى لە سەرم كەوتووہ بەسەرىكەدا... ئىستەش ئەوا سالى سىبەمە... ھەر چىم دەست كەوتووہ و دەستەم دەكەوئىت داومەتەى و دەيدەمەى، ھەر لە چنگى رزگارم نايەت...، سالى يەكەم چەندى سوو بەركەوتووہ، خستووہتە سەر پارەكە، چىم داوہتەى ئەوئىترى لەگەل سووہكەدا كەردووہ بەمايە بەسەرمەوہ و ھەتا دىت زۆرتى دەكات... ھىچيانم بەتەواوى بۆ نادىتەوہ و لە ئىترى دەرنەچم...، تا دىت زۆرتى دەبىت...، ئىستەش تووشى گونەشى خۆم بووم، پىتى لە كەردووہتە كەوش، دەلەت ھەر دەبىت پىرۆت و دى بەجى بەئىت...،

مام زۆراب پشووپىر بووبو...، شەكەت و بى وەرە...

- زۆرى لە پارامەوہ...، بەھىچ نەچوو... پىزەى كچم چوو بۆ لاى، لە مالىھە گەلىك لالاىەوہ...، بەلام دلئى وەك بەرد رەقى بى بەزەبىبە...، وەك خىو...، چاوى لە بردووہتە پشتى سەرى، ھەرەشەى لە كەردم، دەلەت سەبەى ئىترە بىنەتەوہ، بەيەك گوللە ساردت دەكەمەوہ...، منىش بەناچارى بىرەم داوہ بچم بۆ شار، بار ناكەم، ھەر خۆم دەرۆم، با بزەنن دوایىمان بەچى دەگات...، لەوئى لە شار بەشكو بەكولەمەرگىش بىت نانىكى بەئاسوودەم دەست بەكەوئىت و بىخۆم... ئىتر چاوشم لە چاوى ئەو مۆنە چاوشە بىرەت... لەم كاتەدا مام زۆراب فرمىسك بەرى چاوە كزە سووتەمەرۆكانى گرتبوو، دلۆپ دلۆپ بە رىشە سىبەكەيدا دەھاتە خواروہ، تۆزىك بى دەنگ بوو...، ھەناسەى يەكى بۆ كوروزاوى ھەل كىشاىەوہ...

- چى بەكەم، ناچارم، ھەرچەندە زۆرىشم لا گرانە كە ئەم دىبە بەجى دەھىلەم...، كورەكانم...، ئىيوە نازانم، من لە مندالىبەوہ بەئاو و بەباى ئىترە گەورە بووم و ئىترە راھاتووم... پەرورەدى ئەم خاك و دەشت و شاخەم...، ھەر پەنا بەردىك ئىيوە دەبىن، جىگەى چەندىن یادگارى ئارەقى رەش و شىنى رۆزانى ھەر لە مندالىبەوہ ھەتا

ئىستەمە...، سەرتان سوپ نەمىنەى وا ھاتووہتە زمان...، چونكە ژيانى من وەك رەگى دار بىرەوہ بەستراوہ و بنجى لە رىشەى نەژادى ئىيوەشداىە...؟!... من ئەوسا، تا باوكى خودا لىخۆشبووى تۆ ماپوو... وەك شا، بەئاسوودەبى بۆ خۆم ژيانم بەسەر دەبرد...، بەس نەبوو دواى ماندووونەكەم رىزم دەگىرا و رووى خۆشى تى دەكردم...؟!... لەمەش گرنگتر ئەوہ بوو مافى خۆمى لى زەوت نەدەكردم...، تا گەبىم بەم تەمەنە...، ئىستەش وا لە دواى دواى رۆزانى ژياندا... بەزۆرەملى ئىترەم پى بەجى دەھىلەن...، ھەرچەندە من مردنى ئىترەم لە ژيانى شۆبىنىكى تر لە لا خۆشترە...، بەلام دەستەلاتى زۆردارىم نىبە...، وەك دەلەن:

«دەستىك زۆردار بىرەت، خۆنى نىبە...؟!...»

خەسەرە بەتەوسەوہ ھەلداىە:

- گوايە ھەر لەبەر ئەمە دەرۆت و ئىترە بەجى دەھىلەت...؟!... لەم كاتەدا مەربوان سىخارىكى بۆ مام زۆراب پىچاىەوہ و داىە دەستى، ئەوئىش دەستى كەرد بەئەستى لىدان، دواى مەربوان بەشخارتە بۆى داگىرساند...

مام زۆراب دوو سى مژى قوللى لىدا...، كەردى بەچەرە دووكەلى ناسۆراوى...، وەك بىر لە مەبەستى ئەم پرسىيارەى خەسەرە بكاتەوہ وەھا بوو...، ئەمجا بەھەناسە ساردى، چاوى بىبە چاوى خەسەرەو...

- خەسەرە گيان، بىجگە لە رۆستەمە سوور، مینەى كوربىشى بەھانەمان پى دەگرت...،

مام زۆراب بەدۆش داماووى ئەم وتەبەى تەواو كەرد، لە گوماندا بوو... وەك چەند شتىكى تى لە دلدا بىت... بەلام دوودل بىت لە گوتنى وەھا بوو، بەلام ھەر ھىندەى پى كرا بلىت: «داخەكەم بۆ لاوتىبى جارانى خۆم و بىلۆتە تى ئىستەم...» لەم كاتەدا، مەربوان پەتى بى دەنگى پىچىبەوہ:

رووى كەردە مام زۆراب و پرسى:

- مام زۆراب، ئەى مال و مندالت چى لە دەكەيت...؟!...

مام زۆراب بەقین و بەداخەوہ گوتى:

- ئەو نەختە گەنم و جۆ و شكارتەبەم ھەبوو لىتى زەوت كەردووم...، دەلەت ھى خۆمە و دەبىخەمە برى وامى كەلەكە بوو بەسەرتەوہ...، دەلەت ئەوہى پى بنىت بەناویدا، قاجى دەپرەمەوہ...

مام زۆراب دووباره بى دەنگ بووه...، تا دوايى وهك گالته بهخوى بكات...

- مال... مندال...؟!... جا من بۆچى پياوه ماقوولى ديم...؟!... هه مه و نيمه كه ره شه ليك و... چهند پارچه يهك جله شر، هه ندى كاسه و كه ويلى شكاو و كه رتوپه رت...، وهك كه ميئل به شوينه كانيانه وه خوستن، ژوره كه يان لى گرتووين...، نه گينا به كه لى هيج نايهن...، هينده بى سوود و بى نرخن، ئيستته له سه ره نوپلك فرتيان بده، كهس ناچيت به لاياندا... ته نيا له كونه كه ي ئيمه دا بوون به كه له پوورى پوواوى رزبو...

پشوويهك وهستا، بپر كرده وهى تهرى...، كهوته وه دواندن:

ئى پيرۆزى كچم ليتره به جى ده هيلم...، زۆر بيشم لا گرانه، به لام پى به جهرگى خومدا ده نيم...، به لام به هيواي خودا و به هيواي ئيوه... خو كه سى تر به ته نگمانه وه نايهت... هه رچهند نه كه م دلّم پروايى نادات نه م كونه گورگه ي ئيره تىك بدهم...، ئيستر بزائم چۆن ده بيت... خو گومانيشم له وه دا نيبه كه من ليتره بم و ليتره نه بم، له سايه ي سه رى ئيوه و خه جيجخانى دا يكته وه، بى منيبى به پيزه ي كچمه وه ديارى نادات...، نه م پياو چاكيه ش پيشه و كارى ئيستته تان نيبه...، ئيوه هه ر له كوئه وه ده ستان به خوّم و كچ و كورمه وه بووه... هينده سپله و پى نه زان نيم وه ها زوو له بير خومى به مه وه... مام زۆراب مژيكي توندى له سيخاره كه ي دايه وه و دارجگه ره كه ي فت كرد، دوو سى فووى به دارجگه ره كه دا كرد و داي به له پى ده ستيا و كردييه وه به لاقه ديدا... «نه مه له توتوتنه مونتاژه بونداره كه ي خوتانه، توتوتنيكى نايابه، به لام بو منى قرخن كه ميك قورسه...» نه مه ي گوت، دوو سى جار كو كه كو كى بو كرد، ده ستى كرده وه به قرخه قرخ...، وهك له بهر خو به وه بپر كيتيت...

- خه جيج خان، به لى خه جيج خانى دا يكت... ئاي چهند ژنيكى چاك و پاك و به فرياده...، پانى به رزه كانى هه زارى وهك خيزانى روسته مه سوور ده ئى...، به گه وه و بچوو كيانه وه... به شان نه كه يانه وه؟!... مام زۆراب له وته كانى بووه وه... له پر دا په لامارى ده ستى خه سره و مه ريوانى دا...، ماچى كرد...، دواى نه وه دانه وييه وه په لامارى قاچى هه ردوو كيان بدات، به لام به هه ردوو كيان گرتيان و هه لى انسانده وه... مه رجي نه وه يان دايه كه ناگايان له پيرۆز بيت... نه يه لن له هيجى كه م بيت...، داوايان لى كرد كه پيى بلتت هاموشويان بكات و پييان لى نه پر ت...، هه ر ناته واوييه كى هه بوو گورج بويان ده رباخت...

مه ريوان له م كاته دا ده ستى كرد به باخه لي دا، هه نديك پارهى ده ره ينا و داي به مام زۆراب:

- مام زۆراب، هانى نه وه بو خه رجيى رتگات...

مام زۆراب لى وه رگرت...، ده ستى به باخه لي دا كرد بو جزدان بگه رتت...، دوايى سه رتيكى با دا.

- هاى هاى، وامزاني جارى جار انه...، جزدان هه لبگرم...، كه پاره نه بيت بۆچى هه لبگرم...

نه مه ي گوت و پاره كه ي خسته گيرفانى به رباخه له وه... به لام ده ستبه جى زرنه كه له زه وييه وه هات...، تومز گيرفانه كه ي له بنه وه درابوو...، خه سره و پاره كانى بو كو كرده وه...، دايه وه ده ستى...، مام زۆراب به په شو كانه وه سه رى هه لپرى، وتى:

«له ماله وه گرتى ده ده مه په رياس كه يه ك... با تا ده گه مه وه له قولى مستمدا بيت...» له م كاته دا خه سره ويش هه ندى پارهى ده ره ينا و دايه ده ستى...

- سوپاس بو ئيوه، بو ميه ره بانى ستان...، سوپاس بو يه زدان بو به شى...، بو نه م چه ره سه رتبه... دهك خودا هه زار نه وه نده تان پى به خشى.

مام زۆراب وته كانى ته واو كرد...، ده م به نزا...، ده ست به سنگه وه، به جى هيشتن... تا ته واو دوور كه وته وه، چهند جاريك هه ر ناوړى لى ده دانه وه، وهك شيت ده ستى به رز ده كرده وه و نه بيجو ولا نده وه، هه ر له بهر خو به وه ده دا... خه سره و چاوى تى برپيوو... به سه رسامبييه وه گوتى:

- تو سه ي، مه ريوان، نه مه يه كه م جاره كه پشتته كو ما وه كه ييم وا دتته به رچاو...، خو ده لى قه موورى ته وا وه...؟!...

مه ريوان هه ناسه يه كى هه لكيشا... ده ستى به داخى دا به يه كدا، گوتى:

نه م پيره بى ده ستته لاته ره جاله ده بيت تاوانى چى بيت وا گيرۆده ي ده ستى چاو چووى وهك نه م زه ويدا ره سوو خو رانه بيت...، گوايه پشتى چۆن له وه كو ماوتر ناييت...؟! چۆن دانار پرت نه م به م مه ره يه بچيت، كورى سه ربا زى گيراو، كچى به و جو ره و خو بشى پير و روو ره جال...

خه سره و له ولا وه هه لي دا يه، گوتى:

- جا بۆچى قره قرى دو يتيان هه ر له سه ر پاره نه دانه و په سمه نده ي سوو خو اردن بووه...؟!...، نه خير، وا نيبه، دوو به ش له سه ر پيرۆزه چاو قيچى كچيتى...، ده لى گوايه

ئىوارەبەك لەم بەينەدا مینەى رۆستەمە سوور لە پتی كانی پەلامارى داوہ...

- جا خەسەرە، ئەبیت تاوانى ئەو كچە ھەژارە چى بىت كە بى ئاپرووى وەھا كارى وەھا بكات... خۆزگە نەختى جوانيش بوایە؟!...

خەسەرە بەتەشەرەو وەلامى داىەوہ:

بەلئى ئەو ناچیزەبە كە دەلبیت كوندەى خرى پر لە ئاوە، لەبەر گوشت ھەر دەروا و ھەر دەھارت... دەبیت خویشى دوودەمە دەم و لاقرتییى لەگەل مینەدا كرديت... ئەگینا پیاو كەى ئەوپریت ئاوا بەئاشكرا پەلامارى ئافرەتیک بدات، ئەگەر ئافرەتەكە ھاندر و جوولیتەر و خۆ فرۆش نەبیت... پیرۆزیش ھەرچەندە لە قەواردا خرى و ئەستور، چا و قیچ و برژانگ ھەلپرووزا... جووتە مەمكەكانى یەكى ھیتندەى جەوئەندەبەكى باش دەبن...، چاك لىی وردبوومەتەوہ...؟! كە لە پرى دەروات، لەگەل قونەقون و فرتوجرتى خویدا، مەمكە گۆزەكانى سەما دەكەن و شلقەیان دیت، بەلئى، واىە...، لەگەل ئەمانەشدا میتخەك و شیلان و بەرموورى لە مل كر دووہ... ریزتیک بازنى شووشە و تەلى ھەمەجۆرى لە دەست داىە... سى ئەموسستیلە لە قامكەكانى داىە...، كە چا و ئەریت، ھەندى جار شۆلاوگى چاوى بەقنچكەكانیدا دیتە خوارەوہ... سەبرى دەست و پى ناوۆلاكانى، دەلبى ھى نالە پى پانە...، بەلام خۆ ھیتشا ھەر خۆى بەكچ و بەجوان دەزانیت، دەلبیت منیش ھەم...، رەنگە بشلئیت بۆ رانەبویرم، خۆ لەمانە كەمتر نیم...؟!... لیشى ناگرم، راست دەكات...، بۆى ھەبە لەمەش پتر بلئیت، چونكە لەو قەوارە ناوۆلايەشدا، دل و دەروون و خواستى ئارەزووكانى ھەر تىداىە و دەجۆشیت. بگرە لەو بارەى خویدا، ئەو پتر ھەست بەو بوونە تاسینراوہ دەكات، بىنى پىشخوار دووى دەھەژت... لەبەر ئەو بەپى خۆى ھەر دەبیت پەلەقارئیبەكى بۆ بكات...؟!...

مەربوان نەختیک بەسەختى بەرپەرچى داىەوہ، گوتى:

- خەسەرە، تۆ ھەمیشە ھەر رقت لەم ھەژارانە دەبیتەوہ، بۆبە بەھەموو جۆر وا لە سەر و بۆتەلاکيان دەدەیت...، قەیناکات ئەمانە، ھەموو راستن و با و ابیت... بەلام ئەى لەولاوہ مینەى رۆستەمە سوور كە خۆى بەبەكەم كورى ئەم گوندە دەزانیت، ھەمووشمان دەیناسین كە چەند داوین پىس و نالە بارە، نەك ھى وەكو پیرۆز، بەلكو ئەگەر لەویش بى فەرتر بووبیت، دەروونى چەپەلى گرگرتوى دیندانەى خۆى پى دامرکاندۆتەوہ...، كۆ لە ھىچ شتیک ناکاتەوہ... ئەمانەشى لى دەربچیت...، خۆ پیرۆزى ناشیرین و ناتەواو گوشتى

بەلەشەوہبە و كچیشە...؟!...

ھەردووکیان لە بىرکردنەوہدا بوون...، ماوہبەكى باش بى دەنگ بوون، دوایى وەك لە دلئى خۆیاندا بەبەك ئەنجام گەيشن، مەربوان ديسان گوتى:

- كەوا بوو بۆ بەدوورى دەزانیت كە تاوانى مینە نەبیت و ھەر ئەویش شەرى پى نەفرۆشتبیت...، ئەگەر وەھاش نەبوایە بۆچى پیزە دەپكردە ھاوار و قیزە و ئەم و ئەویش پىيان نەدەزانى...؟!...

خەسەرە بەبیتزاريەوہ گوتى:

- من چیمە بەسەربانەوہ، دەبیت واشبیت...، بۆ ئەوہش گوايە كە مینە پەلامارى پیزەى داوہ، ئەمە راستە، چونكە لە رینگەى كانى دەبیت، وا ديارە چاویان لىی بووہ...، بەلام جگە لەمە قاویكى تریش لە ناو دیدا ھەبە...، گوايە مامۆستا رزگار زۆر ھاتوچۆى مالى مام زۆراب دەكات... دەلبین پیرۆز لە نىوان پروناكى كچى رۆستەمە سوور و مامۆستا رزگار داىە...، وەكو دەگوتريت پەیمانيان بەبەك داوہ كە رزگار بىخوازیت...، دەلبین خۆشەوئىستىبەكى بەتینيان لە نىواندا ھەبە، جا دەبیت ھەندى لەم شەر فرۆشتنە لەسەر ئەمەش بىت...

- وا بىنن، تا ئىستە پیرۆز تاوانبار نىبە، بۆ كارىكى تر شەرى پى دەفرۆشیت كە پیزە بۆ مەبەستىكى تر بەكار بەینیت، بەلام پیزە مىلى نەداوہ...

- جا كچى رۆستەمە سوور لە مامۆستا رزگار چاكتر شوو دەكات؟!...

- بەلئى، بەباوہرى خۆيان ئاغازادەبەك، بەگىكى لاتیش يان ھەتا پیاویكى سەركارى بەردەستى دیوہخانان بىت لەم چاكتەر، چونكە لە وینەى خۆيان...، ھەر ھەمان ھەست و باوہريان ھەبە...، مامۆستا رزگار چىبە؟!...

- ئەى بەباوہرى تۆ مامۆستا رزگار چۆنە؟!...

- مامۆستا رزگار كورپكى لاوى خویندەوارى تىگەبشتووہ...، بارى دەرامە تىشى، ھەرچەند زەبووزار و ئازەلى نىبە، بەلام مووچەخۆرە و دوارۆزىكى پروناكى ھەبە...

- جگە لەمانە خاوەنى ھەستىكى نەتەواىەتیبى و نىشتمانىى خاوتن و پیرۆزە... ھەست بەناتەواىەبەكانى ئىمە دەكات، زۆر دلئسۆزانە مندالەكامان فىرى خویندن و زانیارى دەكات، ئەوہتا گەورەكانىشى بەشەو فىرى خویندن و نووسین و زۆر شتى بەكەلك

کردوو...، سێ ساڵه لێره بهم جوژه خۆی ماندوو دهکات...، گوايه، ئەمه وا نيبه...؟!...

- به لێ وايه، خو منيش زۆرم خوڤ دهوێت و ريزی تهواوی دهگرم...

مهريوان وهک پالێ پشوو دابيتتهوه، به له سهرخۆبييهوه گوتی:

- ههه چۆنی بيت، ئيستته مام زۆرابی داماو دهبي بهم پهنگه بۆی دهريچيت...، جا بزانی رۆژگار چی له پيدا داناوه...، کهی و له کوێ ئه و پيره که نهفته سهه هه لده داتهوه...، له م کاته دا ههردووکیان هه لسانه سهه پین، مهريوان گوتی:

- من ئەمشه و بۆ لای مامۆستا رزگار دهچم، جا ئەگهه تۆش ديتت، وهه، شه و بۆ خو مان به ده مه ته قی راده بویرین، بزانی پهنگه له وێ شتيکيش تيبگهين...

- باوهر مه که من بتوانم بيم...، بزانی چۆن دهبيت...، خوشت ده زانیت له بهر دايمک و خوشکم، شه و، زۆر که م مال به جی دههيلم... شه ویش سارده، ئەم سال پایيزه کهی سارده، ههه ده لیت زستانه، چاوکه، ئيمه له م بهر به رۆچکه يه شدا سه بوين...

دوای ئەمه ههريه که يان به لایه کدا رۆيشتن، مهريوان تینووی بیستنی ئه و دهنگ و خواستانه بو که له م باره يه وه له ناو ديدا هه بوون، دهيوست له هه مووی بگات...، به لام خه سه ره، له رێگه، له دلێ خویدا ده يگوت:

- چيمه به سه ره وه...، چاک و خراب ههه خو بان ده گريتته وه، په له ش ناکه م...، له هه موو شتی ههه تیده گه م...، بۆ دوای خۆی روون ده بيتته وه، ئيتر بۆچی سه ره خۆم بييه شيئم...، وا چاکه هينده سه ره خۆم جه نجال نه که م...، با زوو برۆمه وه... چونکه دايمک و گوله خانی خوشکم ئيستته چاو هروانم...

۲

شه و يکی نووته کی پایيز، باران به ليزمه دا يکرد بوو... مالی مام زۆراب ته نها قوتيله يه کی نه وتينه ی تيا دا بو که به تروسکايييه کی که م ژوو ره که ی نه ختی رووناک کرد بو وه...، به لام زۆر له نزیکه وه نه بو يتايه، کهس چاوی له چاوی نه و يتر نه ده بوو... ته نها تارمايی يه کتريان ده دی...، مام زۆراب کيسه يه ک تووتنی له به رده مدا بو، سه بيله که ی به ده مه وه بو، پووشووی نابوه سه ره و به رد و ئەستیی لێ ده دا...

... له دهنگی ئەستێ ليدان پتر هيجی ترت گوێ لێ نه ده بوو... پيرۆز له ولا وه، له سه ره لباده شریک لیتی که وتبوو، لیتفه يه کی بۆی دوو که لاوی زۆر شروپری وهک په لاسی به سه ره وه بو...، مام زۆراب ئەستێ و به رده که ی لا برد... له بهر خو يه وه ده يگوت:

- ئەي ئەمه ئاگر نيبه له به رده مدا...؟!... پزيسکتی ئاگری ده ره پنا و خستيه سه ره سه بيله که ی...، ژوو ره که پر بوو بو له دوو که لێ سووتانی بزوتکی ناو ئاگر دانه که...، مام زۆرابيش وهک مووشه ده مه، ئيجگاری کرد ييه چه ره دوو که لتيکی بی شومار، زوو زوو مژی قاييمي لێ ده دا و دوو که لتي به با ده دا... له خو ليای ستمی گيژاوی بی بنی ژياندا سه ري خو لی ده خوارد...، مام زۆراب دوو سێ قرخه ی بۆ کرد، وا ديار بوو به رۆژانی ژيانی پر کویره وه ریی و مه ينه تی خویدا ده چوو وه... تا گه یی به م رۆژانی دوایييه...، له دلێ خویدا ده يگوت:

- رزگار...، رزگار...، نازانی رۆسته مه سوور و مينه ی کوړی بۆچی پييان ناخو شه هاتو چۆی من بکات؟!...، یان پيزه، جاروبار به پاره پارچه جليکی بۆ بشوات...، به خودا خو کچه که م له کيژان ناچیت هه تا کو ئه و مامۆستا رزگار به يزی بيت چاوی بۆ داچری بيت...، ئەو کو ره ش ره و شتی له وه ناچیت...، جگه له وه ش، ئەو پيا وه که هه ميشه ده ستي پيمانه وه يه، به راست و چه پدا يارمه تيمان ده دات... ده بيت ئەمه چ زبانيکی له خيالی رۆسته مه سوور دابيت؟! مام زۆراب سه بيله که ی فت کرده ناو ئاگره که و، ده ستيکی خسته ژيهر چه ناگه ی، ده سته که ی تری خسته سه ره کلا وه ی ئەژنوی و که وته بييرکردنه وه...

- جا کوا، ئەوه ناوچه وانی من نيبه...، ئيستته کچيکی وا جوان و ریکوييکی وهک رووناکی کچی ئەوم ببو وايه... با ئەم مامۆستا رووخو شه لاوچاکه ئاره زووی بکردايه و

منیش دەمکرد بەزاوای خۆشەویستی خۆم...؟!... بێ گومان ئەگەر وا بووایه، ئیستە منیش لەم هەیتوھووتە رزگارم دەبوو... مندالی جوانکیلەیان دەبوو، باش بەختیو دەکران...، بەپۆشە و تیری لە تەکیاندا دەژیام...، پاش چەند سالیکیش ئیرەمان بەجێ دەهێشت و دەچووین بۆ شار...، لەوێش دەچووینە خانوویەکی فراوانی خاوتینی جوانەو...، منیش جلی پاکم لەبەر دەکرد، دەستی مندالەکانم دەگرت...، بەھۆی ئەوانەو سوارێ گالیسکە و ماشین دەبووم...، دەچووم بۆ ناو باخ و گەران...، منیان بۆ بازار دەنارد، هەموو رۆژی شت بکرم...، ئەوسا پارەم لە گیرفاندا دەبوو، دەبووم بەتاشنای شت فرۆشەکانی ناو بازاری شار، دراوسێکان پێزیان لێ دەنام... لەوانەبوو زۆر جار بەگوتی خۆم گویم لێ بیت کە بڵین:

- «ئەو بەپیری مندالەکانی مامۆستایە...؟!... ئای کە خۆشە...، جا ئەو مینەم لە شار دەدی، منیش لووتم لێ دەکرده حەوا، کەمێک زاخاوی دلی کەیلی خۆم دەرشت...، ئێ بۆچی نا...، تۆش هەر وەک ئەوان بنیادەمی...، ئەو تا مامۆستا رزگار، لەوان پتر ریز لە تۆ دەتیت...

مام زۆراب کەمێک لە بێکردنەو کەوت... پەنا گوتی خوراند، وەک لە خەویکی خۆشدا بیت، بەبێ ئاگایی، هەناسەبەکی قوولی هەلکیشا و نوقومی دەریای بێر بوو... مزگەوتی شار...؟!... زۆر خۆشە، هەموو کاتێ دەچووم، گەلێک لە پیاو گەورەکانی ئەو گەرکە لەوێ دەبوون، منیش لە ناویاندا دادەنیشتم...، سەر و ریشم هەمیشە پاک تاشراو، وەک ئیستە نەدەبووم...، هەموو دەمێک خۆشم حەمام لەمیش دەکرد...؟!... جا ئەوسا ئەمە ئیستە نەدەبووم... دەبوومە پیاوی ناو پیاوان...

پیرۆز لەم کاتەدا، بەدەم خەووەو، دەستی کرد بەخۆ کیشانەو و نرکە و نالە...، لرخەبەکی بۆ کرد و دەستی کرد بەکۆکەکۆک، لێفەشری لەسەر خۆی لابرد، کەوتە سەر گازەرای پشت، بەدەم خەووەو بەدەنگێکی بەرز ناساز دەستی کرد بەپرەپرخ، ئەویش وەکوتەبیتە ناو قورگی خەوی بێداریبەو، دەستی کرد بەدواندنی تیکەل و پیکەل، بەک دوو رستەیی هەلۆهشای لە دەم هاتە دەرەو...

مام زۆراب لەپێدا، راپەری، بەداچلەکیبەو هاتەو هۆش خۆی... سەبیرتکی سەرسورماوی پیرۆزی کرد...، کەمێ لە رووناکێ قوتیلەکە کەوتبوو سەر دەموچاوی...، چاوە پووکاوەکە پیرۆزی هاتە بەرچا، لەگەڵ لچە زلەکانی...، مام زۆراب سەرتکی بادا

و لەبەر خۆبەو گوتی:

- هەیهوو، هەیهوو...، من لە کوێ و خەوی خۆش لە کوێ؟!... دەلێم ئەم سەرشینە هەلبسینم، لێی بپرسم بزانم شتێکم پێ نالیت و بەلکو دەربارە مامۆستا رزگار نەیتیبەکم بۆ دەریخات...، کێ دەلێت...؟! دەبیت شتێک هەر هەبیت، ئەو ئەو مقۆمقۆبە چیبە...، جا چی لێ بپرسم...، بەخودا سەبیر خۆم ریزگا و کردوو...، ئەو دەلێی خەفاوم...؟! وا چاکە لەمە پتر خۆم گەوج نەکەم... مام زۆراب دواي کەمێ وەستان، بێکردنەو هەژاندەو:

- دەبا هەلێ بستینم وەسیتی بۆ بکەم... سەبەیی دەپۆم، نەوێکا من جارێکی تر نەگەریمەو بۆ ئێرە...

جا چی پێ بڵیم...، یان لە نیوانی ئەم و براکەیدا چی بەش بکەم...؟! مام زۆراب چاوی شەشویشتی دەکرد...، شەمەکی ناو کۆلێتەکە لێ گۆردرا بوون، مەسینە حەو جۆشە لوولە شکاوەکە لێ بوو سەماوەرتیکی وەرشاوی زەردی بریسکاوە...، مەشکالەبەکی وشکەو بوو بەسووچی خوارەو هێشتی قاپیبەکەو هەلۆاسرا بوو، پەتە گوریسیکی پیا شۆر بوو بوو بوو لە خوارەو هێشتی پینەبەک، بەدیوارە دارووخاوەکەو هەلپەسێردرا بوو، تیرۆکە رەشداگەرەو کە بەقنجی لە سەری وەستینرا بوو، مام زۆراب خۆی لێ بوو کۆتخا...، مەشکالە بوو بەزینی ماینەشێ، پەتە گوریس بەرەشمە و، تیرۆک بەلوولە بپنەو، ئەو پارچە سیپالەشی بەلیواری پنه کە دادرا بوو، لە ئەندێشەیدا پشستینی فیشەکان... پزەبەکی لەپری زۆراب و کۆکە و قرخەیی پیزە، کە بەدەم خەووەو قاچە ئەستورەکانی لە ژێر سیپالەکە هینایە دەرەو، مام زۆرابیان هوشیار کردەو، چاوی پیا دا پچری:

«ئەمە چیبە، من لە کویم و ئەم گەمژەبیبە چیبە... کورە زۆرابە کەوڵە کۆن، دەلێت کەلەبێ بووت...، وەرەو...، وەرەو هۆش خۆت...، ئەمە لە خەبالی مأل بەشکردنادیت، جا تۆ بەناخیرت چیت لێ بەجێ دەمیتیت تا خەمی بۆ بخۆیت و بلیتیت لەسەری رێک ناکەون...، کورە دە لێک بنێ، زۆرابە لات و پووت، لێکی بنێ...؟!...»

مام زۆراب لە بێکردنەو کەوت... هاتەو سەر ئەنجامی راستەقینەیی باری ژبانی خۆی و هەناسەبەکی قوولی هەلکیشا...، لەم کاتەدا گوتی لە لێزەمە و رەهیلەیی بارانی دەرەو بوو...، باویشکیکی دەنگاوی دا، مووچرکە بەپشتیدا هات، وەک لەرز لێ هاتبیت...، لە ئاگرەکە چوو پێشەو... هەر لە جیتی خۆی سەری نایەو سەر لبادە شیتالەکە و جلە

شپتیکی دا به سهری خویدا... له گوئی ناگردانه که، به له په وه، خوی گرمو له کرده وه...

- با بنووم... خوّم سه مه نگوک بکه م، به شکو نوستنی یه کجاره کی بیت و به یانی له م جیبه هه لته ستمه وه... مانی من بۆچی چاکه، چرچی لنگم لئ رابکیشایه باش ده بوو...

پاش ماوه یه ک بیده نگیی، ورده ورده که و ته پر خه پر خ... ئیتر به م شپوه ناخوشه، خه و لاسی پی برده وه... هه ردووکیان به پر خه و لر خه لر خ، ژووره نوو ته که نزمه په سته که یان ناخوشتر کرد بوو... مام زۆراب تا ده هات زۆرت رۆ ده چووه ناخی روو خاوی خوی به وه، تا به و جوژه به نامرادی له کوشی وهیشوومه ی ژیاندا به جیمان هیشت... هه ر لایه به زمیک و هه ر شوپنه به جوړیک... ژووره که ی ماموستا رزگار به قاقای پیکه نیی چهنه لایکی سه رگه رم و خورت سیخناخ، کرد بوویانه گاله و گه رپه لاوژی... به تایبه تی له و کاته دا کوړیان گه رم تر بوو که شه فه گولی شوان و کوپخا وهیسه خویان کرد به ژووردا... هه موو کردیانه پیکه نیی و قپه و هاوار...

- خودا ناردی، سا دهی شه فه ده بیت گۆرانیمان بۆ بلتیت...؟!...

- هه یهوو... هه یهوو، چیتان بۆ بلتیم؟!...

ماموستا رزگار: له هه لبه سته به نرخه کانی خو ت، شتیکمان بۆ بلتی...، دهی بزانی، توژیک مه ستمان بکه...

- ماموستا...، تو نه وه به راسته، هینده دهنگی منت به دلّه...؟!...

- نهی گوايه به گالته مه... دهنگ و ناوازی تو به ده گمه ن هه لکه وتووه...

- نه وانی تر له ولاوه...

- بۆچی گوايه ماموستا رزگار دیوه گه مه ی وات له گه لدا بکات...؟!...

- چووزانم، کورپه کوا، دهنگم خوش نییه...

قورگم گیراوه... باشیشم بۆ نایهت؟!...

- ده سا نازمان به سه ردا مه که...، ئیمه دهنگی ناخوشی تو مان له خوشی ناخوشی هیتر پی خوشتره...؟!...

- ده بوی لیدن، دهی، دهی، چه پ، چه پ... شه فه به ده نگیکی گری ناخوشه وه دهستی نایه په نا گوئی... دهستی کرد به گۆرانی «هه ی شپربینی خانم... دوست مه نیج باوانم...» دوو سی دیری ته و او کرد و وه ستا...

- کورپه به خودا ئیتر ته و او... وازم لئ بیتن...

- ده م خوش، زۆر باش بوو... به س نه بوو زۆرت نه گوت...

- سوپاس، سوپاس... چای بۆ تیبیکه ن، خه ست و شیرین...

- نه مه یان فره خاس و به جیبه... نه م ئیواره یه قوړیبه ک دیژم خوار دۆته وه... شیرینم بۆ تیبیکه ن...

- نه ری شه فه چووی بۆ به ری کردنی مام زۆرابی هاوه لته؟!...

- به لئ، به لئ... جا من نه چم کئ ده چیت...؟!... مام زۆراب بمردایه له م چه رمه سه ریبه و له م رسواییبه چاکتر بوو...

- بۆچی...، گوايه تو ش مام زۆراب به تاوانبار داده نییت؟!...

- من...؟!... جا مام زۆرابی بی وهی به چ ده سته لاتیکی تاوان بکات...، نه و پاروویه ک نانی به کوله مرگی ده ست ناکه ویت شه و ده خاته سه ر رۆژ... هه موو توانای خوی په رت ده کات، تا له سه ر به ردی ره ق خوی بژتیت... که چی هیشتا نه وه شی بۆ نالوت...؟!... چاری چیه ده ستیک زۆردار بیبریت، خوینی نییه...

- نه ری شه فه بۆچی پیروزی کچی بۆ خو ت ماره ناکه یت...؟!...

- کاک مهربان...، نه م و ته یه ت له گالته کانی کاک خه سه ره و ده کات... چونکه نه و گالته ی به هه موو شتیک دیت... جا من خوّم لئ ته و قه...، من و ژنه یان...، من له ژنم چی...، نه مه له وه ده چی که ده لئین «رپوی به کونه وه نه ده چوو، هه ژگیکیشی به خوی به وه ده به ست...؟!...»... منیش بیت و ژن به یتنم، وه ک نه و رپویبه م لئ ده قه و میت...، جگه له وه چۆن به من دابین ده کریت...؟!...

من له کوئی دهره قه تی پیزه ده مه وری هار دیم؟!...

- به خودا شه فه، پیروژ خرتیکی کولوکورت و خرومره... قه یناکات، ده موچاوی ناشیرینه چی تیایه؟!... مهربان به پیکه نینه وه رووی تی کرد:

- بۆچی شه فه هیندته له باردا نییه تا وه کو پیزه قایل بکه یت و به خو تی ره وا بیینیت...؟!...

- هه ی... هه ی... هه ی... من ده لیم دهره قه تی نایه م و ئیوه چی ده یه ژن... نه وه به من چۆن داده که ویت... نه گینا خو من به ته مای «فه رۆخ لبقا» نیم بۆم دابیه زین... ماموستا رزگار که

تا ئىستە گوتى لى راگرتبون، ھەلىدايە:

- بابە واز لە شەفە بەيەن، ئەو خۆى ئىشى خۆى زۆر باش دەزانىت. خۆ خودا پىژگاوى نەکردووە بچى كارى وەھا بكات...

- مامۆستا گيان دەم خۆش، پىزە ھىندە جەربەزە و نالەبارە، باوكى دەرهقەتى ناىەت تاكو لەگەل خۆيدا بببات بۆ شار...، چەندى لەگەل گوت، ئىستە و ئەوساش قايىل نەبوو مىلى رېنگا بگرتت و لە تەكيدا پروات...

- كورە شەفە جا لەگەلى بچىت چۆن بژى و چى بكات...، ئەو ئىستە رەنگە لە شار كونىكى دەست نەكەويت دالدى تىادا بدات و سرەوتى تىادا بكات...، پىزەى نەگبەت بۆ كۆببات؟! شەفە وەك بىهويت خۆى لەم دواندنە رزگار بكات، لەم داوہى بۆيان ناوہتەوہ قورتارى ببىت...

- تىكاتان لى دەكەم، ئىتر ببىر نەوہ... چىيان لى بەسەر دىت با لىيان بىت، خۆ لە وىنەى من و ئەوان بەھەزاران ھەن، سەرگەردان و وىلن، ھەشبانە كەسىك پىيان نازانىت، دەسا يان پەرتەوازە دەبن، يان مىليان دەشكىت و چەترۆ دەبن...، يان سەرما رەقىبان دەكاتەوہ، كورە يان لە برساندا رىخۆلەيان وشك دەبىتەوہ... شەفە نەختىك راما، وەك بچىتەوہ ناو قاوغەكەيەوہ داماو و بى دەنگ بوو...، ھەناسەيەكى بەكولى ھەلكىشا...

- ئاى لە من... واى لە خۆمان... بەو خودايە ئەگەر منىش لە ناو خىزانى ئىوہدا نەبوومايە، لەوانە خراپترم لى بەسەردەھات...، لەوانە بوو مندالە وردكە ھەر بەپەنجە چاوم دەربەيەن...، ئىوہ سىبەرن بۆ من، چەترن، چەترى سەرى من... پەنام ھەر لای ئىوہيە...، ئىوہ نەبوونايە بەپەنجە چاويان دەردەھىنام، ئىوہ ئاگاتان لى نىيە چى بەو ھەژار و بى دەرتانە دەكەن، خۆ من گەلىك جار بىرم لەمە كردۆتەوہ...، بەلام ئەم چەلمەيە لەبەر بارى تايبەتى خۆتان ئىستە بەئىوہش چارە ناكريت...، ئىتر با (شىتەى ژىرە) وەك خۆتان ناوتان لى ناوم، دەدابخات و واز لە من بەيەن...

- رۆژتىك دەبىت ئاھ و نالە و نركەى داماوان بىتە جۆش و رەگى ناھەمسواری و چاوجووبى و زۆردارىيان لە بنەرەت دەربىت و رىشەكىش بكرىت...

- بەلى بەو جۆرە نەبىت ھەرگىز چارى دەرد و زامى سوپھاتووى كۆمەلەكەمان ناكريت...، دەربەگىتى، كە برپەى پشىتى زۆردارى و ستەمە، بەھىز و زەبرى ئاراستەكراو لە بن نەيەت، ھىچ دادى نادات و... دەردى ناو كۆمەل و تەنگوچەلمەى داخستنى گەل

چارە ناكريت...

مامۆستا رزگار رووى كرده دەمى كوتىخا وەيسە:

- ئەرى بەرپۆبەرى ناوچە ھىچ تۆى ئاگادار نەكرد پىش ئەوہى لە كوتىخايىت بخەن و لاتبىەن؟!... وا ئەم پىلانە بەگورجى سەرى گرت بۆيان...؟!... گوايە پىت نەزانى ئەم پىلانە گلاوہ چۆن تەنرا...؟!...

- خۆشبىت مامۆستا... گوايە بەبى ئاگاي ئەو ھىچ دەكرىت و شتىك روو دەدات؟! خۆ ئەگەر نەھىنپىرى خۆى نەبىت، رۆستەمە سوور كەى ئەوہى وا لە باردا بووہ بەم جۆرە بەرەو رووى ھەموومان راستى بەكەنەوہ... جەنابى ئاغاش لەولاوہ چاكى بۆ رىكخستوہ...؟! ھەموو پىرى تەلەكەبازىن... رۆستەمىش نۆكەر و داردەست...

- مەريوان لەولاوہ ھەلىدايە

- ئەى گوايە ئەوہ چوار ساللە كە باوكى من و كوتىخاي باوكى ھىمەن بەھەشتى بوون ھەر خەرىكى تاقم و تاقمكارى نىن...؟!... ئاخى ئەو ھەموو ھەولەيان بۆ ئەم رۆژە بووہ... ھىمەن بەقېن و داخەوہ گوتى:

- تا سالىك دواى ئەوہش بەسەرزارى ھىچى دەرنەبرى...، بەلام كە باوكى خەسرەویش مرد ئىتر رىگەى بۆ چۆل بوو... چونكە ئەوسا سى قۆلى لايان لە رۆستەمە سوور و لە ئاغا برىبووہ...، برىستىان برىبوو...، بەراستى باوكى خودا لىخۆشبوومان سى براى دلسۆزى يەكترى بوون، دەمراستى راستگۆى ئەم ناوہ بوون...، ئەوان ھەرچىيان بگوتايە، پىاوہكانى مىرى ناوچەش حسابىان بۆ دەكردن و برىباريان لەسەر دەدا، چونكە وەكو دەمى گورگ دەمى ھەمووبانىيان بەستبوو...

مامۆستا رزگار بەتەشەرەوہ، گوتى:

- كوتىخا وەيسە، ئەوان رۆستەمە سوور بەچاكتر و بەتواناتر و زانا و داناتر لە تۆ دادەنەن...

- دەبى وا بىت... ئەى گوايە چۆن...؟!...

- ھىمەن ھەلىدايە: جا بۆچى پىت ناخۆشە؟!... ديارە ئەو چاكتر نۆكەرى ھەموو لايەكىان دەكات، بەلام تۆ نايكەيت...

- ئەوہى بەوان دەكرىت، ھەرگىز بەمن ناكريت...

مهربوان گوتی: کهوا بوو نابیت لات گران و ناخۆش بیت... که له کوپخایی خراویت...، یان لابرأویت...، هیچت لی کهم نه بووه تهوه...، بگره له ناو ناوایی و ئاوه لانداه جاران گه وره تر بوویت...

- به لکو سهرم سووک بووه...، من ئهوسا هه میسه به دهه ئیشوکاری هه مووانه وه بووم... ئیستهش ئه وه به سه که زۆریه دانیشتوانی دی بهم کاره یان ناقایلن و، پیتیان ناخۆشه... - نه گهر پیتیان بکریت به رگریشی لی ده کهن...

مامۆستا رزگار که هه تا ئه م کاته به دنگ بوو، گوتی:

کوپخا، بهم کاره ساته تو له جاران خۆشه ویستتر بوویت، ریزت پتر بووه...، رۆسته مه سووریش له ناو دانیشتوانی دیدا هه تا بیت رسواتر ده بیت... چونکه هه رگیز ناتوانیت هه ردوولا قایل بکات، خۆ ناتوانیت به لای ره شوووتی گوند و جووتیارانیشدا داباشیت و خۆیشی نایه ویت هیچیان بو بکات، زیاتر له وهی که زۆتر بیانرته تینیت و بو ئاغا بیانرته تینته وه، خۆی دژه و له پیلان و دژه کاریش به ولاره هیچی تری لی ناوه شیتته وه... شهفه گولی شوان له ولاره په تی گوریسی واتهی هه موویانی پچراند... به دهنگیکی به رزی ناقۆلاه، گوتی:

ئه ری مامۆستا من ئه و قسه و قسه لۆکه تیرم ناکات، وه خته له برسان بزم، شتی کمان بو بیتنه با بیخۆین و له م گه ره لاووژییه چاکتره...؟! له م کاته دا گشت دایانه قاقای پیکه نین، هه ربه که به جوړیک:

- بو می هینه...

- مامۆستا هیچی مه ده ری، با هه ر سکی خۆی هه لبگوشیت...

کوپخا گوتی: جا مه گه ر زه هه ر مارت بو بهینیت، بوچی تو بو خواردن هاتووی یان بو دیده نیی...

- ئه وی راستی بیت من بو خواردن و پیکه نین هاتووم...، نه گینا هه موو رۆژی مامۆستا ده بینم...

- بو ئه وه هاتوویت، تیر بیت پیکه نین و گه مه ت پین بکه یین...

- به لی، با و ابیت، من به هیچ شتیکی ئیوه زویر و دلگران نابم، قه شمه ربه کانیشتانم پین خۆشه...

له م کاته دا مامۆستا رزگار هه ندیک باسووق، میوژه سووره، گوپز و بادامی خسته به رده م، گوتی:

ئه وه ده خۆی یان ئه وهی له م پاکه ته دایه...؟!...

- له مه م زۆر خواردووه...، ئه وهی ناو ئه و پاکه ته ده خۆم...

- جا به شکو هیچی تیدا نه بیت، مامۆستا هه لته بته تینیت...؟!...

- نه گه ر هیچی تیدا نه بوو پاکه ته که ده خۆم، کوپه نه به خودا، هه ر به دیتنی مامۆستا خۆی تیر ده بم... من خۆم دهیناسم... له م کاته دا شه فه هه لسه یه سه ری، دهستی بو پاکه ته که ی مامۆستا گرتوه، مامۆستا گیان، هه میسه هه ر هه ژاری خۆتان نه بووین...؟!...

- ئه ی ته له که باز...

- مامۆستا نه یده تین...، ئه وه بو یه هه ستاوه، ده به ویت پرواته وه...، ئیتر شه و دیره... دره نگیه تی، نه گینا به یانی زوو به ناگا نایه ته وه... رانه مه ره که ی له له وه ر دوا ده که ویت...؟!...

- مامۆستا رتی لی مه گره، قهیناکات گونا هه با پرواته وه...

شهفه وه ستانه که ی تیک نه دا...، وه ک ده روازه که ریک دهستی پان کردبووه وه...، له م کاته دا مامۆستا قوتووه که ی دایه ده ست شه فه...

- قهیناکات، با ئه م چا و برسییه تیر بکه یین...

«مامۆستا گیان... ئه ی دهسته کانت ماچ ده که م...»

له م ساته دا شه فه به شینه یی، وه ک دزی بکات، لایه کی سه ری پاکه ته که ی هه لدا یه وه... له ژیره وه سه یری ده کرد بزه ده یگرت...، که سه یری کرد پرتیتی له گه زۆی خا و جیر...، شه فه، له خۆشیدا دهستی کرد به سووردان و قریوه کردن، وه ک سه ما که ریک به به رده می هه موواندا بای ده دا...

- کوپه ئه وه چیه هه ر ده بیت شیتیتیی خۆت ده ریخه یه؟!... شه فه گه زۆیه کی جیری ده ره ینا...، ئه مدیو و ئه ودیوی پین ده کرد...، گازتیکی لی گرت...، هه ر ده یخوارد و ملچه ی ده هات...

- ئه م... به لی من شیتیم...، به خودا خۆشه...، گه زۆی وام نه خواردووه...، به شی که سی لی نادم...، فه رمون، فه رمون ئیوه باسووق و میوژه سووره ی نایاب بخۆن...، قهیناکات من ناخۆم، نۆشی گیانتان بیت...؟!...

- كورە شەفە گۈل...، گىشى زەھر نەكەيت خۆ بەتەنھا ھەر ھى تۆ نىيە...

- كوتىخا...، گوايە تۆ شەفە ناناسىت، دە دوازە نان خۆراكييەتى...

- فرباي نەكەوبىن ھىچى تىادا ناھىت...

- ئىستە من ئەمە تام لە نىزىك دەرگاگەوہ... ھەر كامىكتان بەرەو روم بىت رادەكەمە دەرەوہ... ھەمووشى دەفرتىم... ئىوہ جارى واز بىن...، با جارى خۆم تىر بخۆم، ھەرچىش لە من مایەوہ، ھى ئىوہىہ... من ھەمىشە دەسندەخۆرى ئىوہ بووم...، با جارىكىش ئىوہ دەسندەخۆرى من بىن...؟! با ئا لەمەدا ھەژارىكى پەتەرى وەك من دەستەلاتى بەسەرتاندا ھەبىت، خۆ دنيا كاول ناىت!!؟

- شەفە شىت باش زمانت گرتوہ...

- ئەى نەيانگوتوہ ئەگەر رەنگى نەگرى... خورى دەگرىت...، منىش خورى ئىوہ دەگرم... خۆ من گاش نىم...

- جا بەشكو ھەمووى بخۆت؟!...

- داماوى وا ھەيە ھەمىشە لە برساندا سكى ھەلدەگوشىت، دەبا يەك جار ئىوہش برسى بن بەگەزۆ...، نەك بەنان و چىشت و گوشت...!!! خودا نەبىرپت ھەموتان مرن، با ئەم زەمە ئىوہ بىن بەمن...

- شەفەگەر چاك لىمان ھەلكەوتوويت، جاران مىشت لە چارەت دەرەدەكرد...

- قوربان گيان... خۆتان پەرورەدەتان كرددوم، ھەر بەم جۆرە ئاوى گوتتان داوم...، ھەر چىم لى ھاتبىت دەستكردى خۆتانم...، من لە مندالىيەوہ دەسندەخۆرى خۆتانم... مامۆستا رزگار بەپىكەنىنەوہ گوتى:

- ھىمن تۆ وازى لى بەھىنە... ئەوہ گەزۆى خۆمانە، بەدوو دانە مې دەبىت، ئىتر ھىچى بۆ ناخورىت...

- سوپاس بۆ تۆ كوتىخا كە ھىشتت بەئاسودەبى دوو دانەى جىر و دانەيەكى خاوخۆم...، بەخودا ئىتر ھىچم پى ناخورىت، دلّم ناىيات...

مامۆستا گيان، خۆت نەتفەرموو دابەشى بکەم...؟!...

- شەفە، بەئارەزووى خۆتى بکە، چۆنت دەووت وا بکە...

- دەسا وا منىش سەرو دووانىان بەيەكسانى بەسەردا دابەش دەكەم، وەك ئەو

دابەشىيەى كە خۆتان ئارەزووى پى دەكەن... ئىوہ ھەموو جارىك وەھای لى نادوین...؟!... بەكى جىر و بەكىك خاوم...، بەھاوبەشى و بەيەكسانىتى...

- با بەئارەزووى خۆمان بىت، چى ئارەزوومانە ئەوہ دەخۆبىن...

- كاك مەريوان كە خۆت بگرتتەوہ، دەبىت دابەشكردنەكە ئارەزووى تىدا بىت...، ئاوا بەكسانىى دەخوازىت...؟!...

- وا ديارە تۆزى لە شت گەبىويت...؟!...

«كورە بابە گيان بەخودا لە زۆر شت گەبىووہ...، سوپراوہتەوہ...»

- كاك مەريوان، گوايە تۆ دەتەووت ھەر خۆت لە شت بگەيت، من گشت جارى گوتم لە ئىوہى چى دەبىزن...، خۆم ھەرچىيەكم لە ناوتاندا، گوتم لە وىژەكانتان پى بووہ، خۆكەر و گا نىم...

- گوايە چۆن... كورە تۆ يەكىكى لە ئىمە...؟!...

- كوتىخا، وا ديارە شەفەمان لى پەيدا دەبىت...، شوولى چەلەحانىى لى ھەلكىشاوہ...؟!...

- كاك ھىمن...، ئىوہ بۆ ئىمەى دەكەن...، خۆ ئىمەش دەبىت تۆزىكى لى بزانىن، تا پى بزانىن...؟!...

- شەفە، ئىتر بىدەنگ بە...، تۆ كورى ئەو كىشەيە نىت...، دەم لە ھىچىشەوہ مەدە...، دەمەوہرى بەسە...

- بەلى بەسەر چا، ئەوا قورم پىا دادا و قور و قەپم لى كرد...

- مامۆستا، ئەمجارە دەبىت لە دەنگى جووتياراندا ئەم گۆزىنە و ھۆكانى بنووسرىت، ئەمە كەم نىيە رادەى تىگەبىشتنى كەسىكى دواكەوتووى وەكو شەفە ئاوہا خەلق بىت و ئاوہا لە شت تىبگات...

- بەلى كاك ھىمن، دەبىت لە ناوچەدا، ھەرچى لەم بارەيەوہ پروىدا بىت ھەمووى بنووسرىت، بەلام دواى ئەوہى دەچىتە بنجونانوانى كارەوہ...، ھەولى فراوانبونى رىكخستەنەكانىش بدرىتەوہ...

- واىە، ئەمە پىويستە و راستىشە...

- هەرچه‌نده من شەفەى شىت و گولم پى دەيهژن، هيچيش نيم...، بەلام ريم بدهن كه بلّيم: هەر كاتى هات، يەك دانەش بنيرن بۆ رۆسته مه سور، بەشكو گشتى بخوئيتەوه...، دەبا لە داخندا ليك بيتهوه و ئيجگارى كه‌لله‌ى بييت...

- كورە شەفە، بەخودا تۆ بەم پەريوتيه‌ى خۆتەوه هەزارى وەكو ئەوان دەژيت...

- كەى بى ئەو كاتەى واى لى بەهاتايە كه هەموو رەنجبەر و جووتيارەكان هينده‌ى شەفە وريا ببوونايەتەوه...

- مامۆستا رزگار ئەوه چى دەلييت...، هيچگاريت كرد... بلّيت شەفەى نەزان لەم هەموو كەسانەى ئەم ناوچەيه هۆشيارتر و چاكرت بييت...؟!...

- بەلى، مامۆستا، راست دەفەرموويت...، چونكه ئەو لەم وتەيه مەبەستى هەيه... هيشتا زۆرى ماوه هەستى تەواوى راستيى لە ناخى پاراستنى بەرژەوه‌ندييه‌وه هەلبقوليت...

- كوئىخا، مەريوان لە تەواوى بىره‌كه‌ى من نەگەيبوو... وا ديارە هيشتا هەر پرواى بەسەر كۆزەرى خواست هەيه... تا بەم جوړەش بين، هەرگيز ئەنجامىكى باشمان بەدەست ناکەويت...، ئەگەر خۆمان بەدار و بەرديشدا بدهين... تا نەچينه ناوجەرگەى بارستايى بوون و پرووداوه‌وه... بەلام بەم مەرجه‌ى خەلكە كەمان لە گەلدا بن...

- هەر چۆن بييت شەفە گولم پى دەليين... هەندىكيش شەفە شىتم پى دەليين...، خۆزگە وەك ئەوانە تەندروست دەبووم جا خۆم دەمزانى چۆن دەبووم...، بەخودا بەم حالەى خۆمەوه لە زۆريەى ئەو شتانه‌تان تيدەگەم...

- تۆ هەر ليمان شىت نەبييت و فيكه نەتگريت... بەينيكى تر مامۆستا رزگار دەتبات بۆ لای پزىشكى شاريش...

- مەرج بييت، بەسەر چا، جا من كەى بى گويى ئيوەم كردووه؟!!

من شىت دەكەن بۆيه فى دەمگريت... ئەى بۆچى ئا ئىسته و تەنها جارتيك لە ئيوە شىت نەبووم...

- چونكه ئيمە هەموو خۆشان دەوييت...

- ئى ئەو تە منيش هەمووتانم خۆش دەويت، دەسا وا من رۆشتم، خواتان لە گەل... دوبەدواى شەفە...، كۆمەليش كۆربان چۆل كرد و مامۆستايان بەجى هيشت...، ئەويش

چوو هەر جيگەى خەوتن...، پالکەوت و پەراوئىكى بەدەسته‌وه گرت، دەستى كرد بەخوئندنەوه، دواى چەند لا پەره‌يه‌ك كەوتە بىر كرده‌وه...

- خۆزگە، ئىسته كه ئەم هەموو جووتيار و رەنجبەر و چينه‌رانه لە راده‌يه‌كى بەرزى تىگەيشتن و پىگەيشتنى بىرى نوئى پيشكەوتەى ژياندا بوونايە، هەتا كۆمەلانى هاريكارى ناوچەى تىادا دايمەزايە كه بۆ رازەى گشتى، بەيه‌كسانى كارى گورجوگۆلانەى بكردايه...، هەر خۆزگە شە رۆژتيك دەبييت بيته ئەنجام...، دەبييت بۆ ئەو رۆژە بگەريين...، كار بكەين... بمانەويت و لە بارماندا هەبييت دەيه‌نينە بەر بار... رزگارى بەئوميد، ماوه‌يه‌ك بەو بىرانه‌وه مايه‌وه...، خەو دايجرتبوو... چەند ساتيک بەم شيوه‌يه لە خەيال پلاوى بزى بزىدا بو، كەوتە خەوه‌نوچكى...، هەتا پەراوه‌كه‌ى لە دەست كەوتە خوارەوه و بەدەم بىرى زبندەخەونه ئال و والا جوانەكانەوه خەوى لى كەوت... دل خۆشى و خۆشه‌ويستى برادەرەكانى و ئاسوودەى خوى بوو بەورده پرووشەى خامۆشى و ژووره‌كه‌ى داگرته‌وه، دەنگى شەست و رەهيتەى بيسترأوى بارانى پاييز، دەر و ژوورى پر كردبوو، بەلام لەولاشەوه خانووه پەريوته دارووخاوه‌كانى ئىجگارى ويرانتر دەكرد، ئاوى چۆراوگەى گوتسوانەكان و پلوسكى سەربانەكان بەهائە باراناويان پىادا دەهاتە خوارەوه... پاييزتيكى بەتوندوتىژيه...، بايه‌كى گا فرين هەلى كردبوو...، جاروبار دەيلووران...، موچرەكى بەپشتى پۆشته و تيره‌كاندا دەهينا و هەرەشەى لە گيان و ژيانى بى دەرەتان و كەساس و هەزاران دەكرد...، هەتيو و پير و داماوانى ناو كەلاوه‌كانى نيوە گيان دەكرد، بەتايه‌تى لەو ساتانەى بىريان لە نەبوونى نازوقەى زستان دەكردەوه، لە بارى دەروونه‌وه دادەتەپين و پتر لە بىرى رەقبوونه‌وه و لە مردن نزيكى دەخستنه‌وه...

مائی رۆسته مه سووری کویتخا دئ و ئاغال، حه وشه یه کی دوور دیتژی هه بوو... خانووه که ی پیکهاتبوو له سئ بهش... که ده چوو ته ژووره وه، به لای دهستی چه پدا چوار ژووری دیتژی یه که له دوا یه که بۆ ئاژهل و به رزه و ره نجبه ره کان، به شی دووه می به و به روه بۆ خیزان و مال و مندال...

به شی سیتیهم که روو به رووی ده رگای ده روه بوو... له بنه وه له نیوانی هه روو به شه که دا، به لام له بنه رهدا له دوو به شه که ی تر به رتر بوو... عه ماره ته یه کی تایبه تی بوو به دیوه خانیکی گه وره و دوو ژوور بۆ مانه وه ی میوان به شیکی تایبه تی سه رشو رک... له ته نیشتی به شی خیزانیش سه رته ندوور تیکی گه وره و به شی چیشته لیتان... ژووری میوان دوو ریز کورسی تیدا بوو... فه رشی نایابی تیدا را خرابوو، به م بهر و ئه و به ریشه وه به دۆشه کی پر له لۆکه ئه و بتری پر کرابوو وه، سه رینی زۆری په ری له سه ر بلاو کرابوو وه... رۆسته مه سوور له ژووره میوانی هه بوو... سه رپرووتیکی که چه له ی چاویلکه له چاوی ورگن له سه ره وه دانیشته بوو... دووانی تریش له خوار به وه... رۆسته مه سوور له م کاته دا زۆر لیبی نزیک بوو بوو وه... به چه ره له گه ل یه کدا ده دووان و رازی نه نییان دادا بوو...

- میران، به خودا من سل له خیزانی کابرا ده که مه وه...، ئه وه ی خراپه و ترسم لیبی هه یه ئه وه یه که هه موو لاو و سه رگه رمن... به تایبه تی ئه و هیمنه یان زۆر مه نگ و نه دووه...، هه میشه له وه ده چیت نه نییه کی له ژیر سه ردا بیت...، هه رچه نده بۆ شار ده روات ده که ونه پسکه پسک و مقو مقو... ئه م لابر دنه ی کویتخا وه یسه شیان زۆر لا ناخو ش بووه... چونکه ئه ویش له ده سته و هاوکاری خو یانه... هه ول م داوه تا ئیسته له نه نییان نه گه یشتووم.

- کویتخا، تو ئیمه ت له پشتین، ئیتر له چی ده ترسیت؟! گه ر به تۆدا به ته قنه وه، ئیمه له سه ر خو مانی حساب ده که ین...

- میرم... من ناترسم... به لام سل یان لی ده که مه وه... ئه گینا تو خو ش بیت گویتی هه موویانت بۆ ده برم...، به لام جار ئه مه وئ به هه نگوین بیان خنکینم... خو م به ها وده ستیان پیشان ده ده م... ده مه ویت جیگه ی خو م قاییم بکه م و هه ندیک له توندوتیژی و قینیان که م بکه مه وه هه تا ئه و کاته ی خا و ده بنه وه، ئه وسا ده میتنه وه خو یان، چاری خو شیان به ته نهایی

ئاسانتره... ده مه ویت ئه وانه ی ئه وسا به لای خو یاندا رایانکیشابوون، لیبیان به ته کینمه وه، بیانکه م به سلقی رووت...

- کویتخا، هه ول بده که رتیان بکه یه ت و جیا وازیان تیدا په یدا بکه یه ت...، ئه ویش به وه ده بیت خو ت بگرت و له سه رخۆ بیت...، ده بیت بیسه لمینیت که تو له وان ژیر تریت... ئه مه ش دوو به شی له بهر خو ته...، لیشته ناترسم، تو پیاویتی کارامه و لیها توو و به هه لپه ی...؟! - گه وره م، هه رچی ده فه رموویت من سه رم له ریدایه... هه رگیز له واته ی ئیوه ده رناچم...، من خو م به ئه لقه له گویتی ئیوه ده زانم...؟!...

- ئیمه ش بۆیه تو مان به مه رامی دللی خو ت گه یاند، به م جو رهی بو مان سه لماندیت، وه یسه شمان له کویتخایی خست...

- هه تا هه تایه خودا بۆ ئیمه تان به ئیلت...، ئیمه ش نو که ری خاک و پاتان...

کویتخا له م کاته دا ره وشتی ئه و په ری نزمیی و نو که ریتی پیشان ده دا، وه ک بیه ویت کورنووشی ته واو بۆ میر به ریت وه ها بوو...، دوا یی وه ک و ریکی ده به نگ دا چله کی خو ی وریا کرده وه...، هه ستایه سه ری و به نه ربه شه رانییه کانی قیراندی:

- ئه له...، کورپه ئه له که...، وه ره هه تبه خو خیرا نان تیکه ن... له م کاته دا ئه له مه سینه و له گه نی وه رشای سپی هینایه به رده می میر... ناوی کرد به ده سته می و میوانه کانی تر دا... ئه له پاشه و پاش گه رایه دا وه، کویتخا مره یه کی لیبه هات ده سته به سمیلیدا هینا، خو ی قیت کرده وه، له خاک و پادا وه ستایه وه، چاوه روانیی فه رمانی ده کرد... له م کاته دا مینه ی کورپه رۆسته مه سوور به په شوکاوی خو ی به ژووردا کرد خا ولییه کی ده ست سپینی به ده سته وه بوو...، له میر چوه پیشه وه...، ئه ویش ده سته ی پش و شک کرده وه...، دوا یی رووی کرده باوکی:

- ئه و هه تیوه شیتته خر سه زۆر ناله بار و قیرسیچمه یه... هه ر وه کو فیر کرابیت، هه رچه نده من ده بینیت، له بهر خو یه وه ده ست ده کات به جنیودان و تفکر دنه وه، یه ک له سه ریه ک تف له زه وی ده کات، دوا یی ده ست هه لده بریت بۆ ئاسمان، وه کو دروود بخوینیت، نازانم چی ده لیت...، ئه م خو ترییه له م دیبه دا نه مایه باش ده بوو...، هه رچه نده وا ده کات من دل م له خو یه وه داده خو رپیت... که چاوم پیتی ده که ویت ئیتر دل م ده گیریت و ته واو په ست ده بم...

- رۆسته، ئهوه مه بهستی له کێبه...؟!

- میرم هیچ نییه، مه بهستی له شفه گولی شوانه، هه تیوتیکی شیتۆکه یه... شوانی خیزانه کانی بهرێ ئه ولایه...؟!... هه رچه نده شیتۆکه یه، به لام رهفتار و کرداره کانی هه ندی جار له هی ژیر و داناکان پر مه بهستتره، فیری قسه ی به تیوکل بووه...

- بابه، به تایبه تی له ناو خه لکه که دا ده ی کاته گالته جارپی، ئه وانیش به هه لی ده زانن...
- کویتخا جا تو به چیدا ئه مه ده لیت...

- ماوه یه ک له مه و پیتش، دوا ی دانانی من و لابر دنی وه یسه له کویتخایی، رۆژتیک چوم بو مزگه وت... سه یرم کرد کۆمه لیک له دانیشتون، له بهر هه یوانی مزگه وتدا دانیشتون، مامۆستاشیان له گه لدا بوو، شفه له خوار یانه وه تروشکه ی کردبوو... وا دیار بوو له لابر دنی کویتخا و دانانی من ده دان، چونکه که چاویان به من که وت بچ دهنگیان لی کرد، سلاوم لی کردن... هه ندیک به گه رمی و هیندیک به ساردی وه لامی سلاویان دامه وه...، به لام هه ر ئه وه نده م خۆش بوو...، هینده م زانی شفه له جیکه ی خۆی، وه ک کیتچ راپه یری و قیراندی... دوا یی فیتی لی هات... کویتخا رۆسته م بچ دهنگ بوو، وه ک ئه و رۆژه ی شفه به ره نگاری بووه، بیری که وته وه، له به رده می میردا ئاره قیکی ساردی رشت، وای ده زانی شفه له به رده میدایه:

- «تف له شه یتانی چه پهل...، تف له ها وره نگ و ها وده نگی شه یتان... خۆزگه ئه م ریموزنه م نه ده دی... خۆزگه کویترووی ناله بارم چا و پین نه ده که وت...» ده می که فی چه ند بوو...، وه ک مه شکه ده هاژی...، چاوی ئه بله ق بوو بوو، که وت به زه ویدا و فیتی لی هات...، پیاوه کان گشتیان به وه وه خه ریک بوون، ئیترو وه ک من نه بین و هیچ نه بم، چاویان به سته وه... ئاوی ساردیان کرد به ده موچا ویدا، سه یرم لی ده هات، ئه م هه موو په رۆشیی به چیه بو ئه م له ویره... دوا ی نه ختی هاته وه هۆش خۆی...، سه یری ده موچا ویم کرد، به لام ئه و رووی لی وه رگتیرام، به بچ دهنگ پشتی کرده من و کۆمه له که ی به جی هیتشت... ئه وانێ تر هه موو بچ دهنگ بوو بوون... له م کاته دا به گویتی خۆم، گویم له چرپه ی یه کیتک بوو، ده یگوت:

- کوردیبه که ی خۆمان راستی فه رموه...، قسه یان له شیت یان له مندال؟! »

که چی ئه ویترو وه لامی دایه وه:

- «ئه م شفه یه له شیت ناچی، له وه لی و دیوانه ده چیت...؟!... دوا ی ئه مه، کۆمه ل، یه ک له دوا ی یه ک بلا ویه یان لی کرد، سه یرم کرد هه ر خۆم به ته نها ماومه ته وه...، مامۆستای مزگه وتیش، به بی دهنگیی و به ماتیی وه به رامبه رم را وه ستا وه و ده لیت (فه رموو به چینه حوچه...)»

منیش وه کو خۆل و دۆم به سه ردا کرایت له لام و ابوو...، له شم نیشته بووه سه ر ئاویکی سارد... له م کاته دا که وتبوومه خولیای بیرتیکی سه یره وه... وام هه ست ده کرد که مه لاش بو یه بانگم ده کاته حوچه، بو ئه وه ی هیرشی واته کانی شفه گولی شیت ته وا و بکات، له بهر ئه وه نه متوانی و نه مویست له لای ئه ویش دا بنیشم و بمینمه وه، پیم گوت:

«نه خیر، سوپاس، ده رۆم... هه ر ویستم سه رتکی سه ری پیتان لی بده م...، فرمانم هه یه...» ئیترو تاگام له خۆم نه ما بوو، گه رامه دوا وه...، قوریان میرم له ئیسته ی مینه زۆر په ستتر بووم... دهنگی مه لام و هه ها هاته گوئ:

- فه رت هانی...، خودات له گه ل...، یه زدانی مه زن چاک بو هه موومان بکات... له دلی خۆمدا ده مگوت ئه مه بوو فه ر... ئه مه بوو خۆشیی... به م جوړه خودام له گه له؟! وا دیاره ئه م واتانه ش هه ر ته شه ر لیدانه به رامبه ر به ی وه کو من... ئا ئه مه یه حالوبالی ئیمه له گه ل ئه م که لله ره قانه دا...

مینه له م کاته دا به هه ناسه سواری هه لیدایه:

- جا مه لاش هه ر به لای ئه واندا دانا تاشیت؟! قوریان من ده زانم ئه مانه دوا یی تووشی ده رده سه ربی زۆرمان ده که ن... تا ئه م کاته چاویلکه له چاوی ورگن به بی دهنگیی و سه رسامی گویتی بو شل کردبوون...، دوو میوانه که ی تر، و ر بوو بوون، وه ک تاسا و، چاویان بریبوه چاوی یه کتری و گویتیان له وان را گرتبوو... کۆکه کۆکی میر له م کاته دا هه موویانی وربا کرده وه... به ده نگیتکی گری ناقولا و شتیه یه کی گالته پینکردنه وه گوئی:

- ئه مانه هه مووی کا و بایه...، هه مووی خۆتان وای لیک ده ده نه وه... ئه مه گومانه به خۆتان... ئیجگار قوولتان کردۆته وه... سه ری دنیا تان له خۆتان هینا وه ته وه یه ک... کویتخا، گرنگ ئه وه یه، جووتیار و هیزی جووتیار بشکیت و نوشوستیی به یتیت...، ئا بزانه تۆ سه رکه وتیت یان نه؟!... جگه له مه، هیتز و به ره له سستی ئه وانمان هه مووی له ژیره وه شکاند، به بچ ئه وه ی بییه لین که س پین بزانیته، یان فزه ی لیوه بیت... له مه و دوا ش سه ربان پین داده نه ویتین، هه ر شته به واده ی خۆی، پیلان و دا و له ئیمه وه...، فه رموون...

برسیمانه، با نان بخۆین... کوئخا چیت بۆ کردوین...؟!... با حازر به قهرز نه دین و سک
هه لگوشین بۆ ئیمه نه هاتوه...؟!...

- فهرموو قوریان...، بهرخیکم بۆ سههر بریویت، بۆم کردوویت بهیریانی... گوشتی
سووره وه کراوی کهو و که رویشکیشمان ههیه...، فهرموون قوریان... فهرموون...

هه موو چوونه سههر خوانی نانخواردن... دستکرا به تیکه گلاندن... میر، بهم دهست و
بهودهست گوشتی سووره وه کراوی ناو سکی بریانی چهور و نه رمی ده ماشییه وه، کوئخا
رۆستهه به درۆ چاوتیری خۆی ده نواند...

له گه ل ئه مانه شدا له م کاته دا، رۆسته مه سوور له بیر کردنه وه یه کی قوولی شیواودا بوو...،
له دلێ خۆیدا ده یگوت:

- چیم نه کرد تا بهم مه رامه گه بیشتم... ئیتر چیم ده ویت؟!... هه رچی بلیم ده می خۆم
ده خوات... «ئیترا چیت ده ویت رۆستهه، جه نابی میر تۆش هه ر وا نا یخۆت... خواردن
ریبانه وه ی ده ویت... منیش چاوه پروانی په یمانه کانم... من بۆ تۆ، تۆش بۆ من...» له م کاته دا،
بزه یه کی سههر که وتن گرتی، دهستی برد بۆ پاروویه کی چهور و نه رم، وه ک واشه، چنگی لی
گیر کرده وه، لیبی لی داگرت... «به خۆشت هه لاله... بخۆ...» هیشتا پارووه که ی قووت
نه دا بوو، به بۆله بۆلێکه وه سههری نایه په نا گوئی جه نابی به رپۆه بهر:

- میران، لهو ماوه یه دا ناردم، له سههر به لێنه که ی خۆم که پیم دابوویت...، پارچه یه ک
فه رشی کاشانی زۆر نایابم بۆ کریویت ده فه رموویت له گه ل خۆمدا بۆتی به ینم بۆ شار، یان
له گه ل خۆتاندا ده یبه نه وه...؟!...

- «گری دهست بۆ به یه نه دان، با بلین لیم کریویت...؟!... وا نییه...؟! هه ر بۆ ناو...،
خۆت چه ندی له سههر ده دانیت من قایلیم، که هاتیت بۆ شار پاره که بییت به موئی ده خه مه
دهست... سه به ی بیخه ره ناو ئوتومیله که وه، ئیتر ئه م گیرمه و کیشه یه ی بۆ چیه؟! میر له م
کاته دا هه ندیک دهنگی زیاتر هه لپری...

کوئخا رۆستهه له دلێ خۆیدا «هه ر به وه وه بوه ستین چاکه، به لام هه ر وا ده بییت، ئه و بۆ
من و منیش بۆ ئه و، با له وه پيش منقریکم بدایه تی ئیتر میر له مه ودا پشتی منه... له
که سه کانم چاکتره...، که س...؟!...»

- کوئخا وه لامت نه بوو، بیر له چی ده که یته وه... ده بلن وا دامیتن به و نرخه؟!...

میر چاوه پروانی وه لامی نه کرد، نه نجامی وه لامی له پیشه وه وه رگرتسوو...، دهستی
کرده وه به ماشینه وه ی گوشتی گه رم و نه رم و خواردنی ده گمه ن و به تابهت دروستکراو...

- پیرۆز بی، مالی خۆته...، په له ی پارهم چیه... مالی منیش هه ر هی تۆبه...
«هه ر دوکیان له دلێ خۆیاندا: ئه ی که وا نییه؟!...»

- کوئخا ئه وه له بیرم نه بوو: «دهنگی نزم کرده وه» بۆ زه وییه کان با جارێ هه ر دیزه
به درخۆنه بیته...، مه یدرکینه با ماوه ی تابه تی په رچدانه وه به سههر بچیت، هه ر کاتیک خۆم
پیم گوئی، ئه وسا دهستی به سهردا بگره...، من هه موو شتیکم بۆ ته واو و جیه جی
کردوویت...

- خودا له گه وره بیته که م نه کات...، پشت به یه زدان و بیری وردی ئیوه ی دل سوژ، هه موو
شتیک ئاسان ده بیته و کۆسپ و گیروگرفت ساتار ده بیته...

- رۆستهه، من خۆم ده زانم چیم کرده وه...، به لام با مینه ی کورت سه رگه رمی خۆزایی
نه نویتیت، له گه ل خیزانی هیمن و ئه واندا جارێ نه یشتیوتیت، بۆ ئه وه ی ئیشوکارمان
به ئاسایی و به بی قاره و هه یته هووت پروات و با تیکی نه دات...

- مینه به سه رسورمانه وه...

- چۆن، قوریان، چۆن بی دهنگ بم، له توانج و اته ی رهق و ناشیرینیشیان...؟!...
ئه وان به هه موو جوړیک هه ولی شکاندن ئیمه ده دن، من وه ک شبرم لی دیت، ئه مجاره
ده بیته ناو ده میان سویر بکه م...

- کورم، بی دهنگ به و لیکینت...، ئیمه به راویژی میر و میری ده جوولین و به رپۆه
ده چین، ده مار نه تگریته... کنر و ماستیش به واده ی خۆی... چه ند جارم پی گوتوویت نه هیته بر
به، نه هیته بر...؟!...

- ده بیته فیتر بیته و هه رزه یی دابنیت، دوا یی کار له باوکیشت تیک ده چیت...

- فه رمانی میرم به جیه، ببورن، چی ده فه رموون وا ده که م...

- ده سا به بی دهنگی و هیتمی هه ر هه ول به دن نیازه کانیان پوچ پوچ بکه نه وه، له
نه یی مبه ستیان بگه ن و ئیمه ناگادار بکه ن... هه ر نیازتکی خراپه کاریان هه بیته
سه خترین سزایان ده ده م و تووشی چه رمه سه ریه کی خراپیان ده که م...

- خودا بۆ ئیمه تان به یلته، ئیمه ش هه تا ماوین هه ر نۆکه رتانبین... ئه م رووناکاییه ی

له دلماندا ههیه له بریفه‌ی تاجی شاهیی و به‌هۆی ته‌ختی میریی و پاشایه‌تییه‌وه چووه‌ته ناخمانه‌وه میرم...

- ده‌سا کوپخا، ئیوه برپه‌ی پستی ئەم ته‌خت و به‌خته‌ن...

کوپخا لهم کاته‌دا گوتی ئەو هه‌تیوه سه‌رگه‌رمانه‌ی بیسه‌وه‌ته‌وه که له‌وه‌پیش بیسته‌بووی... وای هاته‌ گوتی، که میریش هه‌ر به‌ته‌شه‌ره‌وه، ئەمه‌ی پی ده‌لێت، چونکه رۆژی هه‌لێژاردنه‌که‌ی، که جه‌نابی کرا به‌موختار، به‌گوتی خۆی بیستی، به‌کێک له‌وانه، له ناو کۆمه‌لێکدا به‌ده‌نگی به‌رز گوتی: «ده‌ره‌به‌گ برپه‌ی پستی داگیرکه‌ره».

بۆیه ئیتر لهم کاته‌دا نه‌یده‌زانی، میری به‌رپه‌به‌ر چی بۆ باس ده‌کات، کاسه‌ی سه‌ری دره‌نگه‌ی ده‌هات، ده‌یگوت ناشه، هه‌ستی به‌ده‌نگدانه‌وه‌یه‌ک ده‌کرد، له هه‌ره‌شه‌ی ئەو لاوه سه‌رگه‌رمانه‌ ده‌چوو... تا کاتیکی زانی خوان پیچراوه‌ته‌وه و چاشیان له به‌رده‌م داناوه... له ده‌نگی زه‌ی پیاله و ته‌قه‌ی چا تیکه‌ه‌ل‌دان به‌ناگا بووه‌وه... سه‌یری کرد دانیش‌توان له کشوماتیی و بی ده‌نگییه‌کی ته‌واو دا‌بوون...

- کوپخا، ئەمانه‌ش نه‌بیته، هه‌ر ئیش‌یکت هه‌بوو، ئیسه‌ ناماده‌ین مه‌رحه هه‌موو کارێکی گرانته‌ بۆ ئاسان بکه‌ین...

مینه لهم کاته‌دا خۆی بیسه‌وه‌ته‌وه «تۆ بلێت به‌هۆی کاره‌کانی میرییه‌وه، گوله‌ی کچی خه‌جیح خانم بۆ جیبه‌جی بیته... دیاره ده‌بیته فه‌رمانیکی زۆر گه‌نگ بۆ میریی به‌جی به‌یتنم تا وه‌کو ئەم کاره‌شمان بۆ بکات...؟!... کارێکی زۆر سه‌خته، هیمن و مه‌ریوان و خه‌سه‌ره، هه‌رسی نامۆزا بزێوه‌که کۆسپی گرانته‌ ئه‌م ناواته‌ی من... با بزانی، له‌گه‌ڵ ئەواندا مه‌گه‌ر پشت شکان» «کوره‌ها، وه‌ک میری به‌رپه‌به‌ر خۆی ده‌فه‌رموویت، بۆ هه‌موو شتیکی جارێ با ئارام بگرم، تا رۆژی خۆی، بیتر نه‌چیت، نابیت میر زویر بکه‌یت»
لهم کاته‌دا رۆسته‌مه سوور نه‌راندی:

«کوره‌ مینه ئەوه له‌ کوپیت؟!...، ده‌لێی گه‌مییه‌که‌ت با‌میش بووه...، ئەوه دوو جارم بانگ کردیت، بۆچی وه‌لام ناده‌یته‌وه...، ئەوه چیته‌ وا چه‌په‌ساویت...»

کوپخا له‌ دواندن وه‌ستا، تاس برییه‌وه، له‌ دلێ خۆیدا: «ده‌بیته‌ مینه‌ی کوپیشم گومانێکی له‌ دلدا هه‌بیته...، به‌لام ناخۆ ده‌بارده‌ی چی بیته، چاوترسینییه‌که‌ی له‌نگه‌ری به‌رزه‌ندیی پراگرتوه، که‌چی به‌سه‌رکیشیی و زیاده‌رۆیی هه‌ندیک جار ده‌یشیوتیته...»

- کوره‌ برۆ خیراکه، بلێ با فه‌رشه‌ تازه‌که بخه‌نه ناو ماشینه‌که‌ی میره‌وه، چونکه پیم فرۆشته‌وه و هه‌لالی خۆبه‌تی!!

بۆ ئەم وته‌یه ده‌نگی به‌رز کرده‌وه، به‌لام له‌ دلێ خۆیدا: «پاستیش ناکه‌م...» رۆسته‌م لهم میر نزیکه‌که‌وته‌وه، به‌نزمیی گوتی:

- قوربان، با پینشکه‌شتان بیته، پینوست ناکات پاره‌که‌یمان بۆ بنیترینه‌وه... مالی من هه‌ر هی تۆبه‌...

- چۆن ده‌بیته، کوپخا، جا من و تۆ مالمان جیا کردۆته‌وه...؟!...

- به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گالته‌کاریییه‌وه...

مینه که لهم کاته‌دا بیری له‌ ناراستیی هه‌ردووکیان ده‌کرده‌وه،

- له‌ دلێ خۆیدا:

- هه‌ی هه‌ی لهم درۆ زلانه، لهم دوو درۆزنه‌که‌وته‌ مله‌وورانه‌؟!... هه‌رچه‌نده وه‌هاشه، گوتی مه‌ده‌ری مینه، تۆش لیته... هه‌له و بۆت هه‌لکه‌وته‌وه... هه‌ر خۆمان: حه‌لین... ئەمه‌ رێگه‌ پاککردنه‌وه‌یه بۆ تۆش، سه‌به‌ینی تۆش ده‌بیته - قوربان... گه‌وره‌م... مینه به‌ده‌م ئەم بیهرانه‌وه چوه‌ یه‌کی له‌ ژووره‌کان و فه‌رشیکی جوان و نایابی وه‌ک گوتی هیتایه‌ ده‌ره‌وه، خسته‌ییه ناو ماشینه‌که‌ی به‌رپه‌به‌ری میرییه‌وه...، دوو له‌ سووکه‌ پیاوه‌کانی به‌رقاپی کوپخا په‌لاماریان دا و وه‌ک راسپێردرا بن، فه‌رشه‌که‌یان به‌رپه‌به‌ر بۆ میر رێک ده‌خست...

- نۆشی گیانته‌ بیته‌ زرته‌ بۆزی که‌ته‌وول...، ناخۆ به‌م رۆژگاره‌ چهندت بۆ بیته‌ کونی ژووره‌وه...، به‌لام بۆ تۆ باشه...، هه‌ر تۆ به‌کارمان دیته‌ و له‌ ته‌نگانه‌دا به‌فرا‌دمانیت...

مینه ئاوری دایه‌وه، بینی باوکی وا خه‌ریکه‌ میوانه‌کان به‌ری ده‌کات... چاوه‌روانی کردن تا هاتنه‌ به‌رده‌می، ده‌ستی درێژ کرد...، ته‌وه‌ی له‌گه‌ڵ کردن...، ئەمیش به‌په‌رۆشه‌وه به‌رپی ده‌کردن... جه‌نابی به‌رپه‌به‌ریش هه‌یچ سه‌یری فه‌رشه‌که‌ی نه‌کرد...، وه‌ک بلێت هه‌لێژاردی تاییه‌تی ده‌ستی خۆی بیته، به‌لام له‌ دلێ خۆیدا ده‌یگوت:

- خۆشم بگه‌رامایه‌ فه‌رشه‌ی وه‌ها هه‌لێژاردی ده‌گه‌مه‌م ده‌سه‌ته‌که‌وت، ده‌زانم رۆسته‌مه سوور، بۆ ئەوه‌ی قایلیم بکات، زۆر خۆی ماندوو کردوه تا ئەم فه‌رشه‌ چاکه‌ی بۆ په‌یدا کردووم...، خه‌لات، هه‌رچه‌نده کوپخا پینشکه‌شی ده‌کات به‌من...، به‌لام ئەنجامی ماندوو‌بوونی خۆمه‌...، منیش سه‌ری خۆم بۆ ئەو زۆر یه‌شاندوو...، هه‌ر به‌مه‌شه‌وه لێی

رانهوهستاوم... گوی مهدهری رۆژان رۆژی له دوایه... دنیا هه وه نابیته، دهبیته مشووریککی خۆمان بخۆین... ههله و دوایی له دهسته دهچیت...

- لهم کاتهدا هه موو له بهرپیکردندا بوون، شپهزه و پر بایهخ و دهسته لهسهه سنگ...

- تهق، دههراگی ماشین بهتوندی بهیهکا درا، کویتخا، مینه و ئهله و دوو پیوای تر له بهردهمی ئۆتۆمبیلکهدا راههستا بوون، بهکوینوشهوه درپان دا، ئه مالا و ئهولای ماشینیان گرت، سهیری خهلهکه دوور وهستاوهکانیان دهکرد...

هه موو خۆیان گیف کردبووه... مینه له هه موویان پتر سنگی دهههراپهاندبوو، زلیی و گهوهه بوونی خۆبانیان له گهوههیی جهنابی بهرپهوه بهر و بوونی میر و قهواره ی ئه م ئۆتۆمبیلکهدا دهبینی... بۆیه وایان داده نا، که ئه م هه لۆیستهی میر له ناو ماشینی راههستاوی و په ورکهردا، بهشیککی ئه مانیشی پتهویه یان بهشیککه له بوونی ئه مان، ئه وه تانی له دهنگ و و په ی ماشینه کهدا، له بریقه و چریسکه ی شووشه و گلۆیه کانی پیش و دوای ئه و ماشینه جوانه دا، ماینه شی و ئه سپی ناوچه وان مارۆی ئاغا له م ساته دا نانۆین... ئه مرۆ گه وره یی له بهرگ و جلی ئاوسا و له گوشتی ورگ و پشت ملی میری بهرپه یز و گیپالی بهرپه وه بهری ناوچه دایه، میر و بهگ و ماشین نیشانه ی گه وره بوونی ئه مانی ده ره ده خست و خۆبانیان پتهو گیف کردبووه وه، مینه ئاو ریککی له خه له که که دایه وه، وهک پینان بلتیت:

«ئاگاتان له م هه موو سه ره دریه ی ئیمه یه...؟!...»

- ماشین کهوته گه ر... دهسته گیرا بهسنگه وه و بۆ سهه چاو، تا لپیان دوور کهوته وه، ئه مانیشی بهفروتیکراوی و خۆ بادان بهجی هیشته... رۆسته مه سوور پاشه و پاش گه راپه وه بۆ ماله وه... مینه هیشته هه راهه ستا بوو... وهک چاوه روانی شتیکی گرنه بکات... که خۆشی نهیده زانی، ئاخۆ ده بیته چی بیت...؟!... بهلام چاوی له ماشینه که نه ده تروو کاند، تا به ته وای دوور کهوته وه... له م کاتهدا روهی وه ره ره خاند، بینی هیمن و مه ریوان له دوور وه سهیری ده کهن، چاوی به چاویاندا ته قیبه وه...

- دیسانه وه، ئه م هه تیوانه ده لپیت چاوی سیخوون و خسته و یانینه ته ژیر چاودیریه وه... ده بیته بجمه وه ناو قاووغه که ی خومه وه، نازانم بۆچی که ئه مانه ده بینم شپهزه ده بم، حیرسم هه لده ستیت دل م ده گیریت؟! سا بزانه ئه و رۆژه که یه تۆله ی ئه م هه موو قینه یان له بکه مه وه...

مینه ئه مه ی گوته و ئه میش روهی له وه ره ره خاندنه وه، بۆ به ره و مال، به نیمچه په شوکانیکه وه گه راپه وه، دوو جوهره ستی دژ به یه کی له ناخدا و رووژا بوو، دوای گیف و سنگ ده ره پهراندن، ساره دبوونه وه و هاتنه وه سهه سفری به ردی ئه له ده... «ناخ له دهسته ئه مانه...؟!»

له و لاشه وه مه ریوان به هیمنی گوته:

- وا دیاره دهسته له ماره یی دایکیان هه ل بگرن، دهسته له نۆکه ری بهگ و میر هه ل ناگرن...

- کاکه، ئه وه ی ده یینیت زۆر له مه قوولت ره... چونکه به ره ژه وه ندی تایبه تی هه ردوو لایان تیکه له به یه ک بووه... وای له هاتووه هه راهه کیان بوون و هیزی دهسته لاتی خۆیان له توانای زه به روزه نگی ئه ولاکه ی ترپان ده بیننه وه، بۆیه پر به دل له گه له یه ک و بۆ یه ک هاو په یمان و به راو پترن.

- که واته، به م و ته به ی تۆدا، ده بیته ئاگامان له داو و ته له که یان بیت...

- ئه وه ش وریایی زۆری ده ویت... به لام دانیشته وان زۆر ساویلکه ن... له بهر ئه وه گرانه ههسته به دژواری چه له مه ی ناو ئه م کۆمه له چیناتیبه بکه ن...

- کاک هیمن تۆ ده ته ویت هه موو وهک تۆ وه ها بن...؟!... جا ئه گه ره هه موو و تپه گه یشتوو بوو نایه بۆچی کارمان به م مه ره یه ده چوو...

- برا، برۆ با برۆین، ئه م هه ویره ئاو زۆر ده کیشتیت... ئیتر بزانی چۆن ده بیته و به چی ده گات، به لام ده بیته بایه خ به هوشیاری دانیشته وان به دین و بۆ خۆشمان ئاگادار بین...

- راسته، هیچ نه بیته خه له که که له نۆکه ری و چوونه بیگار دوور به خه ینه وه...

- بەراستی بەھاریکی بەفەرپە... سەیری ئەم لێزمە بارانە چۆن کردوویەتی بەشەست و رەھیتلە...

مێنە لە کاتی کەدا کە ھەناسە پرکیتی پێ کەوتبوو، ھیندەدی راگردبوو؟ بەدەم ئەم بێرانەو ھەیشتە بن دارەبەنەکە... لەم کاتەدا ھەورە تریشقە یەک بروسکە یەکی گەورە بەگەردەکی بەرامبەر دا کێشا... لەپر، ھەور زۆر بەتوندی گرماندی، مێنە راچلەکاند... تەزوو یەکی ھەناوێر لە تەوقی سەرپەو دەستی پێ کرد لە کەلەنگوستی پێیەو دەرچوو... سەیری ئەو بەرەو ی کردووە ھەورە تریشقە یەکی قایمتر دای لە دار بەرپووەکانی ئەو بەر، ھەر بەرزەکانی گری تێبەردا...

مێنە لەمە زۆر سەرسام بوو بوو... بیری لە چۆنیتێ گری تێبەریونی دارەکە دەکردووە...

- بەس نەبوو نەیدا لەم دارە زوورسەری من...، خۆ ئێستە دەبووم بەخەلوز، وەک کۆلۆم لێ دەھات، زۆر سەیرە، ئەمە یەکەم جارە شتی وەھا بێنم...، گەلێک جار باس لەمە کراوە، بلێت ئەو دارە وشکەل بوو... گواہ دەلێن مەرجیش نییە... لێزمە ی باران توندوتیژتر بوو... دیمەتێکی زۆر سامناک بای باران زیاتر کەلپە ی بەپیرە دار دەسەند و قەدە گەندەلەکانی وەک پوشوو گری گرتبوو... لەولاشووە رەھیتلە ی بارانی بەھار لەگەلێ کەوتبوو شەر و دەیکوژان دەو... ماوێ نیو کاتژمێر ئەم جەنگە خایاندی... تا دوا یی، باران بەلێزمە زۆر بوو، دوا ی ئەو ی داری زەنگەقلێشی وەک کۆلو بەدوا ی خۆیدا بەجێ ھێشت...

بەدەم سەمەرە ی ئەم دیمەنەو، کەوتە بێرکردنەو: لە بێرمە ئەو جارە ی ھێمنی نالە بار دەیکوت:

ئەم سروشتە ھەمووی ھەر جەنگە...، کێ زۆر دەبێ...؟!... زالبوون کاریکی نەمیری نییە... بەتایبەتی بۆ زۆردار، بەلام بەردەوامی ژیان بۆ خۆراگرانە... بۆ کەمێنە نییە، بۆ زۆرینە یە، بۆ گەلە...، ئەم ھەتیوانە لەم قەسە قورس و قەبانە ناکەون...

بەلام ئەو ھەتیو، و راو دەکات، وا نییە، بۆ ئێمە یە، ئەو ی نەبەزیت، خۆی بەدەستەو ھەدات...، تۆ سەیری ئاسمان و زو ی، ھەموو بوونیتکی ئەم سەر زەمێنە، ھەموو جیھان

دەپەوت مانی خۆی بسەلمێنیت و زەبروزەنگی خۆی دەریخات، لەبەر ئەو ی ئێمە مافی دەستەلا تمان بەدەستەو یە...، کەواتە بۆ زەوت نەکەین و زۆر نەبێن؟!، وا دیارە بەھێزەکان ھەر بۆ دەستەلات و زالبوون ھاتوونەتە کایەو... ھەر وا ھاتووە، ھەقی خۆمانە...، ھەر وایە و ھەر وەھاش دەبیت... ژیان، راواردن، خۆشیی دۆ و دەروون ھەر بۆ ئەوانە یە ھەستی پێ دەکەن و ئارەزوو بەدەستکەوتنی دەکەن و پێی شاد و مەست دەبن، ئەوانی تر لە مەستی و لەزەت تێناگەن، کەواتە لاواز و بێ ھێزەکانیش دەبیت ملکەچ و لارەمل بن، کزۆلە بۆ فەرمان و دەستەلات سەر دا بنەوتین... ھیدی ھیدی لێزمە ی باران لە شەست و رەھیتلە کەوت... ئاسمان رووناکیەکی کە ی تێ کەوتەو...، لەم کاتەدا بێرە ی سەوزی و شینایی دەر و دەشت زیاتر و قەشەنگتر دەھاتە بەرچاو...، خۆر جاروبار پێلوی سێسی بەخامۆشیی لە نیوانی ھەورە بزێر بەکانەو دەتروکاند... قەرسیلی سەوزی بەردەمی دارەبەنەکە بریسکە یەکی دلر فێنی پەیدا کردبوو... لەم کاتەدا با یەکی فێنکی ھەلکرد... قەرسیلە کە کەوتە ورسە ورسێکی زۆر جوان... دیمەنی جوانیەکی سروشت...، بەدەم شەپۆلی جوولە ی قەرسیلە کەو مێنە سەری ھەلپری... چاوی کەوت بەکەوانە یەکی سەوز و سوور و ھەمەرەنگ... پەلکەرەنگینە یەکی زێرینی جوان و شیرین...، بەدەم سەیرکردنەو سەری وەرگەراند بۆ بالەکە ی پشت خۆی، تا بزانی ت پەلکەرەنگ زێرینە کە لە کویدا دەکوژیتەو...، لەم کاتەدا چاوی بەشەفە ی شوان و رانەمەرەکی کەوت...

- ئە ی سەرسەختی چارە رەشی پیس... ئەم لاتە پەتیارە یە، ئا ئەمە یە کە گوتوویانە «دەلێی نە بای دیو نە بۆران...»، کورە خۆ دەلێی بارانیشی لێ نەباریو، من بووم بەشەکپە، کەچی ئەو لە ژێر ئەو کە پەنکەدا وەک رێوی خۆی مات داو... ئەم ئەمەش خۆشی بکردایەتەو من بگەیشتمایەو ناوایی چاک دەبوو...، ئا ی کورە خۆ مەرەکانی کەوتوونەتە قەرسیلە کەو، مێش میوانی نییە، ئەم چەپەلە چەند بێ وێژدانە...، گۆچانەکی چەقاندوو بەزەویدا، خۆی داو بەسەریدا دەلێت بەسەریو روواو...

- لەم کاتەدا، شەفە لەولاو وەک لە خەو راپێریت... «کورە شەفە ی بێ فەر...، خۆ ئەو بۆ بێسۆلەتی تۆ مێنە یە و لە بن دارەبەنەکەدا راووستاو...، جا تازە رانەکە چووەتە ناو قەرسیلە کەیانەو...، ئێستە دەمار گرتوویەتی، ھەر بێ دەنگ بێ چاکترە، بەشکو چاوی لێ نەبیت و بروات...، بەلام چۆن... دوا ی تووشی مەخسەرە یە کە دەکات...، ئێستە بێنی تۆزی مالی زبانی لێ بکەوت کەللە ی دەبیت...

شەفە بۆ تۆزىك لە بىر كۆرەنەو كەوت، دوایى دەستى پى كۆرەو:

«كۆرە شەفە، خۆ تۆ ھەر شىتت... دەبا شىتتى خۆت ئا لەمەدا تاقى بکەیتەو، سا یا گال دىتت يان پەموو...، با ئەو چا و مۆنە بى رەزايە تۆزىك خەفەت بچىت بەدلىدا، با بەچاوى خۆى بىبىنى يەكىك وا چاوم لىتتەتى بۆيە كەوتە جموحوول...»

شەفە كەوتە بۆلەبۆل، لە ژىر لىتووە بەھىتووشى دەنگى لى كۆرەن:

«كسە...»

دەنگى لە مەرەكان دەكۆر...، مەرەكان كە بەدەنگى شەفە راھاتبوون، بەرپزە، زياتر چوون بۆ پىتەو، بەريان گرت بەقەرسىلى شىنى جوانەو...؟!...

«كسە...»

- كۆرە شەفە گولى شىتتى خۆپى...، شەفە ھۆ شەفە، ئەو بۆ مەرەكانت دەكەیتە ناو قەرسىلەكەو...، ئەو بۆچى وەك بت راوہستاوى... كۆرە شەفە ھۆ و...

- وا ديارە گەيشتە تىنى...، گوئ مەدەرى شەفە...، با ئەمىش رۆژىك لە رۆژان تۆزىك ئازار بەدەست ھەزارىكەو بەچىتت...، خۆ كفر نابىت...، مىنى نىرەكەر؛ منى شىت دەلىم ھەلتىزىنە، دەى، بىيارم داو، دەبىت تىر ماندووت بکەم... ھەر ئەو نىبە دەس و قاچى مەرىكەم بشكىتت؟!، يان دوو گالوك بەخۆمدا بکىشىت...؟! چى دەكەيت بىكە، دەتو جارى راکە، با ھەناسە بركىت پى بکەويت... شەفە ئەمەى گوت و ھەردوو دەستى نايە سەر دەمى گۆچانە ئەستووورە قەف زلەكەى، چەناگەى نايە سەر و زەق زەق، لە ژىرەو سەرى مىنى دەكۆر، بسكەى سمىلى دەھات:

«ئىستە من شەرىف ئاغا و تۆش مىنە شىت، دەبخۆ دەى راکە، دەى راکە...»

- مىنە لەم كاتەدا رايكۆر، كەوتە پەل ھاویشتن و دار راوہشاندن، قىراندن و جنىودان... لەملاوہ رايدهكۆر بۆ ئەولا... پۆلىكى دەردەكۆر و رادەدا، لەولاوہ تاقمىكى تر خۆبان دەكۆرەو بەقەرسىلەكەدا... ماوہى چارەكىك، مىنە لەملا رايدهكۆر بۆ ئەولا، تا وەكو توانى ھەموو مەرەكان دوور بخاتەو... مىنە لە ماندوووتىدا دەھەژا... لە داخندا ھار بووبوو...، لە قىنىشدا ھەناسەى سوار... دەمى كەفى چەندبوو... بەتەواوى خۆى شپزە كۆرەو...، مىنە تا ئەم تەمەنەشى وەھای بەخۆيەو نەدىسو... بەلام شەفە گولى مەبىو، وەك ياساوولتىكى تەرخان تا ئەم كاتە چەقىبوو، لە ژىرەو سەرى مىنى دەكۆر... لە دلى

خۆيدا دەىگوت:

- بەخودا شتى چاك بوو... دەبخۆ، دەبخۆ، دىندە، ئاوا بەو مەرەبەت دەبەم، بەخودا ھەزار سالى تىرش بىت، ئەم رۆژە لە بىر ناچىتەو، ژەھراوى چاکم كۆر بەقورگتدا... جگە لە خەفەت، رەنگە سالىكىش بىت ھىندەى ئەم ساتە ماندوو نەبوويت، ئىتر بشمكۆرئىت قەيناكات...

شەفە چاوى نايە سەرىك و دەستى كۆر بەپرخەپرخى وەك خەوى خۆش...

مىنە بەرپاكردن و ھەناسەسوارى خۆى گەياندە نىك شەفە... سەرى كۆر ئەوا شەفە بەپىتوہ خەوى لى كەوتووہ...

- بەخودا سەرى، ئەمە چىبە... خۆ ئەو بەپىتوہ لاربووہتەو، ھەى شىتەى پەتەرى...، سەرى ئەم مشەمش و خرىخەرى...،

- ھەتىو شەفەى سەگاب...، شەفە گولى شىتووت؟! شەفە، بەدروؤ خۆى داچلەكاند...

- بەلى قورىان...، ميناغا...، ئەو تۆى قورىان...، چى دەفەرموويت، شەفە دەستىكى ھىنا بەچاوى خۆيدا، ھەلى گۆلۆفتن...

- كۆرە نالەبارى ناچىزە... ئەو ھەموو بانگەم لى كۆرئىت بۆچى وەلامت نەدامەوہ...، ئەو بۆچى مەرەكانت كۆرەبوو قەرسىلەكەمانەوہ...؟!...

- قورىان كوا... مەرەكان، ئەو نەن لە خوارەوہ...؟!... خۆ منبىش نوستىووم ئاگام لە ھىچ نەبووہ...، من ھەر فىرم، ئاوہا بەپىتوہ كەروئىشكە خەو دەكەم...

- نانا چەپەل...، ئەمە گورگە خەو، كەروئىشك نەرمىلە و بەسەزمانە...

- بەخودا منبىش بەسەزمان و گوناھم...، بەقورىانت بىم...، چى بکەم، گەورەم... جارى وا ھەيە زۆر ماندوو دەبىم، ئىتر ئاگام لە خۆم نامىنئىت، ھەر بەپىتوہ خەوم لى دەكەويت، كۆرەو مە پىشە و لەگەلى راھاتووم...

- كۆرە خۆپى، ئەى نابى ئاگات لە پەزەكانت بىت تا زيان لەم و لەو نەدەن...؟!...

- ئى قورىان ئەم قەرسىلەتان بۆ ماينەشى دانەناوہ تىادا بلەوہرى؟!...

دەبا جارىكىش مەرەكان لى بى بخۆن، خۆ كەم ناكات... بگرە بەھىتر دەبىت و چاكتر ھەلدەچىت...، گەورەم ھەموو وا دەلئىن!! مىنە كە گوتى لەم گوتەيە بوو، بەتەواوى ئارامى لەبەر ھەلگىرا لەم وەلامە زياتر تەنگە گرتى...، پەلامارى قورقوراكەى شەفەى دا و دەستى

دایه گالۆک له شەفە، پینج شەشیکێ کیشا بە لا ران و گازەرای پشتیدا...

- بگرە، بێ شەرمی بێ عار... بخۆ بێ فەری گەر...

- ئای...، وهی... مەکه قوربان...، بەسه له رێی خودادا... ئەگینا بەسەرتا ساغ دەبمەوه...، گوناهم نییە...، ئاگام لێ نەبوو...، دەمرم، بەخودا دەمرم...

لەم کاتەدا، مینە گالۆکیکی لە دەست دەرچوو، دای بەناوچەوانی شەفەدا...، خوینی پێدا هاتە خوارەوه... شەفە گالۆکەکی گرت مینەش که چاوی بەخوین کەوت، دەستی شل بوو... گالۆکی بەردا...

- ئەم جارە با ئەمەندەت بەس بیت... بەلام جارێکی تر سەرت هەلدەکەنم مەرج بێ واژت لێ نەهێنم... تفو لەو ناوچەوانە پیسە و لەو چارە رەشەت...

شەفە له تاو ئازار و بەپالێکی مینە کەوتە سەر زەوی، مینە تفتیکی قایمی لێ کرد و بەرەو ئاوی گەرایەوه... بەلام له داخندا خوین له سەری دلی دەتکا...، شەفە له تاو ئازار بەقایم هاواری دەکرد: «هەهێ هاوار، کوژرام، مردم، فریام کەون...» پاش کەمیک، شەفە دەستیکی هینا بەناوچەوانیدا، گوتی:

- هەقی هەزار سائم لێ کردیتەوه...، قیڕ و سیا لەشم دیشیت...، ناوچەوانیشم باش بوو، خوینی زۆر لێ نەهات...، بەلام تۆزێ شانی چهپم دیشیت، رەنگە شین بووبیتەوه... بەس نییە نەشکاوه... درندەبە دەستی زۆر قورسە... شەفە لەم کاتەدا خۆی کیشایەوه، کەوتەوه بێرکردنەوه...

- هەرچەندە ئازارم زۆر بێ، بەلام دوو سێ رۆژە و ئیتر برینم ساریژ دەبیتەوه... بەلام برینی ئەو له دل و دەروونیادایە... ساریژبوونی نییە... چاک دەزانم هیندەوی داخی قەرسیلەکه و ماندوو بوونەکهی خوارد، ئەم تۆزە خوینهێ منیش دە ئەوهنده داخ و خەمی زیاتر هینایەوه سوێ و ورووژانی... ئەگەر بەزەبی پیامدا بیتەوه هەر خەم دەخوات، ترس، یان قینیش بیت، وەک خۆره خۆی دەخواتەوه... بەلام ئەمە پەنگیکی چاک بوو پێم دا... من تەلیسمیکم شکاندوو تە ئیستە بەکەس نەکراوه...، هەرگیز ئەمە له بێر ناچیتەوه...، لەگەڵ ئەوهدا که لەشم ئازار دەدا و جیی دارەکانی دیشیت، بەلام له دلدا زۆر شادمانم... بەدلی خۆم، وەک پیلان، بۆم رێکخست...، بەچاوی خۆشم چاوم له چاوی جنۆکانە و هەنکەهەنک و پەلامار و جرتوفرتی بوو... چاک سەرشیت بووبوو؟!... له داخ و قینا ئاگای له خۆی نەما بوو... خوین زابوو چاوی...، دەبا بەداخی پەتەرپیەکی وەکو منەوه سەر

بنیتەوه...، من دەستی خۆم وەشاندا... دەبی ئەمە بۆ مامۆستا رزگار و هیمن بگێرمەوه، با دلی ئەوانیش بەم سەمەرەیهی که بەسەرم هینا، هەندێ خۆش و شاد بیت... با تیشیان بگەیهنم که منیش شتیکم هەر له دەست دیت منیش هەم...؟!... ئای که پێیان خۆش دەبیت، سەد ئافەریشت لێ دەکەن...

شەش مانگ بەسەر ئەو رۆژەدا تێپەری... مینە کەوتبوو دوو بیبری پێچەوانە یەكەو، مێشکی جەنجال، هەر دەبھێنا و دەبیرد...

- خیزانی ئەم سێ نامۆزایە دوژمنی هەرە گەورە ی ئێمەن و بەهەموو توانایانەو بەریەکانیمان دەکەن...، هەتا رۆژ وایت و کاربەدەستان لە خۆمان بن، ئەوا پشتگیریمان دەکەن... هەر لە خۆشمان دەبن، خۆ کچوولەیان نەخواردوو...، هەرچەندە منیش لە ژێرەو ئیشی خۆم هەر دەکەم و دەستم پروات پارچە پارچە یان بکەم تێر ناخۆم و ئۆخە ی ناکەم...، بەلام «گولە خان» ئە ی «گولە گیان»؟! کۆلە ی کوتاوم، دەبیت بەسەر زاریی خۆم بەدۆستیان دابنێم، گولە یان لە دەستینم، ئەوسا دەبم بەزاوایان، خۆمیان بەسەر دادەسەپینم، وردە وردە دەیانھێنمە سەر بار و، کاروبارم بۆ تەخت دەبیت، خۆزگە بتوانم خۆم بگرم و وەک باوکم دەلێت تێکی نەدەم...، نازانم ئەم شەڕی تێبە چیبە لە مندا؟!... ئای گولە گیان بۆ ئەو رۆژە ی تۆی تیا دا بەینم؟!... مەرج بیت بیکەم بەو رۆژە ی قەرەوە یسی تیا دا کوژرا...، دەمیکە هەول دەدەم نەختی بیدوینم، بەلام هەر خۆبیم دوورە پەرتیز لە دەگریت...، ئێستەش لە بیرمە، هەفتە یەك دوا ی ئەو ی لە شەفە گولی سەگبام دا، لە رێگە ی کانی پێم گەبیشت...، خۆشی و چۆنیم لەگەڵ کرد، بەلالووتیکەو وەلامی دامەو، دوا یی بەتەشەر و سەرزەنشتەو گوتی:

«ئەو دەرهقەتی شەفە شیتتی هەزار هاتیت؟!... جا شوورە یی نییە بۆ تۆ، هیزی خۆت بەشەفە تاقی بکەیتەو...» ئەمە ی گوت، زەردەخەنە یەکی گالته جار یی کەوتە سەر لێو نالە جوانەکی و لچی لە کردم...

- گولە خان، بەچاوی تۆ زۆر پەستی کردم و لە دەستیشم دەرچوو، بەرێکەوت بوو «دروشم دەکرد» ئەگینا چۆن نازاری شوانی ئێو دەدەم، خۆ ئەگەر هیچ نەبیت لەبەر خاتری دلی تۆ...

- وا دیارە دەتەوی دلی ئێمە رابگریت و زۆربیش بەتەنگمانەو بیت؟!!

- ئە ی چۆن، ئەری بەو خودایە، وا دیارە لە دەردی دلم، دەروونم تێگەبیبیت... خۆزگە دەتزان ی چەندە سووتاوم و ناو سکم چۆن وەک ناو سکی ماسی رەش بوو تەو، کۆلاوم کۆلاو...

- جا تۆزی بەزەبی مرۆبەتی بخەرە دلی خۆتەو، با بەرچاوت رۆشن بێتەو و ئەوئەندە خەفەت نەخۆیت، ژیان ئەو نییە ئێو وەها خۆتان بۆ شپرزە کردوو...

- هەیهوو هەیهوو، من دەلێم نێرە و تۆ دەلێت بیدۆشە...، دەدیسان رەنگم لە مەگۆرە... من چی دەلێم و تۆ چی...؟! تکایە خۆت لە هەلە مەکە...

- وا دیارە من و تۆ وا بەناسانی لە یەك ناگەین، ئەو تەخت خۆت باسی نێرە بیدۆشە دەکەیت، ئەمە یە قسە ی خۆشت...

ئەمە ی گوت، ئیتر وەک توتیسکە ی تەفەنگ خۆی کردووە بەناو دیدا، ئەو دوو جارم بانگ کرد ئاوری لە نەدامەو... هاوارم لە کردووە، «گولە خان، دەتۆزی گوتیم بۆ رابگرە، بەپەلە نابیت، بەقوربان چاوەکەم...»

هەر لە یەك دەگەین... من نامادەم چی دەفەر موویت بەفەرمانی تۆ هەلسوکەوت بکەم، چی دەلێت ئەو پەفتارم بیت و بەچاوان...

«وەک گویشی لیم نەبوو بیت وەها بوو، بەلام هەرگیز از ناھینم، دەبیت وەک نیتچیر بۆ هەلێکی دەستگیر بۆی لە بۆسە دا بم...»

مینە دەستیکی برد بۆ ناوچەوانی...، وەک لە خەودا بوو بیت یان وراو بەکات، باویشکیکی دا، خۆی کیشایەو و بەپەژارەو دەستی نایەو ژێر چەناگە ی...، ئێوارە یەکی تری وەک ئەمە ی هاتەو یاد:

ئای لەو هەلە ی بۆت گونجا، هیشتا دەرفەتی وەهات بۆ هەلنەکەوتووە تەو، مەگەر داویکی خەلتینەر بیتە هانات... بانگی دابوو، سەر کانیی چۆل بووبوو، تۆ هەر چاوە چاوت بوو، دەتزان ی گولە هیشتا لەسەر کانی نەگەر او تەو... چووبتە لاپالی بەرزاییەکی پروکاری ئەودیوی دێ...، بەرامبەر کانی راوەستا بوو بیت... گولە گیانت لە دەرکەوت، لە دوورەو بەلالی بەرزی شووشە، لا رانە گۆشتنەکانی، کراسە تەنکە پەمەبیبەکی گرتبوو خۆی و لە هەنگاوانیدا پیایدا مەلاس دەبوو، وەک راکیشیک دەتبینی هیندە ی تر جوانی دەکات... بەتایبەتی لە هەردوو لای کەمەریەو دابوو بەر ناو ئەکراسەکی...، پووژە سپییە خڕەکانی وەک هاوار لە پیاو بەکات وابوو...، بەلێ تۆ وەهات دەهاتە پێش چاو، نەتزان ی بۆچی ئیجگار وا خۆی تەر کردبوو، بلتیت بۆ دەرختنی گۆشتە خۆشە بەلەزەتەکی نەبوو بیت...؟!... جا خۆزگە ئەو بۆ تۆ بووایە...

مینه که وتوهه ده‌ریای هه‌لۆیسته دلفرینه‌که:

«ئوه‌تا تۆزیتیک نزیکتر بووه‌وه، چاوت له‌و سنگه‌ به‌رزه و له‌و مه‌مکۆله‌ قیسته‌ سوخمه‌ درانه‌ بیته، که وه‌ک هه‌وری توندوتۆل هه‌لده‌به‌زنه‌وه، ده‌ک به‌حه‌یرانت به‌م...، چاوت له‌ ئه‌گرجه‌ی زه‌ردی ئالتونویی، سه‌یری لاملی په‌مه‌یی...، پیستی ئالی کالی ده‌لئیت باغه‌یه...، ئه‌ی تۆ چاوه‌ کاله‌ بریقه‌داره‌کانی وه‌ک سی چوار په‌نگ له‌ جوانیی تیکه‌ل به‌یه‌ک کرابن، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌مه‌ی لێ ده‌ریچیت که له‌ ناو ئه‌و پیلوه‌ درێژه‌ نه‌شته‌ریبانه‌ی دایه... ئه‌ی ئه‌و گووپه‌ خپه‌ و ئه‌و چه‌ناگه‌ چاله‌ و ئه‌و ده‌مه‌ کۆله‌، متورفه‌یه‌که‌ بۆ خۆی...، نه‌یناسیت و له‌ ده‌شتیکدا به‌ته‌نها بیبینیت خیرا ده‌لئیت، ئه‌وا نه‌مردووم و په‌ریم به‌چاوی خۆم دی...، کێ ده‌لئیت ئه‌مه‌ په‌ری نییه‌ و له‌ به‌رگی مرۆیه‌کدا بۆ نه‌گه‌تیی من نه‌هاتبیته‌ ئیره...، جا کێ په‌ری دیوه‌، مه‌گه‌ر هه‌ر به‌خه‌یال، به‌س ئه‌مه‌ گورچکی سه‌ر دلێ منه‌:

ئه‌ی به‌خولامت به‌م گۆلی جوانی خان و مان»

- باشه، تا ئه‌م کاته‌ خاوه‌ ده‌رۆیشت...، به‌لام ئه‌وه‌ بۆچی وا خیرای کرد؟!... کۆره‌ ئه‌مه‌شی جوانتره‌، ئه‌مه‌یه‌ که‌ گوتووینانه‌ په‌وتی سوپسه‌که...، ئه‌مه‌یه‌ ناز و جیاز، ئیتر چۆن شیته‌ نه‌به‌م و نه‌ده‌مه‌ ئه‌و کێوانه‌؟! به‌راستی چه‌شری پێ کردووم... به‌لێ، له‌ بیرته‌، وه‌ک سنگ له‌ به‌رده‌میدا چه‌قیت، ریت پێ گرت... به‌لام له‌ تۆ قایمتر بوو، ئه‌فسوس، ده‌ره‌قه‌تی نه‌هاتیت، ده‌ره‌قه‌تی نه‌دایت...، ئیتر تفت له‌ قورگدا وشک بوو، ئه‌ویش به‌شی خۆی پێ کردیت و به‌داخی گرانی خۆته‌وه‌ به‌جیی هیشیت...، خودای گه‌وره‌، بلئیت دلێ ئه‌م ئاسکه‌ سرکه‌ت بۆ نه‌رم بیته‌ و رۆزیک له‌ رۆژان رامی بکه‌یت...؟!... ئه‌وه‌ شه‌ش مانگ زیاتره‌ تۆ ده‌تلئیته‌وه‌...، دنیای لێ کردوویت به‌چه‌رمی چۆله‌که...، ژیان و هه‌موو خۆشیی و بوونیکت...، ته‌نها له‌ خۆشه‌ویستی ئه‌ودا ده‌بینیت...، مینه‌، ناهه‌قت ناگرم که‌ بریارت داوه‌ ئه‌گه‌ر به‌ناسانی بۆت ده‌ستگیر نه‌کرا، هه‌زار پیلانی ژه‌هراویی خۆت ناسایان بۆ ریک به‌خه‌یت...، له‌ پێشدا ملی ئه‌و مه‌ریوانه‌ بشکینیت و به‌کۆسپیکیاندا به‌خه‌یت... خۆت ده‌زانیت، تۆ ئیتر ناتوانیت دابنیشیت و ئۆقره‌ ناگریت، خرابی خۆشت چاک شاره‌زایت، که‌ وه‌رزیش بوویت و په‌تت پچری، ژبانت ناویت و بۆ چیته‌... ئیتر چی ده‌بیته‌ با بیته‌، باوکیشت چی ده‌لئیت با بیته‌...

مینه‌ که‌میته‌ له‌ به‌خۆدا چونه‌وه‌ و بیرکردنه‌وه‌ وه‌ستا... بریقه‌یه‌کی شیتانه‌ که‌وتبووه‌ ناو چاوی، ئاخیکه‌ هه‌لکیتشا، که‌وتوه‌ گێژاوی و رووژاوی بیره‌ ئالۆزه‌کانی و له‌ ناخیدا

تالای هه‌لده‌رپشت...، ئه‌و رۆژه‌ دوو مانگیته‌ پتر به‌سه‌ر رووداوه‌که‌دا تپه‌ری بوو...

- دیسان چیبیه‌، ئه‌م به‌یانیه‌یه‌ هه‌ر ناگری جگه‌ر هه‌لیگرته‌وه‌وه‌، نه‌مزانی چۆن ئه‌له‌م رافراندا و به‌فری سه‌ریانه‌که‌مان رامالی، دواپی به‌فرماله‌که‌م توور هه‌لدا و چوومه‌ خواره‌وه‌.

«با ئه‌له‌ و جه‌له‌ و ئه‌وان به‌شینه‌یی هه‌موو سه‌ریانه‌کان له‌ به‌فر پاک بکه‌نه‌وه‌، کۆره‌ خۆ به‌م به‌یانی زووه‌ چوو بۆ سه‌ر کانی...، سل له‌م به‌فره‌ قورسه‌ زۆره‌ ناکاته‌وه‌... خۆ ئیسته‌ش وه‌ک کولو دیتته‌ خواره‌وه‌... په‌نگه‌ تا ده‌گاته‌ کن تۆ، به‌فری سپی زیوین پله‌پله‌ و پۆیلانه‌ی ده‌ستی په‌نگینی سروشت، بۆ په‌نگینی گۆلی ئال و پرچی زه‌ردی ئالتونویی بنه‌خشین، ئه‌گه‌ر به‌پۆخی ئاوه‌ها گه‌وره‌ بیارتیت، ئیجگاری له‌ من ده‌بیته‌وه‌ کێژی شیره‌ به‌فرینه‌ی خودانی به‌فری چیبایی...، پرووشه‌ی زیوینی وه‌ک په‌پوله‌ی ته‌ریو، به‌رزه‌فری بآلت پێ ده‌گرته‌وه‌ به‌شی تۆ سه‌راسیمه‌یه‌کی وێله‌... خۆزگه‌ ئه‌م شه‌یدا بیته‌ت تووش نه‌ده‌بوو...، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تادا ئه‌م هه‌سته‌ قووله‌ت بۆی نه‌ده‌بوو...»

- ئه‌وا تارمایی په‌رییه‌که‌م ده‌رکه‌وته‌وه‌، به‌گالته‌ من شه‌یدای نه‌بووم...، له‌ مه‌لابانگدانه‌وه‌، وه‌ک شیته‌ له‌ خولیای ئه‌ودام، من مافم به‌ده‌سته‌وه‌یه‌، مافی جوانیی ئه‌و ئاواته‌ی دلێ گرگرتووی خۆم، خه‌تای ئه‌وه‌...، هه‌ر هینده‌ ده‌زانم له‌ به‌رده‌مدا قوت ده‌بیته‌وه‌... خۆزگه‌ ئه‌و قاچه‌ سپیه‌ خه‌پنه‌ نه‌رمونۆلانه‌ی که‌ ئه‌و به‌فره‌ خرمه‌خرم پێشیل ده‌که‌ن، به‌سه‌ر سه‌رچاوه‌ی نیگای مندا به‌هاتایه‌...، پیلووی په‌م له‌ به‌رپیتی نه‌رمی ئه‌ودا بشکایه‌ته‌وه‌...، با خۆمی بگه‌یه‌م، ئه‌وا هاته‌ به‌ره‌وه‌، به‌شکو سه‌نگینییه‌ پێزداره‌ پر حورمه‌ته‌که‌ی که‌میته‌ نه‌رم بیته‌ و ئه‌م جاره‌ به‌زه‌یییه‌کی به‌مندا بیته‌وه‌...، ده‌یسا ده‌ی، رۆژی خۆته‌...

- گۆله‌ گیان ئه‌وه‌ به‌م به‌یانیه‌ سه‌رمات نابیت؟!... به‌م به‌فره‌ چۆن هاتووی بۆ سه‌ر کانی...

- من گیانی تۆ نیم...، له‌مه‌ زیاتریش خۆت پێژگاوه‌...

- بۆ تۆ، له‌ پێژگاوه‌یش خرابترم لێ بیت هه‌ر پێم خۆشه‌...

- جا کوا...، ئیتر دواپی په‌تیاره‌ی ته‌واویش ببوویتایه‌ و بکه‌وتیتایه‌ کۆلانان و چه‌پله‌یان لێ بکووتیتایه‌...، ئیسته‌ پێم بلێ شووربه‌ی نییه‌ تۆ ئاوا به‌ناشیرینی سه‌ره‌ رێگه‌ به‌من ده‌گریت...؟!

- دتهوئیت وههام لی بییت ئەوسا دلّت نەرم دەبییت؟!...

- کورە نە بەخودا، ئەوسا خراپتریش دەبم... ئیتر خۆشت ماندوو نەکەیت چاکە...

- ئاخ من دلّم داوہ بەتۆ، ناتوانم وازت لی بهینم، بەدەست خۆم نییە، شەیداتم، تکات لی دەکەم...

- دەسا دلّی منیش وا لە جیبی خۆبەتی... نەخەلە تابیت نزیک بکەویتەو، ئەگینا خراپت پێ دەکەم هۆ و، لەوہ زیاتر خۆت سووک مەکە...

گولە وەک کارمامزیککی تیژرەو، دەرفرتا و هەنگاوئیککی لی کرد بەدە...

«دیسانەوہ دوور کەوتەوہ...، دووبارە قاچەکانم لە دوام نایەن...، دەلّی هەرچی پرەگ و هیژ لە گیاندا هەییە، هەمووی دەرکیشرانەتە دەرەوہ...، کوئرا ئەوئەندە دوور کەوتەوہ... دەمم نایهینیت خراپی پێ بلّیم، بەلام وا دیارە ئیتر ناچارى هەموو شتیکم دەکات...، چاوکە، لەم بەفرە زۆرە چۆن دەبارت، خۆ نە گولەم چاو لێیە نە گوند، هەست دەکەم هەرەسی رەنووہ بەفری ئەم ولاتە بەسەر سەری منی نەگرسدا دیتە خوارەوہ...، ئەم کزە با ساردەش سەری لووتی پیاو دەتەزینیت، سەر پەنجەکانی پێم ئەوئەندە نەماوہ بپەریت، ئەمجارەش با پرۆمەوہ مالهوہ، دیسان مایە پووج...، بەلام دەزانم کە نابیت ببەزم، ئەو سەری هیناومە نایبەمەوہ داوہ...؟!... ئەمشەو لەولاوہ با بزاتم هەولّی ئەوانم چۆن دەبییت، ئایا بەباوکم هەلّەخەلّەتین، یان نە...؟!... «ئەوی سەنگین هەر وا دەست دەکەویت، خۆ سۆزانییە سووکەکانی خۆت نین...»

میینە لە داخ و خەفەتی خۆیدا خەنجەرت لی بدایە قەترەبەک خۆینی لی نەدەرژا...، بەخیرایی خۆی کردەوہ بەمالدا...

- ئەوہ خۆ باوکم لە ژووہوہ بەتەنھا دانیشتووہ و کەسی لا نییە...، ئەلە، کورە ئەلە باوکم ناردتی بەشوین خەسرەودا؟!...

- بەلّی میران، دوای نوێژی نیوہرۆ چووم...، گوتم ئەم ئیوارە، کورخا وا ئارەزوو دەکات کە بفەرموون و بەیەکەوہ نانیک بخۆن...

- ئی...، دەزوو ببلی، کەوا بوو ئیستە دیت...؟!...

- نەخیر قوربان، بەداخەوہ، گوئی «نەخۆشم، ناتوانم، دەبێ ببووریت...، باوکت ببووریت...!! ئەو سیخوڕە مەگەر من بیناسم...

- هەى دەمت شکى ئەلە رپوہلەى چەتوون، کەوا بوو نایەت...؟!...

- جا من چی بکەم... بەخودا هیچیشی نەبوو... هەر ئارەزووی نەبوو بیتە خزمەت باوکت، ئەگینا دەهات...، نازانم باوکت کەى لەمانە دەگات...؟!...

میینە رووی گرژ کرد، وەک مۆتەکە سواری کۆلّی بییت...، پەستی دایگرت...

- هەتیو، باوکم لە من زیاتر رقی لێیانە...، بەلام ئەمە پیلانی خۆمانەییە، تۆ لەمە ناگەیت، ئەمجا لە دلّی خۆیدا...

- با بچمە ویزەى باوکم...، لەم رپوہدا هەرچی بکەم هیشتا هەر کەمە...، «ئاخ باوکی جەرەزە...، تۆی ئە ئاوا خولقاند...

رەوانتی ترساند، کردتی بەقامچی دەستی، راپوہشاندیت، داتی بەسەر و گوئلاکی دەیاندا، رەشی کردیت و بوویتە دپوہزەمەى بەرچاویان...، دەپرۆ بەدەردی خۆتەوہ تالاو بچیتزە و هەر بتلیرەوہ...» ئەمەى گوت و رووی کردە ژووہکەى باوکی...

- باهە گیان ئیوارەت بەخیر...، چاکیت؟!...

- باوکی بە رووی مۆن و گرژەوہ

- خۆشبییت، ئەوہ لە کوئ بوویت؟!...

- میینە هەر بەپتوہ، وەک هیچی نەزانیبیت...

- باهە گیان، ئەوہ چاوەرپی خەسرەو دەکەیت؟!

- خەسرەو نایەت بۆ ئیرە، دەلّیت گوايە نەخۆشە!!...

- جا کە وابوو با تۆ بچیت بۆ لای...، چ زبانیک دەدات، گەورە لە بچووکی خۆی بپرسیتەوہ؟!...

- جا تۆ مەبەستت هەوالّ پرسینە، یان ئاسانکردنی کاری خۆت؟!

- گەورەم، ئەم کچە بدريت بەمن، جگە لەوہى کە پشت بۆ ئیمە پەیدا دەبییت...، سیکوچکەى یەکبوونی ئەو خیزانە لەم گوندەدا دەپستین...، دوور نییە بەتەواوی هەلیان بووشتین و بەلای خۆمانیاندا بهینین...، دوايش پشتیان دەشکینین و لە یەکیان دەکەین ئەوسا تۆی گەورەم دەبینیت چۆن لێیان دەبەمە خۆرە...؟!...

- بەلّی، منیش زۆر بیرم کردۆتەوہ، ئەگەر ئەمە بییت، زۆر سەرکەوتنیکى بۆ ئیمە و

خواستی دلی تۆش جیبه جی ده بیته...

- بابە گیان، بەو کاره دلسۆزی و باوکییتی خۆت بە چاکیی دەسه لئینیتتهوه...، تکات لئ دەکەم بەناوی ههوال پرسینهوه بچۆ بۆ دیدهنیسان...، بەشکو ئەو دوژمنانه بهههنگوین بخنکین؟!...

- کورم، منیش له گه لئندام...، هه چهنده پێ به جهرگی خۆمدا دهنیم، بهلام هه ده چم...، بهگویشیاندا دهدهم، بزانه چی ده بیته...

- سوپاس بابە گیان...، هه بژیت کویتخای زیرهک...، گه ورهه، جا ئە گه ر وا بلیمهت نه بویتایه چون ده بویت به جی باوه ری میریی له هه موو ئەم ناوچه یه دا...، یان ئاوه ها زووش به کویتخا دی هه لده بژیردایت، زۆر سه ره رز و شادمانه که باوکیکی وریای وه کو تۆم هه یه...، به خودا بۆ نوینه ریبه که شت، شه ری ژیان و مردنت بۆ ده که م...

- منیش شانازی ده که م، که کوپکی باش هه لکه وتووی به ده سه ته وه هاتووی وه کو تۆم هه یه...؟!...

جیگه ئومیدی منیش هه ر تۆیت...

هه رکه کویتخا له ده رگاوه ده رکه وت، گو له پاشه و پاش گه رایه وه بۆ ژووره وه... به شه پرزه بی:

- دایه، دایه... ئەوه کویتخا رۆسته مه به ره و ئیره دیت، ئەوه تا گه یشته به ر مال...؟!... چی چیی؟! کویتخا رۆسته م...، چی به م ئیواره سارد و سۆله یه هیناویه، کورم خه سه ره تۆ مه یه، با هه ر و ابزانیت نه خو شیت... ناته واوایت، ئەو کابرایه من بیناسم ئی شیکیی گرنگی نه بیته به م تۆفه ناگاته ئیره...؟!...

خه سه ره په لاماری په توویه کی دا و خو ی لئ گرمۆله کرد...، سه رسامییی که وته ناو ماله که وه... پرسییکی شه رزه خو ی خزنده دلی هه مووان...، له م کاته دا خه جیج خان رایه ری، به ره و رووی کویتخا، بۆ ده ره وه رۆیشت...

- فه رموو کویتخا، فه رموو...، فه رت هانی...؟!...

- خه جه خان چۆنی، چاکیت؟! و ابزانم ئیوه به گوناھی ده زانن ته نها جاریک ده رگه که مان بقلیشینه وه...، خو من تا ره حمه تی مابوو، هه میشه له مالی ئیوه که وتبووم...

خه جیج خان له دلی خۆیدا:

«به لئ وه کو جل، هه میشه لیره که وتبوویت، به لام به نیازی چه په لی ده روونی پیست...»

- کویتخا، من یه ک ته ن و ته نها باله م، هیج کویتیه کم پێ ناکریت...، فه رموو، فه رموو، بچۆره سه ره وه...

- به خودا من هه رچه نده چاوم به ئیوه ده که ویت، دلم روون ده بیته وه... به بینینتان چاوم گه ش ده بیته وه... خه سه ره و دایکی، له یه ک کاتدا، له دلی خۆیاندا:

«به لئ بۆ مه رام، بۆ مه به ست»

- خو ش هاتیت کویتخا، به سه رچا...

- خه سه ره و، کورم، چۆنیت... ئەوه چیتته...، زۆرم لا ناخۆش بوو که نه هاتی له گه ل مامی خۆت ئەم ئیواره یه پیکه وه شیو بکه ین...؟!...

خه جیج خان سه ریرکی خه سه رو ی کرد، به و جو ره په تووه که ی له خو به وه پیتچا بوو، زه رده خه نه گرتی و رووی لئ وه رگێرا... خه سه ره وه ک نه خو ش بی، به شیتیه یی هه ستایه سه ری...

- به خودا کویتخا، ئەمرۆ زۆر په ریشان بووم...، هه موو گیانم ژان ده کات...

- کورم هیج نییه...، سه رمایه...، ئەم په تایه هه ر له ناودایه، دوو رۆژ له ماله وه بچه و ئیره وه، پشت به خودا چاک چاک ده بیته وه...

خه جه خان ئەی ئەوه گو له خان دیار نییه...؟!...

- بلیم چی...، و ابزانم له و دیو دروومان ده کات...، گو له نه ختیک شه رمنیشه...

هه ر له م کاته دا، گو له سه ری کیشایه ژووره وه، چایه کی خسته به رده می کویتخا...، بی ئەوه ی چاوی هه لپیریت و سه ری ناوچه وانی کویتخا بکات، له ژیر لیوه وه، به ده نگه نه رمه ناسکه که ی، خو شه اتنی کویتخای کرد و چوو وه ئەو دیوو...، کویتخا هه رچه نده هانی دا بمینیتته وه، به بی وه لام، یه کسه ر ژووره که ی به جی هیتته وه...

- جا نابیت شه رم له من بکات، من ده مه ویت بیکه م به کچی خۆم...، ده سا به خودا هه ر بۆ ئەوه ش هاتووم...، خه جه خان من هه ر له کۆنه وه ویستوومه نزیک به ئیوه بمه وه...

ئەم دوو خیزانه وه جاغزاده یه یه ک بخه مه وه...، به لئ خه جیج خانیش له ولا وه هه ر بییری

لهو رۆژانه دهكردهوه كه چۆن بهرپهوشتی پاکی خۆی ئەم جهرهزهیهی بهزاند و له خۆی دوور خستهوه، ئەگینا...

خهسرهویش كه ئاگای له مینه بوو، چۆن دهوور و خولی گولته دهدات و ههولتی ئهوهیهتی له خشتهی بهریت... ئهوهبوو زۆر جاریش ئەم دواي گولتهی خوشکی كهوتبوو، ههتا وهكو بۆی دهركهوتبوو، چاكیش دهزانی چۆن ههلویتستیکی بهقینی ههیه بهرامبهری... له لایهکی تریشهوه له خوشکی گهیشتبوو كه دلای داوه بهمهريوانی ئاموزایان...، خۆ له مندالیشهوه ههر بۆ ئهوانه دانراوه...، لهبهر ئهمانه بوو كه ئەم واتانهی ئەمی له لا ههر وهكو كا و با و ابوو...، دهسا بۆیه خۆی لێ بێ دهنگ كردبوو...

- خهجيح خان، ئهوه بۆ بێ دهنگن... ئەم كاره بېركردنهوی ناوێت؟!... سهريشك بن، چیتان دهوێت داوای بکهن له زێر، جلویهرگ و ناوماڵ...، تفهنگه برنهوهكهی خۆشم بهخهلات ئهدهم بهخهسرهوه...، ماینی نهبووايه ماینهشیشم دهدايه، خۆ ئهگهرد دهتهوێت ئهوا پيرۆزت بێت...، من مالم بۆ چیه... دهبين بهیهك مالم... ههر چیم ههیه دهپیتته هی خۆتان...

خهجيح خان تۆزێ شللهژا...، ویستی بهگورجی بهرپهرجی كوێخا رۆسته م بداتهوه...، بهلام نهیتوانی...، ماوهیهك مات بوو...، دوايی كهمیك خۆی پهشوكاند...، بههیمینی، گوتی:

- كوێخا رۆسته... داخهكهم تازه له دهست چوه... هیتشتا باوکی بهههشتیی مندالهكان مابوو، خۆی، بهدهمی خۆی گولتهی داوه بهمهريوانی برازای...، ئەگینا منیش پێم خۆش دهبوو...، بهلام تازه بهلێنی خۆیهتی...، ئیمهش لهسهرمانه كه بهجیی بهینین...؟!...

- جا خۆ لێی ماره نهکراوه...، گوتتیکی زۆر لهمهوبهر بووه، یان نهبووه...، گولته خان ههر بۆ مینه باشه... وهك له نیاز و جیازدا گهوره بووه و پهروهرده کراوه...، با ههر بهو پێیه و چاکتریش بهخێو بکریت، زۆر کاریکی نابهجیه سهری لێ تیک بدن و بیخهنه باریکی درامهتی نزم و ناخۆشیی ژيانهوه...، لای من ده كهس ههلوچهلوای پتوه دهكات... - كوێخا، وهك دایکم فهرمووی، تازه ئهوه تپهپهريوه و ههلئاوهشیتتهوه...

- کورم...، قسهی باش بکه، خیزانهکهمان ههردوکی دهبن بهپشتی یهکتری...، لهگهڵ ئهوهشدا ئەم كاره چاکه و خۆشگوزهرانی خوشکهکهتی تیا دايه، من دنیا م زۆر دیوه...، دوايی بهلای هیچ کامیکماندا پهشمانیی له دوا نابیت...، کچیکی وهك گولته خان ههر

بۆ مینهی من باشه...، مالهکهی منیش بووکیکی وههای دهوێت... من زۆری لهسهر نارۆم... ئهوا رۆیشتم، بهلام تا سبهی دووسبهیهك راوێژی خۆتان بکهن و وهلامم بدهنهوه، من ئهگهرد زۆر مهبهستم نهبووايه ئەم كاره جیهجیهی بپیت، خۆم نهدههاتم بۆ بهدیتهانی، ئهوه ئارهزووی پر بهدللی ههموومانه، بهتایبهتی کوره تاقانهکهم...

- كوێخا زۆر سوپاسی تۆ دهکهن...، گهورهیهتی خۆت بهجیهتیاوه، بهلام چهند جار لهمهوپیش ئامه خان ئەم داوایه کردووه و تيمهگهياندووه كه ههر له زوووه خودا لێخۆشبوو گفتمی داوه و داويه بهمهريوان...، ئیتر ئیسته كه هیچ له دهستی ئیمهدا نهماوه...

- کچی خهجيح خان، تۆش دواي بیری ئەم لاوه سهرجلانه مهکهوه...، مهرج بپیت ئەم كاره بکهن قانزاجیکی باشتان بهدهست ئهخهه و خهسرهویش بۆ دهگهیهنم بهپایهیهکی چاک، ئی ههر له ئیستهوه پروناکی کچیشمی پیشکهش دهکهم، بهکراسهکهی بهری خۆیهوه پیرۆزی بپیت... ئیتر گوايه چیتان دهوێت...؟! پهله مهکن، بهو عهقله جوانهی خۆت بیریکی چاکی لێ بکهروه، ئهمانه بهرژهوهندیی خۆیان نازانن...، ئهوا رۆیشتم...، خواتان لهگهڵ... چاوهپێی وهلامم...

- چی باشه، خودا ئهوه بۆ ههموومان بکات... خودات لهگهڵ كوێخا... خودات لهگهڵ... «خودات لهگهڵ نهپیت» خهسرهو له دلای خۆیدا دهیگوت... «ئای ئاموون چی و توونی بابا... گهر بیت وهك گهپت له ئیمه ئالاندووه...، خۆی گهوج دهكات، وهك نهزانیته ههنگوینی شهمهتلێیکهی ئهوان بۆ ئیمه ژههری ماره... بهسهری خۆی ههزار مامهیی ساخته بهسهر ئیمهدا تیناپهپیت...»

دواي ئهوهی كوێخا چوهه ئهودیو دهرگای دهروهوه، خهسرهو بهپهريشانیی ههستا و بهرهو رووی دایکی رۆیشتم...

- دایه گیان، نهکهی بیری وها بکهیتتهوه... گولته خۆشی ههر دلای بهمهريوانهوهیه، من خۆشم ههر ئوم بهدلله... ئهگهرد سهريشم دانا بپیت نایهلم گولتهی خوشکم بۆ مینه بپیت...؟! دایک بهرووی خۆشهوه پهلاماری خهسرهوی دا، ئهملا و ئهولای ماچ کرد و بهخۆیهوه نوساند...

- کوری شیرینم، جا بۆ من شپت بووم شتی وها بکهم...

گولە یان بۆ گولە یان بۆ مەریوانە... باوکی بەهەشتیش بەدەمی خۆی بە منی راگە یاند
کە هەر دەبیت بۆ مەریوان بیت، چونکە کە خۆبشی مابوو رۆستەمە سوور چەند جارێک
هەر دابووی بە گوێیدا... بەلام خۆ نابیت بەرەقیی وەلامیان بەدەینەو ئەگینا منیش دەلێم
کاری وەها نەکرەو و نابیت...

شەوێکی تۆف و توش بوو، کولوو بەفرەکان بەشێنەیی پۆخی گەورە گەورەیان دەخستە
سەر زەوی... دار و بەرد، مال و دەر و دەشت سەرپۆشی سپی زیوینی بریسکەداری
پۆشیبوو... خامۆشیی و بی دەنگی هەموو کە لە بەرێکی گرتبوو وە... ئا لەم شەو وەدا کێژی
شۆخ و شەنگ، یەکە جوانی ئەم دێیە، پێخەفی نەرمی گەرم کردبوو وە... زەر دەخەنە
شادمانیی سەر لێوێکانی بەر نەدەدا... دلێ ئاسوودە بەشێنەیی بۆ خۆشەویستی لیتی
دەدا... سەرلەتیارە لە پەنا دەرگاگەدا راوەستا بوو، گوێی لە وتەکانی دایکی و کاکێ بوو
لەگەڵ کوێخا رۆستەم و لە نیوانی خۆشیاندا... «ئەوا ئیتر دەرووی ئیجگارێت لێ
کرایەو... دوا ترسێشت نەما... کەوا بوو ئیش بڕایەو، تۆ هەر بۆ مەریوان دەبیت...»

«خۆزگە ئیستە، مەریوان تۆش لێرە دەبوویت، هەتا پێم راگە یان دیتایە... ئای لەو
خۆشییە کە هەردوو کمانی تیا دا دەبوین...»

«خودای گەورە ئەو رۆژە کە دەیت کە هەردوو کمان باوەشی بە ئاواتگە ییشتنی
خۆشەویستی بکەین بە یە کدا... مەرج بیت بەهەشتی ژيانی لە ناز و خۆشەویستی بۆ
دروست بکەم...»

گولە ی شادمان بەبالی خەیاڵە خۆشەکانی بەرز بەرز دەفری:

«بەرستی من کچیتکی شادمان و بەختەوهرم، دایکی دلسوۆم بەهیچ شتیک تەفرە
نەخوارد... نە زێر، نە پارە، نە مال و سامان... کاکیشم هەر وەها، سەربارە ئێوانەش،
ژنی باش و لە خێزانی بوو... تەفەنگی بێنەو، ماینەشیی کوێخا و ئەو هەموو بەلێنەش
لەو پێشیش و ئەو کاتەش، ترسی هەرە گەورەم کاکم بوو کە بەمانە و بەتایبەتی دوو
پارچە زەوی تاپۆکراو هەلبخەلەتی... بەلام ئیتر ئەوا ئەو ترسەش نەما... ئەمە یە
بەختەوهری، ئیستە کورێ ترههیه بۆ ئەم گشت دەسکەوتە چاکانە، نەک خوشکی، بەلکو
خۆبشی بۆ دەفرۆشیت... ئەو ئافەربین برای چاک و دلسوۆز کە من هەمە...»

گولە خان تا ئەم کاتە ناگای لە خۆی نەبوو... مەستی بادە ی ئاواتی دل و دەروونی خۆی
بوو... لەسەر گازی پشت لیتی راکشابوو... چاوی بریبوو بەنمیچی ژوورە کە... لە
بیرکردنەو کەوت... گوێی بۆ چۆراوگە ی گوێسوانەکان راگرت... بەلام دەنگی تنۆکە تنۆک
کەم بوو وە، وردە وردە نەما... بەو دابووی دەرکەوت کە زۆر لە نیو شەو تێپەرێو و
ساردیی گەیبووتە ئەو پەرە کە ی... چۆراوگەکان بەستوونی و بوون بەچلوورە سەهۆلی زیوین
و ئامادەن بۆ ملوانکە ی بووکی شای پەریبانی بەفری زستان... بەلام گولە لە تاو هالای
کولای هەناوی، هێندە ی نەما بوو لێفە کە بەکۆلەو بەگرت... هێدی هێدی بە دەم خەیاڵە
خۆشەکانی خۆی و هێوور بوو وە، تا بەو جۆرە باوەشی کرد بەملی خەونی
خۆشەویستیدا... خۆی هەلدا بە باوەشی مەریوانەو... توند خۆی پێو نووساند، خۆنچە
گۆنای نا بەلێوی یاری خۆشەویستەو، لە سەدا و ئەندێشە ی گوێش و هەلمژیندا خۆی لە
بیری چوو وە، دوا یی رەشە با یە ک هەلێکرد، مەریوانی لە باوەش رافراند، کەوتە هاوار،
وریا بە دەیانەوێت لە ناوت بێن... مەرۆ... بەجێم مەهێلە...

هەموو ناو دێ، بەتەنها یەک چرای دەگرا، ئەویش هی ژوورە کە ی مینە ی رۆستەمە سوور
بوو، ئەو نزیکی بەرەبەیان بوو وە...»

هەرچەندە گەوز دەدات خەوی لێ ناکەوێت... لەسەر هیچ لایەک خۆی ناگرت... هەر
دانە کیرتییەتی، ئۆقرە ی لەبەر براو... وەختە کە لەلە یی بیت... لیتوی قین و بوغزی خۆی
لە دوو سێ لاو کە رۆشتوو... دوا نامە ی هیوا براوی دراو تە دەست... هەرچەندە باوکی
زۆر دلێ دایەو و بەلێنی دایە کە هەموو توانایەکی بەکار بەهێنیت و بەختی بکات بۆ
بەئەنجامهێنانی ئەم کارە، بەلام مینە خۆی گولە ی چاک دەناسی، دەیزانی کە ئیتر هیچی
بۆ ناگرت... ئە ی گوا یە رۆستەم خەجیجی نە دەناسی، بەلام چی بلتیت، ئەو بوو باوکی
بەژنی خۆرای و جوان... بەتەفەنگی بێنەو و نەویی و ماینەشیی خەسەرە ی بۆ رام نەبوو،
ئیتر هیج... چونکە دوا هیوا بۆ سەرگرتنی ئەم کارە قایل کردنی خەسەرە بوو، ئەویش
ئەوا هیج...؟! ئەویش هەمان قورێ گیراوە ی خەست بوو بۆ تەپلەسەری مینە...

- تازە تەواو ئیتر ئارام لەبەر هەلگیرا، کاتی خۆ خافلانن نەما، تەماداری تەواو،
مەرج بیت داخیک بنیم بەسەر دلێ گولە دا هەرگیز ساپێژ نەبیت... لە ئیستەو تە دوو
سێ مانگی تر بەشێنەیی دەبیت بۆ پیلان و هەل بگەرێم... چاکیش بیر بکەمەو،

پتویسته فیلتیکی پیاوانه به کار بهینم، پیمان به لیتیم که من پیام... خاوهن دهسته لات و به زهرم... ده بیت پیلانیتیکی گه وره بیت، بۆ تیادا چوونی ئەو مەریوانه به ناز به خێوکراره که رهگی پیاوه تی و نازیه تی هەر تیادا نیسه... چۆن ده بیت ئەو به سههر مندا زال ببیت...؟! ئەی هیزی بازوو...، چهکی کوشنده، دهست و پتوهند و... دهسته لاتنی ئەمڕۆ...، ئەی گوايه بپرکردنه وهی خێلگه ربی خۆمانه... ئەوانه بۆ ئەمه و بۆ ئەمڕۆ به کار نه یه ن بۆچی باشن، ئیتر خۆ خوارده وهی بی ناکام به سه...، خۆ من به دهست گولە هی نامویاره که وه ديقم کرد...

چاکترین شت له ناو بردنه...، به لām به جوړتیک پێ نه زانریت، دیاره ئەمه کارتیکی دژواره...، یان داویتک، که وهک ته له مەریوان بگریت و تووشی بکات...، ئابرووی بهریت...، به یه کجاری پشتی بشکینیت...، ئەمهش به وه ده کریت که تاوانتیک بکات...، تاوانتیک که تووشی گرتن و چه ره سه ره یه کی زۆری بکات و قورتاری نه بیت...، ئەویش چۆن ده بیت...؟! هەر کوشتنه...، یان بکوژریت یان بکوژیت...، من به کوشتن نه بیت دلم ئاو ناخواته وه...، ده یسا بابیتته تاوانبار...، ئای که چاکه...، ده ردی دلنی منی پێ تیمار ده بیت...، رۆسته مه سووری باوکت که می نه کردوه، بۆشی چووه ته سه...، هەر ته له زۆره...، ته له ی کوشتنه، با بکوژیت... با بکوژریت، ئەمه دوا ئەنجامی ته گبیر و راویژی بیر و هۆشی منه...، ئەمه بریاری یاسای دادگه ربی ده ره به گایه تیی خۆمانه یه، وهک ئەوان پیمان ده لێن...، بیکه ین نه یکه ین هەر به وه ناسراوین، ده با ئەمجارهش هەر وا بیت...

سا ئیتر چۆن ئەم کاره روو ده دات، کی ده یکات و به ئەنجامی ده هینیت، کی ده یسه پینیت، ئەوه نازانم... ئیتر ئەوا مینه ی رۆسته مه سووری ناو ده رکردوو، خۆت ده زانیت، خۆت و هه لپه و ته قه للا ده یزانیت...، تۆش ئەمه بۆ خۆت... ده که یه، وهک ده لێن «دۆم بی و کلاش بۆ خۆی بکات...» له مه زیاتر چارت نه ماوه...، ده بیت هەر له به یانییه وه ده ست پێ بکه یه و خه ربیک بیت...، به لām له بیرت بیت، میری به رپوه بهر چی پێ گوتیت!

«له سه ره خۆ به، په له مه که...، دان به خۆتدا بگره...، به شینه یی هه موو کارتیک جیه به چی ده بیت...»

مینه به خه یالاتی خۆیه وه، وهک یه کانه ی پیکراو گه وزی ده دا، ئەوه بوو تا نه هاته سه ر ئەنجامی بیر و بریاری کارنامه دژواره که ی خۆی، خه وی پیاوا نه که وهت...، پرزه ی لی بررا

بوو، نه گریسی جۆری په ره رده کردنه که ی، وهک درنده یه ک هه ژانده بووی، هینده شه که تی کردبوو تا دره نگانیتیک خه و به ری نه ده دا...، ئەله دوو سی جار چوو بۆ ئەوه ی به ناگای بهینیت، به لām زاتی نه بوو، نه یده ویرا بانگی لی بکات...

دوایی رووناکی خوشکی هاته ژوور سه ری، هەر چۆن بوو به ناگای هینا...، سه یری کرد ناو چاری مینه ی برای بووه به گۆمی خۆین... که بیری کرده وه، شه ویی هاته وه یاد...، ئیتر ئەمیش نه یوترا هیچ بدرکینیت، چاکی ده زانی که ئەمشه و له داخ و خه فه تدا خه و نه چووه ته چاوی...، چونکه به یانی زوو هەر خۆی هات چرای ژووره که ی لی کوژانده وه...

به هینمی هه ولی دا، دوو سی جار بانگی کرد «کاکه، کاکه...»

به لām وه لāmی نه دایه وه...، لیفه که ی له سه ره خۆی لا دا و سه یریکی رووناکی کرد...، دوایی دهستی نایه وه ژیر چه نه ی خه فه ت، که وه ته وه بپرکردنه وه...

- «نه رووناک، نه تفهنگی برنه و، نه ماینه شیبی به ناو بانگی کویتخا... نه مال و سامانی باوکی، هیچیان میکلیکی قه لبیان بۆ من نه هانی...، ده بیت هەر خۆم ئەم کاره ته واو بکه م...، هەر خۆم...، نابیت پشت به کهس به سه تم...، به کی؟! ده بزانه ده ی...، کامه یه ئەو دلسۆزه راستگۆیه؟!...»

مینه له م کاته دا سه رتیکي با دا و هه ستایه سه ری...، خۆی گۆری به بی ئەوه ی نانی به یانی بخوات، رۆبسته ده ره وه بۆ ناو دی...

رووناکی خوشکیشی هه ناسه یه کی ساردی به دوایدا هه لکیشا و دهستی کرد به نوین و پیخه ف کوژکردنه وه...، له دللی خۆیدا ده یگوت:

- خۆشه ویستی جۆشی ده روونه...، که زه ی گیان و ژبانه... به زۆر و به پاره دروست نابیت...، من به خۆمدا ده یزانم...، ئاخ ئەم توندوتیژییه ی باوکم و کاکم...، ئەم ژبانه ناخۆشه...، ئەم هه موو گیره شپۆتییه...، له گه ل ئەم هه موو بوونه دا ژبانیتیکی ناسووده مان به خۆمانه وه نه دی...

- نا، نا، من پەلەمە، خوات لەگەڵ پیرۆز...، هیچ پێبوستت نەیبە بۆتی جیبەجی بکەم؟!...

- بەخودام سپاردی، مامۆستا گیان... لە سایەى سەرى تۆوه جارى ههچم ناوێت و کەموکۆریم نەیبە... «من چی بکەم، دلەم نایە درۆی لەگەڵدا بکەم، خۆزگە جارى دانى بەخۆیدا بگرتایە، کوێخا ئیستە وەک پلنگی پێکراو وەهاى، کى دەوێرێت خۆی لە قەرەى بدات؟!»

- رووناک گیان خۆشى خاسییت...
 - خۆش بیست پیزە... ئەوه هاتیت؟!
 - لەبەر چاوەکانى تۆ و کاکە رزگار، ئەى چۆن نایەم...، دەزانیت رووناک، مامۆستا رزگار شیتى بالای بەرز و شوخ و شەنگیتى و ئەم سەر و سنگە پرە نەرمەت بوو؟! ژيانى لى هەراسان بوو...
 - پیزە شتى هەلەق و مەلەق مەلێ...، ئەوه دایکە ئەوا هاتە ژوورەوه بى دەنگ بە...
 - بەچاوان... بەلام میوانتان دیت...، بەدایکت بلێ با باوکت بدوینیت بەشکو دەست بەروویانەوه نەنیت...
 - پێم گوتوو...، تازە ئیتر رووم نایەت ههچى تر بلێم... تۆ خۆت هەر هیندە بلێ میوانتان دیت، ئیتر خۆی تێدەگات بۆ چیبە...
 لەم کاتەدا، ئامە خان هاتە ژوورەوه...
 پیزە هەستایە سەری...
 - ئامە خان چۆنى... باشیت؟؟
 - پیرۆزە...، چاکى کچم... خوشهاتیت...
 - دەستەکانت ماچ دەکەم...، هاتم پیتان بلێم کە ئەمشەو میوانتان دیت، مامۆستا و ئەوان دین، و ابزانم مامۆستا رزگار دەیاننیریت...
 - باشە کچم...، فەریان هانى...، مالى خویانە، بەلام خۆزگە دوايان بخستایە، چاکتر دەبوو...

- ها پیرۆز، چۆنیت، چاکیت؟!
 - مامۆستا رزگار تۆ چۆنیت...، ئەوه بۆ دەرناکەویت...؟!...
 - بلێم چی، دەتۆ پێم بلێ ئایا رووناکت دوواند؟!...
 وتى چی... بنیرمە خوازینى؟! ئایا ئارەزوو دەکات شوو بەمن بکات...، پیرۆز من پەرشانم، ئارامم لەبەر پراوه...
 - مامۆستا گیان، رووناک چۆن ئارەزوو ناکات...، ئەوه نەدى پىخ خۆشه هەتا بلێت...، مەگەر خەمى ئەوهى هەبیت لە دەست گەوو و ئازەل ئیوه تکرەن رزگارى بیست...، ئەو تۆی زۆر خۆش دەوێت، لە تۆ زیاتر، بەلام...
 - بەلام، چی، کچى...، بلێ بزەنم، ئەم نەبەنگیە تا کەى؟!...
 - بەلام باوکى...، رۆستەمە سوور...، مینەى براى، ئەو خۆشى هەر لە وان دەترسیت...، لەوانەى بەخاوەن خیل و عەشەرەت نەبیت نەیدەن...، جگە لەوه بەشوشى بدەن، بەشیرایى زۆر نەبیت نایدەن، ئەوانە کەللەرەقن، ئازام دەوێت لە حەنایان بکوکت و دەرەقەتى بیانویان بێت...
 - کچى گەوجە، خۆ من لە کونە دیوار نەهاتومەتە دەرەوه...، منیش خزم و کەسوکارم هەیه، هەموویان لە شار دادەنیشن...
 - مامۆستا، مەبەست هەر ئەمە نەیبە... ئەوان پتر ئارەزوو بەلادیی دەکەن وەک لە شارى...، دەیانەوێت لێرە پشت بۆ خویان پەیدا بکەن...، نەک لە شار، شار لێرە بەمان چی... دەتۆ بنێرە بۆلای باوکى بزەنە چی دەلێت...، مامۆستا مەلا و مارقى فەراش بنێرە بزەن وەلامى چی دەبیت...، من خۆشم رووناک دەبینمەوه، پێى دەلێم کەوا دین، بەشکو ئامە خانى دایکى، کوێخا قایل بکات، چونکە وەک بزەنم دایکیشى پێى خۆشە کە بۆتۆ بێت...، سبەى سەرم لى بدە بۆ مالهوه هەموو شتیکت تێدەگەیهنم...، هەرچەندە من...
 - تۆ چی؟! دەبیلێ...
 - دەلێم با جارى نەپوورۆتین...

نامه خان ئەمەى گوت و چووه دەرەوہ...

- بەو خودایە منیش پیم گوت، بەلام ئەو زۆر شپرزەبە و حەیشی لەبەر هەلگیراوه،
رووناک گیان، منیش ئیتر دەرۆم...، درەنگە، وا تاریک داها...

- بۆچی دەرۆیت... تازە بۆ کوئی دەچیت... بەخودا نابیت برۆیت... دەبیت ئەمشەو لێرە
بیت، یان لە دوایدا ئەگەر هەر رۆشتیت ئەوسا بەئەلەدا رەوانەت دەکەمەوہ...

- دەباشە، نارۆم، باناگاشم لێ بیت چی دەلێن...، تا بۆ بەیانی بچم و هەمووی بۆ
رێگار گیان بگێرمەوہ...؟! بەخودا کورێ چاکە لە وینەى نییە...

- ئیتر ئەو ئەرەزووی خۆتە!!...

شێوی ئیوارە کرا، شەو تاریک داها... مینە خۆی کرد بەژووردا...

- پیرۆز... ئەو لێرەیت...، کچی ئەو بەم شەو چی هانیوتی؟!...

- دەمەوئێوارێ لێرە بووم...، رووناک خان نەبەشت بچمەوہ...

«ئیتەر هەردووکیان بۆ ماوەبەک بێ دەنگ مانەوہ، مینەى چاویز بەقوولێ سەبیری
پیرۆزی دەکرد...»

لەم کاتەدا رووناک رۆیی بوو بۆ دەرەوہ...، گوێی لە باوکی و دایکی راگرتبوو کە لە دان
و نەدانی ئەم دەدووان بەمامۆستا رێگار...

- بەکئی؟! «لەو کاتەدا کە گوێی لە باوکی بوو بەدایکی دەگوت...»

- شتی وەها نەکراوه و نابێ...، من کچی خۆم نادەم بەهەرزەبیاوی وەها کە هەمیشە
بەدوای لات لەوێرەوہیە، من پیاوی ناو پیاوان و کەسى بەبرشتم دەوئیت، من خۆم
بەهەرجا، مینەى کورپ سەبەینێ پشتی قائی دەوئیت لە دواى بیت، دەمرووتیکی وەها چی
لێ بکەم...

- رووناک، ئیتر خۆی پێ رانەگیرا...، بەپەستییهوہ گەرایهوه بۆ ژووری ئەودیبو...، کاتێ
کە گەبییه ناو دەرگا، گوتی لە دەنگی پیزە بوو لەگەڵ مینەى برابردا دەدووا...، وەک
یەکێ پێی بلێ...، پاشەوپاش گەرایهوه...، هات بەمیشکیدا کە بەشکو بەکاکی بلێت و
هەولێ لەگەڵدا بدات و قایل بیت بەم کارە...، لەبەر ئەو نەبووست لێیان تێک بدات...،
گوێی بۆ شل کردن

- میناغا دەزانیت ئەمشەو میوانتان دیت؟!...

- بەلێ دەزانم، دایکم پێی گوتم...، جا تۆ چیتە بەسەرەوہ...

- من رووناک خانم خۆش دەوئیت، گوناھە، ئەو کچە بۆ نادەن بەو کورپە خاسە...، گواپە
کئی لەو باشترە تاكو نەیدەنێ؟! مامۆستایە و مووچەى باش و کورپکی خۆشمەشرف و
پیاو؟!...

- ئەى پیزە قرخن کئی لە من چاکترە وا گولەم نادەنێ؟! ها، دەبلێ دەى سیخن؟!...

- دەتۆ دەمت بەچاک بگەرێ بۆ ئەمان...، بەشکو ئەو خودایە کارى تۆش ئاسان بکات...

- من مەرجیکی چاکم هەیه کە رێگاری پێ دەگات بەئاوات...؟!...

- ئەو مەرجە چیبە من پێی دەلێم، ئەو نامادەى هەموو شتییکە، فەرموو چی دەلێت
بیلێ...

لەم کاتەدا دەنگە دەنگ لە بەردەرگا پەیدا بوو...، رۆستەمە سوور مینەى بانگ کرد...،
مینە راپیکرد و فەرمووی لە میوان کرد...

میوانەکان دانیشتن... هەر ئەوئەندەى بلێت یەک دوو، چایان لە بەردەم دانرا...، دەست
کرا بەدەمەتەقێ... دواى داویان پێشکەش بەکوئخا کرد...، بەلام بێ ئەنجام میوان زۆربان
گوت و کوئخا کەمى بیست...، شەو درەنگ بوو... میوان بەسەرسامى و بیزاربیهوہ سەبیری
یەکیان کرد...، دواى بەناچارى هەستان و هەر کەس بۆ مالى خۆی گەرایهوه...

رووناک و پیرۆز بەیەکەوہ دانیشتبوون...، رووناک چاو بەفرمیتسک، زۆر پەست و
خەمبار بوو، پیزە لە بیرکردنەوہدا بوو، دواى گوتی:

- رووناک گیان، کار نییە ئاسان نەبیت...، خەم مەخۆ، بزانی بەشکو کاکە مینە
کارێک بکات ئیشەکەتان ئاسان بێت...، چونکە خۆی بەمنى گوت، بەلام مەرجیکی
هەبوو، ئیتەر نازانم ئەو مەرجەکەى چیبە؟!... «دەبا جارێ لەبەر دلێ رووناک نەیلێم
چاکە...» پیزە لە دلێ خۆیدا...

- من دەزانم مەرجەکە چیبە...، شتییکە کە باوەرێم وایە بەهیچ جورێک نابیت و جیبەجێ
ناکړیت...، ئەو دەرەکەى منى گرانتەر کردووه...، من خۆم دەزانم چەندە لێیان بەقین...

- چیبە، ئادەى بیلێ، ئیجگاری ناخۆشى مەکە...

لەم کاتەدا تەپەیی پێ هات... ئەمان بێ دەنگ بوون، مینە خۆی کرد بەژووردا...، دیار بوو هاتبوو خۆی بەسەردا بنوێنیت...

- شەو خۆش...، ئەو چی دەکەن...، ئەو شەوچەرەتان لا نییە؟!... ئادەیی رووناک بچۆ نەختیکمان بۆ بهێنە با بیخۆین...

- کاکە، بەم شەو ساردە بۆم دەرنایەت، لە ژووری زەخیرەدا، تازە کەمی کاتی دانیشتنە؟!...

- دەبچۆ، دەزانم دلت زویرە...، کێ دەلت بەیانی چی دەبیت، هەستە دەی گوێشی مەدەری...، سەیری کاکت بکە و ئیتر هیچ مەلت...

رووناک بەدۆشداماویی و بەناچارایی هەستایە سەرپێ، پانی بەرزەکانی لە پێ کرد...، چرای دەستی لێ گرت بەدەستەو، بەرەو ژووری زەخیرە کەوتە ری...

- ئی، پیزە خۆ هەموو شتیکمان گوێ لێ بوو...!!

- بەلت، باوکت دلتی چەند رەقە...، ئەو هەموو پارانەوێی ماری فەراش... ئەو هەموو دوواندەیی مامۆستا، کەچی پاشگەزی نەکرد... گفتیکی واشی پیشان نەدا، جارێکی تر ئەمان بوێرن بۆ ئەم مەبەستە لەگەڵی بدوین...، بەئاشکرا هەر شەشی لێ دەکرد...، چەند توورەییە...، من تا ئێستە نەموێراوە بۆ یەک جاریش سەیری بکەم...، باوکەرۆ، ئەو چییە...؟!

- دەسا پیزە، باوکم هەزار ئەوەندە دلتی رەق بیت، بەیەک وشەیی من نەرم دەبیت و بەناسانی رووناک دەدات بەرزگار...، من ئامادەم بۆ ئەم کارە، بەلام بەیەک مەرج...

- مەرجی چی میناغا... دەبێلت... من سەرم لە پێتە...

- گوێ بگرە...، رزگار لەگەڵ خەسەرە و ئەواندا زۆر رێکە، با هەول بەدات قایل ببن کە گۆلە بەمن بدریت، منیش هەر بەخۆراییی رووناکی پێ دەدەم...؟!...

- جا رزگار چۆن دەتوانیت ئەوان قایل بکات و گۆلە بۆ تۆ بستینیت؟!...

- چۆن ناتوانیت، ئەو ئەوان یەک دەستەیی هاوێر نین، من ئاگام لێیانە، رزگار چێیان پێ بلت بەگوێی دەکەن و، لە وتەیی دەرنانچن، کەرانێ تۆی بێ ئەقل لەوانە ناگەیت...

- بزەنم، من ئەمە بەرزگار دەلێم، هەرچەندە پێشەکی دەزانم کە ئەم کارە بەو ناكریت... «مینە کەوتە بێرکردنەو...، زەرەخەنەییەکی مەبەست فیتاویی کەوتە سەر دوو لێوی،

پێکەنینیکی لاقرتیی بۆ کرد و گوئی:

- ئەگەر بەو کرا ئەوا باشە، خۆ هاتوو بەو نەکرا، ئەوسا بێرەکەیی باوکم کە من وەستانوومە، چاکترین بربارە...

- بێرەکەیی باوکت چییە؟!...

- ئەوسا رزگار نە بەکەلکی ئیمە دیت...، نە بەکەلکی ئەم گوندە...، یا بەدەرکردن، یان بەگۆتزانەو، دەبیت لەم دێیە دەریچیت؟ هەر وا بەناسانی بۆ دەرەو، ئەگەر رووناکی خۆش دەوێت، دەبا پیاو بیت رازیان بکات، منیش وەک قارچکی یەک شەو دەیکەم بەزاوای خۆم...

جیرەیی دەرگا هات و کرایەو...، رووناک جامیکی پر لە شەوچەرەیی هانی و داینا...، مینە دەستی پیا کرد چنگیکی هەلگرت و هەلسا پرواتەو بۆ ژووری خۆی...

- ئەوا من رویشتم...، بۆ خۆتان شت بخۆن و دەمەتەقیستان بەردەوام بیت، دەزانم ئەمشەو رووناک خەوی نایەت، لەمەودوا من و رووناک دەتوانین سوود لە هەولێی یەکتەری ببینین...

سەری پێکەنیناوی پر مەبەستی کردن و رووی لێ وەرگێران و بەجێی هیشتن...، پێرۆز سەری نایە پەنا گوئی رووناک و گۆتەکانی مینەیی بۆ گێراوە... رووناک هەناسەییەکی هەلکێشا:

- من خۆم دەزانم ئەمە مەرجە جوانەکەییەتی... ئەویش مرخی خۆی لەو خۆش کردوو...، بەلتی کچ لە لای ئیمە دەبیت لە خۆینی تاوانی ئەواندا بدریت...، ئەو ئاگاداریشە، مندالی ئەم گوندەش دەزانیت کە گۆلە دەزگیسانی مەریوانە...، ئەمەش بەهانەییەکی ترە...، لە لایەک بۆ من و لە لایەکی تریش بەرزگاری دەگرت، بۆ ئەوێ یان بێدەن بە ژن، یان بە ژن و شیرایی...، بەلام بەکێ؟ یان بۆ مەبەستی کە بەرژەوێندی خۆیانی تیا دا بیت... دەبیت من بێم بەقوچی بۆ ئەوان...، ئێستە ئەگەر میری بەرپۆبەر بەهاتایە و بۆ یەکیک داوای منی لێ بکردنایە، بەردەستی خۆشی بووایە، هەر قایل دەبوون و پێیان خۆش دەبوو، نازانم باوکم و کاکم بۆچی خۆیان بەواندا هەلپەساردوو، باوکم لە چی کەم بوو...، ئەوان ئیشی تاییەتی خۆیانی پێ مەیسەر دەکەن، ئەمانیان خستۆتە گێژاوەکەو...

- پرووناك گيان راست دهكەيت، (ئەمجا بەپيڭكەنپنەوه):

ئاخر ئەو قسەكانى مامۆستا رزگار گيانە...، دەبيللى بەخودا وەهاپە...

- سەرت شينكەيت، لە قسە قۆرەكانت ناكەويت...

پرووناك ئيتەر نەيتوانى هپچى تر بلتت...، دللى پر بووبوو لە گريان، هۆن هۆن فرميسك بەچاويدا دەهاتە خوارەوه...

- پرووناك گيان ئەوئەندە دلگران مەبە، بەشكو كاريكى وەها رېنك بکەويت دلليان نەرم ببیت و بەئاواتى خۆتان بگەن... كورد گوتەنى «خودا لە سولتان مەحمود گەورەترە»

- هەستە پيرۆز تۆ ئيتەر بچۆ بنوو، شەو زۆر درەنگە...

- بەخودا باجى گيان راست دهكەيت، ئيتەر من كوژاومەتەوه:

پيرۆز پاش ماوئەبەك پرخەى خەوى خۆشى بى ئاگايى پيادا كەوت...، هەر زوو لە حەوت سالان راست بووئەوه...

- خۆزگەم بەخۆت...، هپچ خەفەتتېكى لە دلدا نپيە...، دەلتييت نە باى دپوئە نە باران...، خەفەت هەلناگریت، دواى ئەو هەموو كارەساتەش...، بەلام كى دەزانیت دواړۆزى ناسۆراوى ئەم چى دەبیت...، گرنگ ئەوئەبە منى دارا، لە جەرگەى پۆشتهيى و تيرىي و توانا و ساماندا هەزار خۆزگە بەم هەژارە رووت و پەجالە برسپيە دەخوژم... كى دەزانیت كاكم، من، چيمان لە رى داپە؟!... هەر ئەمشەو گوتت لە مامۆستا مەلا نەبوو دەبگوت «چەرخە و بەسەر سەرماندا دەگەرپت...»

- مامۆستا رزگار، ئەو لە مالتت؟!...

- ئەو كېتپە فەرموو...، پيرۆز، ئەو تۆتت، وەرە مالتەوه، وەرە...

- بەللى منم، هاتم جەلكانت بپەم بۆت بشۆم...

- دەباشە، ئەوئەتا هەموويم كۆمەل كەردوو، بپيان بە... پيرۆز چوو بەرەوه...، سەبرى كرد هپمنيش لە ژوورەوهپە، دواى ئەوئە چاكوچۆنى لەگەل كردن، شەو هەرچى لە مالى رۆستەمە سوور روويدابوو، هەمووى بۆ گپرانەوه...

- هەى هەى، جا پرووناك بەو مەرجه دەداتتى كە گولەى بۆ بستينم...؟!...

شتى چاكە، بۆچى گولە خوشكى خۆمە تاكو بلتيم باشە دەيدەمى؟! يان دەبى من چ تواناپەكم بەسەر گولەدا هەبى بۆ كاريكى وەها گرنگ...

- مامۆستا گيان، مپنە دەلتييت ئەوان يەك پيترن، مامۆستا رزگاريش هەرچى بلتت هپچيان لە گوتەى دەرناچن...

- جا من بەگوتشم بکەن بۆ شتى وەها، چۆن تاوانى ناوا دەكەم، دوو دل لە يەك دەكەم و دەبە هۆى تپكدانى خپزانتيكى وا بەرەوشت و سەربەرز؟! هەرگيزا و هەرگيز...

- كاك رزگار، ئەو دەيانەويت بەتيرتېك چەند نيشانتيك بشكپن...، يەكەم، دەزانن گولە بدرتت بەمپنە، ئيتەر پەيوئەندىي ئەم خپزانە تپك دەچپتت، دوايى بپتو پرووناك بدەن بەتۆ بەرەى لای تۆش هەلدەوهشپن...

- گواپە بەباوئەرى خۆيان من رادەكپشن بەلای خۆياندا؟!؟

- لە لايەكى ترپشەوه دەبن بەهاوبەش لە زەبوزارەكانى خپزانى ئپمەدا...

ئەو بەزپە ئەم پپلانە زەهراوئپپەيان خستووئەتە كار...

- هپمن گيان، جا بۆ من بۆ مەبەستپيكي تايبەتى خۆم دەچم ئەم خراپە گەورەپە دەكەم...، ئەگەر سەرى خۆم هەلگرتووئە و ئپرەم بەجى هپشتووئە من شتى وەها ناكەم...

- ئەى مامۆستا تۆ رووناكت خۆش ناوتت؟! «پپزە بەسەر سامپپپەوه ئەم پرسپارەى لى كرد»...

- كچچى تۆ دەلتييت مپشك لە سەرتا نپيە...، من ئەو كچەم خۆش دەويت، خۆشەوئپستپپەكى پاك و بپ گەرد... دەمەويت بپكەم بەهاوبەشى ژيانى خۆم...، بەلام هپچ وا ناكەم خۆم سەرشۆر بکەم و كاريكى ناپەسندم لى بووئەشپتەوه...، شوو كردن و ژنەپنانش بەزۆرەملئ ناپتت...، خۆشەوئپستى لە ژيانى مندا پپرۆزترن شتە، بەلام ئەو پپرۆزپپە ناپتت بشپوتپترتت، منيش هەرگيز لەكەدارى ناكەم و بەخاوتپنيى و بپ گەرد بۆ هەمپشەى ژيانم لە هەست و هۆشمددا دەمپنپتەوه...

- مامۆستا، ئەى تۆ بەزپپت بەو كچە دلشكاوئەدا ناپەتەوه كە وەختە بۆ تۆ شپتت پپت؟!... ئەى گواپە خۆت تەمادارت نەكردووئە؟!...

- تاوانى ئەوئە سەر و مللى باوك و كەسى مپشك ژەنگاويى دلرەشى خۆى دەگرتتەوه، من وەك خۆم دەمپنمەوه، شكست ناهپنم و هەر بەو پەرۆشەوه بۆ ئاواتەكانى دەژپم...

- كوره بابە ئىيۈە دەلئىن چى «ھىمىن لە گەل ئەم وتە يەدا سەرىكى بادا» رۆستەمە سوور ھەرگىز كچى نادات بەتۆ... دەيدات بەخىزانىك كە لە تاوان و دەستدرىشى و كاتى دژواردا، دەست بەچەك لە پشتىيەو بووستەن و لە سەرى بكنەو... من واى دەزانم، ئىتر ھىچ خۆتان ماندوو مەكەن...، مېنە و رۆستەمى باوكى شىتى دەستەلات، زەوىي و خۆنوئندنى ساماندارىن...

- ھىمىن، من ئەوئەندە لاوتىكى ھەرزە نىم كە ئەوان نەناسم، بەلام من بەراستىيى دلم بەو كچەيانەو، ئەگەر بەبىن گىروگرفت بىدەن، ئەوا دەپھىتم... خۆ ئەگەر وا نەبىت، لە شار، كچى زۆرى لەو پىتشكەوتووتر ھەيە كە من لەگەلئىدا بەوئىمەو، بەلام ئىمە لىترە ھەردووكمان دلمان يەك كەوتوو و يەكمان خۆش دەوئىت، تا بتوانم وازىش ناھىتم، چى دەبىت بابىت

- كەوا بوو تۆش بەئارام بە...، پەلە مەكە...، بزائىن چۆن دەبىت، پەيوەندىي ئىمە بەتۆو قوولە، ھەر ئەمىنئىتەو...

- جا چارم چىيە...، پەلەي چى بكنەم...، ئەوا وەھايە...، من جارئ بى دەنگى لى دەكەم، كاك ھىمىن ئىمە ئاوات و ئامانجمان يەكە، مەسەلەكەمان گەلئىك گەورەترە لەمانە...

- دەباشە منىش دەرۆم، بەيارمەتى خۆت...

- خوات لەگەل برا...، خۆشھاتىت، سەر چا، بەھىواي دىدارى ئەوئەي لەسەرى رىك كەوتىن...

- ئەي من چى بەرووناك بلىم، يان بەمېنە؟!، من تىمام، سەرم لى شىواو، لە ئىوئە ناگەم...، وەختە تىك بچم...

- كچى پىزە، چى پى بلىت...؟!... بەرووناك بلى من ھەر ئەوئەم كە دەزانىت، چاوەروانىي دەكەم، بەلام جارئ بۆ ماوئەكە خۆمانى لى بى دەنگ دەكەين...

- ئەي مېنە ئاگر تىبەرىو چى لى بكنەم، چى پى بلىم، بەو خودايە بەقسەيەك لىم ھار دەبىت، زۆرى لى دەترسم، لەوانەيە لە دووانىيەكەو فرىم بەداتە خوارەو...، جەربەزە و شىتوشوورە...

- پىي بلى من كچىيان لى دەخووزم...، گولەش خوشكى خۆم نىيە يان خزم تاكو

دەستەلات بەسەرىدا ھەبىت... ئەگەر دەمدەنئ ئەوا ئامادەي ھەموو داوايەكەيانم...

- ھەر ئەوئەندە!؟

- بەلئى ھەر ئەوئەندە...

- داخەكەم بۆ دلى بەكولى رووناك...، خوات لەگەل مامۆستا.

- خوات لەگەل، زۆر ھەوالئى رووناك بۆ بېرسە...، دلم لەلایەتى...

پزگار دەستى نايە ژىر چەناگەي...، پەستىيەكى زۆر فرە داىگرتبوو...، بەتەنھايى كەوتە گىژاوى بىرکردنەوئەي ئاومىدبىيەو...

«كەي ئەمە رەوايە...، نەرىتىكى گەندەل، بىرىكى پوچى نابەجى، فەرمانىكى گەوج، كۆيلەيەتتى لە گشت شتەكاندا، ترسى تۆقتىنەر... زەوتكردن، جا چىتر نا...»

«ئاي لەو رۆژە خۆشە بەھارىيە...»

- توخودا پزگار گىيان، ئىتر مەيەرە ناو ئەم دىيەرە...، دەترسم...، دەستم بەردە، ھىندەي شىپزەي تۆم، لەو پترىش زارەترەكەم، ئەمانە كەسى خۆم، دەياناسم، تەنھا فىشەكەكەش بۆ نىوچەوان لە كىس خۆيان ناچىت...، نۆكەرىك، جلفرىك...

- باوكت و كاك دوتىن بەرەو پايتەخت نەروئىشتون، ئىتر ترسى چىت ھەيە!؟

- با، بەلام نۆكەر و دووزمان لى ناگەرىن...

- پىزە چاودىرى رىگەوبانەكە دەكات، لە گەرانەوئەشدا من ئەوئەو دەگرم... ئاي لەو بۆنە خۆشەت...، لە بىرمە يەكەم جار بۆ ناخواردن كە لە بەردەم دەرگاي دىوئەخاندا لە ژوور ھاتىتە دەرەو، لەپردا روو بەرووى يەكتر وەستائىن، ئازايانە چاكوچۆنىت لەگەل كردم، ئىتر ھەر ئەو دىمەنە شرىنە دلرفىنەت، ھەر ئەم بۆنە خۆشەت بوو، كەيل و مەستى كردم و جوانترىن سۆزى لە گىيان و ژياندا خەملاند...، ئىتر ھەر ئەو بوو، لەو ساو، رۆژ لە دواي رۆژ بەجۆشى خۆشەويستىت لە سووتانىكى ھىوورى ھەمىشەيى دام...

- لە دەورت گەرىم پزگار گىيان، توخودا بەسم دارزىنە، بەم جۆرە قسانەت ئىجگارىي پرووكاوم...

«ھەزار ئەفسوس، كورت بوون، رۆژانى دىدارى ئەوين و شەيدايى...»

سال زياتر تپه‌پری...، هینده‌ی نه‌مابوو بۆ کاتی جۆزه‌ردان، دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌هارتیکی ته‌ری به‌فه‌ر به‌سه‌ردا چوو، سه‌وزه گیای ده‌ر و ده‌شت ورشه‌ی ده‌هات... می‌رگه‌کان پاراو و رازاوه بوون...، بۆ هه‌ر لا ده‌چوویت سه‌یرانگای جوانی س‌روشت... ره‌نگی په‌ره‌ی ئالی گولاله‌سووره ئاوی چاوی ده‌برد... ئاوی کانیاه‌کان ته‌قیبوون... هه‌میشه له‌هاژه و خو‌رده‌دا بوون بۆ شتته‌وه‌ی زیخ و چه‌وی ده‌نک مرواریی ناو جو‌گه‌ی ئاوی روونی وه‌ک چاوی قرژال... به‌فراوی که‌لله ته‌زینی چیاکان به‌هوروژم دۆله‌کانیان پر کردبوو، هاژه‌یان ده‌هات، کار و به‌رخ‌ی تازه‌بوو کۆریه بووبوون، که‌وتبوونه بازو و هه‌لتیزان، له‌هه‌موو شوپین هه‌ستت به‌خۆشیی و ئاوه‌دانیی ده‌کرد، جووتیاره‌کان له‌بزه‌ی ده‌ستکه‌وتنی به‌ره‌می چاک و پاکدا بوون... بازووی س‌رپووی زستانیان هینابوووه جوول‌ه‌ی گه‌رمی خو‌په‌تانندن، هه‌ر له‌ئیس‌ته‌وه که‌وتبوونه داس تیژکردنه‌وه‌ی خو‌ئاماده‌کردن بۆ ده‌ره و جو‌مالی به‌راوه‌کانیان...، دا‌ره به‌رداره‌کان خو‌بان به‌گول‌ی هه‌مه‌ره‌نگی ناسکه هه‌رمی و گول‌اوی و سیوه لاسووره و هه‌لوژه ره‌شه و قادیری و گیل‌اس نه‌خشان‌دبوو...، ره‌زه به‌پسته‌کان بووبوونه پيشانگه‌ی گول‌ی به‌ری دره‌خته‌کان...، په‌په‌وه‌ی ره‌نگینی تانوپۆ ئاوریشمین، له‌ناو گول و گولزاردا که‌وتبووه سو‌زی بال به‌یه‌کا دان و شيله مژین و هه‌لف‌رین...، هه‌نگ سه‌رقالی تی‌ر ماچی رووی گه‌شی گولان بوون و به‌په‌ره‌شه‌وه هه‌راله‌ پۆرگی هه‌نگوینیان نۆش ده‌کرد...

خونچه‌گول‌ه‌کان ده‌میان بۆ هۆزار ده‌کرده‌وه و به‌زه‌ده‌خه‌نه‌ی شیرین مه‌ستیان ده‌کردن...، له‌ولاشه‌وه خو‌شیی و کامه‌رانی که‌وته‌وه ناو خیزانی گول‌ه و خه‌جیج خان... هینمن و مه‌ریوان که‌ ماوه‌یه‌ک بوو له‌سه‌ر بلاو‌کراوه‌ی ده‌نگی جووتیاران کرابوونه ژووره‌وه و به‌ند کرابوون، به‌سه‌ره‌رزیی گه‌رانه‌وه ناو خیزانه‌که‌یان... دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌که‌رکووک شه‌ش مانگیان به‌ندیی ته‌واو کرد، که‌ چوو بوونه شار نیشانه کرابوون، گوايه بابۆله‌ کاغه‌زیان پی گیرا بوو، ره‌وانه‌ی مه‌رکه‌زیی کرابوون، له‌ناحیه‌وه هاتبوونه سه‌ر ماله‌وه‌شیان، به‌گیرانه‌که‌ی خو‌بان قایل نه‌بووبوون، به‌ل‌ی به‌هۆی ئه‌و په‌راوه‌ی که‌ گوايه ده‌نگی جووتیارانه و له‌مالی ئه‌واندا، له‌کاتی پشکنینی له‌پر‌دا دۆزراوه‌ته‌وه، ئاویان به‌سه‌ر هینابوون...، به‌لام مه‌ریوانی تاقانه‌ی به‌ناز به‌خپوکراو، که‌ چه‌ند سالی‌ک بوو ته‌ماداری ئه‌م به‌هاره بوو ژبانی خو‌ی و گول‌ه‌ی تیا‌دا تازه بکاته‌وه...، دیسان بۆی نه‌هاته‌وه... تا ئه‌م کاته

به‌ندبوو، ئیس‌ته‌ش وا به‌سه‌ر نه‌خۆشی دایکیدا هاته‌وه... دایکیشی، که‌ کوره تاقانه و خو‌شه‌ویسته‌که‌ی چاو پیکه‌وته‌وه، پاش دوو رۆژ هاتنه‌وه‌ی گیانی دا به‌ده‌سته‌وه و شاده‌مه‌رگ بوو، دوا‌گوتی له‌سه‌ره‌مه‌رگدا، به‌ده‌نگی بزپکا و چاوی گیژ و ویتزه‌وه گوتی:

- ئۆخه‌ی مه‌ریوان گیان...، باش بوو هاتیته‌وه، زوو گول‌ه گیان بگوتیزه‌وه، با ئاواته‌که‌ی باوکی به‌هه‌شتیت بیته‌دی و منیش به‌دل ئاسووده‌یی ته‌نها جارێک بتانینم... له‌م کاته‌دا سه‌ریتیکی به‌خه‌می با‌دا، وه‌ک گومانی له‌خۆی هه‌بیته، چاوه‌کانی فرمیسیکیان تیتزا...

خه‌جیج خان له‌م کاته‌دا له‌ژوورسه‌ری دایکی مه‌ریوان بوو...، دایکی مه‌ریوان ده‌ستی درێژ کرد...، ده‌ستی خه‌جیج خانی گوشی، ده‌ستی گوتیزا‌یه‌وه و داوینی با‌دا...

- خه‌جیج گیان، وه‌کو هه‌رگیز دل‌م لیت نه‌یه‌شاوه، با له‌جیهانی دوايشدا هه‌ر به‌و جۆره‌بین...، ئاگات له‌مه‌ریوان و گول‌ه گیان بیته...، ده‌ستی من و دامانی تو...

خه‌جیج خان چاوی پر بوو له‌فرمیسیکی گه‌رموگور...

- خوشکی گیان...، هه‌ردوو چاوم نه‌بی و مه‌رگی تو به‌چاوی خو‌م نه‌بینم... مه‌ریوان چاو و رۆحی هه‌موومانه...

به‌لام کار له‌کار ترازای بوو، خه‌جیج خان هیشتا واته‌که‌ی ته‌واو نه‌کردبوو که‌ دایکی ده‌ستی شل بوو، ده‌می دا به‌یه‌کدا... شین و شه‌پۆر لی‌ره گه‌رم کرا...

له‌ولاشه‌وه سواره‌یه‌کی میریی به‌پرتا و خو‌ی کرد به‌ناو دیدا...، یه‌کسه‌ر چوو بۆ به‌رده‌می قوتابخانه و پپچراوه‌یه‌کی دایه ده‌ست ئیشکهری قوتابخانه...

مامۆستا رزگار پپچراوی کرده‌وه بۆ ماوه‌یه‌ک تاس بر‌دییه‌وه... چاوی گیژ و ویتز بوو، ئه‌م داوای گوتیزانه‌وه‌ی نه‌کردووه...، به‌لام تییینوو کراوه، له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندیی گشتیی گوتیزاوه‌ته‌وه بۆ گوندیکی زۆر دووری ئه‌وه‌یه‌ری شار... مامۆستا رزگار... سه‌راسیمه، که‌وته گیژاوی بی‌ریتیکی قوول‌ه‌وه: «ئه‌مانه هه‌مووی چینی شانه‌ی پیلانه‌ گلاوه‌کانی میری و ده‌ره‌به‌گی نۆکه‌رن...»

«به‌لام زۆر سه‌یره...؟!...» لپوی خو‌ی گه‌ست، هه‌ستایه سه‌رپیت، که‌وته ده‌ست گل‌وفتتی خو‌ی، به‌ژووره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو...

«ده‌ستی خو‌بان وه‌شاندا...، کاری خو‌بان کرد...، من بیستم گوايه رۆسته‌مه سوور

دووزمانی کردووه له دژم، بروام نه ده کرد...، به سه زارایی چون بو به رامبه رم، به لام له ژیره وه نه هینبرتیکی به پیچ و پیلان...، هیچ به درۆ ناگوتیت...، به لام تازه کار له کار تراز اووه...، هیچم بۆ ناگوتیت...، پیش نه وهی ئەم نووسراوه ده ریچیت ده متوانی به درۆیان بخه مه وه، یان هه لیبوو هه شینمه وه... به لام ئیتر ئیسته نه وا له ده ست چوو...»

رزگار ماوه یه که له بیر کردنه وه که وت...، گوتی له دهنگی گریانی مائی مه ربوان و خه جیج خان راگرت، له نیوان رووداوه له دوا یه که کاندای ئەم سه راسیمه ده خوولایه وه...

«پێویسته جارێ دهنگ نه کهیت، باهر له دلێ خۆندا بیت، وره بهرز و خۆراگر به، ئەمه یه که مین تاقیکردنه وه یه بۆ پیاوه تیت و هه لوتیست، ده بیت ناگات له دلێ رووناک گیان بیت، له لایه نی تووه ههستی بریندار نه بیت، وره ی بهرز بکه یته وه...، له م ساته وه رووناک خه می گه وره ته... گرفتی رۆژانه ی تۆیه... دوا ییش کار به ج باریکدا رۆیشت هه لوتیست وهر ده گرت...» دهنگی گریانیکی دووری به کوڵ رزگاری هوشیار کرده وه...، له ولشه وه هه ر زوو ناو دێ به هاتنی کاکی پۆلیس قاوه قاوی تی که وت...، زۆر بلێ وه که چیکه نه له کار دایه...

«وا چاکه هیچ خۆم تیک نه ده م، پێویسته بچم به لای جه ماعه ته وه، دل سوژانه و ئاسایی به شدارییان له گه لدا بکه م، هه ر زووش رووناک ببینم، که پرسه پرایه وه، نه وسا ئیره جی ده هیتم، به لام له رۆیشتندا نایه لم بزانه که من گوێز او مه ته وه...، با پیمان خۆش نه بن؟!... ئە ی له دوا ییدا...، نا... تا زووتر بیلیم چاکتره...، با هه موو تیبگه ن...، با شتی و هه بیین و بیستان، ئەم جو ره رووداوانه چاویان ده کاته وه، به پێچه وانه وه زیاتر هوشیار یان ده کاته وه...، گوێ مه ده ری رزگار، هه سته برۆ، رۆژان رۆژی له دوا یه... ماموستا رزگار ئە مه ی گوت و رۆی بۆ ناو دێ، بۆ بهر مائی مه ربوان، هه ر ئە وه نده ی بلتیت یه که دوو دهنگ به ناو دیدا بلا بو وه وه...»

«ماموستا رزگار لیره نامینیت و ده روات؟!...»

دوا گوته ی وه که بروسکه له مائی رۆسته مه سوور گیر سایه وه...، مینه به هه له داوان، وه که تو یسکه ی تفهنگ خۆی کرد به مالدا...

- باب، باب،... مرژده ت لی بیت؟!...

- چیبه کوپم، ئە وه چیبه بۆ وا خۆت شپزه کردووه، بلت بزانه چی روویدا وه...؟!...

- رزگار...، رزگار...، مه سه له ی گو یینی ته واو، پرایه وه...

- ئی، رزگار، رزگار... بوو به چی هینده خۆت پتوه جه نجال کردووه؟!... هینده لیت بووه به شت...

- نه ما... لیره نه ما...، ده بیت پروات، فه رمان...، هه ر ئیسته نامه ی میری بی گه یشتوو...، لیره تووریان هه لدا...

- ده م خۆش رۆ له که م...، هه رچه نده من خۆم دلنیا بووم له م کاره، په یانم وهر گرتبوو، به لام ئەم هه واله مرژانه یه کی چاکی ده وت...، ده مرووتی و هه چۆن ده توانیت له ئیسه ببیته ریگر و چه توونی بکات؟!...

رووناک له لاوه گوتی له م دهنگه دهنگه ی مینه ی برای و رۆسته می باوکی بوو...، له پر وه که شیشیکی سووره وه کراو بکه ی به ناو دلیدا و هه بوو...، بۆ ساتیک داچله کان هه ناوی پاته کان...، ماوه یه که به چه په ساوی به پتوه راوه ستا، وشک بوو، ئیتر به په له رای کرده ژووری گه نجینه و دایه پر مه ی گریان... به لووشکه یه کی قوولی بی دهنگ پیشی ناخی هه ژاوی خۆی ده خوارد وه...، نه فره تی له کاری ناپه سندی باوکی و کاکی ده کرد...، له م کاته دا نامه ی ژنی رۆسته مه سوور له پرسه که وه گه راپه وه ماله وه...، به سه ر ئەم مشتومر ده ها ته وه...، چاوی له رووناک بوو که به را کردن و گریان خۆی کرد به ژووردا و ده رگای به دوا ی خۆیدا داخست... به توور ده ییبه وه، چوو به رده می مینه و گوتی:

- چاکتان کرد ئە مه تان کرد...، کی ئەم کاره به ر وه ده زانیت، پیم بلتین بۆچی ئە و کچه چاره ره شه تان ئاوا دلشکا و کرد، له و کو ره چاکتر مان ده ست ده که وت، ئە و باوان شیوا وه مان بدایه تی...؟! ئاغا گیان بۆ چ رموز نیکت دانا وه؟!...

ئە ی تۆ...، تۆ، ئا ده ی پیم بلت کاکی دل سوژ، ئاوا به فریای خوشکی به سه زمانت که وتیت؟!...

- ئامه، ئە وه دیسان ده ستت پت کردووه؟! شاته شاته که یه؟!... کچ کچی خۆمه... من ده زانم قازانجی خۆم و ئە و له چی دایه...

- له چی دایه...، هه ر ده بی خه نجهره ده بانه که و ته زیحه ده نک زله کانی به پشتی نه وه بیت ئەمجا زاوای چاکه و به دل تانه...؟!...

- کچی بی دهنگ به بانه ده م به ده م و له ووستا، خه لک هه موو له دیدان، حه یای خۆت مه په...

- به لای هەر قور و قه پ... ناخر بۆیه وههات لای کردم...، حهیا و جوانی دنیا لای من بو...، ژنیتهی و حورمهتی من لای ئەو خه لکه یه نهک لای تو، بچۆ ده میان بکه ره وه، ناخر ئەم چهنده ساله م ئاوا هینا له گه لته دا، بۆیه بووم به قامیشی دا پرووزاو و به داسک و ده رزی...، شازنه که ی خۆت ئاوا لای کرد و ئیسته ش کچه نازداره که م...

- دایه، ده برۆ به لاوله، ئیوهی ژن له چی ده زانن...، پرووناکیش دلی چاک ده بیته، چهنده پرۆتیکی تر پر زگار لیتره نامینیت، دواي ماوه یه ک ئیتر له بیری ده چیته وه، ئەو له جیاتی دۆست دوژمنی ئیمه ی هه لبراردوه...

- جا بۆچی کورم، من به واته ی ژن و کچ ده رۆم به رتیه، یان به ئاره زووی دل و مه به ستهی خۆم...، من خۆم ده زانم چی ده که م...، گویشیان مه ده ری، دایکت هه ر فیره، جا چ شتیکی منی به دلّه؟!...

- وای له به ختی نامرادی من و داخی گرانم له تو...

قینی دلی داچراوی دایکه گه بیبووه ته قینه وه، به لام زانی ده ره قه تی ئەم جووته جه ره زه دل ره شان نه یه...، ناخیکی هه لکیشا، سه ری شو پر کرد، به بی دهنگی رووه و ژووری گه نجینه رویشته، پرووناک به ره و پیری هات، باوه شی پیدا کرد، دایه پر مه ی گریان...، دایکه ش باوه شی کرد به ملیدا...، ده سته ی کرد به ماچکردنی کچه له ژیان بیزاره که ی، هه ناسه یه کی ساردی نائومی دبی بۆ هه لکیشا...

له م کاته دژواره ناهه مواره ی دایک و کچه دا، مینه بزه ی خویشی و سه رکه وتن که وتبووه ده موچاوی، که وته بیرکردنه وه ی مه به سته پیسه کانی خۆی...

به خودا باش بو...، وا دیاره هه موو شت بۆ ئیمه باش ریک ده که ویت... ئەوا پر زگار مان ده پروات...، خوات له گه ل مامۆستا گیان؟!... له وه لاتر چیت، سپلی لاوورگ...، مایه وه مه ریوان، ئەویش جارێ وا کوستی که وتوه، ئیمه ش به شداری پر سه ی درۆیان له گه لدا ده که ی...، وه ک یه کیک له خویان... ئی منیش لای گوند نیم...؟! به درۆی شاخدار من له م هه لویتسه دا له گه لیدام، چونکه تازه هیچی بۆ نا کریت...، خۆ به دلش هه روه ک خۆم، درۆ بکه، درۆکان لای گه مژه و که ره کییه کان ده بن به راست... با به بی پشیوی پروات و گونده که مان بۆ به جی به یته...

«مینه، تو خۆت ده زانیت، به زیره کییه که ی خۆت، مامۆستا پر زگاره، ئیوه ئیشتان به یه که، تو پرووناکی خوشکت بۆ ئەو جیه جی ده که یته، ئەویش گو له ی خه جیح خان بۆ

تو...؟! دیاره تو پیت ناخۆشه ئەو پروات، چونکه کاره که له هه ردووکتان تیک ده چیت... به لای وه هایه... مینه له م کاته دا چوو به رده می رۆسته مه سوور:

- با به گیان من ده چم بۆ پر سه، پیوسته بچم، دیاره تو ش له گه ل مایت؟! ئیمه هه موو شتیکی ناخۆشی ئەم گونده به ی خۆمان ده زانین، پرۆی ئەویش دیت، جارێ با مامۆست...، خه می گرانم تو زیک ئاسان بووه، کاری ناخیری دوور که وته وه...، ئەم به یه ناو سکم که وتبووه خواره وه...، جارێکی خواردوه، باش بوو خویشیان لای تیکچوو، جا بزانی بۆ داویکی په خته چی تراوی تر...

مینه که میک له بیرکردنه وه وه ستا... دواي سه ریکی بۆ له قانده وه:

واته مادار بوون، دواي جو دره و ماره ی گو له خانی لای بیرن و ده سته جی بیگوتیزنه وه...، جارێ ئاهیکم تیگه را، بزانی چۆن ده بیته...

با بچم بۆ پر سه...، له وێ که میک خۆم بنوینم...، به لام ده م ناکه مه وه، به درۆ خۆم زۆر په ست و په ژاره داده نیم...، پر زگاریشم دی داخی خۆم ده رده برم بۆ رویشته ی، ئا، خۆمان ده زانین، له گه وه ری و سه رداریی تووه، من ده بیته له خزه تدا به...، له م جو ره جیه یانه من ده بیته جیه ی گه وره یی تو بگرمه وه... رۆسته مه سوور زه رده خه نه یه ک گرتی...

- وا دیاره ئیشی خۆت باش ده زانیت، برۆ کورم پیوسته له وێ ناماده بیت و هاوبه شی خه میان بیت، تو برۆ خۆشم دیم، به لام دره نگانیک...

جو زه رد بوو، دروورایه وه، مه لۆکان کو کرانه وه، کرانه ره شکه ی گه وره و ده سته کرا به کی شه کردنی بۆ نزیک دی...، خه رمانی جو له هه ر چوار لای گوند به رز بووه وه...، جووتیاره کان سه رگه رمی ده سته که وتی به ره مه ی ساله یان بوون...، به لاوک و حه بیرانه وه ره شکه یان پرۆ ده کرد و ده ستیان ده کرد به ریک خسته ی خه رمانه کانیان...، تا قه لایه کی خری که وانه یی لای دروست ده کرا...، ئەمجا به چوار لایدا ده سوورانه وه و ده ستیان ده کرده وه به گۆرانی گوتن...، سواری ئیستر و بارگیره کان ده بوون و ده یاندا یه چوار ناله و بۆ هینانی مه لۆی تری درووراوه ی دروینه که ر...، به راستی وه رزیکی خو شه...، بۆ هه ر لا ده رۆیت هه ر که سیک ده بینیت ئاگای له هیج نییه...، هه ر له خویشی کار و فرمان نه بیته... شتیکی ئاسایشه، چونکه جو و پله ی ژیا نی سالیک له سه ر ده رامه تی ئەم وه رزه وه ستاوه، به لای

دانیشتوان ههتا خوشیان نایه تهوه یاد...، لهوپه پری ماندوویتی و شه که تیبی و تهقه لا و توانا به ختکردندا ههست به حه وانوهی ئاسووده بی بهری ماندوویتی بیان ده که ن...، مه گهر دووانی وه کو مینهی رۆسته مه سوور...، پیش له خۆی بخواته وه...، که کرمی سه ره رهی دل و دهر وونیان، وهک خۆره ناسکی داپزان دوون...، مینه ده میک بوو له پاساودا بوو بو مه ربوان «ههر ده بیته جه زه ره به گیانی بگه یه نم...، سا یا ئه و من ده گلینیت... یا من ده بیته ملی بشکینم و په ترۆی بکه م...»

ئهو رۆژه، هیشتا تازه روونا کابی که وتیوه ئاسۆی خۆره له تهوه که مینه له خه و راپه ری...، وهک یه کیچ پیتی بلت، کیچ که وتیوه که ولی، ئه وه ندهی بلت یه ک و دوو خۆی گۆری...، که وته ری...، تا گه یشته قه راغی دی...، له ویوه رووه و په له گه مه گه وه که ی خۆیان رۆشت. ئه و په له بهی که ئه وه تا له نزیک کانییه کی خیرانی سی ئامۆزاکه وه...، گه یشته سه ر کانییه که، ده ست و ده موچاوی شت...، نه ختیک ئاوی خوارده وه، هه ناسه یه کی هه لکیشا...

«هه رچه نده ده گه یته سه ر ئه م کانییه... گوله خانت بیه ده که ویته وه...، گوله بۆته بنیشته خوشه ی ژیر دانت...، بۆته خۆراکی خوشیی ژیان...، نه گهر گوله بهینیت، به شی تۆش ده که ویته ئه م کانییه و زه وییه گه وه ری به رامبه ر، ئه مبه ریش زه وی خۆتانه...، له جیاتی ئه وه ی هه ر ئه مبه ر بکه یت به ده غلوان، ئه وه به ریشی ده ده یته ده م، ئیستاکه مه ربوان ده یکات به دانه ویتله، ئه وسا ورده ورده، هه مووی ده خه یته ژیر ده ستی خۆته وه، کاکه، زاوای وهک منتان هه بیته چۆن ده هیلت ئیوه ی خوشه ویست عه زیت بکیشن، فه رموون پالی لی بدنه وه ئیوه هه ر ئه مر بکه ن...»

مینه گوله گه میکی له په له گه مه که ی خۆیان و یه کیکی له په له که ی ئه مبه ری ئه وان پچری...، ئه مجا دانیشته سه ر زه وی...، ده ستی کرد به هه لپرواندنی گوله کان...، دوا ی ئه وه ی له قه لاسی پاکردنه وه هه لیدایه ناو ده می، ده ستی به جوونی کرد، ملچه یه کی بۆ کرد: «ئه ئاوا بۆتان ده خۆم...» ئه مجا که وته وه بیه کردنه وه:

- چاوت لی بیت هینه که ی ئه وان شیله ی به ته واوی ره ق بووه، گه ییوه، که چی گه مه که ی ئیمه هیشتا شیله که ی نه مه ییوه زه وادی تینه په ریوه، ده ستی پیا بنی وهک فیچقه دهرده په ریت... به خودا سهیره، ئه وه بۆ، خۆ و نزیک مانگیکی هاوین خه ریکه

بروات، ده غلی ئیمه بۆ و دواکه وتوه؟!

«مینه ی ناموباره ک، تۆ له مه شدا هه ر ده بیته له دواوه بیت، کردت به چی...؟!...»

مینه ی په ریشان، له م کاته دا گوئی له ده نگ و خر مه ی پتی رانه مه ر بوو...، چاوی نابینای کرده وه، هه ستایه سه ری، سهیری کرد ئه و شفه به لاره لاره وه رانه مه ره که ی خۆیانی داوته بهر...، ریگه ی نیوانی هه ردوو په له گه مه که زۆر فراوان نه بوو... جاروبار چهند مه ر و بزنیکی خۆیان ده کرد به په له که ی مه ربواندا، تا فریای ئه مبه ر ده که وت، کۆمه لکی تر خۆیان ده کرد به په له گه مه که ی ئه ماندا... په لاماری ئه مبه ری ده دایه وه، مینه که ئه مه ی دی چاوی چوه پشتی سه ری...، بۆ به ره و رووی شفه راپه ری... شفه هه ر له دووره وه که مینه ی به تووره یی دی، له رزی لی هات...

- به خودا گونا هم نییه...، ئه وه تا به هه موو هیزمه وه ده ربان ده کم، دووریان ده خه مه وه، ده ره قه ت نایه م، جاریکی تر لیته وه نایانه یتمه وه، مه رج بی ئه مه دوا جار ده بیته، توخودا لیم توره مه به...

- ئی، باشه به م به یانی زوه بۆ کوئی و به ره و گوند ده رۆیته وه؟! بۆچی ده گه رپیته وه؟!

گلینهی چا و شیتی مینه سه ره و خوار و سه ره و ژوور ده جما و فره فری بوو...

«ده ی مینه، ئه مه ئه و رۆژه به بۆی ده گه راپیت... ده ستی خۆت بوه شینه»

- باشه ئه م به سه زمانه گونا هی چیه... ناخر...

مینه وهک شیت که لله یی بو بوو... له ناخی په شی و شیواویدا ده خولایه وه...

ناخر چی؟؟ که واته لای باوکیشت هه ر هاشه و هووشه ته، ئه وه هه لئ ره خساوه که بۆی ده گه راپیت... مردوو له مه پاکتر ده شوریت؟

- میناغا، به قوریانت بم لیم مه ده، لیت ده ترسم، گونا هم نییه، خۆت ده زانیت به ینیکه مه ر شه ویتیه...، نایانه یتمه وه ناو دی، دویکه ئیواره که رانه کم برده وه بۆ په چه بۆ دۆشین... ژنان میشکی سه ربان بردم، گوتیان «به به یانی هه ر ده بیته بیانیه یتمه وه بۆ خۆتدان» منیش و ناچارم، گوتم: با لیته وه ریگه که نزیکه بییانکه مه وه به ناو دیدا...

- ئه ی ئه و خه نجه ره هی کییه به لاقه ده جوانه که ته وه، هه تیوه گرویتییه، هی وه کو منیش لیت ده ترسیت!!... و نییه؟!

- کامه... ئا... ئه م خه نجه ره؟!... ئه مه هی کاک مه ربوانه، به خودا به زۆر لیم سه ندوو،

داوای تفهنگه شریکم کرد بۆم پهیدا بکات، گورگره‌وین، کهچی گالتھی پی ده‌کردم...
منیش به‌زۆر ئەم خه‌نجه‌ره‌م لی سهند، دوایی ده‌یده‌مه‌وه...

- جا کئی ناگای لی بوو که لیت سهند؟!...

- کەس...، به‌خودا کەس، ئەو شەوه له مال لیم سهند، درۆ ناکەم، خۆ هەموو دەزانن،
ئەو هتێ دایکی به‌ره‌حمەت چوو هەر به‌ته‌ن‌ها نییه له ماله‌که‌دا؟! خۆ خوشک و برای نییه،
شەوانه جاروبار دەچم گۆرانی بۆ ده‌لیم، ئەویش پیم پی ده‌که‌نیت...

- ئی، ئی... راستیش ده‌پۆیت، ئا ده‌ی بزانه‌م جه‌وه‌ره‌که‌ی چۆنه‌ ژه‌نگ لیتی نه‌داوه...؟!
کوپره به‌راستی تۆ چه‌ک هه‌لگری چاکیت...

- به‌خودا من جه‌وه‌ر و مه‌وه‌ر ناسم... من له‌وانه نازانم... شه‌فه خه‌ریک بوو
نه‌یداتی...، مینه، وه‌ک هه‌لۆ خه‌نجه‌ره‌که‌ی له یه‌خه‌ی شه‌فه کرده‌وه...، چاوی لیتی بز
کرده‌وه...، بریقه‌یه‌کی شیتانه که‌وته ناو چاوی ئەبله‌قی...، خه‌نجه‌ره‌که‌ی ئەمدیو و ئەودیو
کرد و بی‌ری ده‌کرده‌وه، ده‌ماری هاری له جه‌سته‌یدا رەپ بوویو، که‌لله‌ی کاس و پووت،
هۆشی مرۆڤیه‌روه‌ری له میتشکیدا نه‌ما... «کاریکی زۆر ئاسانه...، هه‌ل به‌کار به‌یتنه...،
هه‌ل...، نه‌که‌یت ئەمجاره له کیسی به‌دیت، با‌وه‌ر مه‌که جاریکی تر شتی ئاوه‌ها گونجوت
بیته به‌رده‌ست...»

مینە‌ی ناله‌بار له دلێ خۆیدا گه‌لێک شتی زۆری به‌گورجی لیک‌دا‌یه‌وه، بی‌ری ئالۆز و
پچر...

- «کاریکی زۆر ئاسانه...، با هه‌ل به‌کار به‌یتنم... هه‌ل... با ئەم جاره ئەم هه‌له له کیسی
نه‌ده‌م...، سیروان لیت ده‌ده‌م، ده‌مه‌یت؟! توخودا ئەمه‌ گوتیه...، هه‌ی هه‌ی ده‌مه‌یت و
نامه‌یت...» مینه به‌جۆریک تیک چوو بوو ناگای له خۆی نه‌ما بوو...، وه‌ک شملی شه‌ر...،
به‌وینیه‌ی مۆته‌که‌ی چه‌په‌ل...، مینه بوو به‌خیتوی سه‌ر کانیی...، بوو به‌واشه، شه‌فه‌ی
به‌چه‌شنی کۆلاره فرانده ناو په‌له‌گه‌مه‌که‌ی مه‌ریوانه‌وه...، له ناخی خۆشیدا بوو
به‌درنده‌یه‌کی شاخدار، چاوی جانه‌وه‌رتییی چوو په‌شتی سه‌ری... له شه‌فه بوو به‌بالی
شیر...

- ئاغا گیان، توخودا ئەمه‌ چییه، ئەوه بۆ وا ده‌که‌یت، به‌رمده، منی زه‌بوون گونام،
مه‌ره‌کانیش بۆ خۆتان... من... تۆ، ئەوان...

شه‌فه ده‌می تیکه‌لوییکه‌ل ده‌بوو...

- هیچ نییه، وه‌ره پرسیا‌ریکت لی ده‌پرسم...، شتیکه به‌چاوی خۆت بیبینه، وا دیاره
ئاره‌زوی گه‌مه و وازی ناکه‌یت؟!...

«ده‌ترسم، من ده‌ترسم...، ئاغا گیان، ئاخ‌ده... ت...»

شه‌فه چه‌په‌سا، ترس که‌وته ناو دل‌ییه‌وه...، ره‌نگی هه‌ل‌بزرکا، تف له ده‌میدا وشک بوو،
ویستی هاوار بکات و بقیرینیت...، به‌لام زوو فریا که‌وت چه‌پۆله‌یه‌کی درنده‌ی کیشا
به‌ناو ده‌میدا و سواری کۆلی شه‌فه‌ی لاوز و بی هیزی به‌سه‌زمان بوو، وه‌ک گورگی برسی
قورتمی گرت، به‌هه‌موو توانایه‌وه خه‌نجه‌ری له گازهرای په‌شتی توند کرد و رایته‌کاند...
ده‌ستی نایه‌ بینه‌قاقای و به‌خه‌نجه‌ر دایدروو به‌سه‌ر زه‌ویدا...، له ژێرده‌سته‌یدا وه‌ک
ده‌سته‌مۆیه‌کی بی په‌له‌قاژێ، به‌چه‌شنی کاره‌کۆرپه‌یه‌کی به‌سه‌زمان شه‌فه‌ی سه‌ر بری. که‌ لی
بووه‌وه، له حیرساندا به‌وینیه‌ی بیینی ئا و ده‌له‌رزی...، هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌ل‌کیشایه‌وه،
که‌مبیک به‌دیار فیجقه‌ی خۆینه‌وه وشک و سپ وه‌ستا، چاوی شیتی گبژ و وێژ کرد
«ئه‌مه‌شت کرد، بزانه چۆن ده‌بیته...، به‌لام تۆ خه‌نجه‌ره‌که له سه‌ر سنگی توند بکه...،
کیلان‌ه‌که‌شی له نزیکه‌وه فری بده تا زوو بدۆزیته‌وه...، خه‌نجه‌ره جانه‌که‌ی کاکه مه‌ریوان
زوو ده‌ناسریته‌وه...، خه‌نجه‌ره به‌جه‌وه‌ره‌که‌ی باوکیتی، ئەمدیو و ئەودیو ده‌کرد...

مشتووه‌که‌ی دوو ئەستیره‌ی زیویان له ده‌سته‌که‌شاخینه‌که‌یدا چه‌سپینراوه، پیاوان و
کوپرکالی دئ هه‌موو ده‌یناسن، گه‌لێک جار به‌ناویزه باسکراوه، نایابه‌که‌یه و به‌جیم‌اوه...

ئەمه‌ چاکترین هۆیه هاته ده‌ستت بۆ ئەوه‌ی تووشی بکه‌یت...، «تاوانی کردوه...،
مه‌ریوان یه‌کیکی کوشتووه...؟! ئا ئا، له‌تاو په‌له‌گه‌مه‌که‌ی، جا با نه‌ختیک له گه‌مه‌که‌شی
خورا بیته، مه‌ریوانه بی ئەقل ئەو به‌سه‌زمانه‌ی بۆ کوشتووه»!؟

- ئەی رانه‌که، ئا، خیرا راکه، بیانکه‌ره ناو په‌له‌گه‌مه‌که‌ی کاک مه‌ریوانه‌وه، با بلین
له‌سه‌ر گه‌مه‌که له‌گه‌لیدا تیکچوو...، قینی لیتی هه‌ستاوه و کوشتوویه‌تی...، ئەمه‌ کوپره
چاکه‌که بوو، ده‌با خه‌جیح خان و گوئه‌ باش بیناسن...

مینە وه‌ک هار و تویتسه‌کی تفه‌نگ ده‌رپه‌ری...، رانه‌مه‌ره‌که‌ی کرده ناو په‌له‌گه‌مه‌که‌وه،
دوایی به‌په‌له، بۆ به‌ره‌و ناو دئ به‌خیرایی تیتی ته‌قاندوه... «ده‌بیته بجیت بنووته‌وه، تۆ
ئەم به‌یانیه‌ی، هه‌ر له مال نه‌هاتووته‌ ده‌ره‌وه...، هیشتا زوو زووشه...، پرۆ، مینه تا زوو...
گورج به‌ ده‌ی، خۆت ده‌رباز بکه، با ناوی تۆ هه‌ر له ناو ناواندا نه‌بیته دوایی تۆی پیاوی
ناو پیاوان، به‌شداریی له ناشتن و پرسه‌که‌شیدا بکه...»

مینه تا گه‌یشته بهرمزگه‌وت، هه‌ناسه‌پرکی پی که‌وتیوو... ره‌نگی هه‌لبرکا بوو، هه‌ر له‌م کاته‌دا، هیمن له‌مزه‌وت، له‌ نوپژکردن بوو بووه‌وه، گه‌یشتبووه به‌رده‌رگای مزگه‌وت... که‌ مینه‌ی به‌م شله‌ژاوییه‌ بینه‌ی و سه‌پرکی ته‌واوی کرد، له‌م په‌له‌په‌له‌ی مینه‌ سه‌ری سورما، دواپی ئه‌میش به‌ره‌و مالّ بووه‌وه، به‌پی ئه‌وه‌ی هیچ تیگه‌یشتبیت... مینه‌ گه‌یشته‌ مالّه‌وه...، به‌وردپی سه‌ری جله‌کانی خوئی کرد، که‌ نه‌کو دلّوپه‌ خوینی پیته‌ بیت...، خوئی پاک کرده‌وه...، چوو سه‌ر جینگه‌که‌ی...، جگه‌ره‌به‌کی داگیرساند...، مژیکی قوولی لیدا، کردی به‌چه‌رده‌وو که‌ل...، وه‌ک خه‌ونیکی قورسی دیبیت، یان له‌ سه‌فه‌رکی حه‌وت شه‌و و حه‌وت رۆژی گه‌راییته‌وه، ماندوو و، ور و کاس، میشکی درنگه‌ی ده‌هات...

- ناخ، خۆزگه‌ ئه‌و هیمنه‌ ناپه‌سندشم نه‌ده‌دی...، له‌ رۆیشتن و گه‌رانه‌وه‌دا تا مالّه‌وه‌ش، له‌و زیاتر، که‌سی ترم نه‌دی، نازانم له‌ کوپه‌ بۆم ده‌ره‌ری، ده‌بوایه‌ بمکردایه‌ به‌قوربانی فیشه‌کیک، قیروسیا با بسوونایه‌ به‌دوو، شه‌ریکه‌ مولکیکی گه‌وره‌شیان لی که‌م ده‌بووه‌وه... به‌لام چۆن له‌ ناو دیدا، ناخ گولّه‌ی ناموباره‌ک، تو بۆ خۆم و خه‌جیج خانی دایکیشت بۆ باوکم، هه‌ردووکتان بوون به‌ده‌رده‌ دلّ بۆ ئیمه‌...، حالّم به‌حالی باوکیشم نه‌بیت...، «خۆزگه‌ ئه‌و هه‌تیوو پۆرخزه‌ نه‌گریسه‌ش نه‌بوایه‌ته‌ مووی لووت، مینه‌ی نه‌گه‌ت، ئه‌وت نه‌دیایه‌ ئیتر تو خه‌له‌ست بوویت...؟!... وائهم گومانه‌ت بۆ بوو، ئه‌وه‌ش ترسی تو، نازانیت چی بکه‌یت؟!» دوا‌ی که‌می‌ک بیرکردنه‌وه «شه‌فه‌ ترسا، نه‌خه‌له‌ستا...، ئه‌ی تو...؟!»

- ده‌بیت هه‌ر بی دهنگ بم... چاکترین چه‌ک بۆ ته‌م‌رۆی من بی دهنگی و نارام و خۆگرتنه‌...، نابیت به‌رامبه‌ر به‌که‌س تووره‌ بیم و له‌ وته‌ی که‌س هه‌لبچم...، مه‌رج بیت...، ئه‌وا مه‌رجم له‌گه‌ل دلّ و ده‌روونی خۆمدا کرد...

«مینه، کوره‌ میناغا، خۆ ئه‌مه‌ به‌خۆشیی خۆت نییه‌...، ناچاریت، ئه‌گینا تیا ده‌چیت...، زرنگیی و هۆش بۆ ته‌م‌رۆ چاکه‌ بیخه‌یته‌ کار...، گوته‌کانی میرانی به‌رپه‌به‌رت چاک هه‌لگرتوو...، ده‌بیت که‌لکی لی وه‌رگیرت... ئیمه‌ش، هه‌ر ئه‌و رپگه‌ پیشانده‌رمان نییه‌ گوايه‌؟!، ئه‌ی چۆن، هه‌تیوو، تو باوکت به‌و هه‌موو فیل و فه‌ره‌جه‌وه، له‌سه‌ر ته‌گبیری ئه‌و نه‌بیت هیچ ده‌کات؟!...» قه‌یناکات، ئه‌مشه‌و چوار میوانی میریی میوانی ئیوه‌ بوون و ئه‌م به‌یانیه‌ش تو له‌ خزمه‌تیاندایت...

ناو دی نه‌خته‌ نه‌خته‌ جموجوولی تی که‌وت...، ژنان په‌لاماری سینی و ته‌شته‌کانیان دا و ده‌ستیان کرد به‌خوئی ئاماده‌کردن بۆ مه‌ر و بزنه‌کان...، ئه‌م‌رۆ مه‌ره‌کانیان خوئی ده‌ده‌ن...، هه‌موو ژنان په‌له‌ی ئه‌وه‌یان بوو پیش ئه‌وه‌ی رانه‌مه‌ر بیته‌وه، ده‌فه‌ره‌کانیان ئاماده‌ بکه‌ن...، رۆژ دوو سی رم به‌رز بووه‌وه...، که‌چی رانه‌مه‌ر دیار نه‌بوو...، شه‌فه‌ هه‌ر نه‌هاته‌وه...، ژناتی کانیی ده‌ستیان کرد به‌بۆله‌ بۆل و کوتانه‌وه‌ی سه‌ر و پۆته‌لاکی شه‌فه‌ شپیت...

- به‌خودا میمکه‌، شه‌فه‌ شپیت به‌که‌لکی شوانی نه‌ماوه‌...، به‌لام ئیمه‌ ده‌ستی لی هه‌لناگرین، خه‌تای خۆمانه‌...

- کچی، کچم، کپی وه‌ک شه‌فه‌تان ده‌ست ده‌که‌ویت، ئه‌و به‌سه‌زمانه‌ مه‌رجی شه‌رته‌ شوانی هه‌ر ناخاته‌ سه‌ر که‌س، کی به‌م جوړه‌ قایل ده‌بیت؟!...

- راست ده‌کات، داده‌ گیان، وه‌ک ئه‌م هه‌ژاره‌ به‌ نانه‌سکیی ده‌یکات؟! ده‌بیت سوپاس و گه‌لیک دلنه‌واییشی بکه‌ین گونا‌هه‌...

- جا کام له‌ ئیمه‌ ئه‌وه‌ ده‌کات...، به‌خودا که‌س... مالی خه‌جیج خان و ئه‌وان نه‌بیت، من خۆم به‌کیکم هیچم بۆ نه‌کردوو... ژنان زۆریان گوت... خه‌جیج خان له‌ولاوه‌ هه‌لیدا به‌... گوتی:

- ده‌با یه‌ک دووانیک بچن به‌دوایدا...، دیسان له‌وانه‌یه، له‌و ده‌شته‌ فیکه‌ی لی هاتبیت، یان رانه‌که‌ی گورگ لیی دابیت و شه‌رم ده‌کات بیته‌وه...، ئه‌گینا ئیجگار ئه‌وه‌نده‌ دواکه‌وتوو نییه‌...، به‌لام با من خۆم بچم...، به‌شکو که‌سیک بنیتم بیه‌ینیتته‌وه، ئیتر سه‌ر کانیی باس هه‌ر باسی شه‌فه‌ بوو...، یه‌کیک شه‌فه‌ گول، هی تر شه‌فه‌ گه‌ر و... خه‌جیج خان رووه‌ گوند رۆیشته‌وه و داوا‌ی له‌ کور و کالّ کرد که‌ بچن به‌دوایدا و بزائن هۆی دواکه‌وتنه‌که‌ی چیه‌... له‌و ساته‌دا هیمن و کوپخا وه‌یسه‌ و دووانی تر له‌وی ئاماده‌ بوون...، بۆ ده‌ره‌وه‌ی دی رۆیشتن...، ماوه‌ی نیو کاتژمی‌ر رپگه‌ رۆیشتن، رانه‌مه‌ری په‌رشوبلاویان به‌دی کرد و گه‌یشتنه‌ نزیک...، مه‌ره‌کان به‌ریان به‌په‌له‌گه‌فی مه‌ریوانه‌وه‌ گرتبوو، خه‌ریکی خواردن و کاوژکردن بوون...، هه‌ندیکیشی به‌ده‌م کاوژوه‌ لیی که‌وتبوون، وه‌ک چاوه‌روانیی لیپرسینه‌وه‌ بکه‌ن...

ئهمان، هه‌ر له‌ دووره‌وه‌ ده‌ستیان کرد به‌بانگکردنی شه‌فه‌... به‌لام وه‌لام نه‌بوو...، چوار که‌سه‌که‌ بوون به‌دوو به‌شه‌وه‌، کوپخا وه‌یسه‌ و هیمن رووه‌ لای کارپه‌که‌ رۆیشتن...، دووانه‌که‌ی تر، لاپالی گرده‌که‌یان دایه‌ به‌ر...، گوتیان نه‌وه‌کا به‌ودیدوا چووبیت بۆ

بهراوه کانی مائی مهربوان و هیمن له و دیو گرده که... ههردوو لا به پیتچه وانهی یه که وه
رۆیشتن که بزنان شهفه له کویدا که وتبیت... کویتخا وهیسه گوتی:

«مهسه له گورگ نییه، مه پیکه ملسکاوی لیدراو نابینم، گورگ چهند که لاکیتک بهدوای
خویدا به جی دههیلتیت...»

- هه ر خوینه تی، بزانه له کوئی گلاوه... له هۆش خوئی چوو، ده بیت دوا ی بوورانه وه که ی،
شه که ت بوو بیت و نووستبیت...؟!...

- کویتخا گیان، خو مردوو نییه، له وانیه هه لاتبیت... له ولشه وه دووانه که ی تریان به دم
قسسه وه رۆیشتن، تا دوا یی گه یینه لای مهربوان که له بهراوه که یدا خه ریکه ی جوگا
پاک کردنه وه بوو... ماندوونه بوونیان له یه ک کرد... هه وائی شه فه یان له پرسه، مهربوان
گوتی:

- من سه رقائی جو مالم، نه مدیوه... به لام رهنگه به و دیو دا بگه ریتته وه ناو دی...

که له مهسه له که گه یشت، مهربوانیش بیله که ی چه قاند به جوگه که دا و له گه لیاندا
گه رایه وه بو ئه و دیو... بو دیوی کار تیزه که. به لئی هه ر له م کاته دا بو ئه مان له ملاوه
به سه رسامیی، بو شهفه ده گه ران... له ولشه وه هیمن و کویتخا وهیسه له به رده می لاشه ی
که وتووی له خوینا گه وزاوی شه فه دا وه ک نه مام چه قیو و چه په ساو وه ستابوون، دوا یی...
که وتنه بیر کردنه وه که ده بیت چی بکه ن؟؟. پیزی بیر کردنه وه ی میشک بو ماوه یه ک سر
بوو، له کار که وت، ئه مه چییه؟! تو بلتیت ئه ندیشه ی خه ون بیت، یان رووداوی
راسته قینه ی ژبان؟!...

ئه ی په روه ردگار، له تاوان گه وره تر... له مردن پیستر، کوشتنی بی تاوانیکی ره جالی
بی گوناھی بی دهسته لات... کردگار، چۆن ئاسمان و زهوی له یه ک نادهن، ئه ی له و چنگه
خویناوییه، هه ی هه ی له و میشکه ژههرینه، وه ی وه ی له و به رده دله... دادی ئاسمان
له م باره دا له کوئی گیرسا وه ته وه، ناخی هه موو ده جو شا و ده کولا... ئه و په ری شیرزیی و
په ریشانیی و شله ژان... ده هاتن و ده چوون، هیمن که ناوسکی وه کانی ناگرین کلپه ی
سه ندبوو، به په ستیی و بیزاریی وه گوتی:

- با جارئ ته رمه که ی به رینه وه بو ناو دی... به لام کویتخا وهیسه دهستی گرت و
نه به یشت...

باوکه که ی من نه که ن، نه، نایبت، نه که ی، ئه فسهری پۆلیسی ناوچه و سی پۆلیس
ئه مشه و له مائی رۆسته مه سوور میوان بوون... وا چاکه زوو بچین و بانگیان بکه یین و
به چاوی خوینا بیین و راپۆرت بدهن...

هیمن که گوتی له م وته یه بوو، به گورجی رایکرد... کویتخا وهیسه دهستی کرد
به کوکردنه وه ی مه ره کان... له م کاته دا، له دووره وه مهربوان و دووانه که ی تریش
ده رکه وتن... بانگی له کردن که له لای خوینا وه مه ره کان کو بکه نه وه و رووه دی به ره و
خواری بکه نه وه...

مهربوان که نه یه زانی رووداو چییه، به په له و به شیرزیی که وته مه ر ادا ن،
له به ر خوینه وه اته ی نا به جیی به شه فه ده گوت که ده غله که ی به خواردن داوه... دووانه که ی
تریش به ریان به رانه مه ری په رشوبلا وه وه گرت... مهربوان له به ر په له گه نه که هه ر بیری له
شه فه نه ده کرده وه که گوایه له کوئی بیت... دووانه که ی تر له ولاره به یه کیان ده گوت:

- رهنگی شهفه تورا بیت و مه ره کانی به جی هیشتبیت... ئیتر دوا ی ئه وه ی له
کاره سات تینگه یشتن، به په شوکانیکی زۆر زۆره وه هه ر چواریان، به خیرایی مینگه لیان دایه
پیش، رووه گوند ملیان نا...، به راونان، رانیان به ناو دیدا کرده وه...

هه ر له م کاته دا بوو، له ولاره به رغه لیش کرا به ناو دیدا... ژنان، دم به نزا له شه فه،
هه ولئ جیا کردنه وه ی مه ر و به رخی له شیرپراویان ده دا... به لام نه یان توانی... چونکه
ماوه یه ک بوو به رخ و کار نه ده کرانه به ر دایکه کانیا ن... دایکیش له ترسی دۆشین،
به په رۆشه وه بو کار به ر خو له کانیا ن ده یانباراند، کار و بز ن ده یانبا عان، باره باری مه ر و
به رخ مرقه ی تیهه لچوونی مژینی گوانی پر له شیر، که وینه ی ژن و مندال... ناو دی
به جو رتیک ژاوه ی تیکه وت، که هه رگیز رۆژتیک و تووش و به یه کاجووی به خو وه
نه دیبوو... قیره ی ژنان و باره ی ئازله ی بلاوه ی ناو دی و... دوا یی بیستنی سه رپیری
شه فه ی شو ان، هه ستی گه وره و بچوکی جو لاند و هیئایه له رزه، ژاوه ژاوتیک ترسی نه ری
خسته ناو خیزانه کانه وه... کوپوکال پیرو و لاو و پیوانی دی گشتیان له به رده می
مزگه وتدا به چه په ساوی کوپونه وه... ئه فسهری پۆلیس رووبه رووی هه موویان وه ستا بوو
ئه ویش شوین و جیگه و کاتی بینینی لاشه ی شه فه ی له هیمن ده پرسه... دوا یی هه موو
شوینی که وتن، داره مه ی تیان هه لگرت، ویستیان بو شوینی ته رم بکه ونه ری... مینه که له
پشت باوکییه وه وه ستا بوو، رووی کرده کاکی ئه فسهری پۆلیس «قوربان، چاک بوو

رۆستەمە سوور خەریک بوو لەگەڵیاندا نەچیت، مینە دەستتیکى تێو ژەند:

- بابە، بائیمەش بچین... بزانه چیبە و چۆنە...؟!...

پیاوکان بە دەم ڕینگەو هەزار پرسیاریان لە خۆیان دەکرد... بەلام کەس ڕێی بەو نەدەبرد کە دەبیت بۆچی شەفە کوژرا بیت... لە ناو هەموواندا، مینە نەبیت، کە بەسەرزاری خۆی بەئارام و لەسەر خۆ دادەنا، بەلام لە دلەو لە هەزار جۆر بیر و پرسیارکردندا بوو...

«هێز نییە تۆ تووش بکات... ئەفسەر خۆی و پۆلیسەکانی لە مال بوون کە تۆ بەیانی لەگەڵ ئەواندا ناشتات کردوو... هەرچەندە هیچت یێ نەدەخورا و بەدرۆ لە بەرچاوی ئەوان خۆت خەریک کردبوو بۆ شوینەونی... بەخودا خۆش دەبیت لەسەر ئەمە ملی بکەن بەپەتە کەدا، بابرواتهووە بۆ کونە ڕەشەکە... یان هیچ نەبیت بیست ساڵ فەرمانی گرتنی بەسەردا بدریت... دەیسە بەملی شکاوهووە فەرموو بۆ کونە ڕەش...»

بێجگە لە مینە، لەولاو یەکتیکی تریش بیرى لەم بەیانییە دەکردهو، ئەویش هێمن بوو، لە دلای خۆیدا دەیگوت و دەیگوتەو:

«باشە بەو بەیانی زوو، گواپە مینەى رۆستەمە سوور لە کوێ بوو، بۆچی وا شلەژا بوو، ئەى ئەو پەلەپەلەى لە چى بوو...؟! من گومانیک لەمەدا بەدى دەکەم... خۆزگە بێجگە لە خۆم یەکتیکی تریش بەو جۆرە دیبیتى... ئا لەم کاتەدا کوێخا وەیسە کەوتە پێشى کۆمەڵەکە...»

قوربان فەرموون، ئالێرەو... ئەوتە... ئەو لەشەکەتەى... هەى هاوار بۆ خودا، کەى ئەمە ڕەواپە، بەخودا ئەمە کارى کردەنى نییە...

- ئەى لەو بێ وێژدانى، توخودا، خودای گەرە...

ئێتر گەرە و بچووکی دى کە بەهەلەداوان و هەناسەسوارى گەیشتیبون، بەپەرۆشەووە لى دەهاتنە پێشەووە... دواى لەپر هەموو کەوتنە پالەپەستۆ... ئەلقەیان لە تەرمەکەى دا، بەسەر دەما کەوتبوو... یەکتیک لە پۆلیسەکان هەلیانگێراپەووە سەر پشت، دەسکی خەنجەرەکە لە سنگى چەقیبوو... دەستەسپێکی دەرھینا پێی گرت و خەنجەرەکەى تۆزى بەگران لە سنگى دەرھینا داپە دەست ئەفسەرى پۆلیس، ئەویش گوتى:

- کەواتە ئەمە چەکی ئەم تاوانەپە، کى ئەم خەنجەرە دەناسیتەووە هى کىبە...؟! (کابرای

ئەفسەر بەلەخۆباى بوونەو، سنگى دەرپەراندبوو، چاوەروانى وەلامى دەکرد... گوتى:

- ئاخەر کە هەر و کورپیکتان بەسەردا دەکەین بۆ ئەو پەشتى و هەا روو نەدات... ئەمجا لە دلای خۆیدا گوتى: «ئەمڕۆ رۆژى خۆمانە...» مەریوان زۆر لە نزیکەووە بوو... کە ئەمەى بیست لەرزەپەک لە کەلەى دا، کلپەپەک بەدلیدا هات و هەناوی ڕاچلەکاند... ڕەنگى زەرد هەلگەرا... ویستى بدووت و وەلام بەداتەو، بەلام دەمى گۆزى نەدەکرد... بۆ ماوہپەک تاس بردیپەو، لە جى خۆى وشک بوو، لەو خورپەپە دلای کەوتە کوتەکوت...

هێمن لە تەنیشتیپەو بوو، دواى رووى تێکرد و بەدەنگى نزم و تیکەلۆپینکەل گوتى:

- لە ڕێى خودادا فریام بکەو، چى بلێم... کورپە خۆ ئەو خەنجەرەکەى منە... چەند رۆژتیک لەمەو بەر، شەفە بەزۆر لى سەندم، گوتى «با پێم بیت...» زۆرم لى پاراپەو...

- جا تۆ ئاگات لە هیچ هەپە...؟!...

- هێمن ئەو دەلێت چى... بەراستە؟!... من؟؟

- ئەى چى بلێم، نابیت پرسیارت لى بکەم؟!، تا زوو بەلێ هى منە با لیت قوول نەبیتەو... خەنجەرە دەپانە دەسک ماھیبەکەتە، هەموو کورپانى دى دەپناسنەو، بەتایبەتى ئەستێرە زیوینەکەى سەرمشتوو...

... کۆمەلە هەموو بێ دەنگ ڕاوەستا بوون، هەندیکیان بە سەرسامیبەووە سەیرى یەکیان دەکرد، بەلام کەس زاتى دەم هەلھینانەو دەى نەبوو... مەریوان هاتە پێشەووە... خەلکەکە هەموو ئەبلەق بوون، ورتەورتیک لە ناویاندا پەیدا بوو... ئەفسەر هاواری کرد «کاکە بى دەنگ بن...»

- میرم ئەم خەنجەرە هى منە...

دەنگە دەنگ وەستا، گەرە و بچوووک قور و قەپیان لى کرد...

- ئەى کوا کێلانەکەى؟!...

کاکى ئەفسەر بەم پرسیارە ویستى مەریوان تى بخات... کوێخا وەیسە هاتە پێشەووە، ویستى قسە بکات، یەکتیک لە پۆلیسەکان ڕێى لى گرت «مام کوێخا تۆ بچۆ دواو...»

- دەبیت هەر بەپەخەى خۆپەو بیت، چونکە ئەم خەنجەرە ماوہپەکە لای شەفەپە، من داومەت... ئەمە شوانى خۆمانە...

- ئەى ئەم دەستەسپە سوورە هى کىبە لە دەسکەکەپەووە پێچراو، ئەمە بۆ ئەو کراو

جی دەستی تاوانکار دیار نه بیته؟!... مینه له دلێ خۆیدا «نافه رین بۆ بیری و ژیری خۆت، ئەم رینگه یهشت لێ بریونه تهوه، نازانن دهسته سیری شهفه گول خۆیه تی...، ئیتر تهگهر هی کاک مهربوانی به ریزیش نه بیته!؟

لهم کاته دا خه لکه که به چپه و دهنگی نزم ورته ورتیان بوو، به لām کهس وه لāmی نه دایه وه...

- ئادهی کورپه پۆلیس، ئەم کورپه بگه رپین بزنانن کالانه کهی به خۆی نییه؟!... «لهم کاته دا خه لکه که هه موو که و تنه مله قوتی...»

مندالان له ملا ریا نده کرد بۆ نه ولا

- نه خیر قوربان - پۆلیسه کان دوا ی گه رانی مهربوان، وه لāmیان دایه وه...

- ئادهی له شی ئەم کورژراوه بگه رپین... «گه ران، به لām هیچیان نه دۆزییه وه، لهم کاته دا دوو مندال هینده هاتنه پیشه وه خه ریک بوو به سه ر تهرمه که دا بکه ون، پۆلیستیک قیراندی «هه تیو، بۆ دوا وه...»

- «ئادهی ئەم ناوه بگه رپین...» هه موو ده ستیان کرد به پیشکنین...

پاش تۆزیک یه کیک له پۆلیسه کان، له ناو گه نمه که دا دۆزییه وه، هاواری کرد:

- ئەمه تا قوربان...، ئەمه کالانه که یه...

- ئەم په له گه نمه هی کینییه...؟!...

- هی منه میرم...

- ئەمه چی بوو، گه نم هه ر هی تو، خه نجه ر هه ر هی تو...

یه کیک له وانهی که به یانی هاتبوون، هه لیدایه گوتی:

- جه ناب، به یانی ئیمه که هاتین رانه مه ره که هه مووی به ناو په له گه نمه کهی کاک مهربواندا بلاو بووه وه...

- که واته ده بیته له سه ر ئەمه شه رت له گه لدا کرد بیته...؟!...، ئەفسه ری پۆلیس لایکرده وه به لایدا «ئهمه به شایهت بنوسن...»

ئهمجاره رووی کرده وه لای مهربوان:

«پیم بلتی ئەم به یانییه له کوێ بوویت...، دوا یی له سه ر چی شه رت له گه ل کرد؟!»

پیش ته وهی مهربوان وه لām بداته وه، کابرای دووهم له پیا وه کان به جوژه گه رمییه که وه هه لیدایه:

- قوربان، به خودا که ئیمه له گونده وه هاتین بۆ ئیره، مهربوان له ودیوی ئەم گرده، له به راوه کهی خۆیدا جو مالی ده کرد، هه ر ئاگاشی لێ نه بووه لیته چی روویدا وه... ئەفسه ر ئەم وته یه ی قۆسته وه:

- ئەمیش شایه تی دووهم، ناوی بنوسن...، ئەمه شتیکی باش بوو، ئەی کیتی تر تان دی لهم ناوه دا؟! تو کوێخا وه یسه، کیتان دی لهم ناوه دا?!؟!

- هه ردووکیان به جاریک - قوربان به خودا که سمان چاو پێ نه کهوت... ئەمجا وه یسه گوتی «ئیتتر نازانین پیش ئیمه یه کیک لیته بوو بیته و رۆیشتیته...»

- که واته نزیک جیی تاوانیش ته نها تو ی لێ بوویت، ئەمه سی شت به رامبه ر به تو که گومان ی لێ بکرتیت... کورپم ده پیم بلتی تو خۆت گومان ت بۆ کوێ ده روات، ئەم کاره ناپه سنده ی کرد بیته و ده لیتیت چی؟!.

- من...، جا من چوو زانم...، که س...، نازانم ئیسته گومانم بۆ که س ناچیت...

- له بهر ئەوه من تو ده گرم و ده تده م به دادگا... چونکه جیگه ی گومان بۆ لیکۆلینه وه ته نها هه ر تو بیت...

- قوربان تکات لێ ده که م، ئەم کورپه شوانی خیزانی ئیمه یه...، هه موو مه ره کانی خو شمانی له به ره...، من چۆن کاری وه ها ده که م...، به بی تاوان من چۆن ده گرت؟!...

- ئەی کی بگرم...؟! من نازانم...، هه ر تو ی که گومانم بۆی بچیت...

- جا گوایه کاسه که له سه ری مندا ده شکینیت...؟!...

لهم کاته دا که را وه ستا وه کان بی ده نگ وه ستا بوون... هه موو وه ک بتی تاساو، چه سا بوون و نه یان له خو یان پر یبوو... مینه له دلێ خۆیدا ده یگوت:

«وا دیاره ئەفسه ری پۆلیس ئەمشه و خودا بۆ تو ی ره خساند وه...، ئەئاوا هی ناو نی بو مال ی خو تان... به خودا چاک قورقی گرتوه و ده می مهربوانی کرد وه به ته له ی ته قیو...، نه خیر تازه تووش بوو، ده رچوونی بۆ نییه... یاخوا پیرۆزی بیت...»

- کوێخا وه یسه هاته پیشه وه، به نیمچه پاران وه به که وه گوتی:

- قوربان، مەریوان لەو کورانه نییە تاوانی وەها ناپەوا بکات... ئەم شەفەییە گوناھتکی بەرامبەرمان نییە، بەکەس، تاكو ئەم بچیت بەو مەرە درندانەییە بگە یەنیت، ھەر کەسێک کوشتووبەتی ھەر بەخەنجەرەکە بەرۆکی خۆی، ئەم بێ دەستەلاتەیی کوشتووە، دیارە بۆ ئەوێ ئەم پەنگە بنیتەوہ...

- باشە تۆ ھیچ شتێک دەزانیت؟!... گومانەت بۆ کەسێک دەچیت کە ئەم کارە پیسەیی کردبیت...؟!... ئەی خۆ من وام لێ نەکردووە...، یەکیەکە لە خۆتان...، یان ھەر ئەمە... لەم کاتەدا مووچرکە بەلەشی مینەدا ھات، دلێ کەوتە پەلەپەل و کوتەکوت... چاوی شۆری کەوتە سەر پۆستالەکانی کابرای ئەفسەری پۆلیس

- شەق، تێھەلدان، پۆستال، قامچی و پەت... «کۆرە مینە کەرەکی... ئەوہ چیتە، ھەیی داوہشیت...، ئای، خۆ خەریکە ورە بەردەدەیت...، ئاگات لە خۆت نەبیت تێیدا دەچیت... دەبیت دان بەخۆتدا بگرت...، دەبیت بەئارام و دانا و وریا بیت...»

لەو کاتەیی مینە لەم لێکدانەوہیەدا بوو کە ھێمن لەولاوہ، وەک لە خەو رابپەریت...، بەھەلەشەیی ھاتە بەردەمی ئەفسەر، پرووی تیکرد:

- میران، من گومانم بۆ یەکیەک دەچیت... فەرموو لە مینە بپرسە، بەیانی کە بەبەر مزگەوتدا ھات، بەو تاریک و لێلە لە کوئی بوو!؟!

لەم کاتەدا ژاوەژاویک لە ناو خەلکەکە وا دروستبوو، پۆلیسیکیان ھاواری کرد «کۆرە ھۆ و بێ دەنگ بن...»

- مەبەستت چییە، دیسان ئازاوەکە یە...، خۆ من ھەمووی دوو مانگ نابیت کە ئیوہم لە چەلەمەیی ئەو پەراوہ پەریووتە رزگار کردووە، ھەمدیسان دەتەویت چی دروست بکەیت!؟!

- تۆ دەفەرموویت چی، ئەم پرووداوە چی بەسەر ئەو کاروہ ھەییە...، من ئەم بەیانییە زوو، مینەم دی بەشپرزەیی و پەلەپەل بەرەو مال دەبووہ، لەمەوپیشیش جارێکی تر لەم شوانە بەسەزمانەیی داوو...، ھەموو ئاواپیش ناگاداری ئەم کارەن...، ئەم کوژراوہش شوانی خۆمانە، ئیتر مەریوان چۆن ئەم کارە دەکات، من دەلیم مینە ئەم گۆبەندەیی بۆ مەریوان ناوہتەوہ...

- بۆچی...؟!؟

- قوربان بۆ ئەوێ تووشی بکات و بەسەربدا بسەپینیت...

یەک دووانیەک لەولاوہ گوتیان: ھێمن راست دەکات، لە پاروہ چەند جارێک مینە لەگەڵ ئەم شوانەدا شەری کردووە و بیانوو دەگریت...

پۆستەمە سوور بەتوورەبییەوہ ھاتە پیشەوہ...، بەدەنگی بەرز، بەسەرباندا نەرانندی...

- وا دیارە ئەم پیلانەتان بۆ کۆری من ناوہتەوہ... کۆری من شیت نەبوہ کاری وەھا بکات... دواي ئەوہ ھیچ گێروگرفتییکی نە لەگەڵ ئەم شوانەدا و نە لەگەڵ ئیوہدا نییە تاكو شتی وەھا بێ شەرمانە بکات...

- کۆرە من خۆم ئەمشەو لە مالی ئەوان نوستووم... بەیانی لەگەڵ خۆم نانی خواردووە، ئیتر بەکوێدا ھات ئەم تاوانە بکات...؟!...

زۆر سەیر و مەخسەرییە، ئەمە ھەلبەستنیکی ئاشکرایە... مینە تۆزی زات کەوتە دلێیەوہ، وەک یەکن بېجولینیت، گوتی:

- فەرموو میرم، با یەکیک بێجگە لەم بلێ من ئەم بەیانییە مینەم دیوہ، ئەمانە ھەر دوژمنایەتی لەگەڵ ئیمەدا دەکەن...، بۆ ھەموو شتێک بۆ ھەموو کارێک بەرامبەر بەئیمە دەوہستن، من شەو و بەیانی لە خزمەت جەنابتا بووم، برا پۆلیسەکانیش دەزانن... کۆمەڵ بێ دەنگیی تیکەوت...، کەسێک نەبگوت من مینەم دیوہ...، پۆستەمەسوور بەھەرپەشەکردن ھاتە پیشەوہ، بەرامبەر ھێمن و کوێخا وەیسە راوہستا پیشی دەخواردەوہ...، وەک بۆ شەر وەستا بیت

لەم کاتەدا ئەفسەری پۆلیس بییری دەکردەوہ، سەیریکی مینە کردەوہ...

لە دلێ خۆیدا «کەواتە گومانێکی تر...، چەند جارێک شەری لەگەڵدا کردووە...، ئەم بەیانییە زوو بینراوہ...، جگە لەمە رەنگی لەسەر خۆی نییە...، دوینی ئیواری، خۆی بیژی نەدەھات چاکەم بخاتە بەردەم...، کەچی ئەم بەیانییە خۆی نانەکەیی لە بەردەم ھەلگرتەم و چای بۆ ھینام...، لیشم جیا نەدەبووہ...، ئەمە پیوستی سەر شانمە، دەبیت لەمیش بکوێلینەوہ، ویزدانی دادوهریم، مەریوان سەر بەجووتیارانە، تاوانی وەھا...، بەلام دەبیت ھێمنی تیا بیت، ئەم لەم بیگردنەوانەدا بوو کە کۆمەڵ بوون بەدوو دەستەوہ، بەبۆلە و تیر و توانج، خەریک بوو لەو ناوہدا شەریک بقمەومیت:

ئەفسەر خۆی وریا کردەوہ...، دەموچاوی مۆن کردەوہ، سەیریکی مینە کردەوہ «بلتیت

ئەم نەگرىسە ئەمشەو ميوانداریبی منی بهههله زانی بیت، ئەم تاوانه قۆرهی کردبیت و بۆ خۆ پرزگارکردن من بکاته دهستکههلا، ئەو کلاوه بکاته سهري من؟!...»

بهخودا شتی چاکه... تاوانیک بهنانیک، بهلام تا لهم دهشتهدا کار له کار نه ترازاو، با فریا بکهوم... لهم کاتهدا بهقایم نه راندی: کوره، لهگهله ئیوهمه بی دهنگ بن...

بهلام له بهر ژاوه ژاو و سه رگه رمی و تووره بوون کهس وتهی ئەمی گوئی لی نه بوو...، یان هه ر گوئیان نه دایه... ناچار دهستی برد بۆ ده مانچه و «تاق» فیشه کیکی به ناسماندا ته قاندا... هه موو راپه له کین و هوشیاربوونه وه...

- هه ر کهسی جوولهی لیوه بیت، یا دهنگی لیوه بیت هوش راپیچ ده کهم، ئا دهی پیتشم کهون، هه موو بۆ ناو دی...

ته رم هه لگه ر، به ره و ناو دی، بۆ مزگه وت، خرایه سه ر ولاخ، ئەفسه ر به گوتهی شیرین، لاسی به هه موویان دا و دریان دا به کۆمه له...، مینه و رۆسته مه سوور و هیتمن و مه ربوان و کوپخا وه بسه ی دایه پیتش خۆی بۆ ناوچه...، له گه له نامۆزاکاندا، به هه ره شه و تووره بوون، له گه له رۆسته م و مینه دا به شینه یی و هه لدان هه موویانی خسته ری بۆ دوا لیپرسینه وه و به ئەنجام گه بانندی کار بۆ دادگا و بۆ دۆزینه وهی تاوانکار...

دوای ئەمان، گوند وه کو ناشی ئاوکه وتووی لی هات، هه موو هه ر وه ک که سینکیان لی هاتبوو...، دوایی به خویان زانی که کاره ساتیکی جگه ربو رویداوه... شین و شه پۆری گه رم له مالی خه جیج، بۆ مه ربوان گه رم کرا...، له ولاشه وه له مالی رۆسته م بۆ مینه ی کوربان.

به لام شه فه ی داموای په نج بیوه...، چۆن له کاتی بوون و ژیانیدا هه ر بی کهس و ئاواره بوو...، له کاتی مردن و سه رهنه گری بوونیشدا هه ر بی کهس بوو...، مه گه ر پانه مه ره که بی شه فه یی پیوه دیار بدات...، یان ده روده شت و شاخ و کیوه کان دهنگدانه وهی دهنگی شه فه ی لی پراپیت، یان گه ماله بۆر و بازهی وه ره که ری پاسه وانی پانه مه ره که، ئیتر جاروباریک بیرتیکی بۆنه تاییه ته که ی شه فه بکه نه وه که له توله بییانه وه له گه لی راهاتبوون، فرمیسیکیک بۆ ئەو ده ست و په له باریکانه ی هه لپه رتین که له کاتی نانخواردنه کانی خۆیدا، وه ک کوپ و کچی خۆی بن تیری ده کردن، له مه ودوا قوروسکه قوروسکیکی بۆ بکه ن...، ئەگینا له هه ردوو به ره ی ناو دیدا، که سیک نه بوو، نه ک شین بۆ شه فه بکات، به لکو هه ر ته نها تۆزیک به راستی خه می بۆ بخوات...، بگه به پیچه وانه وه هه بوو ده یگوت:

- به هۆی ئەو ئاگرتیبه ربووی له وه لاتر چوه وه ئەم هه مووه تیوه گلان...، به لی به م جۆره،

خه تاباریشیان کردبوو، دوای ئەوهی لایه ک کوشتی و بۆ لایه کی تریش تیا دا چوو، له پیتناوی ئەواندا کوژا...؟!...

ئەمه ش ده ستکه وته؟!... دوا رۆژی سه ره مه رگی ژیا نی نیوه گیانیک، له ژیر سایه ی رژی می کۆپه تی و ده ره به گایه تی بۆ گه ندا، ئە ئاوا، لانه وازیکی وه ک شه فه، بیسته قوربانی ته نگوچه له مه و دژواریبه کانی به رژه و هندی چه وسینه رانی ئەم کۆمه له...

تۆ چیت نه کردووہ بۆ ئەوانە... تاوان، تەلەكەبازی، دیاری، مامە حەمەیی...، لە قەوموقیلەش بوویت... ھەر ئەوەت مابوو... جا چی، گواپە ئەوەشت بۆ نه کردن؟! ھەریەكەیان بەجۆرە قۆرەكەى خۆى؟؟ پۆستەمى باوكى مینە بەتوورەبوون و شیتواییەكى بى ھاوتاوہ بەخۆى گوتەوہ:

«ئەم ھەموو خزمەتە و ئەمەش ئەنجامەكەى، نەیانھیتشت ئاگات لە لیتپرسینەوہكەشى بییت...»

بەم جۆرە مینەى چەپۆلە خۆیناوی پۆستەمە سوور و مەریوانى بیوہى وەكو یەك بەند کران...، تا پۆزى لیتپرسینەوہى دادگا ھیتشتیانەوہ...، بەقسەى لووس و چاوپورا، سوورەیان فریو دا و لە ئاکامى لیتکۆلینەوہ بى ئاگیان کرد...، لەگەل ئەوہشدا پۆستەمە سوورى نۆكەرى دامودەزگای کۆیلەبەتیبى دەستەوسان دانەنیششت، وەك ھاوومار دەستى کرد بەپەلەقاژى و دەست و پى ماچکردن...، بەكوپونوش بردن دەرگا نەما نەقیلبشیتینیتەوہ...، کۆش نەما سەرى پىادا نەكات، چى لە توانايدا ھەبوو لە دیاری و پارە بەختى کرد...، لە ھەموو لایەك دلپان دەداپەوہ، پەیمانپان دەداپە و یارمەتیبان دەدا... ئەمیش پتر سەرى دادەنەواند، بەسەرشۆرى بەردەستانە، وەك بەندەپەكى ئەلقە لە گوئى ھانای بۆ دەبردن...، پەیمانى تازە دەکردهوہ كە ھەر کلک بییت، ھەر پواز بییت، ھەر کۆلەكە بییت بۆ راگیرکردنى قەوارە و بوونى رژیى بۆگەنى ئەو فەرمانپەرەواپە و فەرمانبەرى گەورەى میرى ناوچە...، پارتیزەرتیکیشى لە کۆنە چەكەمە رەقەکانى ئاوەللى خۆى پى ناساند، لەسەر چەردەپەك پارە ریک كەوتن. كە مینەى بۆ رزگار بکەن، بەلام لەولاشەوہ، لە پشت کوئخاوە، بۆ پاراستنى کورسى و پلە و پایەى خۆى، بەدرۆ و بیبارانە دەبگوت «لیژنەى لیتکۆلینەوہ دەبییت دادپەرورەرانە کارى خۆى بکات...» خەسەرە و ھیتن و کوئخا وەیسەش گەلئ ھەولپان دا... بەزۆر لادا چوون.

كەوتنە كۆششیکى بى پەروا...، کتیبان ناسى تەقەلایان لەگەلدا دا، دواپى پارتیزەرتیکى وربای لاویان چنگ كەوت، ئەویش کۆلینەوہپەكى تەواوى لە رووداوہكەدا بەئەنجام ھینا...، ھەرچەندە ھیواى سەرکەوتنى ھەبوو لە دادگادا...، بەلام دەریخست كە لە بەكەم لیتپرسینەوہدا زۆر خراب بۆ مەریوانیان تیتچاندووہ و ئەوپەرى یارمەتى مینەیان داوہ.

لەبەر ئەوہ ئەمیش ترسى خۆى دەردەخست... دەشیزانى ئەو پارتیزەرى بەرامبەرى لەگەلدا دەكات، لە پیاوانى دادگەر نزیكە و لە یەك پتیرن...، لەبەر ئەم ھۆیانە پیتشەكى پتیبى راگەیاندن كە سەرکەوتن زۆر ستەمە...، بەلام پەیمانى بەختکردنى ئەوپەرى توانای دانى، تیتشیکەیاندن كە ئەم خۆى یەكیتكە لە لایەنگرانى جووتیاران و ئەو دامودەزگایەش بەسەرچاوەى سەر لى شیتواندنى ئەو خەلكە دادەنیت. مینەى تاوانكاریش لەولاوہ، لە داخندا خەنجەرت لى بدایە خۆینى لى نەدەھات... ئەو بەتەماى تووشکردنى مەریوان بوو، جارى وا خۆیشى لەگەلیدا كەوتوہتە داوہوہ...، ئەم چونكە لە خۆى بەگومانە، لە ناخى دەروون و ھەستەوہ زۆر شپرزەپە...، بەبچووكتترین شت، یان ساكارترین بیریكە، دەنالۆزیت و لە خۆشى ھار دەبییت...، ئەو درندەپەى كە خۆى ھەمیشە خەرىكى تەلەكە و داو بوو، لە ریزى پیتشەوہى دەستدریژكردن بوو بۆ بى چارە و رەنجبەر و جووتیارەكان...، گەرچى ھەرکە باوكى دەردەكەوت لە ھاتن و چاوپیتكەوتنیدا بۆ گرتووخانە، زوورە زوور دەستى بەگریان دەکرد و دەپاراپەوہ:

- بابە گیان، لە پتیبى خودادا، رزگارم بکە...، مردم، دیقم کردووہ...، بچۆ بۆ لای بەگ، بۆ لای میر...، سەر بەكۆشى دوژمنیشدا بکە و من قورتار بکە، دار عەساكەى خۆتم...، ئەو ھەتیبە فیتى بەندیخانەپە و ھیچی بەخەیاڵدا نایەت... مینە پالەوان واى لە خۆى کردبوو باوكیشى لى پەست و بىزار بوو...، بەلام مەریوان، وەك بتى تاساوى لى ھاتبوو... و بۆ بوو...، ھەر لە گیتراوى كۆلینەوہى روودانى ئەم كارەساتە جگەرپرەدا بوو... پیتش خواردنەوہى بى ژمار، ھیتجگارى مەنگتەرى کردبوو...، بەزۆر نەبوواپە ورتەى لیتوہ نەدەھات...، لە ناو گىراوہكاندا، لە ھەمووان مات و بى دەنگتەر بوو، ھەر كە ھیتن و خەسەرە دەھاتن بۆ لای، لە پاش چاكوچۆنى، ھەواللى خەجیج خانى نامۆزنى دەپرسى، بەنیمچە شەرمیکەوہ، سەرى دادەنەواند و دواپى ھەواللى گولە خانى دەپرسى: «برواتان بییت من خەمى خۆم نییە، ئەوہى ئازارم دەدات دللى خەجیج خان و گولەپە، پەرتیشانى من ھەر بۆ ئەوانە، بەلام دەستەلانى ھیچیشم نییە، ئەوہ كۆشتوومى...» گولە خانیش لەولاوہ، ھەموو جارێك بەدل، جلى پاكى بۆ ئامادە دەکرد و فرووچیکى بۆ دەکرد بەبریانى، ناو سكەكەى پر دەکرد لە بادام و كشمیش و قیمە و داوودەرمان... ھەر جارەش یەك دەنك لە بەرموورەكەى خۆى ھەلدەپچرووقاند، جارى دوو دەنكیش لە مێخەك بەندەكەى بەدیاری بۆ دەنارد...:

«ئای كە بەختەوہرم...، ھەر ھەمان بۆنە خۆشەكەى ئارامى دلەكەم و رۆحەكەى رەوانم...»

ئاسوودەبىي ژىيانى پىر جە خارم ھەر بە تۆۋە بەند بووھ...»

بەلئى گولە خان و مەريوان، لەو كاتەوھى كە خوڧيان ناسىبوو، لەو ھەناسە يەوھ كە ھەست لە دەروون و سۆز لە دلئاندا بزوا بوو، يەكتىريان خوڧ دەويست... گولە خان بۆ يەكەم جار بىرى كردهوھ، دەنكە مېخەكى بۆ بىخاتە چىيەوھ...، دوایى باوھىرى ھاتە سەر ئەو كراسەى كە ھەمىشە چاوى مەريوانى پىن گەش دەبووھوھ...، كراسە پىيازىيە كالەكەى كە بە گولئى ئالئى گولە باخىيى پازابووھوھ...، ھەر جارە گولئىكى لىن دەپرى و دەنكە بەرموور و مېخەكى دەخستە ناوى، دەينايە ناو گىرفانى كراسەكە يەوھ...، چاكتىرىن دىارىيى، بەرموور و مېخەك و گولئى ئالئى گولەى جوانى پەروڧشى دل...، ئەمانە ھەمووى بۆنى بوونى خوڧشەويستى گولەيان پىتوھ بوو، يادگارە شىرىنەكان، ھەموو جارىك دەيگوتەوھ...

«ئاي كە ئىقبالت بەرزە، لەم لىقەومانە تووشەشدا، سۆز و ھاناي خوڧشەويستى مەستت دەكات و دەتبووزئىتتەوھ...»

ئا بەم جۆرە مەريوانىش لە ناو گرتوخانەى تەنگوتاردا بۆنى گولەى ناوھ بەمانەوھ، ھەر مانگى يەك دەنك بەرموور...، ئەوا بوون بەشەش دەنك... شەش مانگ تىپەرى...، شەوانى دوورودرىڧى بىن خەويى و چاوەروانى و بىن ئارامى...، دووجار كاتى دادگەرىيان بۆ دانرا و دواخرا بۆ مانگىكى تر...، چار چىيە، ھەر دەبىت دان بەخوڧاندا بگرن... بەھىوا...، بۆ قورتارىبون...، بەربوون و گەرانەوھ بۆ ژىيانى سەربەستىيى و شادمانىيى... بۆ ناو باخ و بىستان... بۆ دىبەر و سەرچاوە و كانىاوەكان...، بۆ نشىيوى لاپالئى چىا بەرزە سەركەشەكان...، بۆ پۆژانئى دروئىنە و مەلۇكارىيى و پەزىرىن و ھەرەوھز...، بۆ سەيرانگاي بەھارانئى تەرى بەفەر... بۆ جەژن و كامەرانئى و سەيران و پىمازىيى، بۆ گەمە و ھەلپەركىيى داوھت و زەماوھند... بەلئى بۆ گەرانەوھ بۆ باوھشى ژىيان...، بۆ بازوو و ھشاندىن و كاركردن بۆ خۆرەتاندىنئى پۆژانئى سارد و گەرمى ناو كۆمەل...، بۆ كۆكردەوھى بەرى پەنج و بەرھەمى سالىكى پەبەق... بۆ ھەستكردن بەگىيانئى ژىيان، بۆ دانانئى دەستى ماندووى بەختكردن و ھىزى بازوو لەسەر سكى تىر، بەبەرەبوومى كاتى پىتى سامانئى دەشت و چىاي نىشتىمانئى رەنگىن و جوان «لە بەختى تۆدا، چەند جارىك پىشويى ناو شارەكان، پىمى و پرووخىيى سەر شەقامەكان...» پارىزەر وا دەلئىت: «ئەم دنىايە لە گۆراندايە، تۆ جووتىارانەكەشت بۆ خزىنراوھتە ناو فايەكەتەوھ...»

پۆژىكى تەمومژ بوو، ھىمىن و خەسەرە و كوئىخا وەيسە لەملاوھ، رۆستەمە سوور و دەستەى چلەكاوخۆرىش لەولاوھ، ھەموو رووھو شار كەوتتە رى...، ترس و گومان و دوولئى دەستى بەسەر دل و دەروون و ھەست و ھۆشى گشتىاندا كىشا بوو...، ھەموويان بەدوای وەلامى يەك پىرسىاردا دەگەران، نەبەنگىيى، دەخىل و داوئىنگىرىيى خەجىج و گولە، ھەرەشە و گورەشە و چاو سووركردەوھى رۆستەم و وئىلبوون بەدوای «ئەنجام، بەلئى ئەنجام دەبىت چۆن بىت...؟!...»

ھەتا رۆستەمە سوورىش كە لە پىشەوھ پەيمانئى تەواوى وەرگرتبوو، پىرواي بەخۆى نەدەكرد...، دلئى وەكو چىكەنە لىيى دەدا، جىگەى بەخۆى نەدەگرت، ھىتدە خۆى نواندبوو پۆلىسەكانى گرتوخانەشى لىن بىتزاربون، رقىيان لە مىنە دەبووھوھ، مەريوانيان خوڧ دەويست...، ئەو پۆژە كاتى دادگا دەستى پىن كىرد، مىنە و مەريوانيان ھانى...، خىزم و خوئىش پەلامارىيان دان، ماچوموچ دەستى پىن كىرد...، مىنە زۆر پەشوكا و شلەژا و بوو... گومانئى دەروونئى خۆى تۆقى پىن كىردبوو...، بەپىتوھ پراوھستا بوو، وەك بىنى ئا و دەلەرزى، باوھىرى بە وتەكانئى باوكى نەدەكرد كە پىتى دەگوت:

- كورە شىرىنەكەم، پاش چەند ساتىكى تر ئازاد دەبىت و دىبىتە دەرەوھ...، من لە دە لاوھ پەيمانم وەرگرتوھ... بەچەند جۆر ھەولئى تووش كىردىم داوھ، دەترسم لە كاتى قسە لىتوھرگرتىشدا ئاوا رووخا و بووبىت و قورى خەستت بۆ منىش گرتىتەوھ...، ئەوھ بۆ وا دەكەيت؟!...»

پۆلىسەكان كە لە پارەوى دادگادا بەدىيار بەندىيەكانەوھ وەستابوون، ناوھ ناوھ لە قىرقالئىيان بىتزار دەبوون و خوڧيان توپە دەكرد، بەپارانەوھى كەسوكار ھىتور دەبوونەوھ...، مىنە بەترس و گومانەوھ «بابە گىيان باوھىرەم نەماوھ، بەدۆستەكانئى تۆش، دۆستى نانئىيى و مەسلەھەتن، من باوھىر ناكەم...، باوھىر ناكەم...، ناچى بەگوتىمدا... چۆن، بەچى... دەپىم بلئى دلئم دەرھات...»

ئا لەم كاتەدا كە ئەمانەى دەگوت چاوى پىر بووبوو لە فرمىسكى گىريان و قولئى دەدا... «ئەوانە فىرى حەپسىيى و كوناوكونن، من ئەوھم پىن ناكىت»

- كورم، دان بگرە بەخۆتدا... تۆ پىياوئىت، شوورەبى خۆت مەبە، لەبەرچاوى ئەمانەدا خۆت مەشكىنە...

- نا... من پىياو نىم...، كىن دەلئىت من پىياوم...، نامەوى پىياوبم...، پىياوھتى لە من

نايهت و پيم ناکریت... بۆ گرتوو خانە پیاو نیم؟! بۆ نازایه تی به ندیخانە و ئەسپێ و مۆریان پیاو بم؟!

- هەمی بێ فەر... دەم کۆت بە، لیکینێ، ئیستە بانگتان دەکەنە ژوورەو، ئەمی خۆت بیر نایهت، دەمت داخە با لێرە به تەنھا به جیت نههیتلم، بێ دەنگ نه بیت دەرۆم... به لام مەریوان بههیتمی لهولاوە راوہستا بوو... زۆر به ئارام و لەسەر خو له گەل وەیسە و هیتن و خەسرەدا دەدا...

- هیچ باوەر ناکەم من شتیکم بۆ بیت... من ترسم له دلدا نییە، چونکە من خۆم به تاوانکار نازانم... ئەم حەوت مانگە ئەو ئەشکەنجە و نازارەمی له به ندیخانەدا دیومە به خۆرایمی بوو و سەپینراو بەسەرمدادا... بلیت دادپەرورەمی سەرنه کەوت به سەر فیل و تەلە کەبازی و پیلان و پیلانگێراند؟!، من دەزانم رازیکمی نهیتنی له ژیر ئەم پیلانە گلارەدا هەیه...

- ناخر من له مشتەمی ناو هەمانه کە دەترسم... کێ دەزانیت ژیر به ژیر چی له ناوایه...؟!

کوێخا وەیسە دەستی خستە سەر شانی خەسرەو، گوتی:

- ئەگەر من تۆزیک ژیری له میتشکەدا هەبیت، ئەوان کاری خوێان له ژیرەو جیبه چی کردوو... بزاین دوایمی دەرده کەوت، ئیمە رۆستەمی پیلانگێر له بیر ناکەین... هەزار بەند و باوی له ژیر سەردایه... لەم کاتەدا کابرای پۆلیسی سمیل بابری بەردەرگای دادگا هاتە دەرەو، قییراندی: «دادگا... دادگا...» هەموو له پردا راجلەکین... تەزویه کی سارد به پشستی مینەدا هات و ئەژنۆکانی کەوتنە لەرزین... نهیتوانی خۆمی به پینو بەگرت... دەستی گرت به لاشیپانی دەرگا کەو و خۆمی پێ گرتەو کە نه کەوت... لەم کاتەدا له ژوورەو بانگ کرا:

- مینەمی کوێخا رۆستەم...

پۆلیسی بەردەرگا: مینەمی کوێخا رۆستەم بۆ ژوورەو...

مینە به له تر رۆمی بۆ ژوورەو، به دوامی ئەو دەدا مەریوان بانگ کرا، کەسوکار به دواياندا چوونە ژوورەو، به سەر کورسییه کاندادا بهش بوون... پرسی دادگا و گەواھەکان تەواو بوو... دوو کاژمیر بەم هەیتو هەووتەو خەریک بوون... پارێزەری هەردوو لا تەقەللایان دا

و تەلاشیان کرد... گەلیک پرسیار هاتە پششەو... شەری هەردوو لا، لەو دەو پشش، گۆزانەو می کوێخایه تیبی له خیزانی یه کەمەو بۆ دووم... گرتنی مەریوان لەسەر باری رامیاری و جوولانەو می جووتیاران، رانەمەر... پەلە گەنم، خەنجەری سەر دلێ شەفە... کیتلانی خەنجەری مەریوان له ناو پەلە گەنمدا... بوونی مەریوان له نزیک ئەو شوپنەدا، گەواھی ئەفسەر و پۆلیس بۆ له ماله وەبوونی مینە... لایه نگیری دەرگا کانی میری کە ئەم رۆداو می چووتە لا، به لای مینەدا... مەریوان کرا به تاوانکار و بیست سال گرتنی به سەردا درا... مینەش وەک به رزەکی بانان بۆمی دەرچوو...

لەو کاتەدا کە دادگەر بریاری به سەردادانی دەخویندەو، گوتی:

- بریار درا به بیست سال گرتنی

لەوتو مینەمی رۆستەمە سوور له هۆشی خۆمی چوو، رهیپل بوو سەر زەوی... ئیتر ناگای له خۆمی نه ما... رۆستەم و دەستوپیوتەند رییان درایه مینەیان هەلگرت و بردیانە کەناری کەو، دوو پۆلیس لەسەر فرمانی دادوەر به دوايانەو بۆ دەرەو می هۆلی دادگا... له پاشدا مینە هۆشی هاتەو به خۆیدا... به گریانەو دەگوت:

- هەمی هاوار، چۆن بیست سال گرتن درا به سەرمدا... پەترۆ دەبم... له ناو دەچم... بیست سال به دوو درتیبیه...؟!، دەمرم، به خودا دەمرم... لەم کاتەدا باوکی خیرا دەستی گرت به دەمیبهو... توند دەمی گرت:

- کورم، مژدە بیت، تۆ به ربوویت، مەریوان ناوی ناموون چوو... تۆ نیت، ئەو ئەو، تۆ تەواو...

لەم کاتەدا مەریوان به هاوار هاوار به دەست دوو پۆلیسه و هینرایه دەرەو، راپیتی گرتوو خانەمی تەنگوتار کرا... به زیندوویی زیندە به چال دەکرا... به پیلانی دەرەش، پیاوکوژ، دز و درۆزن تووش کرا...

- من بێ تاوانم... هەمی هاوار، هەمی داد، هەمی بیداد... خودای گەرە چۆن به مە قایل دەبیت... چۆن پشیان ناوتینیت، ئەمە زۆرداری و چهوساندنەو یه... تاوانکار وەک به رزەکی بانان بۆمی دەرچیت، بێ تاوان به زۆرەملی به خیرتە جیگای... ئایا بهری تاوانی ئەوانیش دەبیت ئیمە بیچیتین...؟!، بۆچ دەبیت و ابیت... ئەمە کەمی دامودەزگایه، به زدانی گەرە...؟! تۆ خۆت ناگاداریت، دەبیت هەقم بستینیت...

مینه لهم دهنګه دهنګه راپلځه کی، چاوی بهرز کرده وه، به دهسته سره که ی چاوی سړی، به سه رسورمانه وه سه بری مهربوانی کرد و له بهر خوږه وه ده یگوت...

- باوهر ناکه م...، بلتیت وایت...، من نه بووم؟! چو من نه بووم؟!... ته و بوو ته و...؟!...

لهم کاته دا هه ستایه وه سه ری، په لاماری دهستی باوکی دا و ماچی کرد، به حه په ساوییه وه دهستی کرد به پیکه نینیکي شیتانه، وهک تارام له بهر بر او پیک...، ده ماری پیسی ورده ورده ته زووی پیادا ده هات و چاوی شیتی به هه چوار لایدا ده گپرا که و ته خه یالی بی ورده کی سه لئ شیتاوه وه:

«تو کوشتت، وهک ویستت توت تووش کرد...، تم هه تیوه ئیسته ش واز ناهیتیت، تم هه موو دوغا و نرایه ی ناو جهرگت راده چه نیتیت، با وهل بیت و ئیتر گوت له دهنګه زولاله بیزار که ره که ی نه بیت...»

لهم کاته دا باوکی سیخورمه یه کی وریا که ره وه ی له که مری سره واند، خزم و خویش به پیکه نین و خویشیه وه نه ملا و نه ولایان لئ گرتبو، پیروزبا بییان لئ ده کرد و پیمان ده گوت:

- هه تا ماویت هه نژکه ری باوکت بکه، تاوا دلسوژانه فریات کهوت، ته و نه بووایه تووش بووویت و کی رزگاری ده کردیت؟!...

رؤسته مه سوور له ولاره هه ناسه یه کی قوولی هه لکیتشا...

- منیش به گالته نژکه ری تاغا و میر ناکه م، له بهر چوار شتی وه هایه، که تاوا بیت به فریادمانه وه...، دهک خودا فریادره سییان بکات و له هه موو به لایه ک رزگاریان بکات، به لام مینه تووش چاک بزانه که تمه ی تووژر گران له سه رم که وتوه، خزمینه ئیوه ش بزانه هه رچی بوو خوم و مینه ده که م، شان و شه و که تی ئیوه شی پین بهرز ده بیتته وه!...

- بابا گیان، تو خوش بیت زووی پری ده که ینه وه، به زیادیشه وه... له ولشه وه پیتری مالی خه سه رو و نه وان، وهک بومبا به سه ریاندا ته قینرایتته وه وه هایان لئ هاتبوو...، هه موو سپی هه لگه رابوون، نه یانده زانی چی بلتین و چی بکه ن... بو پیتشه وه دریان دا، هه ر نه ونده یان زانی مهربوان به به رده میاندا راپیچ کرا، به بی نه وه ی بیه لن نه ختی بیدوینن، پولیسیتک هاواری کرد «مه واجه هه یه، بچن بو به ندیخانه...»

لهم کاته دا، پولیسه سمیل باپره که هاته پیتشه وه...، رووی کرده رؤسته مه سوور، خوئی گیف کرده وه، سنگی لئ ده رپه راند:

- کوپخا مزگینیه که م بده ری...، زوکه ده ی...، که میش بیت نامه وی...، ته به پروکه ته به پروک...

کوپخا ده دیناری دایه دهستی... «برو به شی که ن...»

ده دیناره که ی ماچ کرد، رووی کرده خه سه رو و هیمن و نه وان، بی بارانه شان ی لئ هه لته کاندن:

- ئیره چولکه ن، ده ی لیره مه وه ستن...، برؤن ده ی له به ندیخانه دواپی ریگاتان دده ن که بیین...

هاورپیه کی وه کو خوئی:

- فه رموو برؤن، ئیره چولکه ن... ئیشتان نه ما...؟!... وه ستان قه ده غه یه، با به شی بکه ین...

- خوزگه نه ویش ته بریه بووایه، ده ی تریشمان حه لال ده کرد...؟!...

سپیه م به زرده خه نه وه سه بری ده کردن...

«به راستی چه شرت بهم باوکه لۆزه نگه ره کرد، خه تای خۆبه تی منی وهها راهیتنا، له مندالیمه وه هه ر و گور، به زم و فهرته نه، خۆ گیفکردنه وه و سنگ دهره پراندن...، تۆ له هه موان زلتريت، ئەمانه نابن به تۆ...»

مینه دوای ههوت مانگ به ندیی و دووری و سزای دهروونی و په ژاره ی جگه رپر که به ره و گوند که وته ری...، وهک تازه له دایک بوویت، باوکیشی وهک مالۆس له ناو ماشینه که دا خۆی مه لاس دابوو...، جاروبار به ورته یهک ئەمی دههیتنا یه وه هۆش خۆی...، دوای تۆزیتیک ده که وته وه ناو گیتراوی وره وری ماشینه که وه، هه ر له که رکوو که وه هه تا کاتیک له ده مکه لی چیا که چون به ودیودا...، ئاسۆی فراوانی دهستی به رینی ئەودیوی چیا که سه ره نجی له پری راکیتشا و بردییه وه بۆ ئەندیشه ی رۆژانی له مه وپیش...، خر مه خر می زیخ و چه و به ردی ژیر پیچکه ی ماشینه که گیترا یه وه بۆ ئەو رۆژهی که شه فه ی تیا دا کوشت...، هاوار و داد و پارانه وه که ی ده هاته وه به می شکه دا...، مینه توند دهستی نو قان دبوو...، پاش که می تیک، له تاسه یه که دا، به بی ناگایی که وت به سه ر باوکیدا...، به رچاوی تاریک بوو بوو...، وایده زانی ئەو کاته یه که دهستی له مشتۆی خه نجه ر توند کردوه، له سه ر دلێ شه فه ی گیر کردوه «خه تای من نییه، ئامۆزا دل سۆزه کانی له مه ر خۆت ئەمه به من ده که ن، بۆ ئەوانت ده کوژم، با تۆش له چه ره سه ری رزگار ببیت...»

له م کاته دا باوکی سیخو ره یه کی توندی له لاقه برغه ی دا، وریای کرده وه...، به سه رسورمان و مۆنیی سهیری کرد، به په ستیی ه وه:

– کوره ئەوه چیه...، نووستوویت...، ئەوه ده لیت بووراویته وه...؟!... ههسته ئاگات له خۆت بیت، له بیرت نه چیت، چۆن پێ گوتیت وا ده که یه ت و وهها ده لیت...

– به لێ؟!... چۆن؟ با به گیان له گه ل منت بوو؟!...

– به لێ به لێ، هیچم لێ تیک ناچیت، بروات پێم هه بیت، خه مت نه بیت... ماشین وهستا و... هه ر ئەوه نده ی بلتیت یه ک و دوو، ناودی ژاوه ی تیکه وت...، هه ر مندال بوو بۆ به رماشین و به داویدا رایان ده کرد، مندال ه رووته له کان، سه راسیمه، به بی ئەوه ی له م گه رداوه بگه ن، به حه په ساوی ره ق بوو بوون، پیڕیژنه جامبازه کان هه ر زوو راپه رین و

که وتنه مقۆمقۆ، هه ندیکیان ته شیی به ده سه ته وه، ئەم چه په و ئەویان راسته، هه ریه که به لایه که دا بای ده دا...، نیم شاد و ئەویتریان ناشاده...، هه بوو له م هه لۆیسه خۆی ده دزییه وه، بۆ هه ندیک روو به روو بوونه وه یه کی دوو دیو...، دلێ ئەملاش و دلێ ئەولاش...، سه ره گیتزه یه کی سه پر له ناودا دروست بوو بوو...

– مینه هاته وه، مینه به ربووه...، مه ربوان تووش بووه، تازه تیاچوووه، بیست سال گرتنی به سه ردا دراوه، مه گه ر مه یته که ی بیته وه... له وانیه هه ر زوو به ده رزی بی کوژن، ده رمان خواری بکه ن...، با...، ئا ئا وه هایه...، نا نا... هه ر به ندییه... مه گه ر به نه خۆشیی!؟

– ئەفسوس بۆ مه ربوانی ره وشت خاوتین...، لاوی راست، دروست و بی وه ی...، ده بیت گوله ی نازداری چی لێ به سه ر بیت، چۆن ژیا نی لێ به سه ر بچیت؟! ئیسته له وانیه بووراویته وه...، تووشی نه خۆشی خراب نه بیت چاکه...

– بلتیت به وه فا بیت و په یانی خۆی نه دۆزیتیت!؟

– من ده لیم وا ده بیت... من باوه ر ناکه م...

به لێ هه زاران بیرو که ی چاک و پاک...، وهک ئەویش دوو دلایی و ترس و دل کرمی کردن، گومان بۆ هه لبه ست... گونده که مان گۆرانیکی گرنگی تیکه وت...، بوو بوو به دوو به ره ی دژ به یه کتر... کار برابوو وه، که چی سه ر کانی ژنان به م رۆژگاره وهک شوین کۆلینه وه ی دادگای لێ هاتبوو...، هه ر که سه به جوړتیک ده دا و به لایه که دا ایده تاشی، لای هه ندیک به رژه وه ندیی و لای هی تریش پاکی و دل سۆزی، جا یان به ملادا، یان به ولادا... مالی مه ربوان چۆل بوو، ده رگا که یان خری داخراو، وهک بلتیت «مۆر کرا بیت»، مه ربوانی ته نها هه ر خۆی مایه وه، ئەویش نه هاته وه...

«با بخۆن، باوکت و مینه ی برات که میان نه چه شت، دل ت بۆیان دانه خوریا...»

به م بیرانه وه رووناکی کچی رۆسته مه سووریش له دلێ خۆیدا ده یگوت و ده یگوته وه...

... ئەمه گشتی ئاهی تو و رزگاره...، وهک ئەو کوره لاوه جوانخاسه یان دوور خسته وه و ده ره ده ر کرد...، دلێ تۆشیا ن شکاند و به و خراپییه له یه کیان کردن، ئەوه نده ی تۆزیتیک دلایان رانه گرتی... تۆش مه گه ر هه ر به درۆ...، هه قی خۆیا نه...

«ئهی دایکت، ئامه ی ژنی رۆسته مه سوور، له و رۆژه وه که مینه ی کوری گیرا بوو، له ناو دوو تویی پیخه فدا، وهک کوته کت دای به میژه لاکیدا، بیزمان لینی که وتوووه...، خۆ،

خوا نه کات روسته مه سوور توژتیک به ته نگیسه وه هات بیت، رووناک، ده یارم هم چه ند ساله تان هر وا هیناوه... روسته مه سوور هر گیز دایکتی نه ویستوه... به دهردی نامه که هم موو جار تیک پیی ده گوت:

«من شازنی ناو ژنانی هم ناوچه یه بووم، توژی چاوله دهر منت دارزاند، بیس و گه لگه نیو نه ما خوئی له گه ل تینه وه شینیت، منیشت گلاو کرد، به لام تو خوئی هیچ شتیک کارت تیناکات... هر که زانیت پرسیار تیکت لی ده کربت، خوئی تووره ده که یه، به هره شه وه دهنه پینیت، دو و دوشاو تیکه ل ده که یه، ئیتر بی دنگه و دهمکوت...» (ئا، رووناک، به زمه کانی باوکت و دایکت و مینه ی کاکت، قهوانی ناخوئی هم میسه یی له میشتکندا دهرزنگیته وه، دایکیشت زور لیکراو بوو، هاواره کانی دایکتت له بیره)...

- تو منت هر بو ئیش و هر کی مال و به رپوه بردنی دیوه خانه که ت ده ویت، به مامه مامه، مولک و مالی باوکی به رپه حمه ت چووشمت قووت دا... رووناک هم میسه له دنیای ناخوئی هم نه ندیشانه دا ده تلایه وه، «باوکه روسته میشت له وه لامدا به تووره یی له ده می نامه ی دایکتی ده دایه وه:

- نه ی چی... گوایه وشکه لی گه نده لی وه کو تو بو ئیش نه بیت بوچی چاکه... ده لیکینی... دم و قه پوژت به ره به ولاره... با...» (دایکه نامه ی به سه زمانیشت هر پیشی ده خوارده وه... ناچار، هر چی هه بوو ده یه رچنیسه ناو سکی خوئی و قوئی قورمیش ده بوو... له داخاندا رووناک ایی له ناوچه وانیدا نه ده دی، له گه ل نه وه شدا به راستیی ژنیکی سه لاری نان بده ی مالی خوئی بوو، له ریزی خوئی وه، لای خه لک وای دهرنه ده خست...»

له ولشه وه مالی سین ناموزاکه، له وپه ری خه م و په شتیوی دل سوژیدا بو مهربوانی تیا چوو له په ژاره دا بوون، خه جیح خانی شوخه ژنی کارامه و له سه رخو، هم میسه له دل دانه وه ی کچه که ی نه ده که وت و دهستی میهره بانی به سه روچا ویدا ده هینا و دلنه وایی ده کرد...، هر که سی رپی ده که وته شار و له وپوه بو که رکوک، هم لیسه وه به رگ و پیوستیی خاوین و خواردنی چه ور و نهرمی بو ده پیچایه وه و ده ینارد بو مهربوانی تاقانه ی به جیماو... لاوه جوانخاسه که ی ده زگیرانی کچه خو شه ویسته که ی...

مهربوان وهک تریشقه ی شه ره سه ری دابیت... بریاری دادگا و و کاسی کردبوو... له

پاشدا وهک یه کی له خه ویککی سامناک و ترسناک و قورس به ناگا هات بیتته وه... به چه شنی شیت و هاری لی هاتبوو... جیگه ی به خوئی نه ده گرت... په نجه ی خوئی ده کرؤشت... لیوی ده گه زی... هم میسه هاواری ده کرد:

- بی تاوانم... ناگام له هیچ نیسه... نه ی کردگاری چه پکه رد... چون، بوچی منت وای لی کرد؟! گونا هم چی بوو... تاوانکه ر بوئی دهرچوو... بی تاوان تووش بیت...؟!... کوا ویزدان؟! کوانی دادپه روه یی... که سیش باوره پم پی ناکات... به تاوانکار و خوینرپم داده نین... هم به فهرمانرپه وایی نارپه و... هه ی هاوار... تو تازه به ربوویت، بو شتیکی پیروژ، هم له کوئی و نه وه له کوئی، ته نها ساتیک دلگران نه بوویت، خوژگه هم حوکه مت بو نه وه بدرایه...

مهربوان پتر له مانگیک، بو دوو مانگیش، وه کوشیر و شیتی لی هاتبوو... هه تا خه جیح خان سه ریکی لی نه دا و دیده نیی نه کرد له په ریشانی نه که وت... به لام له و رپوژه وه که خه جیح خان هات بو لای ئیتر هیمن بووه... نه وه بوو نه و رپوژه، هر که خه جیح خان دهرکه وت، مهربوان خوئی پی رانه گیرا، دهستی کرد به گریانی به کول:

«من بو گوله ژیاوم، ئیسه م لی زویر بن، بیسه لیمه، چونکه من بی تاوانم، بی گونا هم... به خوژیی تووش کراوم... بروام پی بکن، به یه زدان... به چیستان بروایه... به چاوی هه مووتان، به گوری عه زیزه کانی ئیسه، که هی خو من...» ئیتر به په رپوشه وه په لاماری دهستی خه جیح خانی دا:

- به ساقه ی چاوه کانت بم... مهربوان گیان... نه وه بوچی هینده شیرزه بیت و وه ها ده که یه...؟!... خه م مه خو...، بوچی به م جوژه وره ت به رداوه؟! من وامده زانی تو دلخوئی ئیسه ده ده بیته وه... به س نه بوو گوله م نه هانی... خو توئی به م جوژه بدیایه، ده توئی و ئیجگاری شیت ده بوو.

مهربوان ته زوویه کی روونی حه وینه ر که وته هه ناوی:

- به قوربانی گوله بم، ناموژن گیان...، ئاخو چی بکه م...، دهسته لاتم چییه...؟! من بو ئیوه ش بووم به بازار و دهر...، تازه من به که لکی چی دیم...، بو مردن چاکم...، توخودا نه ی گوله... من چی بکه م، یه زدانی گوره؟! گوله گیان و دللی من، گونا هه ی چی بوو به من وه وه های لی بیت!؟

- کوری خو شه ویستم، به خودا، بزانه و ده که یه ت و به م جوژه بیت ئیتر هر گیز ناتناسم،

دیدنیشت ناکم، ناشیه لم گولہ قاچ بیئی بۆ ئیره، ئەمە مەریوانی ژیر و بەراویژەکه بوو؟!... ئەمە تۆیت...

- دەسا چی بکەم، چارم چیبە...، ژیان و جیهانم بۆ چیبە، گولەشم لە دەست چوو، بەلام با هەر من لە کیس بچم چاکترە، ئەو بۆ؟! لەم کاتەدا مەریوان دەستی کردووە بە فرمیتسک هەلپشتن، بە دەنگیکی پرسکاوەوە خۆم مەبەست نییە، نا، ئیو، گولە، ئەو خزمەنە، بووم بە ئەرک و ئازار...، ژبانی ئاسوودەم لێ هەراسان کردن... ئەو ئیو بۆچی بە دەست منەو داچیتن و بکەونە ناخۆشییەو؟!...

- کوری شیرینم، ئیمە مەرجیکە و داومانە...، گولە یا بۆ گلە، یا بۆ تۆ...، ئیمە واتە بە هەشتیی مامت ناشکیتن...، گولە خۆشی لە تۆ زیاتر کەسی ناوێت...، ئیمەش هەموو هەر و دەلتین...، دڵ لە دڵ مەدە، ئەگەر پەڕیشانی ئەمە، دلت تەخت بیت...، گولە پرچی سپی بۆ تۆ دەهۆنیتەو، بەلام بە مەرجیک؟!... ئەمە واتە خۆبەتی و بەمنی سپاردوو «ئاسایی لیمی وەرگریت...»

- چی... مەرجی چی... بەچاوان... بەسەر سەر!!!

ئەوێ که ئارام بیتهوه، دان بهخۆتدا بگریت...، خۆت تیک نەدەیت... بەتەمای ئەو بیت که هەر دەر دەچیت و رزگار دەبیت، دیتەو دەرەو، خودا دەرگایەک دادەخات، بەلام هەزار قاپی دەکاتەو...، دەبیت بۆ ئەو رۆژە بژیت که یەزدان دەر وومان لێ دەکاتەو...، من لە دلم چەسپێو، هەقی هەقدار نافەوتیت و تۆ بەهیاوی خۆت دەگەیت، دلت ئارام دەبیتەو...

مەریوان هاتەو هۆش خۆی، گوتەکانی نامۆژنی، دەرمانی کاریگەری دەر وونی گورۆز و ئالۆزی بوو...، پاش تۆزیک بی دەنگیی، هەناسەیه کی قوولی هەلکیتشا، گوتی:

- نامۆژن گیان...، وەک هاتی بە فریادم...، خودا بگاتە فریادت، لە هەموو دژوارییە کدا...، من ئەوا دلم ئاسوودە بوو، که بۆم دەرکەوت ئەمە باوەری ئیوێه من پەرۆش و سووتای ئەمە بووم...، ئیتر لەم جیهانەدا خەم نییە...، مەرج بیت ئیتر گرژی نەکەوێتە ناوچەوانمەو...، چونکە ئەوێ راستی بیت هەموو پەستی و پەژارەیه کم لە دەست چوونی گولە بوو...، ئیستە بە واتەکانی تۆ، باوەرم پەیدا کردووە که هەموو کاریکی سەخت و دژوار ئاسان دەبیت، منی زیندووی بی تاوانیش، بەروای پتەوی خۆشەویستی و ژبانەو، چاوەروانی ئەو رۆژە دەکەم که قورتار دەبم و بە ئیو شاد دەبەو...، من خاوەنی

باوەریکی پاکم...، ئیستە گشت برواکانم پتەوتر و خۆشم لە جارن قایمتر دەبم...

خەجیح خان بە پیکەن و بە گەرمییەکی خۆشەو:

- ئیستە بە دلیمیت، بووێتەو بە کورە ئازا و بەراویژەکهی جارن...، کورم، ئیمەش ئیتر که تۆ و بیسین، خەمی گرانمان سووک و ئاسان دەبیت و تا رادەبەکی چاک ئارام دەبینەو...

- پەیمان بیت، ئەوا ئەم واتانەتم کردە تیشوو بۆ پاراستنی دڵ و گیانم، مەرج بیت، خۆم بۆ ئاواتی خۆشەویستی ژیان هەلگرمەو، بۆ ئەوێ دواوژنی رەشی زۆرداران و تاوانکارانیش بە چاوی خۆم ببینم...، بۆ گولە و بۆ ئیو بژیم...، نامۆژن گیان، لە و لاشەو پاریزەرە که یان ناردۆتەو لām، لە هەولێ گەرم دان...

- پشت ئەستوور بە، دەسا ئیتر بە خۆشیی بتبیینەو، کوری شیرینم... مەریوان بەلاماری دەستی خەجیح خانی دا و ماچی کرد...، خەجیح خانیش باوەشی بەملی مەریواندا کرد و ناوچەوانی ماچ کرد...

- خوات لە گەل نامۆژن گیان... بە پەرۆشەو هەوالی گولە خان دەپرسم، چاوی ماچ دەکەم، من چیم هەیه لای خۆتە و هەمووی هی گولە جوانە توخودا بی دلی مەکە، سەر و مالم هی ئیوێه...، بۆ خۆشەویستەکەم...

- کورە کورم، ئەو تۆ چی دەلێت، ئەو من مالم بۆ چیبە؟!...

خەجیح خان...، دلی پر بوو بوو...، ئیتر بی ئەوێ ئاور بداتەو بە پەله خۆی دەر باز کرد و چوو دەرەوێ گرتووخانە، دەرگای بەندیخانە داخراپەو...، ئەم دیدەنی کردنە و نامۆژگاری و واتەکانی خەجیح خان، وەک دەرزیی بەهیز و کاریگەر، درا لە گیان و دڵ و دەر وونی مەریوان و ئیتر لەو رۆژەو، خەم و پەژاردی لە دڵ برا و بریقە هیوا کەوتەو ناو چاوی، رووناکایی کەوتەو نیتوچەوانی...، پیتلوی گرژی چاوەکانی خاوبوونەو...، ئیتر لەو رۆژەو بە هیوا دەژیا و بۆ نامانجی دڵ و گیانی بە پەرۆشەو لە ئەندیشە دلتخۆشکەرەکان جودا نەدەبوو...،

رووداویکی سەیر و سەمەریه، وا دیارە سەرکەوتنی پیلان و هەولەکانی دەر بە گیتی بەنوشوستیی هەژار و ژێردەستە و جووتیاران تەواو دەبیت...، مینە بەر بوو، هاتەو...،

رۆسته مه سوور دواى ئه وهى كوره كهى له به ندىخانه رزگار كرد و نه به يشت هيجى بۆ بيت، كه وتوه ناو دى...، نامهى ژنى به نه خوشى و كه نه فتيى لىنى كه وتبوو...، پرويه كى خوشى نه كرد به لايه وه، له جياتى دلدا نه وه و چاره سه كردن، كه وته سه ر و پۆته لاک كوتانه وهى...، نامه ش هه ناسهى ساردى پر خه م و خه فه تى هه لده كيشا...، له دللى خویدا سى و دووى ئه وهى ده كرد كه چۆن رۆسته مه سوور هه ميشه خه ربكى داوین پيسى بووه...، ئه و رۆژانهى ده هاته وه ياد كه ماوهى وا هه بوو مانگى جارىك جىگهى ئه مى نه ده دى...، يا چۆن ئىسته ش به و كه وله كۆنیه هه ر خه ربكه و به هيج دانامركيت...، گه لپك بىرى كرده وه...، به للام ئه نجام هه ر ئه و په رى بىزارى و به زىن بوو، به رامبه ر به خوشى ژيان... تا ده هات لاوازتر و بى توانا تر ده بوو...، واى لى هاتبوو خوار دنى به ته واوى نه ما بوو...، به زۆرىش پاروويه كيان پى ده رخوا رده در...، كه مینه هاته وه تۆزىك گه شى كه وته دلپيه وه...، به للام كۆستىكى نوئى، رۆسته م وه ك سىپالپىكيش سه بىرى ئامهى نه ده كرد، پاش چهند رۆژىك له هاتنه وهى مینه، رووناك درا به سىروان ئاغا له ناوچهى (ش)...، رووناك گه لى هاوار و شىن و رۆى كرد، به للام بى كه لك بوو، هيج دادى نه دا، رۆسته مى چلكاوخۆر، ده مپك بوو په يماني دابوو به ئاغاي ده موچاو ئاولاوى چاو قىرپۆك، كه خاوه نى دوو ژنى تر و هه شت مندا ل بوو، له قه به لپدا دوو پارچه زه وى چاكى له برى شىربايى لى وه رگرت...، هه مووى پانزه رۆژى پى نه چوو، دواى ئه وه رووناك گۆزرايه وه...، ئامهى سه رسه خت گه لپك ده سته و دامانى مینهى كورپى بوو كه نه به لپت رووناكى خوشكى، به و منالى و جوانى به بدريت به پيره كه رپكى بى رها كه ده لپتى مۆته كه يه...، به للام كه لكى نه بوو...، مینه ش له باوكى كه لله شه قتر و كۆنه په رستتر و بىر په شه تر...، به نا په وا، له وه لاما ده يگوت:

– ئيهو چوزانن، قازانجى ئه و له مه دايه...، پشت...، زه وى و سامان، وه جاخى به رز و به نرخ...، ئه ي كى باشه؟! ئه و هه تيهو شارى به له وپوه كه س نه ناسه؟! سه د و په نجا دۆنم زه وى، كى ئه وه له ده ست خۆى ده دات. مینه هه ر له و كاته دا و له دللى خویدا به خۆى ده گوت:

«هه تيهو مینهى جرتوفرت، ئه وه يه ك قازانج، دواى ئه وه ش هه ر بۆ خۆته، هه ر كات سىروانىش لار بووه وه، هى ترىشى ده چپته سه ر...، ده ترسم تۆش وه كو رۆسته مى باوكت لى بيت، چاو ت هه ر پر نه بپته وه، نا نا، تۆ وه ك ئه و نيت...»

– مه رچ بيت له هيج كۆنه كه مه وه...

– ده بيت له وانه هه قى خۆت بكه يته وه، نه گرىس هيشتا ماوته له باوكته وه فىر بيت هپنده به خۆت مه نازه...، مینه گالتشهى به داىكى ده كرد... به ته شه ره وه ده يدواند...، داىكىشى هه رچه ند چاوى سىسبووى نه خوشى كوشندهى لپك دهن، رووناكى ده هاته وه پيش چاو...، كولى گريان و هه نسكى گه رموگورپى كچه بى ناز كه وتوه كهى وه ك زهنگ له گوتيدا ده زرنگايه وه...، به للام دهنگدانه وه يه كى بى هيو، تاسا و له ده رباي قسوولى نامراديده...، وه ك شيشى سووره وه كراو به جگه ريدا كراييت، ئىجگارى ژانى پى كرده بوو...، ئه مه ش وه ك خۆره به هيجگارى ناو سكى داده رزانده و به ره و لىوارى گۆرى نزيكتر ده خسته وه...

رووناك گۆزرايه وه...، شايى شىناوى و به زمى به گۆبه نگ ته واو بوو...، فرمىسكى خويناوى كه وته سه ر په ردهى سپى بوو كىنى...، ئاخو داخى دللى نامراد، له سینهى لاوتى بووكى ژىر چنگى خويناوى درندهى چاوى شه يتان پهنگى خوارده وه...، دلپش ده بوست له ت بيت و ئاسوده بى بدات به گيان، به للام ده ستى به ستر او بى به خویدا نه ده گه بشت تاكو له شى ماندووى په ژاره ش كفت و كۆ بى...، دواى دوو هه فته لاشه بى گيان و باوه خوون كرايه وه بۆ مالى باوكى...، هه ركه هاته ژوور سه رى داىكى، به ده م هه نسكى گريان وه گوتى:

– داىكه گيان، ئه وه بۆچى وه هات لى هاتوه...؟!...، به خودا منيش وه ك تۆ نه خووش ده كه وم و ده رم...، من به زىندووى زىنده به چال كراوم، خۆم ده زانم رۆژىك دللم ده پچريت و ئىتر ده م به يه كدا ناده م...، ئه وه شم پى خوشتره له ژيان له باوه شى رموزنىكى وه ك جانه وه ردا...، ئه وهى گوت و خۆى دا به سه ر داىكيدا، هه نسكى كولى جۆشه خه سته كهى ده روونى په ستى بۆ نه ده وه ستايه وه...، داىكه ش به مه ئىجگارى بوو...، وه ك په ت نا بپته بىنى، له دللى خویدا «هه قى من و ئه م كچه بى گونا هه له دنيا و قىامه تدا رووى ره ش بيت...» رووناك سى شه و له لاي داىكى مايه وه، باوكى به وردى چاودى رى ده كرد... رۆسته م، هه ر خۆت ده يزانيه ت، ئه م بى ئه قلانه له چى ده زانن، گوايه هه زى له ده مرووتپكه، هه ر ئه وه مان ماوه سه بى بىبا ته شار و هه تيو و مه تيو كورپنى به سه ره وه بكه ن، ئه و به سه زمانه له چى ده زانيه ت، بكه وپته كۆلانىكى چه تونه وه له وى فىرى چاوپر كپى بكه ن، بتدايه به و مامۆستا به ره لايه له وانه بوو سه ر و قاچيشى پى رووت

- سیروان ئاغا پراوپره، دهسهلات، پرشتی پیاوهتی، دیوهخان و سامانی زۆر، زهویی و بهراویکی زۆر، له لووتی کچهکته دیتتهوه...

رووناکیش کاتیک که بهزهوونیی و دلئ شکاوهوه، بهوپه پری په ریشانیی، بۆ ماله باوان گه رایهوه، هیشتا جیتی لووته خهنجهری شهوی زاویهتی سه ریشتی دهستی رووناک ساریژ نه بووبوهوه... که باوکی وهک دهکردن، بهتورهیی نه راندی به سه ریدا بۆ ئه وهی بچیتتهوه بۆ کاولبووه کهی خۆی... پیشی راگه یاند که ده بیت وهک کۆیله سه ر بۆ ئاغای میردی دابنه ویتیت، ده بیت دهست دابنی خاوه خیزانی ئهوی به سه ردا بۆن...، ده بی خۆلی ژیر پیتی سیروان ئاغا بیت، ئه وسا کچی ئه و ده بیت...؟! ئه گینا...!؟

رووناک له ماله باوانی شیواوی سارد و سه وه بۆ دۆزهخی تهنگوتار رویشتهوه...، به لام له دلئ خۆیدا ههزار مهرگی به ئاوات دهخواست...، خۆی به خۆی دهگوت:

«باشه تو بۆچی په دوو نه که وتیت...؟!...» ئاخه رزگار...، رزگاری به ره وشت پیتی باش نه بوو، ئه ی به تو ی نه گوت: ئه و کاره بۆ هه ره دوو کمان نه نگیه، هه دنیای تاریکستانی دو اکه وته ییه... جا با وابوایه...، ئاخه دوایی رزگاریان ده کوشته و ئه وسا قورپی خه ستت بۆ خۆت ده گرتتهوه...، قیروسیا له خۆت، ئه ی تو چه ند جار یک نه هاتیته سه ر ئه وهی خۆت بسوو تینیت، له بهر کێ و ازت هینا، هه ر له بهر مامۆستاکه ی خۆت نه بوو؟!، له بهر رزگار گیان نه بوو؟! هه ر خۆت نه تگوت پریار بیت ئیتر هه یچ خه فه تیککی تری بۆ دروست نه که م... ئه ی چه ند جار ئه و جوابی بۆ نه نارده ویت؟!، به وه فایبی ئه و هه تا ئیسته شه بی سنوره، خودا باوکت و کاکت بگرت، رزگار به و بی گه ردییه ی خۆیه وه هه ر به ته ماته، ده لیت به شکو... رووناک له تاو قیژه و هه راوه ریا ی به ری دوو ژن و مالتیکی جه نجال، ده رگای ژوره که ی له سه ر خۆی داخستبوو، له و کاته ی به سه ر بییر و ئه ندیشه ناخۆشه کانیدا تلایسه بووه، له پری و به پرتا و کچه گه وه جرینه که ی سیروان ئاغا ته ق ده رگای دا به یه کدا...، رووناک داچله کی، هاته وه هۆش خۆی: «داده رووناک، باوکه ماته وه» ئه مییش چاوی به خه فه تی لیک نا و خۆی کرد به نووستوو...

مام زۆرابی کۆلوی پیری په ککه وته...، ئه م ماوه یه له گه ره کی مه لکه ندی له شاری سلیمانی گیرسا بووه وه...، به رد هه لکه ندنی کرده پیشه...، هه موو به یانییه ک زوو، هیشتا تاریک و لیل بوو...، بۆ به ره و (گرده گرویی) به پی، لاره وه لاره وه به ری ده که وت...، پریاسکه یه ک نان و پیازی ده به سه ته پشتی، قۆرییه کی قویاوی فافۆنی ره شی بن تیگیراوی هه لده گرت، جاروبار له زستاندا هه ندیک خورمای کورده کۆژه و به هاوینیش ته ماته و که وه ر، یان ته ره پیازی ده خسته تویشوه که یه وه... مام زۆراب له ئه رک و تازاریکی بی ئه ندازه دابوو...، تا به ردیکی به نویتل و قازمه له ناو سکی زهوی هه لده که ند، ناو سکی ده که وته خواره وه، به که م جاری که هاته سه ر ئه م ئیشه و کانه به ردی بینی، سه ری سوپما، له ژوو رووی شاری سلیمانی، له بناری شاخی گۆیژه، به درێژایی سی چوار گردی گه وه ری ماوه فراوان، کون کون کراون، هیزی پاله کردوو یانن به شاری بازوو وه شانندن و ته قه للای بی وچان...، له سلیمانییه وه سه یری ده که یته، وه کو دپییه کی خانووی قورین دیتته به رچاوه...، به لام که نزیک ده بیتته وه، له هه موو لایه که وه ته قه و ره قه ی ئاسن و به رد به یه کدادان، به ئاسانی دیتته به ر گوت...، سه ر ده که یته به هه ر کونیکدا، دیمه نی سه یر ده بینیت، که ندرپکی قولی فراوانه، هه ندیکیان هینده ی حه وشه یه کی گه وه ده بیت، سی لای گلی قه لا به قه لا...، له ناوه وه دهستی کردگاری سروشت تاشه به ردی له ناو سکی زه ویدا به ریز و له سه ر یه ک هه لچنبیوه، به یه کدا نووساندوونی، بۆ ئه وهی ئه رک و کۆششی چینی چه وساو سه ختتر و دژوارتر بکات، یان ده بیت بۆ ئه وه بیت که راده ی خه باتی چینیایه تی پی ده ریخات، ئه وه تا بۆ پارووه نانپکی رۆژ به رۆژ، ئه رکی رۆژانه ی مام زۆراب به وه دهستی پی ده کرد که به یانی، هه ر زوو، شه وه کی ده بوو ماوه ی نیو سه عات به سه ره و ژوره یه کی ره قه ندا، بۆ کانه به رده کان هه لیزنایه... جگه له وه، مام زۆراب هینده ی به ردی قورس و گران هه لگرتبوو پشتی ناوکه ریژ بووبوو...، هه موو ئیوارانیک له لای تووه که ی شیخی نه مره وه، ماوه یه ک له سه ر کاریزه که، ماندوویتی خۆی ده سه ساندوه...، که ده هاته وه خواره وه بۆ مه لکه ندیی، بۆ ماوه یه ک له گوئ بانیزه، له گه ل هه ندی که سانی گه ره ک داده نیشتن، گوئی له وتوویژی ئه م و ئه و ده گرت...، کاتیک ده زانی ده که وته وه نه وزه کوتی...، دوایی باویشکیکی بۆ ددها و به ره و پشتیره پری که میتل و گه ووره که ی مالی

حاجیله ده‌رۆی...، تیر نانی ره‌قی ده‌گوشیییه ناوی شله‌وه...، یه‌ک دوو چای خه‌ستی به‌سه‌ردا ده‌کرد...، دوایی وه‌ک چه‌قۆ به‌ملیدا به‌ینیت...، کاتیکت ده‌زانی خه‌و لاسی پی ده‌برده‌وه، حاجیله زۆر دل نهرم بوو، شیوان خودا هه‌رچی بدایه، زۆرابی لی بی به‌ش نه‌ده‌کرد... مام زۆراب زۆر شادمان بوو. به‌م ژبانه‌ پر ئهرک و ئازار و کویره‌وه‌ریبه‌شه‌وه...، له‌ چاو ئه‌وسای لادیدا، به‌لای خو‌به‌وه، وه‌کو له‌وپه‌ری ریزداریدا بیت، وه‌ها بوو...، هه‌یج خه‌میکی نه‌بوو، ته‌نها جاروبار بیری گونده‌که‌ی خو‌بانی ده‌کرده‌وه...، بیری له‌ جیتی یادگاری ترش و تالی خو‌ی و باووباپیرانی ده‌کرده‌وه...، هه‌ر له‌ رۆژانی مندالیی و لاوتیتی و پیریبه‌وه، تا ده‌ریبه‌ده‌رکردنی خو‌ی، جاروباریش، دوای نوێژ، هه‌ردوو ده‌ستی بو‌ئاسمان به‌رز ده‌کرده‌وه، رووی له‌ په‌روه‌ردگار ده‌کرد: خودایه‌ نازانم بۆچی به‌هه‌ندیک ده‌ده‌یت و به‌هه‌زارانی تری وه‌کو منیش، نه‌؟! شه‌وی پینشوو یه‌کیک بوو له‌ شه‌وانه‌ی که‌ بیری گونده‌که‌ی خو‌بانی ده‌کرد...، خو‌زگه‌ی به‌سه‌ردانیکی ده‌خواست...، هه‌ینده‌ی بیری کرده‌وه تا شه‌ویش خه‌وی پیوه‌ دی، له‌ خه‌ویدا گه‌راپوه‌وه‌ بۆ گونده‌که‌ی خو‌بان...، به‌لام گونده‌که‌یان زۆر ئارام و بیخ خه‌م بوو...، رۆسته‌مه‌ سوور و ده‌ستوپیتوه‌نده‌که‌ی له‌وئ نه‌بون، له‌ خه‌ویدا زۆر شادمان بوو...، به‌ده‌م خه‌وه‌وه‌ له‌ به‌یانبانی تر زووتر به‌ئاگا هاته‌وه...، پریاسکه‌ی به‌سته‌ پستی و رووه‌و گرده‌گرووی که‌وته‌وه‌ ری، وه‌کو هه‌موو به‌یانیه‌ک...، هه‌شتا مستوی هاوه‌لی نه‌هاتبوو...، ده‌ستی دایه‌ پیک و له‌گه‌ل به‌ردیتی بئه‌وه‌ی کانه‌به‌رده‌که‌ خه‌ریک بوو، هه‌ر ئه‌و به‌رده‌ی دوینی شیوان بوو که‌ بۆی ده‌رنه‌هاتبوو... که‌می‌ک له‌گه‌لیدا خه‌ریک بوو، ئه‌مجا هاته‌وه‌ ده‌روه‌ له‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌ گلی به‌رده‌می کانه‌که‌، به‌رامبه‌ر سلیمانی دانیشت، سلیمانی جوان وه‌کو خوانیکی رازوه‌ی دلۆقان، سفره‌ ئاسا له‌به‌رده‌میدا راخرا بوو... «به‌خودا شاریکی دلگیره‌، خو‌زگه‌ هه‌ر له‌ مندالییه‌وه‌ لیتره‌ له‌ دایک بیووتایه‌، تووشی ئه‌و هه‌موو چه‌رمه‌سه‌ری و ده‌ردیسه‌ریبه‌ نه‌ده‌بویت...، کوره‌ زۆراب وه‌ نه‌بیت ئه‌م شاره‌ش پشیتی نه‌بویت...، کاتی خو‌ی گرانبیه‌ گه‌وره‌که‌ی دیوه‌، ئه‌ی شه‌ره‌که‌ی به‌رده‌رکی سه‌رایان بۆ نه‌گه‌یرووتیه‌وه‌، شاللا تو ئه‌و عه‌وله‌ سیسه‌ی ئه‌وسایه‌ بووتایه‌، یان ئه‌خته‌ره‌که‌ی ئه‌م دواییه‌ی هه‌ینانه‌وه‌ی ته‌رمی شیخ، به‌و جوانیه‌ی کچی تو بووایه‌، تووش ئیسته‌ پیاویکی پیاوانه‌ی ئه‌م شاره‌ ده‌بویت...، هه‌ی هه‌ی، باشه‌ له‌و به‌رده‌رکی سه‌رایه‌ جوعمه‌ی پینشوو چیت نه‌دی... برمی و برووختی موهازه‌ره‌چیبه‌کان و شه‌ره‌تیلاو شه‌ره‌ به‌ردی پۆلیس و ئه‌منیه‌کان، په‌نجا زیاتر سه‌ر و قاچی تییدا شکا و به‌ده‌یانیشیان لی سه‌ره‌ونگوم کردن؟! دانیشه‌ زۆراب...، دانیشه‌ به‌ده‌ردی خو‌ته‌وه‌، خه‌یال پلاوی قو‌ری چی

لی ده‌ده‌یت...» مام زۆراب سه‌پریکی قو‌لی سلیمانی کرده‌وه، هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیتشا، سه‌پریکی که‌ندره‌ قو‌له‌که‌شی کرده‌وه، گوری دایه‌وه‌ خو‌ی «پرو به‌لای به‌رده‌گۆزینه‌وه...» ئه‌م پیره‌ به‌غیره‌ته‌ نو‌تلی له‌ تاویره‌ به‌رد گیر کرده‌وه، که‌وته‌ پیک لیدان و دیسان بۆی ده‌رنه‌هات...، پاچی لی گرت به‌ده‌سته‌وه‌، که‌وته‌ بنکه‌ندکردن و هه‌لکۆلینی بنی تاشه‌ به‌ردی عاسی بوو، خو‌ی نازتر کرد، ویستی داخی خو‌ی به‌وتاویره‌ سه‌خته‌ بریژیت...

- ئه‌مه‌ چی بوو، به‌خودا «مستۆ» دو‌یکه‌ راستی کرد که‌ گوتی:

«ده‌بیت گل و به‌ردی سه‌ره‌که‌ی سووک بکه‌ین...»، خو‌هه‌ر ده‌رنایه‌ت...، ده‌سا قه‌ینا کات، با من هه‌موو لاگانی بنکه‌ند بکه‌م، به‌شکو له‌ ریشه‌ ده‌ربیت...

مام زۆراب زوو له‌ خه‌و راپه‌ری بوو، بۆ یه‌ک کاتژمێر خه‌ریک بوو، تاویر هه‌ر ده‌رنه‌هات...، ماوه‌یه‌کی زۆریش بوو به‌ردیان له‌م کانه‌ ده‌رده‌هانی، بی ئه‌وه‌ی سه‌ره‌که‌ی سووک بکه‌ن...، کانه‌که‌ وه‌ک ژوو‌ریکی قو‌لی لی هاتبوو هه‌ینده‌یان به‌رد لی ده‌ره‌ینا بوو...

مام زۆراب که‌وته‌ نقه‌نق، ئاره‌قی ده‌رشت و هه‌یز و بازووی ده‌ره‌تاند

- ئه‌وا تاویره‌که‌م بزواند...، با نو‌تله‌که‌ی لی گیر بکه‌مه‌وه‌، با راپکه‌م... ئا له‌م ساته‌ ترسانکه‌دا، ره‌وانی فییره‌ ترسی زۆراب راجه‌نی، که‌وته‌ نیوانی هه‌ولی کاره‌که‌ی و پاراستنی ژبانی پر مه‌ینه‌تی و به‌چه‌رمه‌سه‌ری خو‌ی...

«ئه‌ها، خه‌ریکه‌ له‌ جیتی خو‌ی بجو‌لیت...، به‌لام گل زۆر دیته‌ خواره‌وه‌، ئه‌وه‌ چیه‌ ئه‌و هه‌موو ته‌پوتۆزه‌، به‌رده‌که‌ خه‌ریکه‌ بئه‌وی...، هه‌ی هاوار، مالی کاوالم، کانه‌که‌ هه‌ره‌سی هه‌ینا... هه‌ی ها...»

گل و به‌ردی کان هه‌ره‌سی هه‌ینا و به‌سه‌ر مام زۆرابی که‌ساسی بی دالده‌ی هه‌ژاردا رما، گه‌یژه‌لووکه‌یه‌ک و ته‌پوتۆزیتی زۆری به‌ئاسماندا لوولدا، وه‌ک چه‌ره‌ دووکه‌لیکی خه‌ست ئه‌و ناوه‌ی ته‌نی... سو‌زی ده‌به‌ده‌ریکی به‌مه‌ینه‌ت، له‌ توونیلی کانی هه‌ره‌س هه‌یناوی گرده‌گر ویدا خنکا و توونا بوو... هه‌ر له‌م کاته‌شدا بوو مستۆی هاوه‌لی مام زۆراب گه‌یشته‌ به‌رده‌می کانه‌که‌...، گوتی له‌ هاواری له‌پری مام زۆراب بوو...، به‌لام گرمه‌ و ناله‌ی هه‌ره‌س هه‌ینانی کانه‌که‌، به‌سه‌ر هه‌موو ده‌نگیتی تردا زال بوو...، زه‌وی له‌ ژیر پیتی مستۆدا له‌ریبه‌وه‌...، گه‌زیک به‌ئاسماندا چوو...، بۆ ماوه‌یه‌ک له‌ جیتی خو‌ی وروکاس حه‌په‌سا بوو...، دوایی پاشه‌وپاش به‌شپه‌زه‌یی ترسا و گه‌رایه‌وه‌ دووه‌، له‌ ناخه‌وه‌ له‌رزی و دلی که‌وته‌ کوته‌کوت، شله‌ژا و بۆ ماوه‌یه‌ک زبانی گیرا، دوایی که‌وته‌ کوکه‌کوک و هاوار

هاوار، به سه‌ری خۆیدا ده‌کیشا و ده‌پاراپه‌وه:

- فریام بکه‌ون...، کورپه هاوار وهرن به‌ده‌نگمه‌وه...، بگه‌نێ، بۆ خاتری خودا، هه‌ی هاوار... (هینده‌ی بلیتیت یه‌ک و دوو، هه‌موو به‌رد هه‌لکه‌نه‌کانی ده‌وروپشت و ناماده‌ی ناو کانه‌به‌رده‌کانی تر ده‌رپه‌رینه‌ ده‌روه...، هاتن به‌ده‌نگه‌وه، ده‌ستبه‌جێ به‌په‌رۆش و په‌ریشانییه‌وه ده‌ستیان کرد به‌گل و خۆل و به‌رد لابرده‌ن...، سێ چاره‌کیکی خایاند هه‌تا لاشه‌ی کوتراو و پلیشاوه و جنراوی مام زۆرابی به‌مه‌ینه‌ت و مردوویان له ژیر خۆل و به‌ردی کانی رووخاوی هه‌رسدا ده‌رهینا، به‌رد هه‌لکه‌نه‌کان هه‌ریه‌که به‌جۆرێک ده‌وان... «گوناهه...، خودا خۆشویست...، بابه‌ خه‌تای خۆی بووه...، هه‌ژار و ده‌ربه‌ده‌ر بوو، رزگاری بوو» مستۆ له‌ کاتی گل لابرده‌ندا هه‌ر له‌ بیرکردنه‌وه و گریان نه‌ده‌که‌وت، لیوی خۆی ده‌کرۆشت و ده‌یگوت:

«ئای که چه‌وساوه‌یه‌کی دلپاک بوویت، به‌چنگه‌کرتیش بوایه‌ کاره‌که‌ت مه‌یسه‌ر ده‌کرد، به‌و حاله‌شه‌وه له‌ من به‌چنگتر بوویت، کورپه زۆراب هه‌تا دوینیش چه‌ندم پێ گوتی که ئه‌و گل و خۆله‌ی سه‌ر کانه‌که ده‌بیت سووک بکه‌ین و لایه‌ه‌رین...، ئه‌وه‌نده‌مان به‌رد لی ده‌رهینابوو ته‌واو قوول بووبوو...، به‌لام هه‌ر به‌گویت نه‌کردم...، په‌له‌ت کرد...، ئه‌وه‌شت هه‌ر له‌ دل‌سۆزی و بێ فیلی خۆته‌وه بوو... مه‌رج بێ ئیتر له‌ دوای تۆوه ئه‌م ئیشه‌ نه‌که‌م...، گه‌ر بووم به‌ده‌روازه‌که‌ر، ئه‌م به‌رده‌هه‌لنه‌که‌نم...، ئه‌م کاره‌ سه‌خته‌ نه‌که‌م...»

له‌م کاته‌دا هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و چاوی سه‌ری، سه‌یرتکی ته‌رمه‌که‌ی مام زۆرابی کرده‌وه، ئه‌مجا رووی کرده‌ به‌رده‌هه‌لکه‌نه‌کان

- توخودا پێم بلین، به‌چ دلێکه‌وه روو بکه‌مه‌وه ئه‌م گرده‌ پر مه‌خسه‌ره و به‌ئه‌رک و تازاره...، ئه‌وه چه‌ند ساله‌ ئه‌نجامی کرتیکاره‌کان یان مردنیکێ ئاوه‌ها ترسناک بووه، یان نه‌خۆشیی و گۆجی و ده‌ست و قاچ شکان...، هه‌موو ناوکه‌رێژ بووین، ئه‌وه‌نده‌مان به‌رد هه‌لکه‌ند و هینده‌مان خسته‌ سه‌ر پشته‌ی ئیستر و دامانگرتیه‌وه...، گوايه ئیتر به‌سمان نییه‌؟! له‌ نانه‌سکی زیاتر که بۆمان ماوه‌ته‌وه، چیمان ده‌ست که‌وت، ئه‌وه‌ی ئه‌م ئیشه‌ی کردووه، وه‌ک قالۆر، دوای چه‌ندین سال، کۆمه‌ کۆمه‌ له‌سه‌ر سه‌کۆی مزگه‌وت داخ و خه‌فه‌تیان بۆ یه‌ک هه‌لپشتوووه...

به‌م جۆره لاشه‌ی پلیشاوه‌ی مام زۆراب به‌ره‌و مزگه‌وتی گه‌ره‌کی مه‌لکه‌ندیی برابوه...، هه‌موو بریاربان دا که له‌ گردی جوگا بینێژن...، به‌لام مستۆی هاوپی هاته‌ پێشه‌وه،

به‌چاوی سوور و پیلوی پر له‌ فرمیسه‌که‌وه، گوتی:

- براینه، خزمینه...، به‌قوربان‌تان بم، مام زۆراب هه‌میشه‌ تکای له‌ من کردووه...، وایزانه‌م که مامۆستاش ئاگاداره...، په‌یمانی لی وهرگرتووم، سویندی داوم، که ده‌بیت کاتی مردن بیرتیه‌وه گونده‌که‌ی خۆیان و له‌وی بنیژیت...

گوتی: «من هاوئیشم بووه، خۆشم قه‌رزار ناکه‌م... من له‌گه‌لی ده‌رۆمه‌وه گونده‌که‌ی خۆیان...»

دوای وتووێژ...، هه‌موو بریاربان دا که بیرتیه‌وه بۆ گونده‌که‌ی خۆیان...

مستۆ یه‌که‌م که‌س بوو هاته‌ به‌ره‌وه، له‌گه‌ل دوو که‌سی تر دا بریاربان دا که له‌گه‌لی بچن و ببیه‌نه‌وه... به‌م جۆره ته‌رمی مام زۆراب له‌ مه‌یتخانه‌ هیلراپه‌وه، پۆلیسیش هات، دوای ئه‌وه‌ی رۆژتیک له‌ تیمارخانه‌ی گه‌وره، بۆ سه‌یرکردن و راپۆرت هینتیانه‌وه... ئه‌مجا به‌ره‌و هه‌واری یادگاره‌ ونه‌کان برابوه...

هه‌ر ئه‌و رۆژه‌ی که ته‌رمی مام زۆراب کرایه‌وه ناو دیدا... ناو دی ورووژا بوو...، ده‌نگی شیوه‌ن و گریان هه‌موو گونده‌که‌ی پر کردبوو...، زۆربه‌ی ماله‌کان خه‌ریکی خواردن ناماده‌کردن بوون که بینێرن بۆ مالی رۆسته‌مه سوور...، بۆ هاوبه‌شبوون له‌ پرسه‌ی ئامه‌ی ژنییدا و بۆ ئه‌وه‌ په‌وشی هاوماله‌کی خۆیان به‌سه‌لمین و به‌جێ بین...

کوێخا له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که به‌سه‌رزاری مات و بێ ده‌نگ دانیشتبوو، خۆی به‌خه‌مبار و دلته‌نگ ده‌رده‌خست، به‌لام ئه‌وه‌ی راستی بیت له‌ دلدا یه‌ک ده‌نک باکی نه‌بوو...، هه‌ر له‌ ئیسته‌وه مرخی خۆی له‌ یه‌ک دووانیک خۆش کردبوو که هه‌ولێ هینانیان بدات، که‌چیکێ مندالکاری ماله‌ خه‌زورانی رووناکی که‌چی...، که‌چیکێ شانزه‌ سالی گونده‌که‌ی خۆیان...، به‌لام له‌ پێش ئه‌م دووانه‌دا خه‌جیج خان؟!...

«ئاخوداخ، خه‌جیج خانی خه‌رامان، فه‌رشێ کاشانه‌ کاشان، رۆسته‌م، ئه‌و خۆزگه‌یه‌ت نه‌بردايه‌ته‌ گل، ئه‌گه‌ر بۆت لاس بدرايه‌ زۆر چاک ده‌بوو...، به‌خودا له‌ ده‌میکه‌وه پێوه‌ی ده‌تلیسته‌وه، ئای که‌ حه‌زت لیسه‌تی، ئای که‌ دلته‌ پێوه‌یه‌تی...؟!، ئه‌وا ئه‌م قۆرته‌ش نه‌ما...، ئامه‌ش رۆی و ئوگری کرد...، به‌شکو قایلی بکه‌یت...، به‌پاره، به‌سامان، به‌زه‌وی و به‌هه‌ر شتی که‌ خۆی دلی بیخوازیت و لیته‌ی بوویت...، هه‌ر هینده‌ی قایل بوو گورزی

خۆی دهوه شپينيت... گوند بۆ تۆ دهبيتته ماستی مهيبوو... دايك و كچ بۆ باوك و كور، ئيتتر كى دهتوانيت بلتيت لهل...، زمانى دهبريت و قاچى دهشكينيت، له مالا شهوه، دست و دهى خۆت و كورت به ههنگوينا دهچيت، «هم ئيشهك و هم دۆشهك...» رۆسته مه سوور له و كاته دا سه برىكى مه لای كرد، بزه بك گرتى، مه لا دهنگ دهنگ ته زيبه كهى به يهك داده دا، دهى دهجوولاند و سووكه سووكه سهرى دهله قاند، فهقى ناوه ناوه قورئانى دهخويند و فاتيه كهى دهه دا، ئيتتر هه موو ده ميان دهجوولاند...، چاوپىكى به خه لكه كه دا گى پرايه وه، پاكه تى ده رهينا، جگه ره يه كى داگيرساند، مژىكى قوولى ليدا، هه ناسه يه كى قوولى هه لكيشايه وه

دوو كه لىكى زۆرى به با كرد...

«خۆ وا مه ريوانىشى له دست چوو، دهبيت هه و لىكى زۆريان له گه لّ بدهيت، له پيشدا بۆ گوله و مينه...، ئه و رام بكرت، كارى تۆش ئاسان دهبيت...، ئه گه ر تۆ مينه ي كورت بناسيت، ئه م جاره ئيتتر گوله له دست نادان...، به هه ر شپوه يه ك بيت له خسته ي ده بات...، به خودا ئه مه ي بكر دا يه باش ده بو...، ده سا پى ئويسته بۆ ئه م كار هانى بدهيت، له م باره يه وه هه رچى بكات خۆتى لى گيل بكه يت...، هه ر چۆنىك به جى بى به ينيت، مه رج ئه نجامى به دهسته ي تاننه، ئه م سه ركه وتنه، به فىلّ به ته له كه...، كور هه تا به زۆردارى و به دهسته ي تاننيس و به يده ست كردنى...، له دهشت، له مالى كدا...، يان به هه ر جور و هه ر نرخىك بو ايه...؟!، خۆزگه به شه وى نبوه شه و ده چوه سه ر جى گاكه ي و...، يان به هۆى يه كى كه وه ده زمانى بى هۆشى ده ايه و...» رۆسته مه سوور له حيرسى دلّى خۆى ئاگاي له هىچ نه ما بوو، هه ستايه سه رى، به په رۆشه وه، وه ك برسكانىك

- ئه م كاره چۆن ده بيت...، به خودا كارىكى دژواره...

دانيشتوانى پرسه و ايانزانى ئه مه بۆ ئامه ي ژنى وه ها ده لّيت، به دلّدانه وه كو پى خيان دانايه وه...

- كو پى خا ئيمانته به قه وه ت بيت؟!...

- كو پى خا ئه مه كارى خودايه...، دهسته لات نييه...

- قوربان ئه وه كهى تۆ هينده بى و ره بوويت?!...

كو پى خا هاته وه هۆش خۆى...، له دلّى خۆيدا ده يگوت:

«هه ي هه ي، كه ر له كو ي كه وتوه و كونده له كو ي درا وه...»

به لّى رۆسته مه سوور، به رووكه ش په ست و خه م بار...، له دلّى خۆيدا به م بيرانه وه خه رىك بوو...، هه ر له م كاته دا دهنگه دهنگى هينانه وهى ته رمى مام زۆراب له بى ركردنه وهى خست...

دانيشتوانى گوند، وهك په له يان بيت، زوو به زوو مام زۆرابيان ناشت...، به لام پرسه ي مام زۆراب، وه كو پرسه ي رۆسته مه سوور نه بوو، بگه ره هه ر پرسه ش نه بوو، ته نها كه سىك كه شپوه نى بۆ بكات و بۆى بگري، هه ر پىزه بوو... ئه وانى تر هه موو ده يانگوت «چاكتر...، رزگارى بوو...؟!» زۆره يان ده يانگوت... «پىره قرخنى وه ها هه ر بۆ مردن چاك بوو...» دلّنه رم و خاوه ن به زه بى و پى او چا كه كانيش ده يانگوت:

«له كو پره وه رى و چه وسانه وه و مه ينه تى رزگارى بوو...»

«تروسكه يه كى شادى له ژيانيدا نه بوو...»، «ساتىك خۆشى نه دى، وهك بۆى برايتته وه، چه رمه سه رى و ئه رك و ماندوبوون و پشووبرى»، «رۆزگار و رۆژىمى چى نايه تى كردبوو به پارچه يه كى قالىبوو ده ستى مه ينه تى...»

پىزه له كونى ژووره وه، بۆ بى كه سى خۆى، فرمى سكى ته نها يى وشك نه ده كرد...، به بى ئه وهى كه س پى بزائيت و هه ستى ته واو به لى قه و ماوى ئه م باوان شپواوه بكات...، خۆ برا كه شى سه ربا زى گى را وه...، ئه و يه ك دوو دى ناره مان گانه يه ي كه وه رى ده گرىت هه ر به شى جگه ره و فى شه فى شى توتنه كه شى نه ده كرد...، به م جوره، پىزه بۆ ما وه يه ك سه رى خه فه تى برده كونى ژووره ته نگ و تارى كه كه يانه وه...، جاروبار مالى خه جى جى خان، وهك به زه بى بى كه، ده ياننارد به دو ايدا، لاي خۆيان چه ند رۆژىك ده يان هيشته وه...، زۆر جار بىش چاودى رىيان ده كرد...، پىزه بۆ بى ئه تى خۆى كه وتبو وه قروسكه، شه پۆر له ناخ و هه ستى دا قو لپه ي كو لى ده ها تى...، مى شكى په رپو وتى وهك كه شت بى به كى شه ق و شرى ناو گه رداو، له مبه رى كه ناره وه بۆ ئه و به ر تور ده درا و يا پى تى ده كرا، بى و ره بى تووشى نه به نگى كردبوو...

«پىزه ي نه گبه ت تۆ چى ده كه يت...، مالى خه جى جى خان ئه و په رى ميه ره بان و چاك، مینه و كو پى خا دژ به وان جه ره زه و درنده، هه ر بزنان به ته واوى به لاياندا ده چيت، رقت لى هه لّده گرن قورب بۆ ده گرنه وه، تۆ له ناو دۆلىيانى ئاشىك دايت، ساته نا ساتىك، به قووتدا ده چيت، دووتاي به ردا شى هه ردوو لا ده تها رن، به ئه ستۆ شك او بى توورت ده ده ن،

به لای بڼچکی هەر لادا گیرسایتهوه، ئیتر ده بیته پهنای بۆ بهریت، وا چاکه خۆت ساخ
نه که یتهوه، ئەمه چاره نووسی تۆیه، خۆ تۆ له باوکت زیاتر نیت، لهم لیقه ومانه دا ده توانیت
سهر به کوتیوه بنییت؟!...»

نزیکی مانگیك به سههه ئهم کاره ساتانه دا تیپه ری...، مائی رۆسته مه سوور وه کو ئاشی ئاو
که توی لی هاتبوو...، ههه که سهه چوه وه مائی خۆی و به ده ردی سهه ری خۆیه وه خه ریك
بوو...، سهه ریان هانی و سهه ریان برد، که سهه کیان نه دۆزییه وه بیته و ئیش و کار یکیان بۆ
بکات...، دوا یی ههه هاتنه وه سههه پیزه ی سههه به مه سهه ره...، مهینه یهک دوو جار چوه
ماله وه بۆ لای...، به لām قایل نه بوو، دوا یی رۆسته مه سوور پیی به جهه رگی خۆیدا نا و چوو
بۆ کونه که ی...»

- پیزه، کچم، ئەوه بۆچی لیمان عاسی بوویت، پیزه ئەوه له مال نیت؟!...
پیزه دلای داخو رپا، سهه ری له کون ده ره ینا و به ته ره یقبو نه وه یه کی زۆره وه راپکر ده
به ره ده می، ده سه ته کانی ده هانی و ده برد:

- ئەیه رۆ، رووم رهش بیته...، کو یخا، ئەوه تۆ هاتوویت؟!
- کچم، تۆ وه کو کچی خۆم وایت، ئیسه شه ئیسه لیمان قه و ماوه، ئەگه ره له لیقه ومانه دا
به ده م یه که وه نه یه یه، ده بیته بۆچی باش بێن...، گوایه ئیسه به باش نازانیت بیته مالم
و یارمه تییه کمان به ده یته...؟! من نه خه تی نه ی ماله که م ده خه مه به ره ده سه ته...، تۆ ئەمه ته
به خه وه ده دی؟!...»

- خوا نه کات، راپه م چیه...، من ههه نوکه ره ی ئیوه م... کاره که ره ی به ره ده سه ته تۆم...
- ئی، ئیتر چی ما...، ههه چیش بلتیته پاره، جلوه رگ بته ده می...، ئەوه ی به سهه رچوو
رۆی، با دوعای خیر بۆ مردووان بکه یه، من وه کو گه وره یه کی ئەم ناوه له تۆ به ره رپه سم،
ده بیته ئاگام لیته بیته...، چۆن ده بیته ئاوا ته نه ا و بێ که سه لی ره مینیت ته وه؟!... تۆ دیته
مالیکی ئاوه دانه وه...»

پیزه له دلای خۆیدا «کچی پیزه...، مائی خه جیج خان بۆ تۆ چاکترن، هه مه یسه ههه ئەوان
زیاتر خه مخۆرتان بوون...، به لām رۆسته مه سووریش به تۆی یه که ته ن و بێ که سه ده مکوت
ناکریت، وا دیاره وازیشته لی ناهیتیت، پیزه نازانیت چی بکه یته و چی بلتیته، ئەوه
به ئاشکرا هه ره شه ته لی ده کات

- ده بیته ئاگام لیته بیته - واته نایته نه یه یته، به ده سه ته خۆت نییه...، کچه تیوه،

پیزه... ماموستا رزگار، مهربان، پروناکی کچی خۆی، گولە، باوکی خۆت و نامە خانە
ژنی خۆیت لە بیر چوووتەو، ئەم شەفەیی گۆشاوگۆشی سەر برراو؟!...»

رۆستەمە سووری توندە تەبیات، جۆری قسەکردنی گۆری:

- پیزه، کچی ئەوە بۆ بێ دەنگ بوویت، ئەوە بۆچی وەلامم نادەیتەو، ئەوە بێر لە چی
دەکەیتەو، تۆ شەرم ناکەیت منت راگرتوو؟!...

- چوزانم... بەخودا نازانم چی بلیتم، قوربان من نۆکەرتەم...

- ھەر چی بلیت کەلکی نییە... پیاو کە داماسەر بەمالی دوزمندا دەکات، گەوجە...،
گواپە تۆ بەو نازانیت من خۆم ھاتووم بەدواتا؟!...

- «با، با، گەرەم، من سەرم لە ریتە، چۆن دەتوانم لە فەرمانی تۆ لابدەم...» پیزه لە
دلی خۆیدا دەیگوت:

«داماو، بوویت بەتەلەکەو... ئیتر دەکەویتە ناو فاقەیی کویتخا و مینە شەرانیبەو، جا
لە تۆ داماو تر و برسیتەر و لێقەوماوتر ھەبە تۆ ناچاریت، ھەر دەبیت مل بدەیت... شەوی
وا ھەبوو بێ شیبو سەرت ناو تەو... بەلام ئەم ئەوولا، بەخودا دەبیت ئەوانیش دلگەران
نەکەیت... دواپی خۆت بچۆرە لای خەجیج خان و زۆرەملی ئەم زالمەیی تی بگەبەنە...»

- ھەستە لەگەلم، دەی باخۆم یەکەم جار بتەم بۆ مالەو، ئەگینا ئەم تەلیسمەت بۆ
ناشکیت، ھەر جارێک دووجار چارەت گران دەکەیت، ئیتر وا ھەست دەکەیت لە مالی
خۆتدایت... دەھەستە کچەتیو، دەبووایە لە خۆشیدا ھەلبەپەربتایە...

پیزه خەریک بوو دەم بکاتەو... بەلام خۆشی نەیدەزانی چی بلیت، تیا مابوو، ھەستی
بەمەترسی دەکرد، بەلام ئەو رۆستەمە سوورە و بەراستی، «بەسەر سەر، قوربان ناخر...»

- منجەمنجی ناویت... کەلکی نییە، پیتشکەو دە، خیرا بە... ھەستە دە...»

بەم جۆرە پیزه بەرەو مالی خۆیان رافران... پیزه لە ریتگا گوتی:

- کویتخا گیان، دەبیت ریت بەدەیت شەو بێمەو بۆ کونە گورگەکی خۆم، چونکە وا ھەز
دەکەم... «کچەتیو، پیزه بەتەلە گیرا، ھێچ نەبیت و بەشکو شەوانە سەر لە خەجیج خان
بدەیت و ئەم زۆر لیکردنەیان تیبگەبەنیت...»

- ھەر بەیانیان زوو وەرە، ئیتر خۆت چۆنت پیتخۆشە وا بکە، من رات دەھینم، بەلام
زۆرت لێ ناکەم... «پیسسی بۆگەن، مەگەر سوورە نانا سیت؟! لەل بکات وەک سەگ پەتی

دەکەیت، جارێ ھەر پشی پشی چاکترە...، سبەیی خۆت و کویت دەلالی ئەولاشی پی
دەکەن، جارێ دەبیت دەمی چەور بکەیت و چەشە بپیت...، با کەمیک بیبۆزیتیتەو...»

خەیالاتی دەمریتگا تەواو، پیزه لەرزى لێ ھاتبوو...، دەمی بەسترا بوو، بەدەم خەیالاتی
ناخۆشەو گەشتن... پیزه و کویتخا خۆیان کرد بەژووردا...، مینە خۆشھاتنی پیزه کرد:

«ئافەرم پیرۆزە، ئیتر تۆ خانمی ئەم مالەیت...»

- لیم بگەرێ، سەرم لێ شیبو، خۆشم نازانم چۆن ھەنگاو دەنیم...، چاک نییە لە
دوایدا ھەر ھاتمە خزمەتتان؟!... گەرە و بچووکى ناو دێ سەیریان دەکردین، کە لەگەل
کویتخادا بەرپۆ دەرۆشتین، لە تەریقیدا دەلەرز و گشت گیانم بووبو بەئاو، لە ترساندا
ھەفتەیکە تریش نایەمەو سەر خۆم... زۆر دەترسم، زەندەقم چوو... دەترسم پەنگیکم پی
دەن... من دەزانم دەکەومە بەر تەشەری چاک و خراب...

- ھەیی بێ ئەقل، کێ دەوتیت دەم بکاتەو، زمانی لە بندا دەقترتینم، ئەو سێ
بیتۆژنە دێ، رابە، ھەمین و فاتە لنگەسۆلی تۆ ماچ دەکەن بیانھینین، کویتخای باوکم و
مینیش ھەر تۆمان بەدل بوو...، من زۆرم پێ خۆش بوو...، ھەر ئەوەت چاک کرد...، بۆ
ئیمەش و بۆ تۆش، کار لەمە چاکتر نییە، ئەوپەری ژیریە...

پیزه بەم قسانە کەمیک ھێور بوو، لەسەر دۆشەکلەیک، لە خوارووە دانیشت،
سەراسیمە لە گیتاویکی قولدا بوو، لە دلی خۆیدا «دەزانم، وایە، لە سێ چوار سەرەو
پیتان خۆشە، نۆکەریکی چوار پەل قەوی وەکو من، بەبێ پارە و پوول و نانەسکی،
بیتەقینەو و بیپەقینەو ھێچتان لە کیس ناچیت، لیتروونە دەلالیبە کەشت پی دەکەن...،
جارێ زوو...»

یەکەم رۆژانی پیزه زۆر ناخۆش بوو...، لە باریکی دژواری دەروونی وروژاودا بوو...،
بەلام رۆژ لە دواي رۆژ ملی نا بەدەم ئیشەو...، وردە وردە بەستەلەکی گومان و ترس و
دوولایی تووایەو، بەناچار بی گری کویتەو ھەموو ناقایلیبەکی رەواپەو، لە لایەک
خۆراکی چاک و پۆشتەیی و مالیکی ئاوەدان، لە لایەکی ترەو ھەستی دەکرد رۆستەمە
سوور زەبر و زەنگی بەسەردا نابارینیت و تا رادەیک دلنەوایی دەکات، ئەوێ کە زیاتر
ھانی دا واتە رۆستەمە سوور بوو کە لە بەردەمی خۆیدا وەک شیبو ھەرەشە بەمینیە
گوت:

- مینە، دەبیت بەچاوی من سەیری پیزه بکەیت، بێ دلایی ھێچی نەکەیت، نەبەلێت

به هۆی ئیمهوه تووشی ناخۆشی و گیروگرفت ببیت، خۆشم مه غدووری ناکه م... ئه وه بوو له وهلامدا مینه گوتی:

- باوک، تۆ چۆنت بوویت وا ده بێت... با ئه مێش دڵ له دڵ نه دات، هه رچی به لاره خراپ و ناخۆش بوو، با پیمان بلێت، ئیتر پیزه یه کێکه له خۆمان...

«سه رشین، ئه وه تا هه ردووکیان مێچکه مێچکه ت بۆ ده که ن، جگه له ئیسی ما، له ولاره خه جیج خان و له ملاشه وه گوله ی جوان ئیتر چیت ده ویت؟!... نانت که و تۆته رۆنه وه، به لام ترسی ئه و دله راوکه یه، گه لێک جار مۆته که ی خه مێکی قورس سواری سه رت ده بێت، هانه هانه ی مینه و لاقرتیکانی وات لێ ده کات به رت بدات... خۆشت نازانیت گه مینه که ت به ره و کوێ ده تبات...»

سێ ساڵ تێپه ری به سه ر ئه و رۆژده ا که پیزه هات بۆ ماڵی رۆسته مه سوور... ئه م ماوه یه پیزه پیتی له ماڵی خه جیج خان نه بری... له پێشدا گوله زۆری پێ ناخۆش بوو که پیزه هاتوچۆیان بکات... هه ر له به ر ئه وه ی چووه ته ماڵی رۆسته مه سوور... به لام داکی زۆری له گه ل گوت که له به ر لێقه و ماوی و زۆری رۆسته مه سوور... به م کاره ش هێچ تاوانیکی نه کردوه... به تایبه ته ی دوا ی ئه وه ی که ویستی بچیت بۆ ماڵی برایه که له چاوه که ی... که چی له به ر ژنه پێ فه ره که ی دالده ی خوشکه به سه زمانه که ی نه دا، بۆ ئه و مه به سه ته ش خه جیج خان ده ستی کرده ملی گوله: «به قوربان، ئه وه نه گبه ت و سه ر لێ شیاوه، تۆش هینده دڵ ره ق مه به... ئیمه چیمان به سه ر بێ که سیکی وه هاوه هه یه؟!...»

- دایه گیان من ده زانم بێ فه ره، باوکی ئه و کێ سه ره نگرتی کرد، هه ر رۆسته مه سوور نه بوو؟! ئه و حورمه ته ی گۆری باوکی خۆی نه گرتوه...

«کچم ده ره قه ته ی زۆری ئه و جه ره زه یه نه ها تووه... وه ک مه ری گیتز به ده م گورگه وه... داویه ته پێش خۆی و قاره ی لێ پرپوه...»

- به ده ست خۆم نبیه، له به رچاوم که و تووه، چاره ییم ناویت، مه گه ر له به ر خاتری تۆ...
«به قوربانی چاوت بم، ئه و جار که بینی لێی زویریت، په لاماری قاچی دایت... ئه و گریانه به کوله ببیت بیر چووه وه؟!...»

رۆژان هات و رۆی... گوله ش ئه مه ی له بیر چووه وه... جا چی له بیردا ما بووه وه... ئه وه نه بێ سه ری پێچا بووه خه فه ته ی کۆستی گرانی دلی شیاو و په ستی... جاروبار بلاو کراوه ی جووتیارانه که هه ندی خه به ری دڵ خۆشکه ری بلاو ده کرده وه، که مێک سوکناپی پیتی ده هات، وه کو ئه وه ی ئه فسه ره نازاده کان و گۆرینی بارو ده خه که و رێکه وتن و داوای به ربوونی گیراوه کان... ئا به م جۆره له باوه شی سۆزی دلسۆزانه ی ئه و دایکه مپه ره بانه دا مایه وه... گوله ی بێ ناز که و تووی دڵ و خۆشه ویستی، ئه و سا توانی له گه ل مه ربواندا له ئاخه ر بیینی به ندیخانه دا، ئه م باسی هه واله دڵ خۆشکه ره کانی ده نگی جووتیاران و ئه ویش هه والی موزا هه ره کانی به غدا و خوارووی بۆ بگێرتته وه که هه موو داوای ئاشتی بۆ لای خۆمان ده که ن و دیوکراتیش بۆ هه موو، گوایه ده لێن ده بێت هه موو حه پسه کانیش به ر بێن... گوله ئا به م حاله و به سی ساڵ ئه مجا کولی پێشی دلی په ره ی گولی تۆزێک بنیشیتته وه، گر و کلپه ی کانی جۆشی خورۆشی هه ندیک خامۆش بێته وه... هه رچه نده سۆزی ده روونی تاساوی، وه ک پزیسکی ژیر خۆله مێشی کانی ناگرین له ماته دا بوو، به لام رووناکایی که و تبه ووه ناو چاوه گه شه کانیه وه... ره نگه هه لبزرکاوه که ی گه شی تیکه و تبه ووه وه... له ماوه ی مانگێک یان دوو مانگ جارێکدا ده چوو بۆ دیده نی کردنی مه ربوانی خۆشه ویستی دڵ و گیان... په رچه مه زه رده ئالتونیه که ی وه ک کلافه ی ئاوریشمین له سه ر ته ختی ئالی کالی ناوچه وانی پان و جوانی، وه کو گولێک خه رمانه ی کردبوو... ئه گریجه شی وه ک تالی خه باته ی خاوی نه رمی بریقه دار، به لام له به رزه رێکه ناسکه که یدا په خشان ده بووه وه، به لێ دیه نی کێژی جوان، تیکه ل به شیه ی پر په ژاره ده بوو، دلیک نا هه زار دڵ شه یدا ی ده بوو... مینه ی ئارام له به ر براویش له ولاره، هه موو جوانی سه روشتی له ره نگینی گوله دا ده بیینی و هه ر ئه وه نه بوو شیت ناییت، وه ک هارومار گینگلی ده خوارد، ژهنگی دلی پیسی و مێشکی پووجه لی وه ک خۆره له ناخدا ده یخواردوه... مینه مه به سه تی به پیزه هه بوو، ئه م ماوه یه زۆر دلی راگرتبوو... به لام جاروبار، به ده م ده یجولاند و به ده ست چه پۆکان و گه مه ی له گه لدا ده کرد، به لام هه رکه ببیدیایه پیتی په ست و بیزار ده بێت، وازی لێ ده هانی و سه ری نه ده کرده سه ر... هه ندی کاتیش هانی ده دا که بچیته لای گوله، گه لێ جاریش وای لێ ده کرد که له گوله ی بۆ بدوی بزانی له چیدا یه... راشیده سپارد که پیزه کارێکی وه ها بکات به جۆری لای گوله بدوی که مه ربوانی له به رچاو بکه ویت... به لام پیزه زانی ئه وه ی نه ده کرد هێچ بدرکینیت... پیزه ورده ورده رۆ ده چووه زه لکاوه پیسه که ی شکواریی ساخته ی دنیای لیخنی رۆسته م و

مینهوه، هه‌رچه‌نده مالى خه‌جيج خانى خوښ ده‌ويست و پيژى ده‌گرتن، به‌لام به‌هوى ده‌ملووسى و فيلى مینه‌وه، بى‌ئوه‌وى به‌خوى بزانييت، تا ده‌هات پتر ده‌خزايه خه‌شارگه‌يانه‌وه... مینه‌وى موژانه‌ش جاروبار واتهى واى ده‌رده‌خست كه بونى ئوه‌وى لى بيت...، ئوه‌وه بوو پيژه‌ى نه‌رم كرده‌بوو كه له پرمه‌ى گريانى گولهدا، پيژه جاروبار هه‌لى ده‌قوژيبه‌وه، قسه‌ى به‌تويكلى به‌گوئييدا ده‌دا... «تازه كاكه مه‌ريوانمان له ده‌ست چوو...» يان جاريكى تر گوتى:

«تو ئه‌وت له كيس چوو، ئه‌ويش توى له كيس چوو...» پيژه چهند كه‌ره‌تيكى تر خوى نازا ده‌كرد و ده‌يگوت: «بيست سالى تر كى ده‌ژى...؟!...»، «بيست سال ته‌مه‌نيكه، مه‌گه‌ر له خه‌قايه‌تدا بيستريت...» «كچى كى خوى بو كى ده‌فه‌وتينييت...» به‌لام راسته‌وخو نه‌يده‌توانى تا ئه‌م كاته هيج بدرکينييت، بگه‌ر پيى به‌جهرگى خوى داده‌نا... مینه‌وه ورده ورده پيژه‌ى لاس دا، به‌م سى ساله‌ واى لى هاتبوو گه‌مه و ده‌ستبازى رۆژانه‌ى له لا بوو بووه كاريكى ناسايى له‌گه‌ليدا...، مینه‌وه هه‌ر شتتيكى پى بگوتايه، ئه‌م به‌راکردن بوى ده‌كرد، بوچى نا، له په‌ژمورده‌يى برسيتى و په‌جالى رزگارى بوو بوو، باوك و كوڤ بو به‌رژه‌وه‌نديى خويان پشپى پشپيان بو ده‌كرد، تا بو دوايى مالى و ده‌سته‌مويان كرد... مینه‌وه هه‌موو شتتيكى بو پيژه جيبه‌جى كرده‌بوو، جلى چاك، خواردنى باش، شوينى پاك...، هه‌ر كه ده‌چوو بو شار، هه‌نديك موتو و مور و بونى هه‌رزانبه‌ه‌ى بو ده‌هانى...، به‌م جوژه پيژه‌ى كرده‌بوو به‌ئه‌موستيله و كرده‌بوو به‌ده‌ستى خوى...، دياره ئيشى گرينگى پييه‌تى، مینه‌وه خوى ده‌زانييت چى ده‌كات...، ئه‌وه بوو ئه‌م ماوه‌ى سى ساله‌ ئه‌وپه‌رى هيمىنى له‌گه‌ل مالى خه‌جيج خاندا به‌كار ده‌هينا، پيژى ته‌واوى ده‌گرتن، به‌شكو به‌ناسانيى به‌مه‌رامى خوى بگات، به‌جوژيكي خي‌رخوايى و يارمه‌تيداره‌وه خويان نيشان ده‌دا كه پاك و هه‌نديك ساويلكه‌يان پى بخه‌له‌تى و به‌باش ناو بيري... تا كار گه‌يشته ئه‌وه‌ى شه‌وى پيشوو برپارى ته‌واوى له پيژه وه‌رگرت كه سبه‌ينى له كاتى نوژنى نيوه‌رودا، كه خه‌جيج خان ده‌چيت بو سه‌ر كانى، ئه‌ميش بچيته لاي گوله و به‌ناشكرا پيى بلتت كه با شوو بكات به‌مینه، هانى بدات و تپى بگه‌ه‌نييت كه تازه بو مه‌ريوان ناييت و با به‌زه‌يى به‌خويدا بيته‌وه، به‌تاييه‌تى كه مینه‌وه زور مه‌جبورييتى... پيژه هه‌رچه‌نده ئه‌م كارى به‌لاوه گران بوو، به‌لام پيى به‌جهرگى خويدا نا، دواى بير ليكرده‌وه‌يه‌كى زور، به‌ره‌وه مالى خه‌جيج خان روى، هه‌ر كه پيى برده ئه‌وديو ده‌رگاكه‌وه، خه‌جيج خانى دى، دللى داخوڤيا...، «ئاي پيژه‌ى ناهه‌موار، ئه‌و داوه‌ى تپى كه‌وتوويت و چوار ميخه‌ى كيشاويت...، ئه‌گه‌ر سه‌رسه‌خت و

نه‌گه‌ت نه‌بوويتايه، به‌م جوژه ناخوشه‌ تووش نه‌ده‌بوويت، به‌رامبه‌ر به‌ملا گوناهيكى گه‌وره ده‌كه‌يت، ئه‌ى ئه‌ولا؟! به‌ناسانيى سه‌ره‌نگريت ده‌كهن...»

- ناخ... من چى بكه‌م، بى‌ئه‌مه‌كيى و سپله‌يى به‌رامبه‌ر ئه‌و خه‌جيج خانه ميهره‌بانه تاوانيكي گه‌وره‌يه، ئه‌ى ناپاكيى له‌گه‌ل گوله‌ى پاك و بى‌گه‌رددا...؟!...

«ئى رۆله تو ده‌سه‌لاتت چييه... ئه‌گه‌ر به‌فه‌رمانى مینه‌وه ده‌كه‌يت هه‌ر وه‌ى، ناپكه‌يت خراپتر، قورپكه و تپى نيشتوويت، ئه‌مجاره هيج مه‌لتى، لاي مینه‌وه درۆيه‌ك...»

«جارى پيشوو مینه‌وه لاسار هه‌شرى دنياى پى كردى، گوايه به‌ناوى گه‌مه و ده‌ستبازيه‌وه...، به‌نيوه راست و نيوه درۆ، قولى بادايت، له‌په‌روو داتى به‌زه‌ويدا، سوارى كوالت بوو، بالت تا هه‌فته‌يه‌ك جه‌مام بوو بوو، گرياييت، مینه‌وه زه‌به‌لاح به‌باوه‌شيك هه‌ليسانيته‌وه، به‌ناوى ناشتكرده‌وه‌وه تير ماچى كرديت، ده‌مى خسته ناو ده‌مت...، ئه‌وه بوو بره‌په‌ره‌يه‌كى خسته قولى مسته‌وه، نه‌تويست، هه‌زبشت له‌پاره‌كه‌ بوو، دوايى به‌زور و به‌هه‌ره‌شه‌ ليت وه‌رگرت و خسته ته‌نكه‌ى باخه‌لت، په‌يمانى ئه‌نگوستيله‌يه‌كى زيريشى دايتى كه له شار بو ت بهيتت، ناشتى كرديته‌وه، دلته نه‌رم بوو، ئه‌ى گوايه چى بكه‌يت و تازه روو له كوئى بكه‌يت...»

- هه‌سته نه‌گه‌ت، ئه‌وه خو به‌تى، مینه‌وه هه‌شه‌رى وا به‌ره‌وه رووت ديت، خوژگه باسى مه‌سه‌له‌ى گوڤينى نه‌كردايه... مینه‌وه به‌هاوارتيكى شپه‌زه‌وه:

پيروژ خان چونى؟!... «ئه‌ى قورت به‌سه‌ر، ديسان مه‌سه‌له‌كه‌يه، ئه‌مجاره به‌هانه‌ت نيبه‌...»

- ميناغا به‌خيىر بيته‌وه، دره‌نگ هاتيه‌وه، نانت بو دانيم؟!...

- كچى نانى چى، بى‌ميشك، منى نير ئه‌مرو رانى قه‌لى خرته ميتيان بو دانام، مرم م، ئيسكوپروسكيم ده‌ره‌يتاوه...»

- له‌وه ده‌چيت دلته زور خوښ بيت؟!...

- ئه‌ى چون، دؤستى گيانى خوښ بيت... «هه‌ش به‌سه‌رت پيژه، وا دياره هه‌ر خه‌ريكه، به‌هيج دانامركيت...»

- هه‌سته پيروژ، برو بو لاي گوله، بزانه چون لاسى ده‌ده‌يت...»

پيژه ترسه‌ دوابه‌ره‌كه‌ دايجرته‌وه...، دللى راته‌كى، به‌ناخوشى و به‌م جوژه به‌ره‌وه مالى

خه جيج خان كه و ته رى، له رېنگه، وهك به جه نازهبى بيبهن، ده جوړ بيري كردو ته وه، كاتيكى به خوځى زانى له ناو دهرگا كه ياندا چه قيوه، خه جيج خان به گهرمى پيشوازي كرد...
 - پييزه كه، به خودا چاك بوو هاتيت...، خودا ره خسانتى...، ده چم هم به ربه ده شوم، هه نديك گير ده بم، كچه كه م تا ديمه وه تو لاي گوله به...
 - دهبا من بچم بيشوم، تو خودا با من بچم...، تا من وه ستابم چون تو ده چيت، خه جالته خوم...
 - نا نا خوم ده بشوم... تا ديمه وه ناگادارى گوله به...
 - كه واته به چاوان...، كاره كه ريتيشى ده كه م - پييزه له دلى خودا «به خودا چاك بوو...، باش رېكه و تو وه، همى مينه به...»
 - گوله خان گيان، چونيت؟! باشيت...
 - خوش بيت، پييزه...، فهرموو وهره به ربه وه... پييزه ته واو چووه نزيكى، به يه كه وه دانيشتن، ده ستبان كرد به دواندن و ده مه ته قى...
 - گوله خان له كه يه وه نه چووى بو شار...؟!
 - مانگېك زياتره...، نه وه نده چووين وهرز بووين، چوونى چى، ههر داخ و خه فه ته...، ههر نه چم با شتره...
 - دم خوش، نه رى به خودا، ههر نه چيت چا كتره...، چ كه لكى كه هه به...، به چى ده چيت و بو چيتان چا كه، به خودا هم حاله بو تو نازدار ناشيت...
 - پييزه، نهى ده سته لاتم چييه...، نه گهر نه چم چى بكه م...؟!
 - بوچى گوايه، نهى بوچى توش به وه وه بپرووكيت...، به زه بيت به جوانييه كهى خودا بيته وه، ههر چى هم ناوچه يه هه به به عه زهت شيرينى تو وهن، ده يان كه سى به ده ست و ساماندار پيلا وه كانت ده لي سته وه...، حه لوا حه لوات پتوه ده كه ن...
 - سوودى چييه...، كى ده زانيت سبه ينى چى لى به سهر ديت؟!
 - نهى كه به سهر يان هات، ده بيت ده سته وو سان و بى چاره، مل كه چ بكه يت؟! تو ده ته و يت خوت و هم جوانييه به وه وتينيت؟!
 ههر دووكيان بو ماوه يه ك بى دنگ بوون...

گوله هه ناسه يه كى به نا خودا خى هه لكيشا، گيژاوى خه يال لولى ددها «نه و قسانه ي پييزه راستن و گرى دلى به سويشم وا ناليت...»
 - نه وه بو بى دنگ بوويت، بو وه لامت نه دامه وه؟! گوله گيان، به قوربانتم...
 په حميک به خوت بكه...
 - وازم لى بينه، هاتوته كونه لووتم، زور په ستم...، هه تا لى بكو ليته وه دهر دم كار ييه و زامم سوى هاتووه...، هينده ي نه ماوه دلتم دهر بيت و ليك بيمه وه...
 - جا بوچى، وه ها له خوت ده كه يت، به خودا پيا وان باربان نييه، بوچى خوت ده پروكيت، له بهر چى... له رې چيدا... نه وا نه و روى، تو بو تيدا بچيت...، گوايه مهربوان پيى خوشه تو به م مهربيه بگه يه نيت؟! نه وه دل سوز ييه يان له بهر خو به تى...؟! تو خودا با ئيتر به س بتخه له تينيت...!!
 - نه به و خودايه، وا مه لى...، له م دو اييه دا، چه ند جار به دا يكمى گوتو وه كه نه گهر من قايل ده بم شوو بكه م...، به لام من به هيچ جوړيك دلى شووم نييه و ههر ده بيت بو مهربوان بم...، يا ههر شوو ناكه م، با بو گل بم چا كتره...
 - جا نه وسا دلى مهربوان له به نديخانه دا نارام و شاد ده بيت، توش به وه وتييت... وا نييه؟!
 گوايه نه مه ي پى خوش ده بيت، خو نه مه ش نه بو وايه نه وه ههر بو تو نه ده بوو، ههر خه ريكى جووت و مووت و جووت يارانه كه يه، هم دهر دى سياسه ته لى نايته وه، گرتن و را كه را كه ي به دو او يه، ههر گيز بو تو ناييت...
 - كچى پييزه ئيتر له مه مه دوئ...، دلتم به به ربه وه نه ماوه، وه خته تو ق بكه م...، گوله چاوى پر بوو بوو له فرميسك، دلى قولپى ددها...، رهنكى سوور هه لگه را بوو، سه رى خولى ده خوارد، خو پنى دهماره كانى له هازه ي هه لچووندا بوو...
 - نه گهر به با وهرى كاره كرى خوت ده كه يت، چا كترين چاره سه رى بارى تو شوو كرده...، ئيتر بى دنگى چى بيم... من هم به ربه وا ده زانم بو تو...، له دل سوز يى خوم بيت ده ليم، نه وه باشه، نه ك هم كوشتن و خو پرينه، تو خوش ده و يت... گونا هيت بوچى وات لى ده كه ن... ههر كه سه خو ي مه به سته، تو يان به ستوته وه...!!
 - كچى بو نه وه نده زور بل ييت...، جا كى هه يه جيگه ي مهربوان له دلى مندا

بگریته و...، کئی؟؟ ده پیتم بلتی ئەوا دیقم کرد...، بزائم مەبەستت لە کێیە...؟!...

- ئەوەی تۆی خوش دەوێت...، ئەوەی دەتپەرستێ و هەموو شتیەک لە پێناو تۆدا بەخت دەکات...، ئەوەی دەبیست بەنۆکەر و بەر دەستت، ئەوەی سەری خۆیت لەبەر پێیدا دادەنێت و دەتخاتە سەر چاوی...، ئەوەی من ناگام لێیەتی شیت و شەیدات بوو و داویتییه کیوان...، ئەوەی خەو و خۆراکی داو بە نیگای چاوی تۆ...، گۆلە گیان، مینە یە مینە...، شەو و رۆژ منی هەراسان کردوو، هەزار جاری پێ گوتووم تکات لێ بکەم، من نەموێراو، ناخری ئەو ئەمڕۆش زۆری لێ کردم کە بێم و پیت بلتیم...، گۆلە گیان بەخودا مینە دەلێت هەموو سامان و گشت زەویوزاری باوکیشمی لەسەر تا پۆ دەکەین، هەر بەلێن بدات و شووم پێ بکات...، گەر تۆ قایل بیت، دایکیشت دلی نەرم دەبیت...

«دایکم...؟!...»

- ئا، ئا، دایکت، خانگی میهرەبان، خوشەویستی هەمووان...

پیزە بەگەرمی بینی گرتبوو، ماوێ بەگۆلە نەدەدا دەم بکاتەو...، گۆلەش دەمی بووبوو بەتەلەئە تەقبوو...، چاوی زەق کردبوو، لەشی کەوتبوو لەرزین...، لە دواى پێ دەنگی پیزە، گوتی:

- کئی کئی، مینە...، مینە درندەئە چەپەل؟!...، مینە دوژمنی خۆتە خۆتیمان...؟! هەئە بێ سیفەت، ئەمە تۆی وات لێ هاتوو، بووینە دەلالی مینە و باوکی... من زوو تۆم ناسی، خەتای دل پاکیی دایکم بوو...

گۆلە سەری خولی دەخوارد، چاوی گێژووێژ بووبوو، هیندەئە زانی کەوتە لێو لەرێ، لەم کاتەدا کەوت و بوورایەو... پیزە سەری لێ شتیا، بەپەلە جامێ ئاوی ساردی هانی، دەستی کرد بە ئاوی پێژنی دەموچاوی گۆلە...، لەم کاتەدا خەجیج خان خۆی کرد بە ژوردا، پاریکرد و باوێشی بەمە نەرم و شلەکەئە گۆلەدا کرد، سەری کردە سەر پانی خۆی

- هەپێرۆ...، هەپێرۆ، پیزەئە سەرشین ئەو چییە... چی روویداو...؟! هەلەتە دلت بەشاندوو، بزائم چیت پێ گوتوو...؟!...

- بەخودا نازانم، هیچ نییە...، تۆزێ دلی لەسەر خۆی چوو، ئەو دلە ناسکەئە، لە دەوری بگەرێم، خەمت نەبیست هیچ نییە...، هەر ئێستە هەلەدەستیتەو، منیش وەختە لە داخندا بمرم، خەجیج خان پەلاماری سەری گۆلەئە دایەو، خستییە باوێشی خۆبەو،

دەستی کرد بە ماچکردنی، بەسنگی خۆبەوئە نووساند، پیزەش بەگریانەو هەردوو دەستە سپییە جوانەکانی گۆلەئە هەلەدەگولۆفتن و ماچی دەکردن...

- گۆلە گیان، گۆلەکە، ئەو چیتە...، ئەو بۆ چاوه جوانەکانت هەلناپریت، لە دەورت بگەرێم، بەقوربانی رۆحت بمر... پاش ماوێ بەگۆلە چاوی هەلپیری، چاوی بەناوچەوانی پیزە کەوت، زۆر بەتوندی قیژاندی:

- پێرۆ... لێرە نەمینی...، بێ ئابرووی بێ شەرم...، لێرە نەووستی...، نەمینی، هەئە چەپەلێ پيس...

پیزە دەمی تیکەلۆپتیکەل بووبوو...، هەستایە سەرپێ، رووی کردە خەجیج خان، بەگریانەو:

«بەخودا ئێوهم زۆر خوش دەوێت، گوناھم نییە، بەعەقلێ خۆم قسەئە باشم کردوو... من چوزانم بەو جۆرە دلگران دەبیت، ئێو تاکە دلسۆز و مشوورخۆری من بوون...، من هەرگیز چاکەئە ئێوهم بێر ناچیتەو...»

- ناچیزە لەبەرچاوم ون بە، بەخۆمەو نەووستیت، دایکیشم...

پیزە بەپێو وشک بووبوو، دەمی بووبوو بەتەلەئە تەقبوو، لە دلی خۆیدا:

«دەبخۆ پیزەئە خلینە...، کلک بکە بەکلکی مینە و رۆستەمدا، با پەنگی وەهات پێ بدن، هەر ئەمانت هەبوو، ئەوا ئەمانیشت لە کیس چوو...»

گۆلە دیسانەو هەواری کرد: «بەپێو وشک مەبە، پێرۆ ئێرە بەجێ بەیتە...»

خەجیج خان رووی کردە گۆلە...

- ئەو چییە کچم، چی روویداو، پێم بلتی...، وا شیت بووم، پیزە چی کردوو، چی گوتوو؟! بۆ وەها لینی بێزار بوویت... بۆچی دەرتکرد؟! دەپێم بلتی...

- بابروات، بێ ئابروو، ناچیزە، بەدرەفتار و رەوشت پیسە...

- چییە دەپێم بلتی چی کردوو، چی گوتوو...؟!...

- پێم دەلێت شوو بکەم بەمینەئە رۆستەمە سووری پیاوکۆژی دوژمنی باوێکوشتەم، بەخۆمەو نەووستا، با نەپێم...

- رایەئە چییە، بەباوکییەو، بەناژدایییەو، بۆ خۆی گوت...، سەری دا لە بەرد...، ئیتەر

- دهزانم، پیزه دهزانم، نهوه بهختی خوّمه و ناپهسه‌ندیی نهوان...
 مینه‌ی نه‌گریس له‌م کاته‌دا سه‌یریکی چاوشیتانه‌ی پیزه‌ی کرد و له‌ دلی خویدا:
 «مه‌گهر کفتوکۆی دلی زامدارم به‌گۆشتی کفکردووی تو بریژم!...»

بهم ده‌رگایه‌دا بیت، سه‌گی ئاواپییه‌که‌ی تی به‌رده‌ده‌م...
 دوای نه‌مه، دوو کاژیریکی پی چوو نه‌وسا گۆله‌ به‌ته‌واوی هاته‌وه‌ سه‌ر خو‌ی...، رووی
 کرده‌ دایکی، چی روویدا بوو بۆی گپرایه‌وه...، دوایی گوتی:
 - قسه‌ ناخۆشه‌کانی پیزه‌ وه‌ک تریشقه‌ له‌ که‌لله‌ی دام، هه‌ر نه‌یده‌برپییه‌وه، خوژم نازانم
 بۆ وام لی هات...، دایه‌ به‌ده‌ست خوّم نه‌بوو...
 - قه‌یناکات، به‌قوریانی چاوه‌ جوانه‌کانت بم، باپروات، نه‌و ناکه‌سی له‌ که‌س نه‌چوو
 سیخوره‌ پیسه‌، ئاوی ئاموون چی و توونی بابا...، به‌هه‌رزان بۆمان ده‌رکه‌وت و ناسیمان،
 خو‌ی زه‌ره‌ری کرد و ئیمه‌ی دۆراند...
 پیزه‌ له‌و رۆژه‌وه‌ بپرای بپری ئیتر نه‌یوترا سه‌ر بکاته‌وه‌ به‌په‌ریزی نه‌و ماله‌دا، پشت و په‌نا
 پاکه‌ دلسۆزه‌که‌ی له‌ کیس چوو، نه‌و خه‌مه‌ گه‌وره‌یه‌ش چوو سه‌ر خه‌مه‌کانی، رۆسته‌م و
 مینه‌ی سه‌پله‌ بوونه‌ ته‌نها په‌نا و دالده‌ی...، بهم‌ جو‌ره‌، پیزه‌ له‌ولاوه‌ هه‌رچی روویدا‌بوو بۆ
 مینه‌ی گپرایه‌وه...، مینه‌ له‌ داخاندای خه‌نجه‌رت لی بدایه‌ خوینی لی نه‌ده‌هات...، داخی نه‌م
 هه‌موو ماوه‌یه‌شی له‌ دلدای بوو که‌ به‌فیرۆ له‌ ده‌ستی چوو...، لیو و زمان‌ی خو‌ی
 ده‌کرۆشت...، وه‌کو هاری لی هاتبوو، له‌ ناخی خویدا ده‌یگوت:
 «هه‌لیکت ده‌ستگیر نه‌بوو به‌یده‌ستی بکه‌یت، به‌خۆشی و ته‌ماع هیچت نه‌کرد...،
 هه‌ولیک نه‌ره‌خسا پلنگ ئاسا چۆکت به‌خستایه‌ته‌ سه‌ر نه‌و سینه‌ نه‌رمه‌ و ده‌مت بنایه‌ته‌
 ناو ده‌می و هه‌ناسه‌ت له‌به‌ر بپرایه‌، چه‌ند جاریک بۆی چووینه‌ په‌ریزه‌وه‌، تو پلنگ و نه‌و
 ئاسکیکی ناسکی نه‌رمه‌قووت، ده‌رفه‌تیکت ده‌ست نه‌که‌وت، دوای ری لی گرتنه‌کانی
 به‌که‌م جار، هه‌ستیان کرد نیازت خراپه‌، که‌وتنه‌ سه‌ر فیلتی خو‌یان، نه‌گینا یه‌ک چنگت
 به‌س بوو، به‌ورئاسا له‌ په‌له‌قاژیت ده‌خست... نه‌ی بۆ نه‌و هه‌لمه‌ته‌ و له‌و شی گیربوونه‌...»
 پیزه‌ له‌ ترسی مینه‌ و له‌ داخی له‌ کیسه‌چوونی مالی خه‌جیح خان، ده‌ستی به‌گریان
 کرده‌وه...، له‌ به‌رده‌می مینه‌دا ده‌له‌رزی و ده‌پارایه‌وه:
 - به‌گۆری باوکم تو چیت پی گوتووم ده‌ نه‌وه‌نده‌م گوتوو و به‌ئێوه‌مدا هه‌لداوه‌، هینده‌م
 له‌گه‌ل گوت تا‌کو به‌و مه‌ره‌یه‌ چوو...
 «کوری رۆسته‌م، نه‌گه‌ر بهم‌ بووران‌ه‌وه‌یه‌ت ده‌زانی، به‌چرکه‌یه‌ک شن‌دی و بندرت ده‌کرد...
 هه‌زار نه‌فسووس...»

ئا بەو جۆرە پىزە خەجىج خانى لە كىس چوو...، تەنھا دەرگای يارمەتيدان و خۆ بەختيوكردنى ھەر مالى رۆستەمە سوور بوو، پىزە بەشى زۆرى شەوى لە مالى ئەمان بەسەردەبرد...، واى لى ھاتبوو لە گەرانەوى شىوان، بۆ كۆختە داروخواوە سارد و سړەكەى و ھاتنەوى بەيانى زوى، تەواو وەرژ بووبوو...، كۆتخا بەمەسەلەكەى گولەى زانىبوو...، ئەو بوو كە رۆستەمە سوور پىي گوت بەئىجگارى لەوئى مېنىتەو، زۆرى لا خوش بوو...، ژوورەكەى رووناكيان دايە كە لەوئى بنويت...، سالتىك بەم پىيە رايبارد...، مېنە دۆشەك و لىفەكەى دايكى دايە كە پىي بنويت...، پىزە نوئى واى بەخۆبەو نەدیبوو...، دەمىك بوو خەوى بەپىخەفى و ھاو دەدى، ئەوپەرى ئاواتى ئەو بوو كە يەكىك بىخوازىت و دەستىك نوئى گەرم و نەرمى بۆ ئامادە بكات كە تيايدا بتلئىتەو، ئا لەم بىرانەدا بوو كە مېنە كردى بەژووردا، پىزە لە جىي خۆى داچلەكى و ھەستايە سەرى...،

- پىزە ھەلسە...، ئەمە نوئى بووكىنئىتە... ھەر ئەوئەندەت ماوہ كە لە ئەلەى رەنجەرت ماره بكەم...، تۆ ھەز لەو ھە ناكەيت؟! ھەر ئەوئەت نەماوہ بۆت بكەم؟!... مېنە لەسەر تەنىشتى نوئە تازەكان دانىشت، پىزەش بەدوايدا دانىشتەو...

- ميناغا، وامزانى كە گولەم بۆ قايل نەكردى لىم زویر دەبیت، بەلام ئىستە دلم خوش بوو، توخودا بەراستتە بۆ ئەلە، خۆزگە ئەمەشت بۆ بكردمايە...، جا ئەلە قايل دەبیت؟!...

- گەوجە، من رىيەك بۆ ئەلە دابنىم...، ئەلە دەتوانىت لىي دەرىچىت؟!... كەس دەتوانىت بى ئەمرى من بكات؟! تۆ دەتوانىت؟!...

ترسىكى كوشندە ھەناوى پىزەى راتەكاند...

- نە بەو خودايە، رايەى چىيە، ملفىچگە قرخەيە، كى دەتوانىت لە قسەت دەرىچىت...، مئىش ھەدم نىيە...

- ئەى ئافەرم عاقل، ئىتر خەمت چىيە و بۆچى دوودلىت...!!...

- قورىان، لە چى دوودلم...؟!...

- لە گەمە و رابواردن و مەزاقەكەى خۆمان...

- نازانم، خودا بەختىرى بگىرئىت، بەخودا ترسم نارەوتىتەو...

پىزە ئەم وتانەى بى خوش بوو...، چووہ بىرۆكەى ئاواتى دلئى خوشى نەدیبوہ...، لەم كاتەدا مېنە لىي نىك بووہ...، ھەردوو دەستى گرت، دەستى كرد بەھەلگۆفتنى پىزە...، بەھەر شىوہبەك بوو، پىزە خۆى لە ژئىر دەستى دەرھانى...

- ميناغا گيان...، دە وامەكە...، ديسان دەستت بى كردهوہ... دە بەسە ئىتر، تىر لە لاقرتئى و دەستبازى ناخۆت...

- ئەى نايى تۆزىك گەمان بكەين...، گوايە پىت ناخۆشە ميناغا وازىت لەگەلدا بكات...؟! ھەزارى وەكو كابرا خەون بەساتىكەوہ دەبىن كە ئاوا بىيانگەوزىنم...، شەيتان ئەو جارە كە ھات خۆت لى نەگرتبووين...؟!...

- با، با، دەباشە ئىتر وا مەكە... شەودىرە بچۆرەوہ ناو جىگەكەى خۆت... ئەوئەشت بىر خستەوہ، بەخودا راست دەكەيت، ھەز دەكەيت كابراشت بۆ پەيدا دەكەمەوہ... ھەر ھىندە بزائە ھىنامە ميوانىمان...

- ئافەرم، كەواتە باشە بابروم...، خۆتى لى ھەلخە، بەخەونىش نەتدەدى لە شوئى و ھاذا بنووت...، لئىدە پىرۆزى جانانە، بەختى ئاوہا چاكت ھىناوہ...

پىزە لە خوشىياندا، پەلامارى دەستى مېنەى دا و ماچى كرد، مېنە باوہشىكى توندى پىادا كرد و لەسەر گازەراى پشت داي بەسەر نوئى پاك و خاوتىن و نەرم و شلى دايە ئامىنەدا، ماوہبەكى تر پىزەى رەقاندەوہ و ئەمجا بەجىي ھىشت...

پىزەى خوش خەيال وىستى چراكە كز بكات، بەلام نەيتاوازا و كەوتە خەيالەوہ

«پىزە نەگرىسى بەختەوہر، سەيرى ئەو بنمىچە پاكە و دارى دارەراى سپى و جوان، دىوارى گەچكارى، باشە چۆن و ھا سپى و لووسە...، فەرش بەدىوارەوہ، من نازانم چۆن شەو و رۆژت لەو كۆلىتە نزمە داروخواوہ قەقنەسەدا بەسەردەبرد، جا ئەو كەى ژيان بوو، ئەوسا تۆ لەبەر سەرما و بى ئاگر و دووى خەوت لى نەدەكەوت، ئەى ئىستە تىر و پر، لە خوشىياندا ھەر ئەو نىيە گەشكە ناگرىت... بەلام چەند شەوئىكە ئەم ئىشە تازەيەت بۆ پەيدا بوو...، بەرى دەستت شل دەبىت و ماندوو دەبىت، ئەو ھەر نالى بەسە...، پشتى پان و ماسوولكەكانى بەھىز و پتەون، ئەو دەلئىت «سەرمام بووہ و پشم رەق بووہ...»

تۆ دەلئىت «با بۆت چەور بكەم...»

- رىقم لە چەوركردەن...

دویشه و همدیسان له ئەلەت بۆ دووایهوه... بهخودا بهراست دەرچوایه و ئەم شوووت بکردایه خوۆش دەبوو، جا ئیتر چیت ئەویست، میتردی چاک و جینگه و رینگه ی پاک و خاوین و یارمەتی مینه ناغاشی لەسەر... ئیتر چیت پیزه، بەلام خۆزگه وهکو گولە جوان بوویتایه، بهناسانی شووت بکردایه بهیهکیکی وهکو مینه، بهخودا قۆزه، کورپکی بۆشناخ و قهبه و بهتوانایه... ناگات لێ بوو پیزه دوینی شوو که رهگی شان و ملت دهگرت و دهتشیلا، پیتی گوتی ماسوولکهی سنگ و مهکی بۆ بشیلیت، ئای چەندت پێ خوۆش بوو، نهگرس، بهخودا مووچرکه و تهزووت پيادا دههات... شهرمت نهکردایه، دهیگرتی و خوۆت بهملیدا دهدا، ئەوه چۆن ئەمشه و بانگی نهکردیت، خوۆ دوینی شوو گوتی «تا ههفتهیهک ههموو شهوێک دهبیته بشیلیت» پیزه ی چاوشوور، چاکی راهینایت، هه ی بی رهوشت، بۆی بوویت بهمریشکی رهجهبی، دهستیکت بۆ بهینیت وهک دهسته موۆ فسی بۆ دهدهیتهوه... جا گوايه تو له کابرا زیاتریت؟!... ههزار هینده ی تو، جوانتره و هه هینده دهزانیت دیته خزمهتی، چەند جار خوۆت لێ گرتوون، هه چي نهشیت لهگه لیدا دهیکات، بهساویلکه بی خه له تاندوویهتی، گوايه هه کات گولە ی هینا، پاش چەند مانگیک ئەویش دههینیت...

ئای که بهفرتوینت... ئیتر وایه، دهسه لاتنی هه موو شتیکی ههیه... ههیهتی و پشت ئەستوره، له ده لاوه بۆی لئاوه...

مینه تهقه ی له ده رگا هینا و هاته ژوووهوه...

- میناغا فهرموو، ئەوه بۆ بانگت نهکردم پشتت بشیل...؟!... هه به ته ما بووم که بانگم بکهیت؟!...

- ئەوا خوۆم هاتووم، چاکتر نییه...؟! گوتم با ئەمشه و لیره بشیلیت...، کهراتیی، میوان راناگریت؟!...

- رایهم چیه، ئاخ که چووینته دهروه سهرمات دهبیته... ئیجگاری شان و ملت رهقتر دهبیته، دهترسم نه خوۆش بکهویت...

- دوا بی هه به دهستی تو نهرم دهبیتهوه، وا دیاره زۆر به تهنگمه وهیت... منت خوۆش دهویت... وا نییه؟!...

- من خاکی بهرپیتتم، تو بووینته فریاد پهسی من، من نوکەر و که نیزه کی تووم...
- شتی تریش، بهلام ئەوهی تریان نالیت... وا دیاره شهرم دهکهیت، هه ی فیلبازی جانانه...

دهگویتی مهدهری، ته مه ن پینج و دوو رۆژیکه دیت و دهروات و دهپریتهوه، ئەو ناگره خوۆش بکه، دهی دوو سی چل داری تر بخهره ناو زۆپاکه ی پروناکهوه...، بۆ تو چاکه...، ئەمجا وهره بمشیله...

پیزه له خوویهوه دلێ داخواریا، ترسه که کهوتهوه کاسه ی سهری... بهلام ئەوی ئەلقه له گویتی مینه ئاغا فهرمانی بهجی هینا و هات به لای ناغایهوه، بۆ پشت شیلان و...، مینه چۆغه و مرادخانیه که ی خوۆ دامالی بوو...، له سه ر جینگه ی راخراوی پیزه هه ر زوو لینی دانیشتبوو...، پیزه دهستی به پشت شیلان کرد، تا وای لێ هات دهسته کانی ماندوو بووون...، ئەمجا مینه له سه ر پشت پالکهوت...

- سا دهی دهماره کانی سه ر سنگیشم توژیک بۆ بشیله... هه رچه نده ماندووش بوویت...

پیزه بهبیدهنگی، ملی درێژ کردبوو، بهکاری خوویهوه خه ریک بوو، لهگه ل ئەوهی خوۆشی لێ دههات، ترسه که ش دایگرتهوه «وهک هه موو جار گوتوته، ئەم کابرایه ئامانی بۆ نییه...» له بیره کانی وهک شهوی پیشوودا بوو که مینه په لاماری دا و پیزه ی خست به سه ر خۆیدا...، هه ردوو دهسته ئەستوره پته وه کانی ئالانده که مه ری پیزه، به جوړیکی وه ها وهک له پر بیخه یته ناو هه وزیک ئاوه وه وای لێ به سه ر هات... له هه مان کاتدا هه ردوو قاچی ئالانده لاقه کانی وهک گرتیان لێ بدات، پیزه کهوته ناو فاقه ی ته واوه وه، بهلام ته له یه کی قایم، به جوړیک پرزه ی لێ بریوو که ماوه ی په له قازینی نه ماوو...، هه ردوو کیان بۆ ماوه یه ک بهم جوۆره مانه وه...، مینه لێو و لچه ئەستوره که ی پیزه ی له ناو ده می خۆیدا خنکاندبوو، پشوو نه دهدا، هه تا دوا بی له پریکدا سه ری راپسکاند...

- ئەمشه و زۆرت لێ ده ترسم... خراب په لامارت داوم... لیوم سه ر بووه، ده چوو زیته وه، ئەوه بۆ وام لێ ده کهیت؟! ده ست لایه، به ره للام بکه...، تکات لێ ده که م...، ئاخ چۆن وا ده بیته...؟! تو خودا نه کهیت...، ئەوه نا... لایه...، ئەویتر...، چیت ده لیت باشه به چاوان... ئابرووم ده چیت... نا... به قوریانت بم...

- کچی که رانی، هه ی گه وجه... یاری ده که یین...، ئەمه له بیرت چوو وه که ده تدهم به ئەله... له ئەلەت ماره ده که م...، من له سه ر په یمانی خوۆم...، منت له پشتم...، ته واو... با

بتدم بهئه له... ئیتر له چی سل ده که یته وه؟! هه ی ترسنۆک... یاریی خوش... دهی گیانه کهم... یاری، دهی بازانم؟! فیر به، ئەمه یه یاریی خوش و به له زهت، هیشتا تامه که بیته نه چۆته ژیر زمان... تو بزانه، سووک سووک... ئەها چهند خوشه...

مینه ی جهر به زه ی وهک که شکی سوواوه، به زۆر و به خواهیشت... به زمانی لوس و واته ی شیرین و هه لدان، ورده ورده پیزه ی کرچی به ده دست خۆیه وه شل کرد...، پیزه ی ده هینا و ده برد...، خوشیی و ترسی ناوینته، پیزه ی کاس کرد...، به دم ته کانی مینه ی درنده وه، به دم قه پی گورگی برسییه وه، وهک شه که می پی گیتی لئ هات، ناگای له ناخ و ئۆفی خۆشی نه ما...، خولیای بازار و شووریه ی و له زه تی خوشیی که وته ناو قاووغی برسییتی و ئاره زووی دهروونی وشکه رۆی هه لقرچا و له تینواندا هه لپرووزاوه وه... خۆی کرده بوو که زمه... شل بوو، سارد بوو وه... له هۆش خۆی چوو... ئاره قه و روو سووریه به مه ی نه تی تیکه ل بوون...، هۆش و گووشی به سه ر دنیا وه نه ما... مینه ی ره تا و سه یری نیچیری ئەنگیورای کرده وه، دهستی به ملچه ملچ کرد، که یل و سه رمهستی شادمانیه، خیرا خیرا شلپه ی له رانه کانی پیزه دهانی... پاش ماوه یهک سه یریکی جنۆکانه ی پیزه ی خلتانی کرده وه...

«میناغا میناغا...، وهک خانمیک قسه م له گه ل دهکات... خره فاوی گه لحو...، ده بخۆ دهی...، ژوور و پیخه فی رووناک و ئامه خانت پیروژ کرد... بوون به میراتت...، دهی مینه به راستیه ئه م خرته ناشیرینه ش خوش بوو...، ئەمه سی...، هه ر ده بووا یه داخی گو له و خه جیجم به تو ی خوشه ویستیان برشتایه...، به شکو به مه ش که میک خه فته بخۆن، هه ر باشه...، ده بیته کاریک کهم باوکیشمی پی فیر کهم...، با ئەویش که میک خه فته پی ده ریکات...، ئەم که چه تیوه هه راشه، با ناشیرینه ی بیته...، بو بی تووتنیی ئیسته ی کویتخا رۆسته مییش چاکه؟!...»

به م جو ره له دوای دوو کاژیر که له پیخه فی بوو کینی نامرادی پیزه ی دۆراودا مایه وه...، لئی راکشا... سه یریکی پیزه ی کرده وه:

باش بوو دهروازه ی جرینی تۆش کرایه وه... با په کمان نه که ویت... تو له بهر ده ستتایت... تو له ما که ریکی چلکنه ی لمۆز بوگن چاکتر نیت؟!...

هه یه به رد به گونی نیره که ریشدا هه لده واسیت؟!...

- به خودا پیس و نه گریسی... مینه... مه گه ر کوری رۆسته مه سووری ناودار نه بیته؟!...

مینه چرچی لنگی لئ راکیشا و پالیدایه وه...

پیزه ی شه که ت نه یده زانی له که یه که وه ئاوه ها بی گیان و له ناو شلپه ی شلوپی گه نیویدا تلیسا وه ته وه، کاتیک به ناگا هاته وه، دهستی بو گه لئ چه په لئ خۆی برد، چاوی پیایدا داچراند، کاره ساته که ی هاته وه بییر...

لوشکه و نووزه یه کی قوول به هیواشیی خۆی کرد به گه روویدا و بو ماوه یهک تووشی ته نگه هه ناسه ی خنکانیک بوو، ده یخواست دلئ بیچریت و رهوانی له له ش بیته ده ره وه... وهک شبر، قژی ئالۆسکاوی خۆی ده سکهنه ده کرد... به سه ری خۆیدا ده کیشا...

«بمه...، ده بمره، هه ی بی ئابروو، ئیتر بوچی چاکیت...»

دانه مرکایت هه تا ئاوه هات له خۆت کرد، ره وشت به رزه کانت به ردا و خۆت خسته نیوه ندی گه له گورگه وه...»

- چی بکه م ده سه لاتم نه بوو، بی ده ره تان، سه ر لئ تیکچوو، خه له تاو... به زۆر بو ئیره په لکیش کرام، هه تا ئە ئاوا به په نگ کرام...

«تازه ته واو، نابیت خۆت تیک به دیت، ئەگینا سه ر باقی هه موو شتیک وهک په رۆیه کی پیس توور ت ده دن... مه سه له که ی «ئه له» بگره و به ری مه ده... خۆشت وه ها ده ربه که بو مینه مردوویت و سه ری له ریدا به خت ده که یته، ئەوه گیانت ته واو، خۆت به خۆت کرد و ده بیته تالاه که شی بیچریت...»

پیزه به م بییره هه له تو په له تانه وه که مه که مه هیتور بووه وه، پاش سی سه عاتیک هاته وه سه ر خۆی...، گوئی بو ره هیله ی بارانی پاییزی پیری بن چیا هه لخت... له دهروون و میتشک و هۆشیدا ههستی به گریکی سووتینه ر ده کرد... میتشکی هاژه ی ده هات، له دوای ئەو گه رداوه ئاره زووی ده کرد هه لیت و بداته ئەو دهشت و کیوانه، رابکاته ده ره وه، خۆی بداته بهر شه تاوی ئەو لیژمه سارده، خۆی تیایدا نقوم بکات و تیر تیر بیشواته وه، چه می دیمی وشکه رۆی هه ست و سۆزی هه لپروزای ته ر و پاراو بکاته وه... له م کاته دا تریشقه ی هه وه گرمه یهک و چه خماخه ی بروسکه یهک هه موو دنیا ی رووناک کرده وه... پیزه وای هه ست ده کرد ته رزه یه کی دنک گه وه به سه ر جهسته ی رووتیدا داده باریت، ته زوویه کی ساردی ترسینه ری پیدا هات، به شپوه یهک سه ری کرد، وه های هه ست ده کرد ها ئیستا ها تاویکی تر ره ق ده بیته وه، سه د خۆزگه ی دهخواست گیانی ده رچیته... ددانه کانی چۆقه چۆقی له رزی بوو... وهک بینی ئا و ده لهرزی... نه یده زانی چی بکات...

به شپه زهیی خۆی پۆشته کردهوه، ماوهیهک داما، سێ و دووی حالی خۆی ده کردهوه «تۆ تهواو بوویت، ژیان و پاشه رۆژت تازه به مانه وه به ستراوه، هیچ دهره تانیکت نییه، به شکو له ئەهلت ماره بکهن و ئەم که تنه شتی پێ چاره بکهن...، پیزه به سه، خه ربکه رهق ده بیته وه، له مه و دوا ده بیته وا بکهیت میناغات لی بیزار نه بیته، بۆ ئه وهی کولانه کهت مسۆگه ر بیته، ده بیته ئه وه پیری زهره کیی بنوینیت، له م خزانته دتا گه ر هوشیار و به ئاگا نه بیته، په ترۆ ده بیست و ملیشت ده شکیت... ههسته دهی، به چۆ پالی...

ئا به م خه یالانه وه پیزه خۆی کوتایه پال مینه... پشتی نا به پشتیییه وه، ته کی دا به ته کیییه وه، مینه راپه ری، تلیکی دا، چاوی هه لپه ری، خۆی هه لگه یه راپه وه... سه رپه یی پیزه ی کرد و راپه ییشایه پال خۆیه وه، لاقی به سه ر که مه ریدا درێژ کرد به خۆیه وه نووساند... بنو کچێ بنوو... شه و دیره، به یانی به ئاگا نایه یته وه... باوه شی گه رمی مینه، پته و یی لاقه درێژه کانی به سه ر که مه ریدا، هیدی... هیدی، ته زووی خۆشیییه کی تیکه ل به ترس و بیمی پیزه کرده وه...

وهک سه ری له شی خا و بیته وه، لاسارانه له به ر خۆیه وه چرپانندی «خۆزگه بۆ هه میشه ئاوا له فاقه ی ده دام...»

رۆسته مه سوور بۆ هه فته به ک بۆ که رکوک رۆیشتبوو، پیزه ی رێژگا و وهک بوو کیکی هه لپه ژاره هه لسوکه وتی ده کرد، جار جاره نازی به سه ر مینه به رازدا ده کرد، ئه ویش خۆی تیک نه ده دا، سه ری چوارم به یانی بوو کییییه که ی، دوا ی ئه وه ی ئه له ی کرده دهره وه بۆران، ئه مجا په لکیشی کرده ژووره وه، به چه پۆله پۆلایینه کانی توند به خۆیه وه نووساند، ماوه به ک هینای و بردی «میناغا، ئەم به یانییه ش دیسان تۆقاندتم، ترسه که ی پێشوووم هاته وه دل، خه ربکه به پێوه خۆم ناگرم، بۆ خاتری خودا بۆ وام لی ده که یته؟!...»

مینه به دهستی راستی ره گی پشت ملی گرت، به دهستی چه پیشی قورقی، بۆ ماوه به ک وهک ئه و شه وه دم و لیوی له زاری خۆیدا خنکانده وه، پیزه په له قازتی پێ که وت، دهستی به په له وایشتن کرد، سه ری راپسکانده وه، مینه ی به فرتوفیل ده می لی به ردا...

- خنکام...، مردم...، نازانم بۆ وام لی ده که یته؟! ئه مه به رقه وه یه، به قوربانته بم میناغا، تو خودا ئاوه ها عه زیتیم مه ده، خه ربکه ملم له بن دهره چیته...

- که واته گوێ بگه ر، سێ چوار رۆژه ئیواره، شه و، به یانی، نیوه رۆ ئه له گه رت کرده وه به بنیشته خۆشه ی سه ر زمانت، ئیتر تا خۆم ئه و شته ریک نه خه م له ده مت بیته دهره وه

زبانته ده برم، ئه مه یه ک، هه موو عه سرانیک له و سه رشۆرکه خۆت ده شویت، به هیچ جۆریک به جلی نوێ و جوانه وه ناچیته دهره وه و ناچیته سه ر کانی...

هه ر که سیکت دی و هه ر چیه ک گوترا، تۆ که ریشیت و لالیشیت، که چوویت به سه ر کانی گوێ له قسه ی جه ماعه تی ئه وه ر بگه ر، چیه ان گوت بۆم ده گه یه رته وه، که باوکم هاته وه من هه فته یه ک ده رۆم، ئه ویش گونا هه، ده بیته دلی رازی بکه یته... شه و یکی تاریکیشت بۆ دهره خسیتم، ئه له ش ده خه ینه ته له که وه، مه لاش ئاماده یه و به سه عاتیکی هه موو شتیکت بۆ دهره پێنمه وه، هه ی نه گه رسی په ته ری، کن خودا ده یداتێ به یه کجار سێ میتردی هه بیته... به م جۆره تۆ چاوی خۆمی، باز نیشت بۆ ده که م، جیازی و پیکه وه نانی مالیش هه ر له سه ر خۆمه، ئیتر خه می چیته، وه ها نه بیته منیش هیچ، به م جۆره تۆ بۆ من، من بۆ تۆ... ئه وه له بیرم چوو پیت بلیم، دیسان ده لێن جووله جووله که و موزا هه ره و جوو تو موو ته که، ده ستیان داوه ته شته قۆره کان، له سه ر کانی باش گوێ بگه ر، بۆنی هه ر چیت کرد پیم بلێ «بووکه خان...» باشه؟!...

- تۆ ملت له بن دهره یناوم، شانم وه خته بکه ویتته خواره وه...، باشه، به خودا، به سه رچاو، ئه مر ئه مری تۆیه...

- ئاخه ده مه ویت تیتبگه یه نم، من تاله وه که ره ی خۆشه وه که ره م، فیه ریشته ده که م و تیریشته ده که م...، گوژمیکی تر لی نه نیشین و ناشتت ده که مه وه... ده ی دوام بکه وه...

ئا به و گه ردا وه ی پیزه ی تیکه وت، که چی نی خۆی له ده ست دا، په ره ی کالی گوئی دلی ژبانی سه ره رزیی له ده ست چوو... به لای ئه م پێره ناچیزه یه دا خۆی یه کالیی کرده وه... به ئاره زووی خۆیان یارییان پێ ده کرد...

مینه به ده ست و به ده م پیزه ی گرتبوو، بۆ مه رامه پیسه کانی خۆی ده لالیشی پێ ده کرد...، پیزه رۆژ له دوا ی رۆژ پتر ده چه قییه زه لکا وه پیسه که یانه وه...، بۆ ئه له ش ده ستی ده ستیان پێ ده کرد... مینه حبه ی له شاره وه بۆ هینابوو بۆ ئه وه ی تووشی کاره ساتیکی تری نه کات، پیزه تا جاریک ده یخوارد دوو جار نه یده خوارد، له دلی خۆیدا ده یگوت: «من به و حه بانه سه رم گه یژ ده بیته، له تر ده دم، جارو یاریش لیی ده برا و مینه پاش ده رۆژیک ئه وسا بۆی ده هینایه وه...

پاش ههشت مانگ ژيانی رابواردنی بی شهرمیی، پیزه ههستی بهسه ریشیواویی و کهوتوویی نزمی خوئی کرد...، سکی بهرزه بووهوه، هاتوهاواری له گه ل مینه دا هه فریودان بوو، نهوه بوو دوایی مقومقو له ناو دیدا دا کهوت، پیزه ئاپرووی چوو...، سکی لی جیابووهوه...، ماوههک دوا کور رۆسته مه سووریش به زۆره ملیبی پیی فیربوو...، پیزه ترساند که له ناو دیدا بهرهللای دهکات و شوورهبی دهشکینیت گهر دهستی له گه ل تیکه ل نهکات...، ناگر له کای کۆن بهر نه بیته، رۆسته می کهوله کۆنیش تا تیری لی نه خوارد دهستبهرداری نه بوو، هه جار به کیکیان دهیانسه کانهوه، دهسا هه وهه هیه پیشه ی نوکه ریتی سایه ی ژیر چه پۆکی ریشمی دهه به گیتی...، دزینی سامان، داگیرکردنی به رهه م، چاوشکاندن و ئاپرووتکاندن نه بیته هیچی لی دهستگیر نابیت، له گه لدا بوونیان روورهبشی و په شیمانی له دوا به...

رۆسته مه سووری به زه بر و زهنگ، په پووی شملی شهر، زانی ئیتر له مه زیاتر مانه وه ی پیزه ناشیرینه، بو خوشی...، ئیواریهک، کاتی شتوکردن، به مینه ی گوت:

- کورم مینه...، له م چهنده دا له شار بووم، ماموستا برا خاسی به گۆبه ندی خالۆزات له سلیمانیه وه گوتیزاوه ته وه بو دیوانیه...، نه وه ته یوه سه به گه چه له بو خوئی دانانیشی... تووشی هه زار مه خسه ره و هه یتوهوت بووه تا ئیسته...، پیزه به ره بو لای نه وان، نه وه بوو تا دایکت مابوو نه ویش که می پی نه کردین، هه راسانی کردبووین، هه ر ساته نا ساتیک له گه ل ماموستا پیسه که ی به ملشکاندمان دا و له گه ل جانه وه ره کانی نه م ناوه دا هه ر خه ریکی ویته ویت و جووت و جووتیاران بوون، با نه ویش له وه لاتر چیت، به لام قه و ما به تیه که شی تیدایه و ئیمه ش له دهست نه م که چه تیوه پیسه رزگارمان ده بیته...، چاکتر وایه دوور بکه ویته وه، لی ره نه مینیت...

له بیرته نه م کوربه جرینه جلفره، هه تا نامه ی پووری مابوو، زۆر جار داوای به کیکیان ده کرد که لای منداله کانیان بیت و یارمه تیه کیان بدات، پیزه له وی تووشی زبان نابیت و قازانجیش دهکات به خیری ژنه که ش ماموستایه، پیزه شمان له دهست ناچیت؟!...

- نه ری به خودا بابه، نه وان زۆر باشن، خوشیان له و جو ره که رهن که به زه بییان به هه ژاران و لیقه و ماواندا دیته وه...، زۆر سوپاسی شمان دهکن، دهیکه ین به منه تیش به سه ربانه وه... به لام بابه گیان نه م پیزه نه گریسه خوئی نه م په نده ی به خوئی داوه، من سه بم بو کرپبوو، به لام... نه م قسه قوړانه له لای من مه که، کوپخا رۆسته م نه مه ی گوت، ناوچه وانی کرژ کرد

و چوه دهروهه، پیزه ش له دلای خویدا ده یگوت:

«هه ر نه وانه راست دهکن، پاکن، چاکن...، نه ی وه کو ئیوهن تا ئیسته هه زارانان به په نگ کردوه؟!، من خو شم وا هه لده گرم، هه مووی خو م به خو م کردوه...»

- پیزه ده لیت چی، وا باو کم رۆی...، به یانی ماشین دیت، له گه ل خو مده ته به م، چاوم لیت بوو له په نا ده رگا که دا خو ت گرتبوو، هه موو قسه کانی باو کمت بیست، نه مه هه له و ره خساوه...

- نه ی نه م سکه م چی لی بکه م...، چۆن وه ها رامده گرن؟!

- کچی نه وان ناچارن، ده تخه نه سه ر سه ربان...، تا نه شرۆیشتون و له دهستمان نه چوون...؟! نه وه چاکترین چاره یه، هه ی سو زانی تو به خت هه یه...

- جا من ده سه لاتم چیه، هه موویم ناگا لییه، له گه ل کوپخا هه زار ته کبیرتان لی کردم، به دهستمه وه دامابوون، خو تان ده یزانن...، به دارما بدن و به به رده ما بدن هه ر خو تان نایکن؟! نه مه ش وه ک هه موو شتیکی تر، نه تانویست به دهستی هه تیوه که ی برام به کو شتم بدن و نه و نه گبه ته ش تووش بکن؟!... هیشتا نه مه م قانزاجتره

- کچی گه وچه ی جامباز، ئیمه له سه ر قازانجی توین، با له وی مناله که ت بی...، نه ختی مه سه له که شمان کۆن بیته، خو م دیمه وه ده ته ینمه وه و له نه له ی سه گبابت ماره ده که م، ترست نه بیته، نه مجاره به زۆریش بیته...، هه سته وه ره نه مشه ومان ماوه، با تیر رابویرین، با شه ویکی خوشی وه ها له کیس نه دهین...، دوایی وه ک یادگاری بو هه ردوو کمان ده مینیته وه...

مینه نه مه ی گوت و به په ل راکیشان پیزه ی به زه ویدا بیخدا...

ده مه وچیشته نگاو، پیزه و مینه خو یان ناماده کردبوو که ماشینه که بکه ویته گه ر...، نه مان له پیشه وه ی پاسه که دا شوینیان گرتبوو، هه ر نه و رۆزه ش خه جیح خان و هیمن و خه سه ره ده چوون بو شار، بو نه وه ی له ویوه برۆن بو گرتووخانه و دیده نیی مه ربوان بکه ن...

پیزه ئاو ریتی دووه ی دایه وه...، که نه وانی بینی مووچرکه یه کی تیکه ل به ترس و شهرم به هه موو گیانیدا هات، چاوی شویری دانه واند و بی دهنگ خوئی مه لاس دا، کزۆله و گرمۆله خوئی نفوم کردبوو... دوا ی ماوه یه ک ماشین که وته گه ر...، له نیوان و ره ی ماشین و

خرمه‌ی زیخ و به‌ردی له ژیر پیچکه دهرچوو، وهک گوتی بزرنگیته‌وه ودها بوو... ئەوان پێده‌که‌نین و هیچ خه‌میکیان له‌به‌ر نه‌بوو...، وای هاته گوتی پیتی بلین:

- وه‌جاخی رۆشن و به‌ختی چاک هه‌ر وا ده‌بیت...

وه‌ک ده‌نگیکی تریشیان بلیت:

- دوو گونە چاری خۆی جوان بوو، دوو گونیشی له چاره‌ی پروا بوو... سه‌مه‌ره‌یه...

خه‌لکی ناو ماشینه‌که به‌سه‌ر یه‌کدا ترشابوون، ژاوه‌یان ده‌هات...

پیزه وای هه‌ست ده‌کرد به‌هه‌موویان گه‌مارۆی ئەویان داوه:

- «سه‌ریشیان تاشیبی و ئاوینه‌که‌شیان دایه‌ ده‌ستت...»

- «گوايه به‌خۆت نازانیت؟! مردنت ئا له‌مه چاکتره که تیتی که‌وتوویت»

«ئهمه شاربه‌دەرکردنیکی به‌حورمه‌ته...»

- «لای ئیمه بوویتایه‌ بۆچی ئهمه‌ت به‌سه‌ر ده‌هات؟!... به‌په‌نگیان کردیت...»

- خۆت ئاره‌زووت له‌مه بوو، ده‌ستیان خۆش بیت، به‌م حاله‌ش لییان نابیتته‌وه...

پیزه له‌ گه‌رداویکی دلته‌قیندا بوو... می‌شکی درنگه‌ی ده‌هات، گران هه‌ناسه‌ی بۆ ده‌درا... هینده‌ی نه‌ما بوو دلای ده‌رییت، ورگی شلقه‌ی ده‌هات، منداڵ له‌ سکیدا هه‌ر جرتوفرتی بوو... وا دیار بوو ئه‌ویش داخی خۆی پێ ده‌رشت...، پیزه خه‌ریک بوو له‌ هۆش خۆی به‌جیت...

«من زۆلم، تو زۆلێک ده‌خه‌یتته‌وه...»

له‌م کاته‌دا ده‌ست کرا به‌هاوار هاوار، ئوتومبیل وه‌ریگرت، سه‌ره‌وخوار به‌لای چه‌مدا...، زریکه‌ی ژن و قیره‌ی پیاو، پیزه نرایه‌ نیوان مینه و پیتی ماشین و لیخوره‌وه، لیخور تانیشکی له‌ ورگی پیزه گیر بوو، به‌په‌له پالێکی پتوه نا، به‌خیرایی سووکانی بادا به‌ره‌و لای که‌ند پێچیتکی له‌پری دایه‌وه، هه‌ردوو تایه‌ی پتیشه‌وه که‌وته چالێکی به‌رده‌می که‌نده‌که‌وه و له‌سه‌رلا به‌گور ده‌عامی دا به‌تاشه‌به‌ردیکدا... ناو سکی هه‌موویانی خسته‌ خواره‌وه، ئوتومبیل که‌وته سه‌رلا و به‌که‌نده‌که‌وه هه‌ل‌واسرا... پاش قار و قیرپکی زۆر ئه‌وه‌ی توانی خۆی هاته‌ ده‌ره‌وه، ئه‌وه‌ی نه‌یتوانی هینرایه‌ ده‌ره‌وه، پیزه له‌ هۆش خۆی چوو، پیاو ئه‌ویشایه‌ ده‌ره‌وه، وه‌ک کونده‌یه‌کی پر له‌ ئاو له‌ ده‌ستیان به‌ربوو شلقه‌ی کرده سه‌ر زه‌وی، مینه‌ی بی ئاپروو به‌ده‌ستییه‌وه دامای بوو، شوڤیر و چه‌ند که‌سیکی تر به‌چوار

ده‌سته له‌ولاه دایاننا، هیمن و خه‌جیح خان هیچیان لێ نه‌هاتبوو...، خه‌سه‌ره‌و ده‌ستی نازاری گه‌یبوو...، مینه ناوچه‌وانی شکابوو...، پاش هه‌ل‌سانده‌وه‌ی ماشین و دیسانه‌وه به‌ریکه‌وتنیان، به‌هه‌رچۆنی بوو ئه‌و کاژیره‌ی که‌ مابوویان ته‌واو بوو، به‌لام به‌ چ حالیک، نکه‌نک، هاوار و نالاندن... بۆله و دوعا و زه‌نا...، پیکه‌نین و گریان... ئه‌و ئوتومبیله و نه‌فه‌ره‌کانی که‌ به‌دوایانه‌وه بوون، لییان جیا نه‌بوونه‌وه، له‌ هه‌ل‌سانده‌وه‌ی ماشینه‌که‌دا گه‌ر ئەوان نه‌بوونایه‌ وا به‌ئاسانی رزگاریان نه‌ده‌بوو، مینه له‌ دلای خۆیدا:

«ئهمه‌ش په‌نگیکی تر بوو ده‌بوایه‌ بماندییایه...، ئەوانی تریش هه‌ریه‌که به‌جۆریک بیران ده‌کرده‌وه...، هاوار هاوار ناو ماشینه‌که‌ی ته‌واو ناخۆش کردبوو... یه‌کسه‌ر بۆ تیمارخانه‌ی شار، پیزه په‌ریشان بوو، هاوار و قیژ و ناله‌ی هه‌موویانی کاس کردبوو... خوینی له‌به‌ر ده‌رۆیشت...، ده‌سته‌جی بۆ خه‌سته‌خانه‌ی به‌فریاکه‌وتنی به‌په‌له...، بردیان بۆ ژووری نه‌شته‌رگه‌ری، مینه خۆی کرد به‌خواه‌نی، له‌وئ گوتیان ده‌بیت منداڵه‌که‌ی به‌شه‌قویه‌قی لێ ده‌ره‌یتین، ئه‌گینا خۆشی ده‌مریت، مینه‌ی که‌شکی سوواوه، له‌ خودای ده‌ویست، خیرا وه‌لامی دانه‌وه:

- خۆتان چۆنی به‌باش ده‌زانن ودها بکه‌ن...

ئهمجا له‌ کاتی چاوه‌روانیدا، مینه خۆی به‌خۆی ده‌گوت:

- باشه ئه‌و نه‌به‌کامه ئاوله‌مه‌یه هی من بوو یان هی باوکم؟!، من به‌ختم یاره، چاوی ده‌رییت، به‌خودا چاک رزگارم بوو، نه‌خشی هیناوه...، کچی وای بۆریک ده‌که‌وتیت...، ئه‌گه‌ر خۆی قایل بیت ده‌بیه‌مه‌وه بۆ لای خۆمان...، ده‌ست پێ ده‌که‌ینه‌وه، ماوه‌یه‌کی تریش با لامان بیت ئه‌وسا چاوی ده‌رییت، چی لێ دیت با لیتی بیت...، به‌لام نا، نابیت... سه‌گ و گورگ شووره‌ییمان ده‌بن، کوێخاش به‌وه قایل نابیت، ئه‌و باوکه‌ که‌لله ره‌قه‌م سه‌یره، ئه‌شی خوری و ئه‌شی یه‌شیت...

پیزه، هه‌فته‌یه‌ک له‌ تیمارخانه‌ مایه‌وه، یه‌کسه‌ر بردی بۆ مالتی براخاسی خالۆزای...، ئه‌وانیش وه‌کو هه‌نگیان له‌ داردا دۆزبیتته‌وه ودها بوون...، زۆریان پێ خۆش بوو، به‌هاتنی پیزه ده‌روویه‌کی باشیان لێ کرایه‌وه...، بۆ ئیشتی مال و منداڵ به‌خێوکردن...، ماوه‌یه‌کی زۆر بوو دامابوون...، پیزه‌ش به‌م ژيانه‌ تازه‌یه و به‌ره‌وشتی به‌رزنی ئه‌مان شاد و به‌خته‌وه‌ر بوو...، هینده‌ی تر خۆی ده‌ره‌تاندا، بۆ قایلکردنی ئه‌مان...، رۆژانه به‌هه‌ناسه‌ساردیی و چاوی پر فرمیسه‌که‌وه «که‌مت نه‌چه‌شت، ئیتر به‌سه، ده‌بیت کاریک بکه‌یت له‌ بریتی لێ

بیزران، پیتتهوه بنووسین...» ئەوانیش لە بریتی نان و چیشت، جلوهرگ، مانگانەشیان بۆ بریبهوه... بەم جوۆره پیزه له شاری دیوانییە خوارووی عێراق، گیرسایهوه، جارێکی تر کهوتەوه ژێانی ناساییهوه، له لای ئەم خیزانه نیشتمانپهروه، نانی زولالی بەری رهنجی خوۆی دهخوارد، ئەوه بوو ئەو شهوه لهسهه پیتخهف راکشا بوو:

«پیزه ئەگەر بهخۆت بزانیته رزگارت بوو...، توخودا ههر ئەمهت باشتتر نییه لهو حاله پیسهی تیتیدا بوویت؟! مینه سهershیت بهلایهک و رۆستهمی ئەرژهنگی دپویش بهلایهک...، پیزه ئالیکی ئەسپهکان، ئەی ئالفی مه و بزنی، کچی بهنهحلهت بی گهور و شیاکه، کچی پشتیرهکه... ههه پیسی بوگه ن مال و هها رادهگیریت؟!، ئەوه چیشته پین نهگهپیوه، دهستت بشکیت گۆشتهکهت بارهه دپت... ئەمشه و میوانمان ههیه، کچی بهپاکیی وهه بهردهمیان، ئەمجاره میری بهرپوه بهر دپت... ئەمشه و نابیت له ههچی کهم بیت، بی دلایی نهکهیت ها، ئەوه پیم گوتی، بهدهست و بهدهم بیگره، ئەو شهوهت بیر دهچیتتهوه؟! نا، نا، ههرگیز...، تۆ لهسهه گازی پشت، ههر دوو لنگت بهدهست مینهی ناپهسهندهوه، قاقای لی دهه، ههر جاره بهجوۆرتیک یاریی پین دهکردیت...، دهیخولاندیتتهوه... مهشکهژهنیتی پین دهکردیت و ناو سکی خستبوویتته خوارهوه...»

- کچی پیزه ماخولان...، خوۆم شپواوه، له شار دیسان موزاهه رهکهیه، پرم و پرووخی، ئەها منیش توۆم خولداوه، توۆش لهوانی، بهو شاخه شهوه، تهقوهوور و بهزمه، سهربازهکان دهوۆن و دهگهرتنهوه، ئەوانیش وهکو ئیمه له گهلهگورگهکهن، ئەگه برسیی و بی خواردن بوون، چاو لهیهک سوور دهکه نهوه، دوایی بههه موویان یهکیکیان دهخون...، پیش خواردنیش تهپاوتلی پین دهکهن، وهک ئەمهه من که ئیسته بهتۆی دهکهم، ئیتر بهسته، وهه با دهست بهشته خوۆشه که بکهینهوه، لهسهه گازهرای پشت تیرم بایهخولنی پین کردیت، ئەمجا نۆرهی تهپاوتله...

«باوه ر ناکه م ئەمانه و دهیان ناسۆری پر له ژان و ناخوۆشترت بیر بچیتتهوه، له پر ههر دوو لاقی توور دایت و شلقه له ناو سکتتهوه هات، بهپال بهکوۆله مسته، فهرده پین هه لگرتن، وا دیار بوو دهیویست بهراوایتته بکات، زۆله کهت پین فری بدات، ئەه ئەه، ئەهه له توۆ نهگبهتتر، خوۆ بهراست مهجبووور بوو بهتینیت، له خوۆی رزگارت دهوو، باوکی سواری کوۆلهی سنگت دهوو، ئەهه بهسه زمان بههه موو شتیکی دهزانی، ئیجگار هینده گهوج و گه مژه نهبوو، کلک گرتی، مانی لی گرتن، ئیسته رهه می کرد، گوتی: من ئەمسال ژنم

ناویت، تیهه لدانی مینهش سوودی نهبوو...، دیاره له بهر خاتری جهنابیشته دهستبهرداری ئەه له گول نهبوون، جگه له شوانیی و گاوانی، دهیان کاری تری پین مهیسهه دهکهن... بهلام پیزه نهخیر توۆ ههر له وه نهگهیشته، رۆژی تیهه لدانه که ئەه له مه بهستی چی بوو که بهگرانه وه گوتی «داخی خوۆشمم له دلدایه، ههر له مندالییه وه، وهک جاشی ماکه ریک سواری کوۆلم بوون و لیبی نایه نه خواره وه.»

مهريوان حهوت سالی له بهنديخانه دا بهسه بربرد... بهلام حهوت سالی تالی رهش، چهوسانه وه و پهژاره... حهوت سالی ره بهقی ناههق، بهداخ و بهئه شکه نجبه و نازار... بهشه و رۆژانی په شتیوی دهروونی پهست و خهست... رۆژانی دهروونی دووردریژی چاوشکاندن و دلشکاندن و پیشخواردنه وه... ژیانی کات و دهمه ی رهتاندن و بهچاوی سووک سه برکردن، بهناسۆر کوشتن... ساتی سوپهاتنی سوژی بیرو و هۆش و گوشی دروستی... خنکاوی ناو کایه ی په رتیبونی تینی بیینی پیاوه تیبی له بار... شه هیدکردنی عهشق و شه یداپی پیرۆز... خنکاندن، ونکردنی ئاره زووی ناخی تاسینراو، پیشیلکردنی ههست و هۆشی مرۆیه تی که سیکی زیندووی پروا، ماوه یه کی بی وچانی چه رمه سه ری، ههیتوهووت و هینان و بردن... بیرکه ره وه له وه ره رخان و گوژینه کان، ته ماداری بی وچانی سه رکه و تن، بهسه دان داچله کان، خه وزران و چۆقی ددان، گیان له رزان، شه ونوخونی بی ئه ندازه ی بیخی گیان... هه تا هه لگرت و به بیردا دیت، بی ئارامی، نااسوده بی، بیزاری بی و ده رده سه ری...

مهريوان هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشایه وه:

بیر له چی ده که یته وه به داستانی ش ناگپرتیته وه... چیت لی به سه ه هاتوه... تو بلیت به مهش بگوترتیت چاره نووس؟!، ئایا تو وشکردن و خسته نه داویش ده خرتیه ئه ستوی چاره نووسی و ناوچه وانه وه؟!... ئه گهر و ابیت، که وا بو ره واش ناره وایه، ئایا په ره ره دگار یاسای سته م و زۆری بو داناوین؟! که واته دادی ئاسمان ئاوه ژووه، یاداشتییکی پر کویره وه ریبه... چۆنت له بیر بچیتته وه و بوچی...؟! چه ندت هاوار کرد... چه ند پارایتته وه، سکالانامه و داوات پیشکه ش کرد، له وه لامدا چیت ده بیسته وه... چیمان به سه ردا سه پاندیت: «پیاو کوژیکی درنده یه...» «چه ته یه کی بی ئاپرووه...» «که ی مرۆیه، ماریکی بی ئه ندازه یه...» «لیتی نریک مه که ونه وه، تاوانکاریکی ناله باره» «دژی ده سه لات و یاسای ده و له ته»، «پشیوی ده نیته وه» زۆری تریش، له ژماردن و له گوتن نایه... هه رچی به سه ره ئه و خه لکه دا دیت، هه مووی به پیلانی مه حکه م و ته له که و ساخته و ئاوه ژوو داده رپرتیت، ئاماده ی ده که ن و به سه ره تو و هی وه کو تو دا چه سپه و داپری ده که ن، به ره و رووی که سه پاکه کان کراوه ته وه، هه ره چیت له و قسه و بیژه ناره وایانه به ره گوئی

ده کهوت، دوزمنه کانی خۆت و چینه چه وساوه کانت بیر و پتیش چاو دیتته وه، چونکه رووی راستی ئه وانی ده رده خست و دایده مالین، پیسی و ژهنگ و ژاریانی بو ده خستیه روو... به لام بلیت بارو ده خه که هه ره ها بمینیتته وه؟! نا، نا وه ک خۆت، به ندیه کان، ئیوهش نه گوژران؟! تۆش، به لی، ئاوه ها بوویت، ئه وان به م جوژه و له مهش خرابتر و نابه جیتر ره فتاریان له گه لدا ده کردیت، هه ره پاسه وانه کان؟! نا... بگره به ندیه کانیش، له سه ره تا دا... کی ده لیت زیندانییه کانیش له چاوی خۆپانه وه سه بری تو یان نه کردیت... یان چۆن بزانیته ئه وانیسه هه ندیکیان بی تاوان نه بن و له داخی دلخی خۆیان وایان به تو نه کردیت؟!... ده بیت تاوانیان له تو دا دیاردی کردیت، بۆیه به و جوژه له پیشدا رووه رووت وه ستانه وه... وایه، له وانه یه گوتبیتیان «ئیمه به خۆرابی و بی تاوان تو وش کراوین و له گه ل ئه م پیاو کوژه جانه وه ره دا دناوین...» ئه ی داوی پیان نه گوتی، به لام پاش چی...، خه تای هه روو لاتان بو، ئه وه بوو تۆش گوژرایت و کفت و کویت نیشه وه...، ئه وانیسه هه ره سه برتر سارد بوونه وه...، به لام تو خۆت ده زانیت بوچی وه ها که وته وه، چونکه له پیشدا تو زۆر سرک و په ریشان و تیکه وتوو بوویت... سه ره وت نه بوو...، دنیات لی تاریک بو بوو، هه ره وه کو بزنی جینگانه ت لی هاتبوو، جیگه ت به خۆت نه ده گرت، زۆر زوو هه لده چوویت، گومانته بی پروایی له لات دروست کردبوو، به ندی و چه پسی و گبراویت دی...، میشت کت کرایه وه...، ده روونت له جاران فراوانتر بووه...، دل و گیانی خۆت به هیوای گهش و به توژی ئارام هه نووه...، گبراوه کانیش سه بری ره وشتیان کردیت، بزبان ده رکهوت، تو ئه وه نه بوویت که چاوه روانی بوون...، گبراوه رامیاره کان هه ره زوو له تو گه یشتن...، ئه وانه زرنگ و وردن، چاکی ده کوژنه وه و سه روژی ده که ن...، هه ره دمه هه لپه نیایه وه، سه ری گوژله که یان له دم قۆستیه وه و به زووی ئه نجمیان دایه ده ست...، زۆر سه بره، ئه وانه به پیچه وانه ی ئه مانی تره وه...، ده لیت له سه براندان، هیج په ژاره یه کیان له دلدا نییه...، ئه ی تو خۆشت کاتی جووتیارانه که هه ره وه ها نه بوویت؟! چ باکیکت هه بوو، هه ره ده خنایته وه، ئه مه یان جیا بوو، به خودا هه ره ئه وانیسه بوون هانیان دایت و به پیرته وه هاتن...، ئه گینا زوو وره ت به رده دا...، هه ره چۆنیک بیت ئه م به ندیخانه یه شانویه کی سه بره، په سه نایه تیبی که سه کان به رجه سته ده کات، موخی پیاو ده ئاژنیته... تووشی گه رداویکت ده کات، ئه وسه ری دیار نه بیت... دواپیش ورده ورده به خۆتدا ده چیتته وه، راستیه کانت پتر له لا روون و ساغ ده بیتته وه، دۆستی گیانی و نانیته بو ده رده که ویت... نواندنی چاکه و خراپه یه...، یه که م جار چۆن بوویت، ئیسته ش کردیانیت

به دهه مړاستی هه مووان و خوښه ویستی به پرتوه به ږتې به نډیځانه که شیت... هه ده لیتیت به نډیش نیت... سهر به ست به نار ه زووی خوټ دیتیت و ده چیت... به لآم تا که ی؟! چوڼ...، به چی رزگار ت ده بیت، نازاد به چیت هه و بژ شادمانی و خوښه ویستی و زهوی پان و به رین و ژبانی ژباوهی شاخ و چه م و ناسوی فراوانی به ری چاوی روښن و کویتسانی نارامگی دل و خوښه ویستی؟! نه و هیواوهی بوې ده ژیت، ته مادار بیه کی تفت و تال و دلته زینه، هه هه واله و به دواوی هه والدا دیت...، بی گومان واته ی نه م رامیارانه زور سه مه ره یه...، هه به ته مای ده رچوون...، تو نه واهوت سالت ته و او کرد و چاوه روانی نه م هه موو سالانه ی تربیت...، که چی هی وایان هه یه دوو پرژه فرمانی به سهر دا دراوه، واهه ته مایه سبه ینی ده ریچیت و ده لیت گوران هه ده بیت... پیشمه رگه له شاخ خوږاگره، سهر یاز هیرش ده کات، ده شکیت، ده گه پرتوه، ده پرواته وه، ده پرتوه، هه ده پرتوه، هه موویان وهک به کیچ پتی گوته ن «به یانی ده رده چین، هاکا فرمانی ده رچو...، ناماده بن، نا هه روا، به ناسانی بو به یانی...؟! بو دوو به یانی، پر پروان گه شته و رده و کاروان له پرتدایه، با نیمه ش له به نډیځانه دا بین... نه وان به و جوړه، به لآم تو له بواری سیاسه ته که دا باریت، تو به قوولی له بیړی ژیری نه مانه تینا گه یت و ده رنایه یت، به لآم به که م جارت و نیسته ت ناسمان و رتسمانه، تو خه ریکه بیته گچکه سیاسیه که هیتشتا خوټی له ناستدا نابینیت...»

مه ریوان گه لی شوهی تا به ربه بیان به بیر کردنه وه و خه یال پلاوه وه روژی کرد بووه...، نه مشه ویش شه ویک میژووی بو له و شه وانه...، به لآم شه ویک نه ک وه کو گشتی نه م شه وانه...، جیا بو له هه مووان...، شهوی خهوی خوښی بیتداران...، رزگار که ری زامداران...، ده می پاپه رینی ده سته یه کی مه ردی توله سین بو گوړ کردنی ته خت و به ختی سه ختی چه وساندنه وه و کوپله تی...، به لآی هیزی سوپای دادپه روه ر ناگری له سه بر پره ی پشتی رژی می دروست کراوی بیتگانه په رستی دارده ست کرده وه، مه شخه لی رزگاری و سه ره سستی هه لگراند و شهوی ده یجووری بو کردین به روژی رووناک...، شیره به فرینه ی به نډایه تی له بهر تیشکی خوړی نازادیدا به رگه ی نه گرت و تلیسایه وه... نه فسه ره نازاده کان، مه ردانه، به پلانی دیار بکراو و هه لمه تی شیرانه پاشایه تی بیان رماند و کو مار بیان دامه زراند، چه پ و نه ته وهی و دیوکراتی و ناشتی په روه ره کان پیکه وه

پشتگیری هیزی سوپایان کرد، به تایبه تی کو میونسته کان... له شار و له دی جووتیاران و کاسبکاران بوون به ده سته چپله... هه هه موو نه م هه لمه ته بیان به هی خو بان ده زانی، هه زو قوستانه وه...

له اولاشه وه نه م چند ساله ی به نډیځانه هه ده گوترا و ده گوترا یه وه، بوو بوو به خولیای سهری زیندانی به کان، به تایبه تی مه ریوانی زور لیکراو... «نه گه نه مه راست بیت، که واته نه و هه والانه ی ده هاته ژوره وه راست بوون، په یوه نډیبه کانی رامیاره کان وه ها بووه...»

«به لآم به تو چی...، تو ناگریته وه...»

- کوره به یانه به بیان، نامه ی مرژده ی خوښی به گه ل درا...

وهک خه و بی... یا خه یال... یان وراوه و بزړکان...، بلتیت و ابیت...، نه ری راست بیت...، تا ماوه به ک مقومقوی ترسه ترس و پسکه پسکی دوو دلی... جمو جولی پولیسه کان هیتجگاری گومان به پیاو په پدا ده کات...، سهیره، ریش تاشینه، نه به نگی هه موو به کیکی گرتوته وه...، پیاسه ی خیرا، په نجهره راوه شانندن، ورووژان، شله ژان و ژاوه ژاو، چه په کان خو بان گوړیوه، ههوت ههوت پیکه وهن. دانیشتنه وه، نه مچا له هه ره و ته ی به کیچ، نه وانیش پیکه وه، سهریان نا به یه که وه، هینده ی پی نه چوو به ر په نجهره کانی دیوی ناوه وه ی گرتووخانه گیرا، ده سترکرا به هاوار هاوار، به عه ره بیبه که زور تینه ده گه یشتم، کورده کانیش هاواریان ده کرد «به هیزی گه ل و سوپا... دوژمنمان له گوړ نرا...» نیو سه عاتیک به م به زم و هه لآی هه گوزه را، به پرتوه بهر هات، نه مچاره زمانی گوړیوو...، داوا ی هیمنی له هه مووان کرد... پاش ماوه به ک دانیشتنه وه، دوا گوته ی به پرتوه بهر نه وه بوو: «نومیدم زوره هه مووتان بهر بین...»

- نه وانه هه موو بهر ده بن، مه ریوان، هه تر نه بیت...

پاش ماوه به ک هیوری و که م ده نگی، دیسان چریه چریه که پتر بوو... پولیس دی دست به چه ک، هه نډیک ترسی خووی ناپاک...، هه نډیک سه ره به رز، راست و بی باک...، قسه که و ته زاری، که و ته شاری...، نیتر چی به خو ی ناگریت...، وایه...، به لآی وایه...، شوړشه شوړش...، سهیر و سه مه ره یه... ده رد و مه خسه ره یه، خوښی و هیوا ی خه یالاته...

- شوړشی چی...

- کی...، که ی...، چوڼ...، بو کی...؟!...

- بۆ گەل، بۆ نەتەو و نیشتمان... دژى دوژمنان... جەردە و پياو کوژان...

- كورە مەريوان ھەستە راپەرە، گومان و بى باو پەرى ھەتا كەى؟!

- بە من چى، كەلكى چىبە...؟! دللى چى پى خۆش بكەم...

- چۆن... بەردەبىن... ھەموومان... گشت بەندىبەكان...؟!... تۆش، ئەوانىش...

- بەلام من لە بەردەم ياسادا پياو كوژم... تاوانكارم، ئىمە چۆن بەردەدەن...؟!...

- تاوان نىبە... نەك تۆ... تاوانكارى راستەقىنەش لە ساىھى ياساى دروستى و

دادپەرورەرى راستەقىنەدا دەبىت بە پياوچاك... بەخۆيدا دەچىتەو، دەگۆرپىت... چونكە

ئەوانە كۆمەل، پزىم وى لى كردوون... بەلام دوژمنەكانى گەل ئەوانەى برسىتى و بى

كارى و نەخۆشى و چەوساندنەوھيان دروست كردووه، چەوساوەكانىان تووشى

دەردىسەرى و رەتاندن و پروتاندنەوھ كردووه... بەندىخانە بەوانە رەوايە... پىويست بوو

بۆ ئەوانە دروست بكرايە... بۆ رۆستەمى چەوسىنەرى جووتياران، بۆ مینەى پياو كوژى

دەستدەرىزىكەر... بۆ دوژمنەكانى ئىوھى پاك و دلئۆز...

- راست دەكات، دەبىت باوەر بكەيت... بەتاقىكردنەوھ بۆت دەردەكەوئىت، بەم

نزىكانە، ھەموو شتىك بەم پىبە دەسەلىت...

- بەلى بۆ تۆش و بۆ ئەوانى ترىش...

دەنگە دەنگ لە دەروھ ناپىت... دەلىتى پوورەى ھەنگن، ژاوەى خەلكەكە

دەبىستىت... ھەر بروخى و بژىبانە... بەدەنگەكەدا زۆر زۆرن... ئەمانە لە كۆتوھ دابارىن...

چۆن ھاتن... كۆپرا و كۆپوونەوھ... چى خستوونىتە يەكترى و لەم رپەرەوھدا وا كۆى

كردوونەتەوھ... ھەلبەتە ئەمە ئەوھىبە كە رامىيارەكان ھەمىشە لىتى دەدوان... نازانم...

ئىجگارى سەرم لى تىكچووه، گوايە ئەمە كارى رىكخستەكانى دەروھىبە... بۆ

پشتگىرى... «بى خەم دانىشتبوم... وا پەژارە و بى نارامى دەستى پى كردەوھ؟!»

مەريوان بەم خەيالەتەوھ لە گىژاوتىكى دلئەزىندا بوو، دەبھانى و دەبىرد:

«باشە مەريوان تۆ لە مەسەلەى جووتيارانەكەدا حوكم بدرايتايە چاكتەر نەبوو؟ ئىستە

وھك موويەك لە ماستى دەربھىت، تۆش بەئاسانى لەگەل رامىيارەكاندا بەردەبووت...»

- خۆزگە ئىستە بەحالى گولە و خەجىج خانم دەزانى... ئىستە ئەوانىش پەشوكان...

وھك من خۆشى و ترس... بى نارامى و دلەراوكتى جەنجالى كردوون... من خەمى

ئەوانە... دەزانم ئەوانىش خەمى من... سەد برىا ئىستە لە لام بوونايە... نا نا، چاكتەر لىترە

نەن... لەم بارە ئالۆزەمدا من چى لەوان بكەم... ئەى ئەوانىش خراپتر...

«دەھەستە عاشقى سووتاو، ئىتر بەسە، دىسانەوھ روو لە رۆخانەى رووخانى دەروونى

خۆت دەكەيتەوھ...؟!... ئىتر بەسە، چىت نەبىنى... خۆ ھىچ نەبىت ئەم گەردا و ھەللايە

بۆ تۆ روو لە خۆشى و رووناكىبە... ئىتر شىرەبى بەسە... ھەول بەدە خۆت ئاساى

بكەرەوھ... تۆش وەكو ھەموو ئەمانە... تا ئىستە چىيان گوتووه بەراست دەرچوو... ئەوھتا

لە چل و سى زىندانى، تەنھا تۆ نەبىت لەسەر ئەم بەتانبىبە زبەر و زەوى رەقوتەق، لەم

گەرما دل پزىنەدا شانى پەژارە و مەبىتەت داداوه، بەرپەنجەرە و دەرگای يەكىتى تر

ناگرپت... ئەوانى ترىش دوودو و سى سى، بەخىراى پىاسە دەكەن، گەرموگور دىن و

دەچن، لە گفتوگۆ ناكەون، دەست و پەنجە رادەوشىن... ھەر تۆ نەبىت... دەھەستە، دەى

ئىتر بەسە...»

مەريوان وھك ھەلۆى شاخە بەرزەكەى پشت مالانى گوند راپەرەى، بالى راوھشان، خۆى

كرد بەناو زىندانىبەكانى بەرپەنجەرەكاندا... توند دەستى بەششى پەنجەرەبەكەوھ گرت و

ھىندەى نەما بوو لە بىخ دەرىچىت...

لیشواویکی سهیر و... هیرشیتیکی توندوتیژ بوو... چاک بهراست دهرچوو...، ئەم ماوهیه له خهویکی خوش و شیریندا بووین...، هه موو گرتیهکی دل و دهروونی رهواندینهوه...، ئیستهش تهمای بهربوون ههر له مپو و سههینیدایه...، ناخو که ی بئ، بییت بهراست و رزگارمان بییت...، گوایه وهک دهلین خواسته که مان ههر له هیتان و بردندایه و تا چهند رۆژتیکی تر بهرده بین...، کچی ئەمهی بهبیردا دههات...

هه موو رۆژتیک بهیانی زوو هه موو بهندییهکان ریش تاشراو، خو ئاماده دهکهن، وهک ئەوهی له هه موو سات و کاتیکدا پیتیان بلین: «فه رموون...، بهرپهروه وهرنه دهرهوه» ههر وهها بهئاسانی؟!... بهلئ سهیره، بهو ئاسانییه... «چاک پیچه وانهیه...، دهبا دهرژمنهکان لیک ببنهوه...، ژهنگی ناو سکی پیسیان وهک خوژه بیانخواتهوه و دایانبرژینیت...، چونکه ههر ئەوه هه لدهگرن...»

- نا نا، گهلێک خراپتریش لهوه...

«هه موو شهویک، گشت رۆژ و کاتهکان بهم تهمایهوه سهرمهست بوون، دلئمان لهسهه ههزار لیتی دهدا...، ههر دهرگا کردنهوهیهک، دیدهنیی کارگوزارتیک، بینین و دهرکهوتنی فهرمانبهریکی بهندیخانه، کسپه له ناو دل و دهروونمان پهیدا دهکات... له دلارهواکهیهکی تیکدهر داین و ناخمان دهههژینیت...»

دیسان دهرگا کرایهوه... ئەفسه ریک و بهرپهوه هاتنه ژوورهوه، سئ چوارتیک بهدواوه، لیستهیهک بهدهستهوه...، زیندانی بی ئەوهی کهس ریزیان بکات، وهک بو مهشقی سهربازی بیچن، له چاو تروکانیکدا شانیان له شانی بهکتر گیر کرد، مهریوان هه موو گیانی دهلهزی، ئەفسه ههواراری کرد:

- ئەوهی ناوی دهخوئمهوه با بجیتته ئهوبهروه؛

یهکه م: مهریوان... دووهم: قاره مان... سییه م: نهوشیروان...

- بهلئ... - ئەوه تام... - خوئم...

له جۆشی ئەم خوئیهیهدا، زیندانییهکان هیچ کام ناگیان له خوئان نه ما... بوو بهههرا، پهلاماردان و ماچکردن... دهستگوشین و پهلا راکیشان... دهروونی هه موو هه لده په پری...

شله ژابوون و ناگیان له خوئان نه ما بوو... هه لده به زینهوه و پهلاماری بهکتریان دهدا...

- ئەو ناوانه بهرپیز و بئ دهنگ وهرنه دهرهوه، ئیوه هه مووتان ده بییت دهسته بهرتان هه بییت...، بهلام ئاسانه، خه متان نه بییت، ترس و داخوریانیک کهوته دلئانهوه...

مهریوان هه رکه چوووه دهرهوه، هیتن و خه سهروهی بینن، چاوه پروانیان دهکرد، شپه رزه رایکرد و پهلاماری دان...

- ئای خه سهرو، هیتن گیان ئەوه لیتهن؟!

بهقورباتان بم، ته قییم، له کونی ژوورهوه پرزه م لی برا بوو، بو دهروویهک هه ناوم داخزا بوو...

هه موو باوهشیان بهیه کدا کرد و بهکتریان ماچ کردهوه، به په رهوشیکی بی ئەندازهوه بهدهم یهکتیدا دهتربقانهوه...

- ناگات له چیه، ئیمه لیته ههر له گه ران و ئیش جیه جیکردندا بووین...

دهسته بهریشته تهواو کراوه...، ههر مۆزی پهنجهی خوژ وهرده گیریت، ئیتر ههچت نه ماوه...

- ههر یهکه م رۆژ که خه بهرکه بلاو کرایهوه، ئیمه هاتین بو که رکوک... کار زۆر بهزویی تهواو بوو، مهریوان کاتیک زانی داوای مژدانهیان لی دهکهن...، هیتن و خه سهرو بهم دهست و بهودهست، ئەم و ئەویان قایل دهکرد...، کاری دهرچوون بهوپه پری خوئیهی و به په له جیه جئ کرا... بهم جوژه خوئیهیان نه باند هزانی چۆن هاتونه ته سهه شه قامی گه وهی گشتیی شار...، شه مالتیکی فینک، گیانیک سهر فزاز، دلئیکی خوئیهی پر هیوا... پاش که میک رۆیشتن، مهریوان قاچی له دواي نه دههات، نه ییده توانی و پری نه ده کرد...

- کاکه خه سهرو، کاکه هیوا، ئوخهی ئەمه منم...، ئەم هه موو گه رموگوریه...، ئەو هه موو جموجوله...، شار چهنده جه نجاله...، ئەوه ههوت ساله هیتنه ژن و پیام نه دیوه...، ئەوه بو و بهرپز دهرۆن؟! چیه دیسان... ده بییت هیچی تازه روویدایت؟!...

ئای لهو لیشاوه که هات... ئەری هیتن، کوره خه سهرو، ئەوه چیه؟!... به کوردیی... به عه ره بی... جاروباره که میکیش به تورکمانی... ههر ههوار و ههر قیرهیه...

- با، بژی...، با، برمی، برووخی، چه پله ریزان... وهک گۆرانی... بهسته ی ژیان... یهک

دل و يەك دەنگ، ھەر دەيلتپن و دەيلتپنەو...

- دەستت بپنە، مەريوان... وەرە دواو، وەرە سەر كەنار شەقام، ئەگينا دەبين بەژتير دەست و پتو، ئەمە ھيزى گەلە، ھيزى گەل... ئەمە موزاھەرەكەى جارائە... خويشاندانە بۆ پشتگيرى دامەزاندنى ئەم كۆمارە، ئا ئەو جەماعەتەكەى كرىكارانى گاورياخين

- ئەمە ئەو ھەيە توى ھيتايە دەرەو... توى قورتار كرد لە بەنديبەكى دوورودرپژ، ئەوانە ھيزى كرىكارە مانگرتووھەكانى ئەوسان... بەراستى پالەوان بوون... مەريوان لە نيوان خەسەرە و ھيوادا وەستا بوو، دەستىكى بەدەستى ئەمیان ئەويتەر لە قولەمستى ئەودا، بەسۆزىكى پەژارايى، دواى ھەناسەبەكى تال: «ئاي... كەسە دلسۆزەكانم، چەندىن شەومان بەورتە ورتى ئەم مەسەلانەو پۆژ كرتۆتەو، لە نيوان پروابوون و بچ پروايدا...، لە نيوان ھيو و ئاواتى گەرموگور و ترس و بيم و نامۆيدا...، ئىستە بەتەواوى تىگەيشتم... ئىستە ئاسوودەم...، ئا ئتو سەبىر كەن، ئەو ھەموو ئالايە چيە ھەليان كرتوو... دەلتى جارائە كە بەبىر جەجائەو دەچووين...، ئەوساى مندالىي لە بىرتانە بۆ دەستكەوتى دەستەسپە ئاوريشمبەكە... ئاي كە خۆش بوو...

- ئەو دروشمە...، ئەو بەرنامەبە... ئەو باوەرە، ئەو سەر لەوحەى ئاوات و ھيوايە، ئامانجى دەستە و توپژ و چينە نيشتمانىبەكانى گەلە... ئەو گرىدانى تواناكانە بۆ ھەولتى بەرەو پىشتەر...

- كورە ھيەن، ئەم وتە قوت قوتانە چيە فېرى بوويت، من وامدەزانى لە ژوورەو ھەر خۆم شت فېر بووم...، ئەلتى تو لە من زياتر فېر بوويت... من ئىستە بەتەواوى لەو رېكخستەنە و رېكخستەنەكان تپدەگەم... ئەو بەگويداخستەنە شتىكى سەمەرەبە؟!

- ئەى چۆن...، دەسا بزائە كۆمەليشمان ھەبە...، كۆمەلى جووتياران...، ديارە ئەم رېكخستەنى توى زبندانى دەفەرموويت...، بابچينەو تۆش دەخەينە رېزەو...

- جا چى دەكەن...، كەلكى... سوودى؟!...

- ھەرەو ھەزىبە... ھارىكارىبە...، تو دەھينين... پتەشەكيبى وەرەدەگرين... خۆمان رېك دەخەين... نياز وايە مەكەينەى جووت و درەویش لەم بەبنەدا بگات...، بى گومان ھاوکارى پيشمان دەخات و بەرھەمى ھەمووشمان پتر دەبپت...

- جا كى بچ لە سوودى خۆى لارىي ھەبپت...، زۆر چاكتان كرتوو... منيش ھەر لە ئىستەو لە تەكتان دام...، ئەم ھەوت سالى تىكەل بەراميارەكان بووم و گەلىك شت فېر بووم...، بەراستى وەكو لە قوتابخانە بووبم بۆ من و ھەا بوو...؟!...

- پەلە مەكە... بەھەموو شتى دەگەيت... تيريش دەخويت...، دەلتىت چى مەريوان، ھەر ئەمپۆ پړۆينەو بۆ مال... يان سبەينى؟!...

- كورە بەقوربانانم...، ئەى چۆن...، ئيشمان چيە كاتى تر زۆرە بپنەو بۆ شار... ئەم كاتە ناسكەى من، دلەم لەسەر ھەزار لى دەدات، لەسەر نەرىتى كۆن، خۆزگە ئىستە سيمرخىك دەھات و لە چاوتروكانىكدا دەبگەياندين...، من خەرىكم بال بگرم... نيازتان نيبە دوامان بخەن و بمانھپلنەو؟!...! من كۆلاوم... كۆلاو...

- بەلى، پەلەبەتى... ھەموو دەستيان كرد بەقاقاي پتەكەين... بەو جۆرە وەك راويان بنين بەرەو گوند كەوتنە پرى...

مەريوان لە گيتراوى زبندەخەونى خۆش و ناخۆشدا بوو... «تو دلەت خۆشە، رزگارت بوو، ئەو زبندانىانەى ھىشتا بەرنەبوون گوناھن، وەك چەند رۆژتىك لەمەوپيشى تو... خۆزگە ئەوانيش ھەر زوو رزگار دەبوون...»

ماشينەكە تپژ تپدەپەرى... «دەلتى ھيزى ئيمەشى لەگەلە...، وا ديارە ئەویش دەزانپت پەلە و پەرۆشم، دەمەوى بەفركانىك بگەمەو، بال بگرم، خۆم بەمالدا بگەم، چاوى نەخش و نىگارى جوانى دەورانى ژيانم گەش بگەمەو و كفتوكۆزى لەش و گيانى شەكەت بشكىنم، خۆشى ژيان بگرمە باوہش...، ئاي چەند رۆژانىكى خۆش و شاد بوو، لە ناکاو لە ھەر شوپنىك ھەلمان بۆ ھەلبكەوتايە، لەگەل گولە گيان باوہشى پاكى خۆشەويستيمان بەبەكدا دەكرد...، دوو بەدوو پەيمانمان بۆ ئەو رۆژە تازە دەكردووە كە تيايدا بەبەك دەگەين...، باوەر ناكەم كەس ھەبووبپت ھىندەى من بەپەرۆشەو گولەى نووسانديت بەخۆبەو، بۆ ھەلالەى مژبپت...، وەك ھىزىكى ئەفسوونى شەوانى تريفەى مانگەشەوى رازى تەنھايى...، ئەى راوانان و قساودان، تاودانى گەمە و وازى، بەبەكداكىشانى مندالىمان...، ئەى راز و نياز، بەزىمى خۆنواندن، نازى خۆشەويستى و بچ خەوشى، خونچە گولەكەى باخى ژيانم...، ئەوا ئەمجارەش نەمردم و بەو رۆژانە شاد دەبەو... ئەوا بۆ

جاریکی تریش، دهمه وه کۆری کامه رانیی گیانی دلّی دلداریی، خۆشه ویستی
دلسۆزانه... هه چهنده ئەم چهنده ساله تال و تاره ی که وهک ژه هری مار وا بوو، خۆشیی و
شادمانی له دهروون و پهگ و دهماره کامدا ریشه کیش کرد... به لام به دهردی ده لیت «تاگر
له کای کۆن به رنه بیته...» ئەمجاره کالای خۆشه ویستی ئیمه، بالای ژبان قووت دهدات،
نقومی دهکات و دهیکات به شادیی شادان، دهیزانم ده که وینه ده ربا په که وه له جۆش و
شه یداایی...

- ئەری مه ریان دوینێ ئەم حه له له چیدا بوویت؟!...

«ئێسته له خه ونی هه نگوینه باخیکێ به هه شتیدا بووم... تو له م ساته بو نا پرسیت؟!...
ئه وه پروات و نه به ته وه... من گیرۆده ی سۆزی ئەندیشه کانی ئەوینم...

- چۆن چۆن؟!... «خه سه وه به خه نینه وه...»

- هه ی هه ی له م به زم و سه یرانه... له م پیا هه لدان و حه یرانه...؟!...

- چاکتان هینامه وه، به خودا ئەندیشه خه ونه خۆشه کانم له شه قه ی بالیان دابوو... خۆش
خۆش له فریندا بوون و له بالتان دام...

- کاکه گیان، تازه خه ونی چی، وا هه موو شت دوا یی هات، هاتینه وه به خۆشیی و
سه رکه و تووی کینلگه و دپه ر ئاوه دان ده که یته وه...

- راست ده که یت، خه سه ره گیان، دوینێ وهک نیوه گیان وه ها بووم... مه حاله تو و هه یچ
که سیکی تریش ئەو باره ناسکه تایبه ته م هه ست بکه ن...، خۆشم له بیه نه ما بوو... ئەی
ئه وه بو پیم نالین رۆسته مه سوور له چیدا په... مینه چی دهکات...؟!...

- وازیان لێ بینه، جارێ مینه به خهستی تووش بووه، به لام چاک، گه ر به وه هه قی خۆی
وه رنه گرت، هه یچ کاریکی تر خۆش نییه...، تۆله سیته تۆله سین...، به لام ئەنجامی په فتاری
خۆی...

- چۆن هه یمن گیان، ئاده ی پیم بلین...

- ئەوه تی ئەو کابرایه هه یه سه رکیش و هه له و هه رزه بووه، به هه یزی ساخته ی
ده ستوپیوه ندی نازویه تی...، نه یده زانی کاتیک دیت که سی له دوا وه نامیتیت و له سلّ
پووتتر ده مینیتته وه...؟! خۆ به زل زانیی و به خۆنازین کوشتی...

- ئەی بو نالیت پشستگی ریی و فه رمانی ساخته ی به رپه وه به ری ناوچه و هانه هانه ی

ئاغای بهگ له گه لیدا، به و شته قۆرانه فریوی خوارد...

- ئی ئی... بوچی؟! چییان لێ به سه ره اتوه...؟!...

- مینه ئیسته هه لاتوه... به رامبه ر به دهسته په ک له کۆمه لان وه ستا و به ربه ره کانی
کردن...، ده یو بست به رامبه ر میری بوه ستی، تازه ده یانه ویت چه ته گه ریتیی زیندوو
بکه نه وه، له هه لمه تیکیدا دوو که سی لێ ئەنگا و تبه وون.

- ده میتکه ئەمه روویدا وه...؟!...

- به لێ ما وه ی چهنده مانگیک ده بیته...

- ئەی باوکی چی ده لیت و حالی چییه؟! مینه به رپه ی پشتی ده ستدریژی و
خراپیه کانی بوو...

ماشین که وته هه وراز وره ی زۆری ده هات، ناچار ده بووایه ده نگیان هه لپه ریا په.

- تازه ته وا، باوکی چی بلیت...، ئەویش هه ر له و ریشه و په گ و ده مار و ده ماخه
پووته نییه؟! هه ر له په که م رۆژانی شو ریدا هانی ددها، ئەوی که له ره ق و ایده زانی جارانه،
هه ره شه ی ده کرد و ده یخوری، پینچ شه ش تفه نگیچی نۆکه ر و ده ستوپیوه ندی خه ستبووه
دوا ی... ئەوانیش هه ر زوو له حاله که گه یشتن و پشتیان به ردا...، به و جۆره تا کوره که ی به
هه لاتن و ده رپه راندن دا...، دوا یی گه لێ هه ولی دا...، به لام خوین که وته به ینه وه و له گه ل
گوندی ژووروو...، ئەوانیش له سه ری رۆیشتن و هه ر ساته نا ساتی هه رشیان ده هیتا و،
گوندیان ده دایه به ر شیلگی تفه نگی، ئەم ناوه هه راسان بوو بوو...

- که وا بوو ئیسته له گوند نییه...، ئی ئی ئەوه په دوا یییه که تان، خورین و سه ره ره یی...
ده بخۆن ده ی...

- وهک ده لین له ترسی بۆسه بو دانان دوورکه و تۆته وه...

- په نگه له سنوور بیت...، جاروباره به و دیویشدا ده چیت و ده گه رپه ته وه... مه ریان له به ر
ده نگی ماشینه که سه ری برده به ره وه، به زرده خه نه وه گو تی:

- ئەی باوکی... گوا په ئیسته ده ستی له سه ر په له پیتکه ی تفه نگی به رنه وه که ی نییه؟!
ده بیته هاشه و هووشه که ی گو ئی که ر بکات!؟

- نه با په... رۆسته مه سوور سالیکیش ده بیته تووشی نه خۆشیی کوشنده ی دلّ هاتوه...
هه ر به رپه ی پزیشکه وه په، ئا ئیسته له م کاته دا له به غدا په بو چاره سه ر...، به لام ئەلین زۆر

په ريشانه... ئه وېش لى بوو ته وه، ئه و باو و توندوتىژييه روى... بى دهنكى ناو ماشينه كهى داگرته وه...، له شيان ده جوو لايه وه و قاچيان ده له ريبه وه...، وره وړ و شپيره پيره ماشين كاسى كر دبوون و هم موياى بردبووه خولياى بېر كړنه وه...، هه نديكى تريش وه كو له لانكه و بيشكه دا خه وتب...، بى خه م، سه ريان ته كه ته كى دهات...، به لام ئه وهى خه له مهربان دهات، مه گه ر ته نها قولى گولهى بى بېت به سه رين... يان و هها تيبگات...، ئه وهش مه حاله... به م جوړه هه تا گه يشتنه به رى دى له هه زار تاشيان كړد، به دديان جوړ بېريان تازىبى و كه وتنه هيواي خه ونه خو شه كانى دنياى نويى خو بانه وه...

خه لكى وهك له شاره كان خو روژ شاپوون و هه ستا بوونه سه رپى... دانېشتوانى گونده كانېش، به تا بيه تى ماموستا، قوتابى و جووتياران به را ديه كى چاك له گه ل دڅخه نوييه كه دا جو شاپوون... ته مادار بوون شوړش گه ليك له خواسته كانيان به يتيته دى... روژ و ده مه وكات و سات هه مووى به خيراى و تيرى تپه په رى...، هاتنه وهى مهربان بى گونده كه وهك گه رانه وهى ژيان و ابو بى زوريه دى دانېشتوانى دى...، خو شيبى و شادمانى كه وه ته ناوه وه...، بوو به شايى و چيشت و گوشتى كى زور لينا...، چوپى و هه لپه رين ده ستى پى كړد...، خه جيغ خان سه رچوپى په شبه له كى گرت ه ده ست... جووتياره كان له م روژدها به ته واوى هه ستيان به بوونى شوړش كړد و پروا يان كړد كه له توانادا هه يه گه لى شتيان بى بكرت...، به بوونى مهربان گالته نييه... سه ربه ستى زيندانى به كان ژيانه وه يه بو هه ست و هو شى گشتى...، بزوپنه رى ناخى هه ست و هو ش و گو شى مروي ته بو...، به تا بيه تى بو يه كى كه وه كو گولهى سه ربه رى داو ين پاك و دل سوژ، بو هه ژاره چه وساو هه كانېش خوليا يه كى ته مادارى و هه رچه رخانه داموده زگا و گوپى بارى ژيانى خو بان بو... هيشتا شايى ئه م خيزانه نه برابو وه كه روسته مه سوور به نه خو شى گه رايه وه دى...، ديوه خانه كهى له چاو جاراندا و پيرانه يه ك بوو بو خو، سارد و سړ، خزمه ت و خزمه تكارى تپادا نه ما، له و ليقه و مانه دا ته واو هه ستى به بى كه سى و دل سوژ و هاو پشته قايى راسته قينه ده كړد...، له گيتراوى سه ر لى تيكچو ويدا خو تى ته نها ده دى...، تا دهات خه م و په ژاره كاسه ي سه رى خراپتر ده هينا يه خواره وه و بو به ره و روچوون و مردن كيشى ده كړد، دوكتور راي سپارد بوو ئاسووده بڼى، هه لنه چى و خه م و په ژاره دوژمنيه تى...، ماندوو نه بېت، زوو زوو بچيته شار و دلى فه حس بكرت، حه بى به رده وام بخوات... بخوات و نه خوات، به لام

بو نالوى... هه يهات...

- ئه وا ئه م هه تيوه ش به ريوو... ده ترسم ئه مېش كاسه يه كمان له سه ردا بشكيني تى... يا كوسپى كى تازه مان به يتيته رى و تووشى قورتى كمان بكات...، به خودا باش بوو ئه و برا خاسه ش گه رايه وه بو سليمانى و داواى گونده كهى خو مانى كړده وه...، به شكو وه كو داوام لى كړد ئه و پيزه يه م بده نه وه، ئه گه ر ئه وېش به ديارمانه وه ئوقره بگرت و پيمانه وه بنو سپته وه، باوه ر ناكم، هه رچه نده به لى نم له خو شى و خيزانه كه شى و ه رگرت...، ئه وانېش له ده ستى و ه رزن...، ئه گه ر وا نه بو وايه نه ياننده دامه وه، ئه گه ر به لى نى درو يان نه دامى، لى يان ده وه شپته وه، كه سايه تى چى... من ده زانم ئه وانېش له دل وه ئيمه يان ناو پت... به لام هه ركه گه يشتن نايه لم ماندوويان به سيته وه، مه لايان ده كه مه سه ر، با پى ئاوه كيتى ئه م چند ساله ي ئه و كچه تيوه هه ر لاي خو م بكرتته وه و ليمان ته ره نه بېت... بزانم ئه و ئه له يه ش لاس بده م لى ماره بكه م، ئيتر به ناچارى به ديارمانه وه گير ده بېت... خو منېش به م بى كه سييه ده رنا به م...، ئه م پيسه ي ژنيش به كه لكى هېچ نايه ت، سه د خو زگه به ئامه ي له وه لاتر چوو، ئه مه هه ر ئه وه ده زانېت لووت به خو بيدا داژه ني ت...، با خو شى بچيت به دوايدا به شكو پيزه قايل پى بكات، خو جارن نييه، ئيمه به خراپى به چه ترسيتمان كړد، له گه ل هه موو چه وسانه وه يه كى شه و روژيدا، به دووان ده مانه قانده وه تا ئه و په نده ي دا... ناچارم، چند بتوانم ده بېت به سه رياندا بخورم، زه بر و زهنگه كه ميان لى بېرېت ده مخون...

پاش رووداوه كهى پيزه، به زووى هه ر ئه وسا روسته مه سوور مه جى چوارده سالى له خيزانى خه زورانى رووناك داگير كړد و ملي ئه و چووزه ره ناسكه ي كړد به په تكي سپالى به ند و داوى خو بيه وه...، وهك ژه هرى كوشنده چووه گيانى ئه و هه رزه كار به سه زمانه وه، روسته مى چه ته وولى زلخورت، سپه لكى تيكوپى ك شكاند و بو هه مېشه سه رى لى تيك دا، وهك جووچكه يه كى زه رنه قووته ملي بادا و ژيانى لى چه واشه كړد، روژى رووناكى لى كړد به شه وه زهنگ، ئه و ژهنگ ئاسا پشتى شكاند و ملي پى نه وى كړد، مه نيچ له و روژه وه ده يگوت: «دوزه خ بو من داخراوه...»

به لام روسته مى كه و له كو ن هه ركه روو سوور بيه كهى پى نه هيشت، ئيتر كو بيله ئاسا وهك ئامپريك، ده يره تاند و ئه و ليقه و ماوه ته نها بو يه ك جارېش چيژى په رو شى خو شه و بېستى و ئه وين و له زه ت نه چو به هه ناويدا... لاي روسته مى جهر به زه ش هه ر خو رين بوو... له م

كاتەدا پۈستەم وەك جارى جارائى بىت، ديسان نەراندى:

- كچى مەجە... ئەو كىچ كەوتۈتە كەلت... ئەو بۆجى نايەيت بەلاى منەوہ...

مەجە لە دللى خۇيدا «دەك ئاوى ئاموون چى... چەپەرە شىرەى قەبرغە چالى پوچەل...»

- كارى چىت ھەيە پياوہكە... دەستم بەئىشەوہ گىراوہ...

- دەللىم وەرە... خىرا بە... ھىندە چەلەخاننىم لەگەلدا مەكە چاك نىيە... با

نەيلىم...؟!...

مەنىچ لە ژىر لىتوہ «بۆجى، دللى پىچراوت لىم زویر دەبىت؟! ھەى توونى بابا چىت...»

- ئەوا ھاتم كاپرا... ئەوہ بۆ وا دەكەيت، دان بەخۇتدا بگرہ... دەى فەرمو چىت

دەوېت؟! ئاخىر ئەركى ئەم ماللە گەورەپە كوشتوومى... تۆش بەزەبىيەكت بەحالى مندا

نايەتەوہ...

- كچى ئەوہندە مەللى... بەدەردى دەللىت من بۆ تۆمە... تۆ بۆ كىتە... دەوہرە گوېت لى

بىت... ئەوا براخاس گەيىوہتەوہ گوند... لە سلىمانى خۆشم پەيمانم لى وەرگرتوون كە

پىزەمان بدەنەوہ... بەتەواوى دەتخەوېنىتەوہ... تا زوہ بچۆ بىھىتەرەوہ، ھەر لەوې پىشى

بلى ھەر ئەمشەو لە ئەلەى مارە دەبرىن...

- دەباشە پياوہكە، با چاكەتان بۆ تى بكەم، ھەر ئىستە دەچم... مەنىچ لە دللى خۇيدا

«من بزائم مەحالە پىيى بخاتەوہ ئەم ماللە، بەلام با دەم داخەم»

- ئەلە، كورە ھەتتوہ بى فەرە... گوېت لىمە، پىزەت بۆ دەھىنم، تۆش دەبىتە پياو و

خاوەن مال و مندال... ھەى ھەى ئەلەكە... چۆن سمت و كەفەلىكى پىتوہە؟!

«ئەم ھەتتوہ سەگە خوتىرىيە لە سەگەكانى تر كەمتر نىيە، با ھەلىبەدەم و كەمىك دللى

خۆش بكەم...»

- ئەلە بى دەنگ كۆشك ھەلنىشتبوو... لە دللى خۇيدا بىرى دەكردەوہ «بەخودا كارىكى

چاكە... ئەوہى خۇيان ئابروويان تكاند، ئىستە بەسەر مندا دەيسەپىن... لەو بنىشن و

من بکەن بەنۆكەرى خۇيان، ھەم ئىشەك و ھەم دۆشەك، نازانم بوېرم بلېم كوتىخا ئەگەر

ژنەكەى خۆتم دەدەيتى قايلىم؟!، خۆزگە دەموېرا، ئىستە پىم دەگوت و جەرگم ئاو دەدا...،

خۆ من بەم گەپىيە لەو لاهىرە تاهىرە چاكتەرم... بەلام ئىمەى بى دەرتان و لانهواز لە

حەناياندا دەمان تەلەى تەقىوہ...، خۆزگە مەنىچم پى قايلى دەبوو... ھەتتوہ فىشەكىكت

تىادا خەسار ناكەن...، بەدەردى خۆتەوہ دابنىشە...

- كورە ئەلە، ئەوہ لە خۆشىياندا حەپەساوېت؟! بۆ نالىت باشە...، دەبىت دەستىشم

ماچ بکەيت، تا ئەم كارەت بۆ بەئەنجام دەگەپەنم... ھەى سىلەى پى نەزان...؟! ھەموو

شىتىكىش لەسەر خۆمە، گول و گوارەشى بۆ دەكەم، بۆ خۇتان رابوېرن...

- ئەلە ھەر لە دللى خۇيدا... «بەخودا بۆ خۆتى بىنە، ئەو چاكەپە لەگەل من مەكە...، من

ھەرچەندە لاتم، بەلام ئابرووم نەتكاوہ شەرمم بەخۆمە...، تازە من ناپم بەجاش، بەجاشى

دوو دەستان، كوتىخا سواری چەرخوفەلەكمان دەكات، دەپەوېت بەنۆرە خۆى و كورەكەى و

ئەمجا منى نەگەتى لى نىشىن، ئەگەر مېرىش مېوان بوو ئەوا...

- كوتىخا خۆت دەيزانىت... من كارم نىيە بەسەرەوہ...!!...

بۆ ھەموو شتى ھەر خۇتان پىيار نادەن، ھەر جەنابت حىسب نىت؟!

- دەوہرە ژنى بۆ بىنە و فرىاي بکەوہ...، كورە دللى راگرى سەرى لى نەشىوتىت ھا،

ئەوہ پىت دەللىم...، شەرته شوانىشت بۆ زیاد دەكەم، سالانە شكارتەتان بۆ دەكەم بىفرۆشن

بۆ خۇتان، جاران تۆ كورى ماللەكە بووېت، ئىستە ئىتر دەبىتە پياوى مالى خۆت...،

ھەستە مەجەكە برۆ بۆى جىبەجى بکە.

- بەللى كوتىخا، بەچاوان، وا من دەچم پىزە دەھىنم...

ئەلە تۆ ھىچت بەسەرەوہ نەبىت، ئىمە خۇمان ھەموو كارىكى تەواو دەكەين و بەپوختى

دەيدەينە دەستت... «ئەگەر نازايت و دەوېرېت خۆتم بۆ جىبەجى بکە، منى رېوہلە لەو

كەلكىتە قالزە چاكتەرم، ھاكا وەكو كەندەلان دارمانە خوارەوہ...» مەجە ھەستا و بەنيازى

كىشكردى پىزە چوہ دەرەوہ... كوتىخا دەستى كرد بەوہنەوزەكوتى...، ئەلەى رەنجبەر لە

بىرکردنەوہ و لىكدانەوہپەكى قوولدا بوو، مېشكى درنگەى دەھات، بىرى لە تانوت و

تەشەرى كورانى دى دەكردەوہ، گەلىك جار و لەوہپىش گوېتى لى دەبوو كە دەيانگوت:

«قەپاتمەيە، پىزە قۆرخە و نۆرەى لى دەكەن «ئەلە دەللىت» بۆ مېرى بەرپوہبەرىش كراوہتە

ژوورەوہ...»

- ھەتتوہ ئاخى ئەمە قسەى خۆشت بووہ...

«خۆ درۆم نەكردوہ...»

- چۆن، ئەم سووكىيە... ئەم نەنگىيە بىتە ئەستوئى شكاو و نەگرىسى من؟!، ھىندە بى

نرخم؟! جا خو دهبیت له ناو کهسدا چاو هه لئه بزم... دسا دهبیت قایل بزم، یان لیره نه مینم... جا من له هه شویتیک بزم نانیک کی رهق و دویه کی زه ره مارم هه چنگ ده که ویت... که من نیشم کرد و بازووم ره تاند و خو م ماندوو کرد، دهبیت به سه رشوری و لووت شکاویی و نرمی دانه نیشم... ئەو هه موو بهرداو بهرد و چه رمه سه رییه و بشمکه ن به... وا چاکه خو م قورتار بکه م... جا مه گه ر من پیزه له خو م ماره بکه م و بو مینه ی تهرخان بکه م، هه رچه نده به دزییه وه هاته وه، من له دووره وه، یان له سه ریان ئیشکی بو بگرم و ئەویش بچیت تیبخزیت، جارو باره کویتخاش و... له م کاته دا کویتخا رۆسته م مرخه و لرخه یه کی قاییمی بو کرد...، چاو ویک هه لیری...، پاش که مینک که و ته وه پرخه پرخ...، ئەله هوشیار بو وه وه...

- ئای کورپه نه گبه ت، هه تا هه لئه ستاوه، پیزه یان نه هیتاوه و لیتی ماره بپرن، هه تا زووه فریای خو ت بکه وه، وا چاکه هه لبتیت و له ده ستیان رابکه ت، ئەمه ت باشتین هه له، گه ر له ده ستی خو تی بد هیت که تووش بوویت قوتار نابیت و له چنگی جانه وه ره که ده رناچیت، له وانیه به دیار خو یه وه په ت بکات، شوانییه که شت پی ره وا نه ببتیت... هه تا زووه هه لئی و خو ت ده ر بکه... ئەله به په له گوندی به جیه هیشت...، خیرا رۆیشت و که و ته ری...، به په له ده رۆیشت و هه ر ئاوری ده دایه وه، له ترسی ئەوه ی نه کو بیگر نه وه، ئوقره ی له بهر برابوو...

«هه تیو... بچو بو ئەو دیو، بو لای ئەلیاغای پیاو، تو بو ئەو باشیت، ئەلیاغای قینی دنیای له کویتخایه، له و کاته وه ی مینه ی چه توون قسه ی ناشیرینی بو ناردوو، دووردۆنگن...

به خودا ده تقو زیته وه...، که هاتیه لای ئەمان چووز ده یه ک بوویت، مندالی خو ت و مینه ی بی ئابرووت بیر ده چیته وه، تالای دنیای داویتی، چی پی نه کردوویت... دواپی ئامه خانی به ره حمه ت چو فریات که ووت... ئەگینا تا ئیسته ش... چی بلتیت؟!»

- تا زووتر خو م ده رکه م هیشتا دره نگه...، هه تا که ی به ندایه تی و کۆیله تی...، به نانه سکیش قایل بووم، ئەوه شیان پی ره وا نابین...، ده یانه ویت ملکه چ و سه رشۆر و رووره شیسمان بکه ن، ئەمه یه ئەوپه ری ماف و باف و ره وای چه وسیتنه ران...

«راکه و خو ت ده ر بکه، گه وچه ی چاره ره ش...، ئا به م جو ره پاداشتی پازنه سالی ره نج و ئەشکه نجه و ئازارت ده ده نه وه، ده بی چاوشکیت بکه ن و مل شو ر له بهر ده ستیاندا

بتوویت، ئەو ساش دانی خیر نه به تو دا و نه به که سیشدا نه یین... چاک وایه چه واشه یان بکه ت، له پیتشدا رتگه ی شار بگره بهر، له مله چوویت به و دیودا، به ره و ئەو دیو بای پیا دا به ده ره وه، هه تا زووه بو ی ده رچۆ...

مه نیج له سه ر سه ری رۆسته مه سوور وه ستا بو... دانه کرۆژه ی لی ده کرد، له داخاندای هه ناسه ی له بهر برابوو...

- هه ی که و له کوئی بی ره زا...، ئەمه شت کردوو...، به خو ت و به مینه به ره لالی کورپ... ئەوه نده تا وانبارن؟! ئیسته ش و ته کانی ئەو سه رشینه هه ر له میتشکما ده زرنگیته وه که ده یگوت «چۆن دیمه وه... به چ روویه که وه...، بکه ونه وه ویزه م؟!، بهر بینه وه گیانم؟! ئابروو تکاویان کردم، هیشتا ده ستم لی هه لئاگرن؟!... دایکه که م تو خو ت بو رتگا و کردوو...، من ئەگه ر ده ره تا ئیکم ببو وایه چۆن هه ر ده هاته وه به م گونده دا...، به لام چارم چیه... له گه ل ئەمه شدا به رد هه ر له جیگه ی خو ی سه نگینه، به م جو ره ش من هه ر ئیره م له هه موو شویتیک پی چاکتره...، تا مالی ماموستا براخاس ده رم نه که ن، من لایان نارۆم... ده ریشم بکه ن ده چه مه وه کونه که ی خو م تا له وئی لار ده به وه...»

- سه مه ره یان به سه ر هیتاوه، ئەو پیزه نه گبه ته...، جا من چۆن ئەو کاره ده که م، نه گه ن...، ئیشی ئەوم بو چیه...، خودا ده کات خو م له شم ساغ ده بیت، من چیم هه یه...، جار لی له فه رته نه ی ئەو هه تیوه جه ره زه یه ی کوری رزگارم بووه، خو من تازه به م سه رشیتته ناچیزه یه وه تووش بووم، خوداش هه زار ده رووی له لایه...

«ئای- ناله- ی هه ژاری بی به خت که بیتوه ی بوویت... له بیتره داوایشی کردیت، تو ی بی دایکی باوه ژنداریش تا راده یه ک پیتی قایل بوویت، نه دارای مالی خو ی بوو، دایکیکی بیتو ژنی به سه زمان، زیان له ده میدا نه بوو، ده پاراپیه وه، باوکی سه رشینت هه رکه ده نگی زولالی رۆسته مه سووری بیست، گه شکه گرتی، وه ک هه نگی له داردا دۆزبیته وه، شپگی بوو، جامانه که ی هیتا به سه ر ناوچه وانی، خو ی قیت کردوه:

- کچه تیو، جا با پیر بیت، ده ستدار و خاوه ن زه وی و سامانه، رتیو به پیرمانه وه هاتوو، کتی به ختی وه ها ده هینیت، شیرباییه که ش فریای ئیمه ده که ویت...، نه گبه ت ئەی تو ئاگات له حالو بالی باوکت نییه؟! ئەی سه به نیخ که لار بووه وه، ئەوه عه مری

پیره‌که‌ریکی ماوه...، نانت که‌وتۆته رۆنه‌وه!! «ئای مه‌جە‌ی دلّ نامراد، له‌گه‌ل «نال» ی لای دڵخواز و به‌ره‌زا، ئەم ماوه‌یه‌ی ژبانت به‌خۆشیی و له‌باوه‌شی به‌په‌رۆشی لاویتی ئەودا به‌سه‌ر به‌ردایه‌ چه‌ند خۆش ده‌بوو...، ئیسته‌ چه‌ند کۆرپه‌یه‌کی وه‌ک ئەو گه‌ش و چاوکاڵ له‌باوه‌شتدا ده‌بوو، به‌و دلّه‌ پاکه‌یه‌وه‌ خۆت و مندالیتی له‌ نامیز ده‌گرت...، تازه‌ رۆی...، عومرت به‌با چوو...» مه‌جه‌ سه‌یرتیکی وردی رۆسته‌مه‌ سووری کرده‌وه...

- دیاره‌ هه‌ر ناپیاو بووه‌، به‌عومری کاریکی چاکی نه‌کردوه...، ئەم گه‌ماله‌پیره‌ که‌ی لار ده‌بیته‌وه‌، رزگارم ببوایه‌ ئیتر به‌بج سه‌ره‌شه‌ ماوه‌ی ته‌مه‌نم به‌سه‌ر ده‌برد... خۆ من تازه‌ فه‌وتام، خودا باوکی چاوبرسیم بگرت که‌ منی به‌م مه‌ره‌یه‌ گه‌یانده‌... رۆسته‌مه‌ سوور له‌م کاته‌دا پرخه‌ و لرخه‌ی خه‌وی ده‌هات... مه‌جه‌ به‌دیارییه‌وه‌ هه‌لتروشکا بوو، به‌حه‌په‌ساوی ده‌ستی نابوو ژیر چه‌نه‌ی په‌ژاره‌ی دۆشدامایی «ده‌بلتی مندالکاریکی وه‌کو من که‌ی له‌ ریتی ئەم پیره‌ په‌که‌وتوووه‌ نه‌خۆشه‌دا بووم، هه‌ی هه‌زار ده‌ور و دوکانی ئاوه‌ها هه‌لبگیرتیت و بیچرتیه‌وه‌، لاویتی و جوانی ناله‌شم له‌ ده‌ست چوو، نه‌شبوومه‌ خاوه‌نی کۆرپه‌یه‌ک هه‌یچ نه‌بیته‌ دلّی خۆمی پێ خۆش بکه‌م...» کویتخا وه‌ک یه‌کی دایچه‌له‌کینیت...، چاوی هه‌لبه‌ری...، مه‌جه‌ی به‌دۆشداماوی هاته‌ به‌رچاو، چاوه‌ نیشته‌وه‌کانی هه‌لگولۆفت، به‌مۆنی تیی روانی، ئەمجا سه‌یرتیکی ئەملا و ئەولای کرد، چاوی لێ زه‌ق کرده‌وه‌:

- مه‌جه‌، ئەوه‌ بۆ وا چه‌په‌ساویت... بۆ هه‌ینده‌ت پێ چوو... ئەی کوا پیزه‌؟! - پیزه‌ی چی...، من پیزه‌م ناویت؟! خۆم ئیشتی خۆم ده‌که‌م، که‌سم ناویت، کوا پیزه‌؟! هه‌ر وا به‌ناسانی...، به‌لێ، پیزه‌... رۆسته‌م حیرسی هه‌ستا بوو، به‌توندی گوتی: - ئەوه‌ دیسان وه‌ک کلاش لیم هه‌لگه‌راپته‌وه‌...، پیم بلتی بۆ وا زوو گه‌راپته‌وه‌، کوا پیزه‌، من په‌یمانم له‌وه‌ تیه‌وه‌رگرتوه‌... بۆ نه‌ته‌ینا...؟! -

- مه‌جه‌ له‌ دلّی خۆیدا «وه‌کو هه‌یچ نه‌زانیت، په‌نجه‌ به‌خه‌نه‌ ناو ده‌می بزانت ده‌میته‌...» کویتخا خۆ به‌زۆر نایه‌ینم، که‌ خۆی ئاره‌زووی نه‌بیته‌ به‌چی به‌هه‌ینم، خۆ کیشی ناکه‌م، من تۆ نیم، ده‌سه‌لاتی شتی وه‌هام نییه‌... هه‌ر ناشمه‌ویت...

- چۆن... چۆن... من به‌شوق ده‌یه‌ینم...، خۆ به‌خۆشیی خۆی نایه‌ت، من براخاسم قایل پێ کرده‌وه‌، خۆ ئەوان رێگری نین، پیزه‌ مۆلکی خۆمانه‌، کاتی خۆی خۆم یارمه‌تیم داو، له‌و لیتقه‌ومانه‌یاندا خۆم داومنی...، هه‌ر به‌و مه‌به‌سته‌ش هه‌شتووومه‌ بیته‌وه‌ ناو دی... با که‌سیش بیت، ئەگینا چاوم ده‌رده‌هه‌ینان... دواوی خۆم به‌تیتک راکیشان ده‌یه‌ینمه‌وه‌، تۆش

بته‌ویت و نه‌ته‌ویت...، وا دیاره‌ ده‌یه‌ویت تیتلاترینی بکه‌م...، ئەمانه‌ هه‌ر فیرن...، فیری شه‌قن، به‌زۆر نییه‌، که‌ په‌تم کردن ئەوسا مل شوێر ده‌که‌ن...

مه‌جه‌ به‌ترس و چه‌په‌ساوییه‌وه‌ وه‌ک سیپاله‌ شریک له‌ به‌رده‌میدا تاسا بوو... پیشی ده‌خواره‌وه‌: «ئەم که‌لله‌ شه‌قه‌ به‌چی دابین ده‌بیت...، خوویه‌ک گرتت به‌شیری، داینانییت به‌پیری...، واز ناهه‌ینیت، می‌شک نایه‌ته‌ که‌لله‌یه‌وه‌، هه‌ر ده‌خوړیت، هه‌شتا هه‌ر وا ده‌زانیت جارانیتی؟!»

- کوره‌ ئەله‌...، ئەله‌ی پڕپۆلی بی توپکل...، ئەوه‌ خۆت کوتاوه‌ته‌ چ کونیکه‌وه‌، ئا وه‌ره‌ بزانه‌... ئەله‌...؟! کوره‌ ئەله‌ی ناپه‌سه‌ند؟! کویتخا بۆ ماوه‌یه‌ک نه‌راندی، هه‌یچ وه‌لام نه‌بوو...، مه‌جه‌ش به‌ناچاری دوو سی جار بانگه‌وازی ئەله‌ی کرد، به‌لام که‌لکی نه‌بوو...، ئەملا گه‌ران ئەولایان پشکنی، ئەله‌ به‌ نان هات و به‌ ئاو چوو... رۆسته‌مه‌ سوور هه‌یجگاری شیت بوو...، ده‌می که‌فی چه‌ندبوو...، به‌شپه‌یه‌ک ده‌مار گرتیوی، ئاگای له‌ خۆی نه‌مابوو...، قینی له‌ چاک و خراب هه‌ستا، خوینی گه‌ش زاووه‌ ده‌موچاوی سوورفلی، واتده‌زانی ها ئیستا ها تاوتیکی تر لیبی ده‌چوړیت...، دۆ و دۆشاوی تیکه‌ل کردبوو.

کۆمه‌لیکی هه‌ینابوو سه‌یری خۆی...

- کویتخا گیان به‌سلوکه‌ت، کار وه‌ها ناروات... په‌له‌ مه‌که‌، دواپی!! «ئەری ئەوه‌ بۆ وای لێ هاتوو...، خۆ په‌کی که‌وتوو...، سه‌ر لیشیواو خۆی...»

- تیکچوو... پیری خله‌فاوه‌ هه‌ر ده‌نه‌رینیت...، سه‌یری چاوی بکه‌ ده‌لینیت هی شیتته‌، ئیجگاری سه‌ری له‌ خۆی تیکداوه‌...

- ئەو هه‌موو خراپه‌ و زۆردارییه‌، بزانه‌ چیت لێ ده‌کات و چۆنت پێ ده‌نوینیت... «کوره‌ سه‌یری چه‌ند شپه‌زه‌یه‌، هه‌ینده‌ی نه‌ماوه‌ له‌ پیسته‌که‌ی بیته‌ ده‌ره‌وه‌...»

راوه‌ستاوه‌کان له‌ دلّی خۆیاندا گه‌لیک له‌م بیهرانه‌یان ده‌کرده‌وه‌... کویتخا له‌پر بی ده‌نگ راوه‌ستا، سه‌یرتیکی سه‌رسوڕمانی خه‌لکه‌که‌ی کرد:

- خزمینه‌، هه‌ینده‌م نه‌ماوه‌ لیتک بیه‌وه‌...، ئەم خوێرییه‌ بۆ کوی چوو... چی به‌سه‌ر هات...؟! ئاسمان هه‌لیکیشتا، ئەرز قووتی دا...، ئەوه‌ ئیوه‌ به‌ردن دارن...؟! بۆچی یه‌کیکتان نقه‌یه‌کتان لیه‌ نایه‌ت؟! خۆ زمانتانم نه‌په‌یوه‌...

سوور گۆر هه‌لته‌کینه...، تازه من ژيانم ناوێت...، که ده‌ستم نه‌بی ئێسته ده‌کەسی وه‌کو
 ئەله په‌ت بکه‌م و به‌دوای ئەسپه‌که‌مدا رایانبکێشم و په‌تپه‌تیبی ئەم ناوه‌یان پی بکه‌م،
 به‌که‌لکی چی دێم؟! من خۆم داخی دلێ که‌یلی خۆم ده‌زانم...، مه‌گه‌ر ئەم ماوه‌یه‌م له‌ بیهر
 ده‌چێته‌وه...؟! نا... نا...، هه‌رگیز له‌ دلێم ده‌رناچێت...، من شین بو ئێوه‌ش ده‌که‌م...،
 ئێسته‌ قه‌یناکات... دوایی خۆم ده‌زانم چۆنیا‌ن پی ده‌رێژم...

هه‌ندیک له‌ راوه‌ستاوه‌کان تا ئێسته‌ش ترسی گه‌وره‌یان له‌ درنده‌یی و سته‌می ئەم کۆنه
 چه‌که‌مه‌ ره‌قه‌ هه‌ر هه‌یه‌ و حسابه‌ کۆنه‌که‌ی بو ده‌که‌ن... به‌لام له‌ ناخه‌وه‌ شپه‌زه‌یی و شێواویی
 کوێخیا‌ن پی خۆش بوو، بسکه‌ی سمیلیان پی ده‌هات، زیته‌لێکیان هه‌لیدا‌یه‌:

- کوێخا، سا به‌خودا من راستیه‌که‌یت پی ده‌لێم، من دیم له‌ گوند چووه‌ ده‌روه‌،
 به‌رێگه‌ی شاردا، به‌خیرایی ده‌رۆیشت؟!... یه‌کیکی تر له‌ولاوه‌:

- منیش خۆم دیم، وه‌ک به‌دوای یه‌کیکدا رابکات...، یان راویان نابیت وه‌ها بوو،
 بانگم کرد، ده‌ستێکی لی راوه‌شاندم و بۆی ده‌رچوو...

- مه‌جه...، کچی مه‌جه، تۆ هیچت به‌ئه‌له‌ گوت؟! پیت وت قایل نابیت بێته‌وه...؟! تۆ
 گویت له‌مانه‌یه‌؟!...

مه‌جه ترس دا‌یگرته‌وه... له‌ تاواندا به‌په‌له‌ وه‌لامی دا‌یه‌وه‌:

- کوێخا گیان، که‌ی من ئەله‌م دیوه...، که‌ رۆیشتم له‌ لای خۆت نه‌بوو، تۆ خۆت
 دل‌خۆشیت نه‌ده‌دا‌یه‌وه‌؟! ده‌بیت ئەویش هه‌لاتی، چاویان ده‌ربیت، تۆ له‌به‌ر منته‌، من
 که‌سم ناوێت...

- هه‌لاتی... چۆن... وامان لی هات؟! جوانه‌!!، شتی چاکه‌...، وایزانم بووین
 به‌گالته‌چی...، هه‌ر ئەمه‌مان ما‌بوو...، ئەو رپه‌له‌ پیسه‌ بگرم سه‌ری له‌ ملی جیا
 ده‌که‌مه‌وه...، له‌ ده‌ستم ده‌رناچیت... ئەله‌شمان پی قایل نه‌بیت، پیزه‌ش لی‌مان لارییه...
 وامان لی هات؟! سه‌د که‌س پێلاوه‌کانم ده‌خه‌نه‌ سه‌ر سه‌ریان، هه‌ر ئیشاره‌تیک بکه‌م، له
 ده‌ستم ده‌رناچن، به‌هه‌قی خۆیان ده‌گه‌یه‌نم... ئەوانه‌ نه‌ک به‌حه‌رامن...

- قوربان، کوێخا، پیویست ناکات به‌م جو‌ره‌ خۆت زویر بکه‌یت...، کار نییه‌ چاک
 نه‌بیت و دوایی به‌هه‌موو کۆسپیکیش هه‌ر دیت... بو وه‌ها وره‌ت به‌رداوه‌، بی به‌لا بیت،
 که‌ی تۆ وه‌ها بوویت، ئەو شته‌ پیسانه‌ چین؟!...

- مام کوێخا ئەوه‌ بۆچی وا بی ئارامیت...، هینده‌ خۆت دل‌گران مه‌که‌، دوکتۆر پیی
 گویت، ئاخ‌ر بو سیحه‌تت چاک نییه...، ئەله‌ رۆبیه‌وه‌ هه‌زاری وه‌کو ئەو رهنجبه‌ری و
 نوکهریت ده‌کات، چاویان ده‌ربیت...

«تۆ زویر مه‌به‌، ئەگه‌ر ده‌فه‌رموویت ئێسته‌ هه‌ردووکیان تۆ راپیچ ده‌که‌م...»

- خۆم ده‌زانم بۆچی وا که‌یلیم...، هه‌ر خۆم چاکی تیده‌گه‌م...، ده‌بیت بلێن رۆسته‌مه‌

ناو گوند گۆرانیکی سەیری تۆی کەوتبوو...، جووتیارەکان وزەبەکی نوێ و برۆیەکی گەشیان بەژیان هەبوو... چەوستینەر و داردەستەکانی میری ئەوسا، سەر بووبوون، چووبوونە قاوگە ژەهرینەکی خۆیانە... دەمودووی هەمووان هەلگەرا بوو، رۆستەمە سوور ماو بەک بوو زۆر نەخۆش و کەم هێز بووبوو... پەژارە دڵ و دەروونی ئیجگارەکی پەکی خستبوو...، هەر ساتە نا ساتیک دلی دەهاتە ژان...، لەو مەڕەبەشی خستبوو... ئەوەندە چووبوو بۆ بەغدا و پەرز بووبوو، بە تاییبەتی تەنگەهەناسە و دڵەکوئیکە، خۆ دەردی مینە، قینی جووتیاران، پشت لێ تیکردنی لێپرسراوی نوێ و... هەموو واتە واتەکانی تر...

«نایبیت خەم بخۆیت...» «دەبیت پێ بە پەژارە نە دەیت دەروونت بگریت...» «نایبیت خۆت ماندوو بکەیت...» «خواردنت تاییبەتی بیت... بخۆ... مەخۆ... بکە... مەکە... بچۆ... مەچۆ...»

- ئەوسامان و ئیستەمان، ئەمە چۆن دەبیت...، کۆمەلی جووتیارانی رەشوروت بەرامبەر بە ئیمە قووت کراوە تەو...، دەچاو مەیانبینە، بزانی دەتوانیت؟!،...، یاسا، یاسا... چاککردنی کشتوکالە گواپە...، بۆ نالین زەوی داگیرکردنە بۆ لات و لەوێ...، دەگۆتچکە مەبیبستە و کەر بە، کۆمار و سەرکۆمار، سەرکۆزەر و بنکۆزەر؟! ئەوێ کە ئیمە دەریە دەرمان کردبوون، ئیستە وان لەسەر چاو، لێمان بوونە تە درک و پەیکۆلی...، دەدڵ بەرگە بگرە و چارەیان ت بوویت، بۆ کوێ دەچیت هەمان زورنا و بالۆریە... و هەا پروات هەرچی و پەرچی دەمانخۆن... هی وەکو ئیمەش دەبیت بکەوینە خۆمان... رۆستەمە سوور هەناسەبەکی گەرمی قوولایی دەروونی رەشی قیناوی بەبا دایەو، تەزبەحە کاربەکی لە ناو قۆلی مستیدا هەلدەخراند... وەکو رقی لە یەکیک هەستاییت، بیەوێت فەرمانی توندوتیژی بەسەردا بدات و لە داخندا وەک چۆلەکیەکی ملی هەلبکەنیت.

- ئەم هەتیوێ سەرچلە کەلە شەقەشم گورچکی بریم...، دەبلۆ ئەمەت بۆ کرد؟!، بەم ئاشکرایییە ئەم تاوانەت نەکردایە، چاکتر نەدەبوو؟!، بۆچی تۆ خۆت... من نۆکەر و داردەستم بۆچی بوو؟!...

کار و نەبووایە چەرخ هەبە من لێی دەرنەچم...، دەلێن ئەندامی ئەو سەگەنەشە...، ئاخ

کۆمەل...، کۆمەل چیت پێ کردم...، گولەش ئامانی بۆ نییە... لێی پارامەو، گۆتەم خۆت بدە بە دەستەو، دوایی سولجی عەشایەریشیان لەگەڵ دەکەم، یان وەکو ئەو هەتیوێ ماو بەک حەپس دەبیت و بەرت دەدەم... بەگۆتی نەکردم، کەلە رەقیبەکی لە جارانی خۆت دەچیت، ملی نەدا، ئاخری لە شوێنیک هەر تووشی بەک دەبن و بەیە کداد دەدەن، ئەم هیوایەش لە دەست دەچیت...، دڵم ئەگەر تالێکی پێو مابیت، بەمانی مینەو دەیه...، مینە شتیکی لێ بیت دڵم دەپچریت...، خۆم دەزانم ئیتر بە بەرمەو نە ماو...، ئاخ مینە چۆن پشتت شکاندم...، هەمووی ئەو کچەتیو، ئەو گۆلە نا خانە بوو بەهۆی دەریە دەری و سەرکیشی مینە، وێکی لێ گرتم و بەکەسی تر قایل نەبوو، ئەگەر شووی پێ بکردایە... لووتی بە دیارییەو دادەژەند و ئاوا لێ بەسەر نەدەهات...، رۆژیکم مابیت و جێو سستیکم بیت...، دەبیت بەخا و خێزانەو داگیرتان بکەم... شەر و پرتان بکەم... کەرت و پەرتان بکەم، هەر دەستەلاتم نەبیت، شار بە دەرتان دەکەم، پزالتان لێرە ناهێلم...

مەجە لە گۆرپانە کەدا دانیشتبوو...، وەکو ملی پال شکاو...، پزەر لێ براو...، هەناو داتەکاو...، بەبێ جوولە چاوی بریبوو رۆستەمی میدری کە لە هەیانە بەرزە کە کوشک هەلاتبوو... دەتگوت گەمییەکی باتیش بوو...، ئەویش بەخەیاڵە رەشەکانی خۆیەو دەتالایەو... مەجە سێ پتپیلکە لە میدرە کە یەو نزمتر بوو...، لەو بەرزبەو میدرە کە ی زۆر سەیر دەهاتە پێش چاو...

«دەموچاوی دەلێت مەرە...، وەک لمۆزی هەبیت... دەوەرە ئەمە میدردت بیت و بەم جوهرش لەگەڵیدا بژیت...، سەد خۆزگەم بەوانە نە رەقیبکیان هەبە و دلێان خۆشە، بەئاسوودەبی سەر دەنێنە سەر سەربین...، کە ی ئەمە ژبانە، دوایی بپیت...، دڵ بەچی خۆش بکەم؟!... خۆ من خۆشیم لە تەمەنی لاویی خۆم نەدی...، وەک بتی خنکاو، فرییان دامە بتخانە ناھەموارییەو...، هەرگیز هەستم بە میدرایەتی ئەو نەکردوو، وەکو عیفریتیکی نەرانوویەتی و منیش دەستوی پێوەندیکی بەردەستی بووم، خورپووبە بەسەرمدا، هەر کات بەخەیاڵیدا هاتبیت خۆی پێ بەتال کردوو مەتەو، پیسی کردوو و تووری داومەتە ئەو لاو... ئەو خۆ هەر وا بوو، دانی بەو دا نەناوە کە من مندالێک و ئەو پیرە کە ریتی کەلبە شکاو، ئەو خۆی بەیە کەم پیاو زانیو و ژنە کەشی بەکارە کەر... من وەکو ئامە خانە پەحمەتی ژنی کچە دەستداریکی نەبووم، منی هەژار و کەمدەست لە کوێ و ئەو لە کوێ...، دلی گیراوە...، بەرامبەر بەژیان گرتی کردوو، کە دەیگریت نە کەشی بۆ

ناخورتیت، لهسه هر هیچ شهر به نیمه ش ده فرۆشیت، منیشی دارزاند، جاروباریکی زۆر کهمیش دان بههلهی داده نیت... چیبکه م با وه کو هموو جاریک بیجوولیتیم، چارم چیبه:

- ئه ری پیاوه که... کویتخاکه مان، ئه وه بۆ له وه هیوانه وا ته نه ا دۆشداماویت... ئه وه بۆ نایه یته خواره وه... ده وه لای من دابنیشه، واز له په ژاره و خه فه ت بینه، خودا هزاره دوری په حمه تی له لایه...

- تا وس به، کچی وس به... بیه لای تو چی بکه م، ده مت داخه بزانه ئه وه ده نگه ده نگه چیبه... ئه و ناو ده رگایه بۆچی وا جه نجاله... تا تو سه بر بکه، ئه و ئیستر و باره چیبه... ئه وه دل م بۆ وا په له په ل ده کات؟!، ئه وه چیمه؟!، کچی بابین فریامکه ون، سه ر دل م دیشیت، کچی راکه لایه کم سه ر بوو، ده لیتیت ئیفلیج بووم، مه جه، خزمینه، هه ی هاوار... مه جه وه ک کچی راپه ری... بۆ ناو ده رگا به قه له م باز دیک ده ره په ری...، هه ر خه ری ک بوو زراوی بچیت...، ئه وه چیبه...، کی، به راست کیبه؟!، چی رویداوه؟!، ئه ی بۆ خه سه ته خانه، دوکتۆر، هه ی هاوار به مالم، جا خو من ئیجگاری به ده ست کویتخواه داده میتیم، هه ی هاوار، قور کرا به سه رمدا...

- مه جه خان، تاکه که ی تری ده رگاکه والا بکه ره وه، قه و ماوه قه و ماوه... کویتخا له ماله...؟!... په نج بیوه ر خوات...، سه ر لیشیواو... خاک به دامان...

مه جه که وه له رزین...، چۆقه ی ددانی ده هات...، نه یده توانی تاکی ده رگاکه بکاته وه، ورته ی بۆ له ده م نه ده هاته ده وه...، وه ک شو ره بیی ده شه کایه وه...، زمانه لال بوو بوو... ده ستی کرد به گریان...، پی م بلین چی رویداوه، می شکم ته قی منی نه گبه ت، له ری خودادا، بلین بزانه...؟!...

- کچی مینه یه... مینه...

داره مه یتی پیچراوه کرا به ژوردا...، چره به ک که سوکار خو بان کرد به مالد...، مه جه له پی شه وه رای ده کرد...، ده یکی شیا به سه ر سنگی خویدا...، رۆسته مه سوور چاوی به م دیه نه که وت، سه ری که وته خو خو اردن...، چاوی ره شکه و پیشکه ی ده کرد...، دل ی هی نده ی تر پاته کا و داخو ریا...، به بی ناگایه هه نگاوی بۆ به ره وه هه له ی نا یه وه...، ئه ژنوی ده له رزی، ده ستی ده کوتا و له تری ده دا...

- ئه وه چیبه... بۆ خاتری ئاسمان، ئه و دل م پچرا...، فریامکه ون، هه ی هاوار...؟! مینه

نه بیت؟؟ مینه یه، خو م ده زانه، قوره خه سه ته که م بۆ گیرایه وه، رۆله رۆ... بۆ خو م رۆ... پشتی شکاوم... کویتخا رۆسته م له جیاتی ئه وه ی پی بخاته سه ر پی پیلکه ی به رده می، قاچی بۆ ئه ولای هه یوانه که فریدا و نووچیکی دا، ژیر پی چۆل بوو...، به سه ردا بۆ خواره وه به به رزی هه شت پی پیلکه که وته خواره وه... مه جه به راکردن خو ی هه لدا به سه ریدا سه ری به رز کرده وه...، ده می که فی چه ند بوو...، به ددانه کانی سه ره وه ی لیوی خواره وه ی گه سه تبوو...، چاوی زه ق بوو بووه وه: به قوربانان ب م فریامکه ون، کویتخا، کوره که ی...، تو خودا قه یناکا گوناچه، به خودا منیش نه گبه تم، گونا هم، هه ی ئه م هه موو مه ی نه تیبه نه بووم...

«گورگه، ئه لپی ده م و قه پۆزی گورگه...» مه جه سه ری کی کویتخای کرده وه، زه نده قی لیی چو بوو، سه ری به ردا، شل که وته سه ر زه وی...، به په ریشانی ده گریا و ده لالایه وه...، دوا یی ده نگه مه جه له ناو ژاوه و هاتوهاوار و گریانی خزمانیادا ون بوو...

مام کویتخا به م جو ره له سه وت سالان راستبووه وه...، کوستی گرانی برپه ری پشتی چه وساندنه وه و زه وتکردن له و گونده دا که وت...، دوو ته رم به ته نیشته به که وه دریش کران...، شین و رۆگه رم کرا، پاش شتن و به ری کردن، ته رمیان له به رده م هه لگیرا، گورستانیان پی ئاوه دان کرایه وه، ئاوی هه مووی واقی ورمابوو...، چۆن ئاوا به ئاسانی...، کو تو پر...، بی ئه وه ی ناو دی که سیکی تیوه بگلیت، داره ستی هیزی زۆرداری له ناوچوو...، له م گونده دا ئه لقه ی زنجیری به ندا یه تی و رووتاندنه وه و به ئاسانی پچرا و پسا؟!...

مامۆستای مزگه وتی گونده که، بۆ یه که م جار له سه ر به رده نوپژه کان به ده نگه به رز سلالاتیکی دا، سه ری هه لبری بۆ ئاسمان، ئه مجا به ئه سپایی و له ژیر لیوه وه گوتی:

- گه ردوون...، هه ر خو ت ده زانیت چی ده که یته...، خو زگه هه موو تو له یه کت ئه ئاوا ده سه ند و پیشانی به نده ی روو ره شه ده دا...

تا زۆردار به ری پی خو ی بی نیته و دل ی به ردی بیت به ئاو... دوا یی، مامۆستا مه لا گو یی بۆ گپرا نه وه ی کوژرانی مینه هه ل خه ست که یه کی له وان ی له گه ل ته رمه که یدا هاتبوون بۆ یانی ده گپرایه وه:

- دویتنی به ره به یان له گه ل سیانی تر دا هیرش ده به نه سه ر ئه و گونده ی خه نیمیان، ئه وانیش بۆ یان له پاساودا ده بن، له ناوا ده یانده نه به ر لیترمه ی گولله باران و شیلگی تفه نگ...، ئیتر مینه سه ری لی تیک ده چیت، له جیاتی گه رانه وه، به ره و روویان راده کات،

بهو جوړه به گولله بیژابوویان، هر له ویدا دهمی به یه کدا نه دابوو...، نه وانه شی که له گه لیدا بوون، پاشه وپاش گه رابوونه وه و هه لالتبون. گوايه ده لاین به ویدیو دا بوی دهرچوون... دانیشتونانی گوند، هه موو وه کو خوژ و دویان به سهردا کرابیت، ور و کاس بوو بوون...، هه هه مووشیان نه وویان له دلدا بوو که «مینه هه ده بووایه بکوژرایه...، روسته مه سووریش، دل نیشه که کوشتی نه که و تنه خواره وه که؟!...»

زستانیکی سهخت به سهه ربرا، داری داره رای چهند خانوویه ک شکان و سهه ربه انه کان به سهه ریاندا ته پین، به لام جووتیاره کان هه زوو به هه ره وه ز بویان چاک ده کردنه وه و سووته مه نی و که مه خوژاکیکیان بو دابین ده کردن...، گیانیکی نوتی هاوکاری و هه سستیکی پته وتری که سایه تیبی له په یوه ندیدا دروست بوو بوو...، تا راده یه کی باش هه ست به ناسووده یی ده کرا. زستان ته واو، به هار هات، سه هوژ و به سته له کی چیاکان هیدی هیدی ده ستیان به توانه وه کرد...، شه تاوی به فراوان کانیاهه کانی ته قاند...، سهه رچاوه کان هاژهیان ده هات...، هوروژمی ناوی چه مه کان، گو مه مه نگه کانی هانیبووه جوولان و هه ستان...، جارچار شه ستوره هیلته ی باران دهشت و شاخ، کیو و دار و به ردی ده شوشته وه...، دواپی تیشکی خویش بریسکه و بریقه ی به سومای سروشت په یدا ده کرد و دیمه نی جوانی به ده گمه نی ده رهنگانده...، بای داراو و سیش توقله ی به گوپکه چروی داره به رداره کان ده کرد و ده پشکووتن... دنیای کرده و کوشه ی مرزیه تیبی نیو چیاکانی کوردستان ورده ورده و به شینه یی ده رازایه وه...، گولاله سووره و نیگرز، وه نه وشه ی بنه وشه یی و ریحانه ی بو نویه رامه، یه ک به دوا ی یه کدا ده که و تنه کبان... گه شتوگوزاریان ده خسته ناو... فه ری ژیانه وه بیان به سهه ر چلوچیتوی پاش خه زانی توفی تافی سهختی زستانیان ده هینایه وه...

چهند خو شه له م کوپستانه ژیانه دا، له کوشی نارامگای دلداریدا...، له به هره ی شاده ماری کامه رانی به تاوات گه ییوییه وه، چیتزی ژیان، رهگ و ده ماری هه ست و نه ست و هوشی گوش به هه ژینیت و پاراوی بکاته وه...، نه م باره نوییه تریقه یه کی زیندوو بوونه وه ی له ناواندا نه فراندبوو...

«گولّه خان» یش له بیشکه ی خو شه ویستی دل و گیان و هیوا و نامانجی چهند ساله یدا، دوا ی چاوه روانی و ته مادارییه کی سهختی دوورودریتز...، مهستی باده نوشی چه شی خو شه ویستی بوو...، خنکاوی نه وین و سوژی سازی سه دوا ی سه متوری دلداریه کی گیانی به گیانی «مه ربوان» ی خو شه ویستی بوو...، بزهی لیوه ناله کانی گه شه ی به ژیان ده دا، تریقه ی پرشه ی چاوه کاله کانی بریقه یه کی نه فسووناوی ته خشان ده کرده ناوه رژیکی ناره زوی ده روونه وه، که یل بوو به خو شاوی بی خهوشی شه کرژکه و هه نگویناوی دلی

به ئاوات گه بيبووی... گولّه خانی جوان، بووکه دیاری دهستی جهستهی سهرکهوتنی بهرهبه یانی ژینی نوئی بوو... له بهر دلان و له سهر چاوان بوو... له جهرگه ی کالای بالای نازی نازداریدا خه ملى بوو... بهم جۆره... له دواى شایى و زه ماوه ندىكى بى وینه... گولّه خانی بووکی ئالووالا و زېړین...، کيژی نازهنین...، دهم به پیکه نین، بوو به شوخه ژنی دست رهنگینی گوندی هساوه...، به لّام ههر لهو شه وهدا که «دهستی نهرم و شمشالایی په نجھی یاری شهنګ تیکه له بهیهک ده بوو...»، دلّی پیزه به خه نجهری دهستی برای سهر بازی تازه قورتار بوو، نه نجن نه نجن کرا...، له کاتی خه نجهر وه شانندا هاواری پروا و باوه دری ده یگوت:

من دژی تاوانم، تو له نهریتی کومه له که مدا پرو زردت کردوم، دهمه ویت سهر به رزیی دواى ئابرووتکان وهر بگره وه، تو تازه خوئت زینده به چال کردوه، کومه له که م حوکمی له ناوچوونی منیشیان داوه، به تیا داچوونی تو، سهر فرازی به من ده ده نه وه، خوشت ههر وات به من گوت:

- من تازه دهمه ویت له کونی کولیته که ی خویماندا دوا هه ناسه بدهم، من هه له م کرد، به زۆره ملى په لکیش کرام، پاکیزه بيشم لی زهوت کرا، وایه، به بوونی من، ژن به تو نادهن، به لّام ئه ی باوکی دهر به دهر کراوم، ئه و دهر به دهر، من شار به دهر، ئه و که نده لانی کانه به رده کانی گرده گرۆیی به سهر دا رما و ئوغری کرد، به لّام کاکه گیان توش گهر ده توانیت کولیته که م به سهر دا پروو خینه، هه ز له نووکی تیژی خه نجهر ناکه م، دهمه ویت وهک باوکم بيم به ژیر تاویر و گل و بهرد و خو له وه، با که س هاوار یکم نه بیستت، خوشت سهریشک به... ئه گهر که نده لانم به سهر دا پروو خینیت، که سیک له نه یاره کان چاوم پیا دا دانا چر نه وه...

- تو راست ده که ییت، ژیانی ئیمه تا پۆی داوین پاکى و خاوتینییه...، ژیانی سهر شوپری و نرمی هه موو ساتیکی مردنیکه، دهمی کامه ده که یته وه، وه ها ده لیت...، پیزه ی جانه وهر، با تو زۆر لی کراویش بیت، بو ئه وان نا، بو هی وه کو تو، وایان ناوانه...، مردنی خوئت به ره وشتی خراب به ده دست هینا...، توش ده بیت سهر به رزیی خوئت به کوشتنی نامیری داوین پیسی بکرتیه وه، له خیزانه که شمدا، هه موو وه ها به من ده لینه وه... «ئه گهر پیاویت...، ئه وه یه پیوه ری ده ماری پیاو ته...» گشتیان ده لین «نابیت بمینیت...» چونکه تو بووی هو ی به کار هینراوی چاوشو پری من له ناو ئه م و ئه ودا، نه یانه یشت و ته کانی ماموستا

براخا سیشم بچیت به گویدا...، که س له م باره یه وه چاک کردن و راست کردنه وه نازانیت چۆنه و به ری ریگاکه ی به کو تیه یه... هه وینی ئه و وانیه له میشکی خاوی که سیکدا نه مبه یی، نه یانه یشت ریگه یان نه دام تیبگه م، بتوانم له وه بگه م، چونکه خو یان نایانه ویت، ههر به م جۆره چاری ئه م روودا و یان کردوه، راست بیت یان چهوت...، چاک بیت یان خراب... لایان کا و بایه...، چونکه ههر ئه مه نده ی لی ده زانن، کۆنه قه وانیکى سواوه، تا ئیسته نه یانگۆریه، نه یان شکاندوه، تو به و جۆره تیکه ویت، منیش وه کو که ره واله یه ک به م جۆره...، به گریانه وه، به پیکه نینه وه، رازی و نارازی، ده لیتین و ده یچوونه، له وانه هه یانه په تی ته زبیه که ی پچراوه ته وه، ده نکه کانیشی خنکاو ی زه لکان، هی تریش به نده خوینی ئاوه لکراسی حهرام و دهر پیتی پیسیان پچراوه و هه لنه کیشراونه ته وه، که چی ده می بو نکر دووی گلاویان ئیمه ده جا ویته وه... بیره کانی پیزه و کاکى، له و کاته دا که سهر سنگی پیزه ی و نجر ده کرد، پاسا و بوون، ههر به ک بو ئه ویتریان ده لالیته وه و تالوای هه لده رشت باو کم، تو و منیش، فه رمانی سی جۆر خنکان کراوه ته ملمان... هه مووی ههر تیا چوون و سهر گهر دانیی...، ده با برۆم...، ته واو... کارم لی ره نه ما... تا نه گیراوم... هیتشتا چه رده و و که ل و زه ری هه لایی چه ند سا ل دیلی و سه ره بازی له سنگم دهر نه چوه، تا دهر دی زیندانی کړنیشی بچیته وه سهر...، جا بزائم له کو ی جیم ده بیته وه؟! ئه مجا به گریانه وه «باو کم دهر به دهر، تو شار به دهر و ئه تگیو راو، منیش خاک به سهر...» «ده با رو حیا نه تی باو کم و خو ت بچن به سهر ئه و خه لکه ریژگا وه به گه رین، کاتی نو یژی شیوان به سهر یان بکه نه وه، بی رسن بزائن من بوومه وه به پاله وان، ئابرووی تکاوم بو گه رایه وه... ده سستی تاوانم به مه سه وز بوو، یان مینه و رو سته مم بکوشتایه... ئه م تاوانه ئه وان پییان کردوم، روو سووری و کچینی خوشکه که شم له وان ده ویته وه...»

خۆزگه مینه ی گۆر به گۆریش له پیتش تودا، ئه ویش ئه گهر دهر قه تی به اتما یه، به نووکی خه نجهری ژه هراوی من سهر دلّی کون ببوا یه...، به لّام ئه و زوتر به رۆژی خو ی گه یشت، پیروزی بیت و له وه لاتر چیت...، با شتر...، چونکه راستییه که ی ئه وه به من نه ده کرا...

گولّه خان رووداوی کوشتنی پیزه ی بیست...، به لّام له خو شیی خو ی نه یده توانی بیر له ناخو شیی که س بکاته وه... خه نیمه که شی... چونکه شه لالی شادمانی له ناوه رۆکیدا سهر ریژ بوو...، له بهر ئه وه ئاگای له هبچی تر نه بوو...، بو شه وی دوا یی نه بیت، کاتیک دیدی

ماوهی سالتیک مهربوان و گولّه خان له ئهوپه پری خوشیی ژبانی بووک و زاوايه تیدا بوون...، ئهوه بوو دواى بهربوونی مهربوان، پتر له دوو سالّ کرده و کوشه یان کرد بو پیکه وهنانی خیزانیکى بهختیاری باوهشی کویتسانی بهارستانی کوردستان...، دواى ئه و ماوه پشووهری که مهربوان به خۆرایى له بهندیخانه دا چاوه پروانى کرد و پیوهی چهوسایه وه...، په رۆشى دلّی گولّه خان هینده به جۆش و به تین بوو، تهوژمی دابوو بهه ناسه ی گومان...، له بهر ئه وهی باوهشی پارایی و دوودلیی کردبوو به داوینى ترسی روودانی رۆژانه دا، له ههر لایهک بسووايه...، له وه توقیبوو که بته نیته وه و کوشکی شادمانییان لى تیک بدات...، سهریان لى بشیوتنیت...، به لام خۆشیان بیت و ترشیان بیت...، شهر وهک ئاگر و پووش و بهری وه لاتی پیوه گرت...، جاروبار پریشکیان ههر بو دهات...، گولّه ی مارانگه سته، له ره ی ههستی ناسک و بزواوی هه میسه له باله فرهدا بوو...

- کوره با برۆین...، با هه لّیین...، با سهری خۆمان هه لّبگرن، خۆ له برساندا نامرین...؟!...

- کچى گولّه کهم...، بووکه سووره ی جوانی پازاوه... ئه ی زهویوزاره که مان، سامانان...، خاکی زیرینمان...، رهز و دیتهر و بهراومان چى لى بکهین...، نرخى ئیمه بهزهویوزارمانه وهیه...، بهرد له جیى خۆی سهنگینه...

- ئه وانه هیچ نین...، ههر خۆمان...، خۆم و خۆت...، ئیتر دهر بهستی هیچی تر نایه م...، خۆشت و منیش که مان نه چه شتووه...، من ئیتر بهرگه ی کاره ساتیکى تر ناگرم... په ریشان ده بم و له ناوده چم...

- چۆن، ئه ی دایک و خوشک و برا و که سوکارمان؟! ئه مانه ش، ئه ی ئه وان... هه موو ههر برۆن؟! بو کوی؟ چى بکه ن...؟! ئه ی ئیره بو کى به جى بهیلّین...؟! بو دوژمن بو غه واره؟! چاوه شیرینه که م...، ئه ی یادگار په رۆزه کانی باووبا پیران؟!... گولّه پیشی ده خواره وه...، لئوه ناسکه کانی ده کروشتن...، فرمیسکی گه رموگور به چاوه جوانه کانیدا ده هاته خواره وه، به دهنگه ناسکه به سۆزه که ی تیر داخی دلّی دهر پشت و رازی خۆی دهرده پری...، هه موو جاریک به پیشی پشیی و دلّدانه وهی مهربوانه دلّداره که ی خۆی...،

مهستی خوماری بریبوه نیگای جووته چاوی مهربوان...، شاده ماری یادى جوولّاو بو ئه و رۆژه ی برده وه که به واته کانی پیزه له هۆش خۆی چوو...، ئاگای له خۆی نه ما بوو... لئوه کانی که وته جوولّه:

- شایانی به زهیی پیا هاتنه وه نییه...، خۆی به خۆی کرد...، با پروات و سه رهنگرى بیت...
- گولّه گیان... ئه وه چیه... به کى ده لّیت... بیر له چى ده که یته وه؟!...

- له هیچ، له هیچ... ئه و رۆژانه پروا و ههر نه یه نه وه...، بى دنگ به...، ههر با نه یلّیم...، ده ترسم... نایلّیم...

له م کاته دا باوهشی به ملی مهربواندا کرد و توند خۆی پیوه نووساند...، دواى توژیک هاته وه سه ر خۆی، ئه و رۆژه چى روویدا بوو بو ی گپرايه وه... له پاشدا به پیکه نینه وه سه یری به کترییان کرده وه...

چه پکه گولّی نازی دلّداریی و خۆشه ویستی پیشکه ش به مهربوان ده کرد و به تیلاى چاوی گه شی هیزی راکیشی له سۆزی دهر وونی بى خه وشه وه پى دهنارد...

- گولّه گیان...، مه رج ئه نجام بوو...، خۆ ئیمه به یه ک گه یشتین، ئیتر چیمان هه بیت...، گوايه ئیتر سلّ و ترست بوچى و له چى هه بیت...

- مهربوان، که سه بى خه وش و ناسک دلّه کان شته بچوکه کانیان لا گه وره یه، به که میکی چاک و خۆش شادمان دهن و ده گه شینه وه، خراپیی و ناهه موارییه کانیش بیزاریان ده کات و پیى ده توینه وه

- وایه، چه قاوه سوو ئابروو تکاوه کانیش، وهک که شکی ناو سوینه سووراونه ته وه، تازه ته واو، وه ره واز له م بیره ناخۆشانه به یین...

- پروات و نه یه ته وه...

دووباره په لاماری به کتریان دایه وه، ئه وینیش به ره و هه واری ئارامیی و شه یدایی دلّ و دهر وونی برده وه...

دوایی دههاته وه سهر خۆی و بۆ ماوه یه کی تر داده مرکایه وه... کار هه تا دههات دژوار تر و قوولتر دهبووه وه... گوله خان له دل و دهر وون و له شی خۆیدا... ههستی به گۆرانیتی سهر ده کرد، له ههناویدا زۆر شتی تازهی بۆ دهرده کهوت، دوایی هه موو شتیکی له دایکی کارامه ی بیست... به لئی سکی بهرزبووه وه، به للام هه رچه ندی ده کرد رووی نه دههات لئی بدویت... هه تا پیتی بکرایه خۆشی دهشارده وه... ئه وهی به لای خۆیه وه سهر بوو ئه و پهستی و کهم خۆراکییه بوو که تووشی هاتبوو، به تایبه تی رۆژتیک که گوتی له دهنگی فرۆکه بسوویه، ئیتر زندهقی دهچوو... که هه و آل و دهنگی به رپابوونی شه ریش دههاته به رگوتی، به یه کجاری زاره تره ک ده بوو...

- باشه تا که ی ئیمه له م باره ناهه مواره ناخۆشه دا بین...!...

- هه تا یه زدان ئه و رۆژه دههینیتته ئه نجام که هه موو لایه ک دلیمان به یه کتری بسووتی...، به گه ل...، به نه ته وه...، به نیشتمان...، تۆزیک چاو ورد بکه نه وه... ئه و کاته ی که هه ر لایه ک له لای خۆیه وه باوه شی دلسۆزی و لیبووردن بۆ ئه و یتر بکاته وه...

- ئه و رۆژه دووره... نایینین، نایه ت و ناییت...

- مژده ی هاتنی ئه و رۆژه به سه رده می هه موو دلسۆزیتی پاکه وه یه... به للام له یه ک گه یشتن و به ختکردنی دهویت، هه و لئی بێ وچان...

- من ئه مانه نازانم... له وه دهرسم رۆژتیک به سه ر ئیمه شدا بتلێته وه، بمانگریته وه...

- گوله گیان، به قوریان، پیم خۆشه بارودۆخه که چاک بزانیته، به للام خه فه تی پیوه مه خۆ...، ئیمه چاره مان هه ر به رگه گرتنه...، ئه گینا ده میکه ئیمه شی گرتۆته وه...، خراپیش...، ئیمه که وتووینه ته نیوانی رووبه روو بوونی دوو هیزه وه...، له وانه یه رۆژتیک بیت شه ل و کویرم ناپارێزم، به ئیمه شدا بپلۆسن، دوو هیزی چی، دوو زله یز به لایه ک و چوارقۆلێیه کی دژ به یه ک، که چی یه کگرتوو به رامبه ر به ئیمه...

به للام ئه وه ته به کوله مه رگیش بیت به رگه ی هه موو یان گرتوو، ئه ی من نازایه تی و به جه رگی ئه و هه موو ماوه یه تۆم بیر ده چیتته وه؟!.

ئهم جۆره وتووێژه و له مه ش گهرمتر گه لیک جار له نیوانیاندا دووباره ده بووه وه، گوله خان ئیتر هیچی پێ نه ده ما... دهستیکی ده که وته ئه ملا و دهستیکی ده که وته ئه ولا...، فرمیسه که کانی وه کو باران دههاتنه خواره وه، به قورگی پر له قوڵی گریانه وه به ناو سکیه وه ده یگوته وه:

«من نامهویت تووشی گیروگرفتی تر ببیتته وه...، نامهویت نا...، هه ردوو کمان که مان نه چه شتوو وه...»

مه ریوان هیمانه گوتی لێ راگرتبوو، ئه مجا خۆشه و یستانه گوتی:

چاوه که م، له بیرت چوو وه، مانگیک له مه وه به ر تا ئاردمان ده ست که وت قییر گوتی چه ق؟!، له م به یه شه دا بۆ شه کر و چا دامابوین، ئه وه بوو به و سه ریه شه په یدامان کرد...، خۆت ده بزانیته قه ده غه ی هه موو شتی کمان له سه ره...، ده بیت له لات ببیتته کاریکی ئاسایی...، چونکه ئیمه له جه رگه ی روو داو داین، له وانه یه رۆژتیک ببینه پینشیل...، ئیتر ئه وه نده ی مه کۆله ره وه...، پیتی ناویت و چ دادیکیش نادات...، بۆ ئیمه هه موو شوینتیک هه ر ئه وه یه و خراپتر، شاریش هه ر وه هایه به که لکی ئیمه ش نایه ت... گوله و مه ریوان هه میشه یی رۆژان و شه وانیان به م جۆره له گه ل یه کتری به سه ر ده برد، چوار مانگ تیپه ری...، هه تا ئه و به یانیه کاره ساتی سه خت و جگه بری روویدا...، گوند درایه به ر تۆپ و ئه و ناوه گولله باران کرا...، خه سه روی برای گوله خان به ر گولله ی وێل که وت و ده می نه دا به یه کدا... خه رمانه کانی نزیک دی ئاگری تیبه ردر...، گوله گری گرتبوو، هه ناوی که وتبووه خواره وه، به ناو سکی برژاوه وه، چون شیتی سه ر لیشیواوی لیهاتبوو...، هیمن هه لات و بۆی ده رجوو، خۆی کرد به ناو شوێشدا... مه ریوان له مال نه هاته ده ری...، گوله ناو ده رگا که ی لێ گرتبوو...، چه ره دوو که لێ لیزمه ی گولله باران ته واو بوو...، گه رداوی له پری هیرش هینانی دوژمن برایه وه...، بێ ده نگیی و ئاسایی که وته ناوه وه... کوژراو و برینداریکی زۆری به دوا ی خۆیدا به جێ هیشته...، ویرانکردن و ده ربه ده ری به خشی به گوند و هه تیوانی بێ نه وای دوا ی شالاوی شملی شه ر به سه رگه ردانیی به جیمان...

... سوپا هه ر جاره له قۆلێکه وه هیرشی ده برد، دوا ی ده سترتیژی و ویرانکاری ده کشایه وه و له شوینتیک تره وه شالاوی ده برد، به للام زۆریه ی کات ده شکا و پاشه کشه ی ده کرده وه...، هیشته پرسه به ته وای دوایی بێ نه هاتبوو که گوله زۆری له مه ریوان کرد گونده که یان به جێ به یلێت و بۆی ده رچیت، مه ریوان دلێ بۆ ئه و رۆیشتنه لێی ده دا، به للام له و باره ناخۆش و دژواره دا، دلێ نه یده هینا گوله له وه زیاتر به هژینیت...، هه تا ئه وه بوو گوله به ده می خۆی یه خه گیری بوو:

- ده بیت برۆیت...، ئه گینا خۆم ده کوژم...، خۆم ده خنکینم برا که م له ده ست چوو، با تۆی تاقانه ی دلێشم له کیس نه چیت، کوستی گرانم نه بیت به دوو...

بەم جۆرە... لە ترس و داخ و جۆشی خوروشاوی خۆی پالێ بەمەربوانەوه نا...

«بەقوربانە، زۆر دوور بڕۆیت...، نەبەیتە ناو کایە هیج شەر و ناخۆشییەکەوه، بەخۆشەویستییمان سویندت دەدەم بەزەبیت بەمندا بێتەوه، لەبەر من خۆت بپارێزە... مەربوان لە دلی خۆیدا دەیگوت: «دەلێتیت بۆ سەیرانم دەنیریت، تا لەوئ ئاگاداری خۆم بپم!! چارم نییە، دەبیت دلخۆشی بەدەمەوه... لەوه پتر ئازاری نەدەم...»

- بەچوان، من لە تۆ زیاتر کێم هەیه، خۆشەویستی تۆ بەندە بەگیان و ژیاڵەوه...، لەم دنیا بەدا تا که رووناکیم هەر تۆیت...

- هەر کاتی زانیت هیج نەما، ئەوسا بگەرێتەوه...، دواییش زانیم لە هەر کۆتییەک بوویت، من دیم بۆ لات، هەر بەدواتەوه دەبم، ئاسوودەیی ژیانم، خەو و خۆراکم بەتۆوه بەندە، من ئیتر هەمیشە پەشیو و پەرتیشان دەبم...

بەم جۆرە گۆلە خانی ئاودامانی بەخەمی رەشپۆش و جگەر پارە پارە، جارێکی تر، لە پێشوو خراپتر، دەستی ئاومیدی و بێلۆتیی نایەوه ژێر چەنە خەفت، پەژارە کردە میوانی شەو و رۆژی خۆی و بووه هاوڕێ و هاوودەمی شەپۆر و فرمیسکی خۆتینی...

گۆلە خان وەکو پەروانە لی هاتبوو...، هەمیشە بەدوای دەرکەوتنی خۆی رۆژی رزگاری و مژدەهێندا دەگەرا و بەپەرۆشەوه پێوهی دەتلایهوه، چاوی بۆ ئارامگای ژبانی بەئاسوودە و بێ ترس سەربەستانە دەگێرا... لێدانی دلی بۆ ژماردنی هۆکانی بەئەنجام گەیانندی ئەو سەرئەنجامه بوو که دۆزینەوهی سەری گۆرۆلەئی ئالۆزکاوای باری ژبانی خۆی و مێردە خۆشەویستەکە ی پێوه بەند بوو، بەهۆی ئەزمونی تالی رۆژان و دەردی چاوهروانی و ترسه ترسی هەوال و رووداوه ناخۆشەکانەوه، کێژی ناسک و نازدار، گۆلی کۆتستانی شەنگ، تا دەهات سیس و ژاکاوتر دەبوو، رەنگی ئالی بەرەونەق و بریقوایی کال دەبووهوه...

گۆلە خان بەتلانەوهی خەم و پەژارەوه، کورێکی کاکۆل زێرینی جوانی بوو... کۆرپەیهکی بێ وێنە...، بەلام دوور لە نازی باوکیتتی...، ناویان نا «ئارام»، چونکه گۆلە خان لە بازاری پشپویی و بەشپویدا بۆ «ئارامی دل»ی دەگەرا، بەفرمیسک ئارامی پەروەردە دەکرد، هیشتا لە تاو مەربوان ئارامی نەدەگرت...، چاوه پرشەداره جوانەکانی دیسان وەک گۆلە ئەستێرە لی هاتەوه، بۆ تیشکی رووناکی ئاوات و ئامانج بڕۆلەکانی خۆی داخ

دەکرد و وەک تەوژمی تەلی کارەبا ناوهرۆکی دلی تەزوو پیا دەهانی، هاتنە دنیای ئەم زارۆیه، تروسکەیهکی رووناکایی خستە ناو دەروونی تەنگوتاری بەپرسە و ترسی خەجیح خانی کۆست کەوتوشەوه... کاتیک ئارامی دەکرده خەو، چربکە دی دنگی زولال و بەجۆشی لایە لایە دەکرده لاواندەوهیهکی دلپروین، ئیجگاری گۆلە دی دەههژاند و فرمیسکی دانە ی بریسکەداری لەسەر رووی رێزان، بەچەشنی مرواری دی دادەگیرساندەوه، شپوهی پەژارە ی بووکی دلپیتنی دەخستە ناخی دەروونی سۆزەوه، ئەمیش بەجۆشی خەستەوه رووه ئاسۆ دەوستا، وەک شەنگەبێی دەشەکایەوه، دەلالایەوه و پتر پرزی لی دەبرا... بەیانی بۆ ئیواره... ئیوارهشیان دەدایەوه دەست بەیانی...، تاسە ی چاوهروانی هەمیشە پەژموردەیه...، سۆمای دیدە ی بەپیرهوه چوون کول بوو، چوو...، هەموو جوانییەکان لە بەرچاو بوون بەپەلاس، دنیای رۆشن تەلخ بوو...، هەموو دنگیک ریشە ی هەناوی دادەچلەکاندن و بێخی دەردەهانی، داخی دەکردن و تەزووی پیا یاندا دەهانی...، هەر ورتەیهک، یا ترهیهک دەبووه شیشی سوورهوه کراو بۆ جگەر ی پارە پارە، وەهایان لی هاتبوو لە قلپە ی گۆزەلەکه دەترسان، وایان دەزانی دنگی فرۆکە یه و گەرداویکی رەش و تار ی تر دەنیتەوه... دانیشتوانی گوند، بەتایبەتی ژن و مندال، هەر رۆژیک خەبەری ناخۆشیان بیستایە، بەبانیان تاریک و لیل بەرەو کونە ئەشکەوتی پەنا و نیتوانی قلیشی تاوێرە گەورەکانی نزیک درەختە گەورەکان بەکوندە ی پر ئاو و توتیشووی خۆراکی ئەو رۆژەوه دەجمان و تا کاتیک هیتور دەبوونەوه، خۆیان حەشار دەدا، جریپ و هەلەهەلکەرەکان خۆیان نەدەگرت، لەم بن بەرد بۆ ئەو تەلان و هەندیکیش بۆ راوه سوێسکە و کەو و کۆترە شینکە، پاش نیوهروانیش، گۆلە خانی جوان و خەجیح خانی سەلار نەبیت، کاتی گەرانەوه بۆ گوند، گەلێک جار، لەگەل هەموو دەردەسەری و چەرمەسەرییه کدا، دەیانکرده هەلپەرکێ و گۆرانی و بەزم، قۆشمەکان دەیانگوت: ژیاغان هەر وەها هیناوه، بۆ ئیمە تالەوه کەرە ی خۆشەوه کەرە بووه، هەرگیز سەختیی و ناخۆشیی رۆژانە و سالانە پەکی نەخستوین... ئەو نەریتانەمان لە باووپیا پیرانەوه بۆ ماوه تەوه، دانا و حەکیمە کافان گوتوویانە: «خەم بەبا بدن، مەپیه چنە دلتن، هەمیشە بەدەم و دل خەم پەوین بن...» رۆژان دەپۆی و نەدەگەراییهوه...، ئارام کەوتە گروگال و داره داره، کۆرپەیهکی جوان و زبتهله... جۆرە بزبویهکی شیرینی تیدا بوو...، جوولەیهکی دلخۆشکەری خستبووه ناوهوه... جاروبار بۆ ماوهیهکی کورت، بەدزییهوه، که مەربوان دەهاتەوه دەیبینی... بەلام بۆ...، ئەم بابەیه بۆچی وەکو باوکەکانی تر دیار نییە...؟!...

ئەمە پرسىيارىكى دلتەزىن بوو ھەمىشە لە گولەى دەكردهوہ... ئەمەى نەدەزانى...،
پىشمەرگەشى نەدەناسى...، كىيە...، چىيە...، لە كوتىيە؟!...

«ئەو بەبەيە، بابەى خۆت، چەچە جوانەكانت بکەرە ملى، دەى، بابەكە ماچ بکە...،
بابەى خۆشەويست، بابەكەى «ئالام...» بەھاتنەوہى مەريوان، خەجىج خانى كارامەى
سىخناخى پەستىيى و پەژارە، كەمىك ھىور دەبووہ، لەگەل خۆيدا ئاسوودەيى و
خۆشەويستىيەكى بى وىنەى دەخستەوہ مائەكە...، ھەردووكيان ھەر ھەمان داوايان
دووبارە دەكردهوہ: «دەستم دامىنت، تۆش و كاكە ھىمن گىيانىش ئاگادارى خۆتان بن،
ئەگەر تالەموويەك بەدلمانەوہ ماىت، بەمان و سەلامەتتىي ئىوہەيە...» ھەموو جارىكىش
كاتى بەپىكردن، فرمىسكى گەرموگورى خۆتەنن دادەبارىيە خوارەوہ... ھەناسەى ساردى
گولەى بووكى نەبەكام و شەپۆرى پر پەژارەى خەجىج خانى باوہشى پر مېھربانىش دەستى
پى دەكردهوہ... سالى بەدواى سالىدا ھات...، گولە خانىش تەمەنى گەيشتە سى و پىنج
سالى...، خەرىكە ھاوین دىتەوہ...، گولە خان ديسان چاوى ھىوادارىيى برىيەوہ ئاسۆى
ئاوات و ئامانجى ئەو رۆژەى كە مەريوان، ئازاد و سەربەستانە بگاتەوہ گوندەكەى
خۆيان...، لە دلئى خۆيدا دەيگوت:

- تەمەنم بوو بەسى و پىنج سالى، بەلام نىوہى ئەم تەمەنە چاوەروانىيى بوو بۆ
خۆشەويستەكەم...، ھەوت سالى تووشكردى بەبى تاوان...، دواى ئەوہش شۆرش و
پشپويى و بەرگرىيى...، دەسا بلئيت رۆژىكى ترى وەكو ئەو رۆژەى چوارەى گەلاوئىزى
پەنجى و ھەشت نەيەتەوہ و تاقە ھىواكەم بۆ بگىرئىتەوہ و ئارامىيى بخاتەوہ ناخى دل و
ھەست و ھۆش و سۆز و دەروونەوہ...؟! ئەو رووداوە و ئاكامە جوانەكەى تا ئىستە لە
ژيانى مندا خۆشەختىيى و ھام نەديوہتەوہ...

«ئاي گولەكە، تۆ چۆن گۆرراويت؟! كىژئەيەكى ناسك و جوانى بەناز بەخىوكراو،
پرووشەيەكى زىر دەيتەرانى و دەيتۆرائيت»

- ھەر چۆن بىت، دلئى من ھەر بەتەمەى ئەو رۆژە لى دەدا... من دەقم بەئاواتەوہ
گرتوہ...، بوو بەپىشمەم...، شادەماری ژيانم بەئامانجى سەرفرازىيى خۆشەويستەكەمەوہ
بەندە، نرخی مانىشم ھەر بۆ ئەو رۆژە دەبىت...؟! من بووم بەبووكى ناو كەژاوەى ئەوینى
تەمادارىيى...، خۆم ئىستە چاك دەزانم... بەھادارىشم لە ناو ھەموواندا گەوھەرەكەيەتى...

لاوہكانى ئەم گوندە، بەتايبەتى ھى وەكومەريوان و گولە ھەمىشە و لە ھەموو
دەرفەتىكدا بەم جۆرە دەدوان... شالاولى شەرى بى فەر لە گشت لايەك شىر و پرى
كردووين، ھىزى لەبەر برىوين...، توانامان ھەمووى بۆ ئەم لايەنە بەخت دەبىت... برىستىيى،
ھەژارىيى، بى كارى، بى دەستىيى...، پەروازەيى...، پەرشوبلاويى و گرانبىيى...، گرتن و
دەربەدەرى...، كوشتن و برىن...، بى دادىيى و ھىرش و سووتاندن و داگىركردن...،
دووبەرەكىيى و پچر پچرپوون و دووركەوتنەوہ و دوژمنايەتى...، بەلى...، ئەمانە و ھەموو
خەم و پەژارەمان، پىستىرەن ژەھراو چووە بەقورگى ھەموواندا...، ترس و بىزارىيى دلئى
زۆرى داگىر كرد...، بەزىن و وەرسبوون ھەندىكى ترى تەپانە چالى ناھەموارىيەوہ...،
گەلىك شەوانى دووردروئى تال و ژارومارى وەك دۆزەخ بەسەر ئەم كوردستانەدا
تپىپەرى...، شاخ و چىا سەركەشەكانىش، سەرى بەرزيان ناو جەرگى ئاسمانى شەق
كردوہ، پشتىبان لى گرتووين و ھەموو بەيانىيەك چاومان بۆ ئاسۆى روونى شەبەقى
لوتكەى بلندى دەمكەلى تيشكى خۆر ھەلھاتن رادەكيشنەوہ... ئەم چەند سالى، خەلكى
بەم جۆرە خۆنى كرابوہ كاسە، ھەزاران دادى بى داد...، ھاوارى بى ئەنجام...، پرسىيارى
بى وەلام...، بەسەدان دەردى بى دەرمان، زامى سوپھاتو و برىنى كولاوہ، ژانى دل و پىشى
دەروون...، ئەوہى بەسەرماندا ھاتوہ، گىرپانەوہى بەسەدان داستان تەواو نايىت...

«گولە گيان، من دەزانم گىرپانەوہ و گوتنەوہى ئەم ھەموو واتە ناخۆشانە جۆرىكن لە
دەربىرى بىزارىيى، بەلام بىركردەوہى چارەسەر و خەم لە دل دەركردنىشە، ئەوانە گەلىك
جار بىر و لىكدانەوہ، ژىرىيى و راستىيى، ماف و دادپەروەرىيى لە ئاستى قىرسىچمەيى و
لاسارىيى، تىنى بىر تەسكىيى، لادان و باوہرى چەوتدا دەچەقەن، تىدەمان و كول
دەبوون...، بەم جۆرە گەل و نەتەوہ و ولات، بۆ تىياچوون، فەوتان و دارزان پال پىوہ
دەنرئىت... فرىاي خۆمان نەكەوين ھەموو سەر و خوار پەرىشان دەبىن...»

«باشە بەقورىان بەئىمە چى دەكرئىت؟! بۆچى دەبىت ھى وەكو ئىمە بىينە
سووتەمەنىي؟!، ئەمە لەجىياتى ژيانى خۆش و خۆشەويستىيى؟!...»

- نامەوئىت بىرتى بخەمەوہ و برىنى جگەرى پارە پارەمان بكوئىنەوہ، كاكە خەسەرەوہى
جوانى جوانەمەرگ چ وەزنگىكى ھەبوو... لە درئىزى ژيانىدا ھىندەى سەرى بالە
مىشوو لەيەك زيانى بەدوژمنەكانىشى نەگەياندبوو...، ھىچ نەبىت من دەبىت بەرامبەر
رەوانى پىرۆزى ئەو ئەمەكدار بم و ئەوہىشى پىم بكرئىت بىكەم...

هیچ نەبیت لە بواری دوردۆنگیی و دوورەپەرتیزی و هەندیک جاریش نەهێشتنی دووبەرەکی و جۆریک لە هەلۆیستی دوژمنکارانە...

«تۆ چیت پێ دەکریت...؟!...»

- زۆر، زۆر زۆر...، گیانەکم، هیچ نەبیت من لە نیواندا دەووستم... بۆ لایەک خۆ هەلۆاس نابم... هانی سڕینەو و پامالینی بیرى دووبەرەکی دەدەم...

«دەیاخودا لە دەوری سەرت بگەرێم، بەو دەلی منیش خۆش دەکەیت...»

- من بە پێ تۆژیانم نییە، کە لێم دوور دەبیت، لە دۆزەخدا... ئێجگارێش ئەو ناکۆکیانە، نازانم کێش لەو بارە سوود وەردەگریت؟!...، بێ گومان دوژمنی هەمووان... نۆکەرانی پادەگرن و دەستەبەک بەکرێگیراویان دوا دەخەن، بۆ بەرژەوهندیی خۆیان بەکاربان دەهێن... ئەمانە ئەم بیروبووچووانە هەر لەمێژەو، لە دەمی سالاو، بیری گەلیک دەستەى نیشتمانپەرور و پۆشنییرانی پیشکەوتەى دلسۆزی نیشتمانەکەمان، هەر دەبیت بیرى راستى پیشکەوتوو بۆ یەكبوون سەریکەوێت و ئاشتیى و ئامانج لە کوردستاندا سەریکەوێت، بەریکەوێت و دەریکەوێت، هەر چوار قۆلبش بگرتەو... تێپەرپوونی کات و دەمەوساتیش دەبیت هەر بۆ ئەم مەبەستە بێت...؟! با پیرانیبش راستیان فەرموو «هەزار سال بەکەیت بێگانە پەرسیتی، ئاخى هەر دەهێنیت نوشوستى...»، لە بیرمە، تۆ ئەوسا کە لە پینجەمى سەرەتایی بویت، بەناوی مامۆستاگەنەو شتی و هەت دەگوتەو...؟!...

«مەربوانی رۆح...، ئەوسا ئەو جیا بوو...»

دیسانەو بەهاریکی تریش هاتەو، هەر دەلێن رێککەوتن هەیه و پاش ماوێهەک دەنگ نامیتیت، بەپێچەوانەو، لە قۆلیک دوو قۆلەو رێتم هێرشیکى دوژمنکارانەى تازە دەکاتەو سەر خەلکی بێ تاوان... زیانیکی زۆر دەدات، دەرهقەت نایەت، بەرامبەر بۆسە و هێرشى لەپری پێشمەرگە خۆى ناگریت، پاشەکشە دەکات، جاریکى تر خۆى کۆ دەکاتەو، لە قۆلیکی ترەو هێرشیکى درندانەى تر بۆ سەر مندال، ژن و پیر، کشتوکال دەسووتینیت، گیانەوەر دەماشیتەو... دواى پروپاگەندەى رێککەوتن دەست پێ دەکاتەو، گوايه دیسانەو نۆینەر هاتوو و ئەمجارەیان بەراستیتى... ئەوا ئەمجارەش بەستەلەکی سەهۆلبەندانى چیاکان دەستیان بەتوانەو کردەو، ئەم کوردستانە هەر سالە بەهاریکی میوانە...، بەهاری وەهای بەخۆیەو دیوێ کە شاخ و دەشت و دەری بوو بەهەلپەرکێ و رەشەلەکی نیرگز و گۆلە زەرد و ریحانە و بەییون...، بەهاری تال و ژاری و هەاشی دیوێ کە گۆلە سوورەى خۆینین دەشت و دەری بەرەنگى خۆینى ئالى قوربانیان رەنگاندوو...

چرۆی بەهاری ئەم سال زوو پشکووت...، زستانى پێش ئەم بەهەرە جاروبار پشووێ باشى داین...، نیرگزی بۆن خۆش، یەک پارچە، چوار لای داپۆشیو...، چواله و ریتواس بەزۆری چەشى مزر و خۆشیان خستە نیو ترش و شیرینی چێژی ژیان و خۆراکی سەیرانگاگەنەو...، بنگۆزروان و رستی پیشۆکیش، دیاریی دەستی مندالە چاوگەشە رووتەلەکانى سەرەرێگەى ئەم چیا و هەردەن...، بۆ چەند پوولیک، مل بەلارەو دەنێن و دیارییە جوانەکە یانت پیشکەش دەکەن.

ئای کە دەمێکە لە بەهارد سەیرانیکى خێزانى گشت لاییمان نەکردوو...، تۆ بلتیت کێوی ناگرینی ئەم سالمان بپیتەو بەمەشخەلی نەوورۆزی بەهاری بەفەر...؟!... بلتیت ئەم سالیش خەرمانە کامان نەبن بەخۆراکی شالای کلپەى ناگر؟! بلتیت زەنگی قەتارەى کاروان، لە گەرمیانەو بۆ کویتستان و لە کویتستانەو بۆ گەرمیان، بوو کە سوورەى خەلاتى ژیان پیشکەش بەگیانی ئەقینی نیشتمان بکاتەو؟! ناخۆ سۆز و سازى قەتار و لاوک و حەیران تیکەل دەبنەو بەبەستەى شەوانى خەنەبەندانى زەماوەندى جەژنى شادمانیان؟!، کەى بێت قریوێ سەرچۆبیکیشى شارەزا و لێزان، هەمووان لە کۆری بەزمى سەرجه مییدا ئەلقە پێ بدات و پیتی پتەوی یەکبوونیان پێ بدات بەزەویدا، لە گەشکەى خۆشیی ژیاندا

بیانبات به ناسماندا؟!...

ئەمانە و گەلیکی تریش لەمانە گرنگتر بیری هەمووانە، لە هەر شوێن، لاوە خوێن گەرمەکانی وەک مەریوان، هێمن و گوندییە ھۆشیارەکان پیکەوہ بێن، پیر و جوان...، گەورە و بچووک، ژن و پیاو...، چەندانیکە کەم نەبیت، نەخۆش و نائاسایی، یان ھەلپەرس، کە دەیانەوێت لەسەر لاک بژین و خوێناو بخۆنەوہ...، ئەوانە؛ چاوچووی بێ پەزان، جانەوہری نۆکەر و کلکی چەپەل، بەدی درندە و دژن بەھەمووان، چونکە وەک پتیوی لە کونی خۆیان ھەلگەراونەتەوہ، بەلام تەنھا بەخۆیان و دەستە زۆردارانە چەوسینەری ناھەموار نەبیت، ئیتر بەکەسوکاری خۆشیان، بگرە لە ھەلوێستەکاندا بەناخی خۆشیان نامۆن...

ئەم چەند سالە ئەوئەندە دواین و ھیندەمان بیری کردوہ، پیتی میسک و ھۆش و ژیری کفی کرد و ھەلات...

ئێستەش وەک دەلێن: ماوہیەکە ئەملا و ئەولا کەوتوونەتە راویژ، دوواندن و تووویژ...، ئیتر نازانین ئەمجارە بەچی دەگەین...، وەک جارانی تر ھەر ھەلدان و درۆ و خەلە تاندنە، یان بەراست دەردەچیت؟!...

بەلای خۆشمانەوہ دەلێن: بۆچی... لە پای کئی... تا کە... سەرئەنجامی... بەچی دەگات؟!...

ھەمووی ھەر جونەوہیە...، کەچی تا ئێستە ئەوہی پێویستە نایلێن و لە کات و شوێنی خۆیدا نایکەین...، لەو کاتە، ھەر دەبیت بگوتیت و بۆ خۆمان بکریت... گولە جوانی برا کوژراوی دوور لە ھاوسەری خۆشەویستی، ھەمیشە بەگومانەوہ گوتی بۆ ئەم ھەوالانە دەگرت، دووبارە پرسیارەکانی دەکردنەوہ:

جا بلتیت ئەم قاوہ راست بیت؟! گواہ سۆشیا لیستە نەتەوہییەکان ئەم کارە بکەن...، شەر و شوێ، کوشتن و برین، راوووت، چەرمسەری بھوتی و نەمینیت...، ناشتی بەریا بیت و سەرفرازی و ئاسوودەیی و دادپەرەری سەرانسەری ولات بگریتەوہ...؟! جا بلتیت شتی و ھایان لێ بوو شیتەوہ؟!...

دەسا گشت دلسۆزان بەگەل و نیشتمان ھەر چاوہ چاوی ئەو پۆژەن...، بەلام گولە دڵ بریندار ھەمیشە دەگوت و دەگوتەوہ: جا بلتیت و بیت؟! تۆ بلتیت بەراستیان بیت، ئەمە ناخۆ کە بیت و چۆن بیت، ناخوداخ بۆ خەسەرەوی جوانەمەرگم...

چەندین ئیوارە زەردە خۆری زێرین، لە دەمکەلی ئاوابوون خۆی ون دەکردوہ، گولە چاوہ پروان لەگەڵ ھەناسەکانی نامرادیدا خۆیان بەژووردا دەکردوہ، جاروبارەش تا درەنگانیک سەیری جریوہی ئەستیرەکانی دەکرد، تەماداری دەنێژا... ئەو نزیکە ئیوارەییەش، گولە خان، دەستی ئارامی بەدەستەوہ بوو...، پووەو ئاسۆی خۆژناوا راوہستابوون...، چەند پەلەھەوریکی پچر پچر بەری خۆری دەمکەلی گرتبوو...، لە ناوہرۆکی ھەورەکانەوہ، تیشکی خۆری زێرین، نیوہ بەنیوہ، وەک زەرکەفتیکی شیرین... نیوان ئاسمان و زووی تەننێبوو...، کاتی زەردەپەر، ئیوارە بازاری ھەمیشەیی ئەندیشە، پەژارە و ھیوا ئەقینییەکانی گولە بوو، رەنگالەیی ھالای جۆشی ئارەزووہ پیرۆزەکانی، لە دەروونیکی پاکژدا دەھۆننێوہ...

لەو کاتەدا، یەککەوتنی خۆر و ھەور و ئاسمان و زووی، لە لوتکەیی ئاسۆوہ، دەبوونە میوانی سەرنجە وردەکانی و ئاویتە یەکی ھەمەرەنگی ئال و زەرد و شین و مۆری تیکەل کردبوو...، لە ساتە کوتایییەکانی زەردەپەر، سووریکی دلر فیتیش، کە سۆمای چاوی دەبرد، بەسەر ھەموویاندا دەکشا...

دیمەنیکی رەنگینی بەناوازەیی ولاتی شەنگی قەشەنگ، زاخاوی خەیاڵە پەتەکانی دەدایەوہ...

وەک ھەموو جارانی پێشوو، گولە خان چاوہ پروانی مەریوانی تاقانەیی دڵ و گیانی بوو... لە ناخوہ ئەم نەریتە کردبوو بەپیشە یەکی شەیدایی، ئەوہ بوو کە لە دواي خۆژناوابوون، جاروبار بەنھینیی دەھاتەوہ بۆ ناو دئی، بۆ دیدەنیکردنی ئەمان...، بەلام ماوہیەک بوو دیار نەبوو...، جۆش و خۆشی سۆزی دەروونی گولە خان لە کەف و کولی تاسەدا بوو، پەرتشان و تەمادار...، زوو زوو دەھاتە دەروہ و دەچووہوہ ژوورەوہ:

«ھەموو جارێک دڵم لە مستمدایە، بلتیت تووش نەبیت؟! ھەمیشە دڵم لەسەر ھەزار لێ دەدات، گوللە داد و بی دادی بۆ نییە...، کئی دەلێت خودا نەخواستە جارێک بەر ناکەوێت، یان ناکەوێتە بۆسە یەکەوہ...، کە ی بیت رزگارمان بیت و ئاو بکریت بەم ئاگرە سوورەدا...»

گولە خان لەم بیرانەدا بوو تەقە دەستی پێ کرد...، ھەناوی ورووژاوی گولەیی راجلەکاند، ناو سکی کەوتە خواریوہ...، ئەژنۆکانی کەوتنە لەرزین، خۆی پێ نەگیرا، دانیشتە سەر لێواری سەریانێژەکەیی بەردەمی ھەبوانە گەورەکەیی نھۆمی سەرەوہ...، خەجیح

خان، خیرا، به‌شپرزهبی هاته دهره‌وه، نارام له‌پریدا باوه‌شی ترسی به‌ملی دایکیدا کرد، چاوه‌کانی پربوون له فرمیسک، دلّی پر بووبوو، لچی که‌وته هه‌لقرچان...، به‌پیشخواردنه‌وهه سه‌یری دایکی ده‌کرد...، گولّه خان خه‌ریک بوو رابکاته ژووره‌وه، به‌لام راکردنی پیشمه‌رگه‌کان سه‌رنج و چاوی ته‌ماشای بۆ لای خۆیان راکیشا...

حهوت لای چوست و چالاک، چه‌ک به‌دهست و کۆل به‌کۆل، گه‌یشتنه ناو دئ... خورپه، ترس، خرۆشان و پرس، که‌وته دلّی هه‌مووانه‌وه...، سیله‌ی سه‌ریان و سه‌ر گوئیسوانه‌کان به‌ژن و مندالّ ته‌نران، مندالّه بزێوه‌کان به‌راکردن و غاردان به‌رهو روویان پرتاویان ده‌دا...

پیشمه‌رگه‌کان رایان ده‌کرد، هینده‌ی پێ نه‌چوو لاهه‌کانیش پیشسوازبیان ده‌کردن، هه‌لوئسته‌یه‌کی ناوازه بوو، ناو دئ جۆش و خرۆشیکێ دلّی فیتی تیکه‌وت...

- ئه‌وه چیه، خۆ ئه‌وانه پیشمه‌رگه‌ن...، راده‌که‌ن و دیسان ته‌قه ده‌که‌ن...، که‌سی تریش دیار نییه... ئه‌وا هه‌تا دیت، نزیکتر ده‌بنه‌وه...

ئهو دووانه کێن ده‌ستی یه‌کیان گرتوه...، خۆ یه‌کیان هیندی نامۆزومه...، یه‌زدانی گه‌وره...، چی روویدا بیت... ئه‌مه یه‌که‌مجاره به‌م جۆره دینه ناو گونده‌وه...، با راکه‌م...، بزانه چیه...

گولّه‌ی به‌په‌رۆش، بێ ناگا، به‌رهو رووی هیندی به‌راکردنیکی سه‌رسوهرینه‌ر بۆی ده‌رچوو، کاتیکی گه‌یشته لای، باوه‌شی کرد به‌ملیدا و ئه‌ملا و ئه‌ولای ماچ کرد...

- هیندی گیان، به‌قوربانتم، ئه‌مه تۆیت، چاکیت باشیت، بۆ خاتری خودا چی روویداوه؟! ئه‌ی مه‌ریوان...، مه‌ریوان کوا؟!، له کۆتیه، چی لێ به‌سه‌رها توه؟؟ بۆ دیار نییه بۆ له‌گه‌لتدا نییه...

«گولّه گیان چیه، ئه‌وه ده‌گرت؟!، کچی هه‌له‌په‌ره...، پتیکه‌نه...، شایه بکه...، خۆت بگۆره...، بگه‌شیره‌وه...، رزگارمان بوو... ناشتییه، ناشتییه کوردستان، کورد مافی وه‌رگرت...، ئۆتۆنۆمی...، شه‌ری براکوژیش نه‌ما... ئیتر بۆ خۆمان به‌ناسووده‌ی ژیان به‌سه‌ر ده‌به‌ین...»

- ئه‌ی مه‌ریوان...، کوانی...، چی لێ هاتوه... بۆ دیار نه‌بوو... له کۆتیه...؟! ده‌پیم بلێ شیته بووم... چی به‌سه‌رها توه بۆ پیم نالیت...

هیندی پتیکه‌نی، له‌م کاته‌دا پۆلیکی تر پیشمه‌رگه ده‌رکه‌وتن ده‌ستیان کرد به‌ته‌قه‌کردنی

شادمانی...، گولّه خان سه‌یری کرد و هاواری کرد...

- ئه‌وه‌تا... مه‌ریوانه... مه‌ریوان گیان؟!...

زۆر به‌خێرایی، به‌راکردن، به‌رهو رووی مه‌ریوان رۆیشت و باوه‌شی گه‌رموگوریان به‌یه‌کدا کرد، تیر تیر یه‌کتريان ماچ کرد...، خه‌لکه‌که هه‌موو به‌په‌رۆشه‌وه سه‌ریان ده‌کردن...

- ئۆخه‌ی... ئه‌مه تۆی... ئه‌مه منم...، ئیتر به‌یه‌که‌وه ده‌ژین...؟!... قین و ژان و ترس و دوودلیی و دهرد و به‌زمی ناهه‌مواری ته‌واو؟!...

ئه‌وانه‌ی که من چه‌شتوومن، نه‌مان...؟!... جارێکی تر هیرش و ته‌قه و کوشتن و سووتاندنمان چاوی پێ ناکه‌ویتته‌وه؟! بلّیت و ابیت؟!... تۆ بلّیت راست بیت... باوه‌ر بکه‌م...؟!؟!...

- نا نا، دلّت ته‌خت بیت...، ته‌واو شه‌ر کۆتایی هات... هه‌موو بووینه‌وه به‌براه...، ده‌بیت له‌ ولاتدا ناشتییه سه‌رجه‌م به‌ریا بیت... ئیمه‌ش هه‌موو ماف و داوایه‌کمان جیبه‌جی ده‌بیت... فه‌رمانی شوێشه، نابیت خۆین له‌ لووتی مندالّیک بیت، لیبووردنی گشتی جار دراوه، کۆنه‌ قینی دووبه‌ره‌کیش نابیت بمینیت، ئه‌وه له‌ هه‌مووی خوشتره... بریارێکی گه‌لێک پیرۆزه...

له‌م کاته‌دا هیندی نارامی به‌باوه‌شه‌وه بوو، ماچی ده‌کرد...، گولّه و مه‌ریوانیش ده‌ستی یه‌کتريان گرتبوو...، بۆ به‌رهو مالّ ده‌رۆیشتن... دواي ئه‌وه‌ی به‌خۆشیی و شادمانییه‌وه سه‌یری یه‌کتريان ده‌کرد، خه‌جیح خانیش گه‌یشته سه‌ریان، که‌وتنه باوه‌ش و ده‌ست ماچکردنی...

- کاکه هیندی... مه‌ریوان گیان، به‌راست ئیتر هیچ نه‌ماوه جارێکی تر تووشی شه‌ر و هیرش نابینه‌وه؟!... مه‌ینه‌تی ته‌واو؟!...

- ئه‌مه ده‌بینیت و هیشتا هه‌ر گومانی هه‌یه...، گوايه هه‌ر وا به‌گالته ئیمه‌ ئه‌ئاوا به‌بێ ترس هاتوینه‌ته‌وه؟!...

هیندی رووی کرده مه‌ریوان، گوتی:

- هه‌موو شتی هه‌ر به‌خۆمان ته‌واو ده‌بیت...، خۆزگه ریزه‌کانی گه‌ل و نیشتمانپه‌روه‌ران، هه‌موو به‌جۆرێکی هه‌تا هه‌تایی، وه‌ها یه‌کیان بگرتایه که ته‌لیسمی گومانی دۆست و دۆژمن ببسوايه به‌ئه‌فسانه‌ی کۆنی نه‌ماو...، ئه‌وسا به‌راست سه‌روودی سه‌رکه‌وتنی

هميشه يى و هه تا هه تايى له ناخى دهروون و له جهرگه ي برواوه ببوايه به سازى سۆزى
گشت لايى و سهر زارى همووان...

له م كاتهدا گولّه و مهريوان، به بهرچاوى هممووانه وه، به گهرمى و به پهروشه وه با وه شيان
به به كدا كرده وه، خه جيح خان فرميسكى چاوه كانى دهسپى، به شينه يى و بى دهنك كشايه
دواوه، به ره و مالّ بوژوره وه، بو هه وارى يادگار ه پيروزه كانى شه هيد خه سره و...، نه وانيش
چوار لايان لى گيرابوو، كه وتنه نيوانى به زموره زمه وه...، ناو دى بوو به قريوه ي هه لپه ركى
و چه پله پيزان و شايى و زه ماوه ندى راسته قينه ي ئاشتى كوردستانى ره نكين و
خوشه ويست... روژى يازده ي ئادارى جهژنى نه وروژى كوردانى مهردى دلپىرى كرده جهژنى
دوو جهژن... دواى ماوه يه كى چاك به زمى ده رپىنى خوشيى، هه موو به كو مه لّ به ره و لاي
خه جيح خانى كو ست كه وتوو به خه سره وى لاوى جوانه مه رگ روڤيشتن، ته مادارى گهرمى
هيو اكانيان، جارىكى تريس، به بىرى هه ولى بى و چانه وه، بو شايى و شين، تيكه لى
ژيانى كه سو كاريان ده بو نه وه... قايمتر له جاران، ته مادار و وابه سته به ئاواته
پيروزه كانه وه... هه ورى بزى بزى ده مكه ليش، وه ك راونرايىت، ئاسمانى ساو پىن له پردا له
هه موو چلكه هه وره كان پاكژ بووه وه، گو ي پر شه دارى خو رى زى پىن، له ئاسوى زه رده په ردا،
به نيگاي گه ش و پر هيو اى هه موواندا ته قيبه وه و بوو به چراوگى داگيرسانى سه رنجه
خوشه كانيان...
